

Acta hygienica, epidemiologica et microbiologica
Číslo 4/2004

Ochrana zdraví v českých technických normách

Praha, prosinec 2004

Předseda redakční rady: doc. MUDr. L. Komárek, CSc.
Členové: prof. MUDr. V. Bencko, DrSc., MUDr. J. Mika,
RNDr. F. Rettich, CSc., Mgr. J. Veselá, MUDr. J. Volf, Ph.D.

Vydává Státní zdravotní ústav v Praze
ISSN 0862-5956

ACTA HYGIENICA, EPIDEMIOLOGICA ET MICROBIOLOGICA
Číslo 4/2004 - 1. vydání - prosinec 2004

Ochrana zdraví v českých technických normách
(čtrnácté pokračování)

Autoři: Alexandr Fuchs, Eva Navrkalová - SZÚ - HPNP

Vytiskl: Ústav jaderných informací, Praha 5 - Zbraslav
Elišky Přemyslovny 1335

Vychází nepravidelně 7-8x ročně
Náklad 460 výtisků

Vydal Státní zdravotní ústav, 100 42 Praha 10, Šrobárova 48

Tel. redakce: 267082288, e-mail: ahemszu@szu.cz

O B S A H

č. str.

Úvod	
České technické normy vydané v lednu až červnu 2004	5
Třída 01 - Obecná třída	7
Třída 02 - Strojní součásti	12
Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu	12
Třída 04 - Slévárenství	14
Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů	14
Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla	19
Třída 07 - Kotle	21
Třída 08 - Turbíny	23
Třída 09 - Spalovací motory pístové	23
Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení	23
Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení	24
Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení	24
Třída 13 - Armatury a potrubí	24
Třída 14 - Chladicí technika	25
Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu	25
Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu	25
Třída 17 - Jemná mechanika	25
Třída 18 - Průmyslová automatizace	25
Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii	26
Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy	28
Třída 21 - Tvářecí stroje	30
Třída 22 - Nástroje	30
Třída 23 - Nářadí	30
Třída 24 - Upínací nářadí	31
Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje	31
Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem	31
Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní, stavební a silniční práce	32
Třída 28 - Kolejová vozidla	36
Třída 29 - Kolejová vozidla	37
Třída 30 - Silniční vozidla	37
Třída 31 - Letectví a kosmonautika	38
Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení	38
Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy	38
Třída 34 - Elektrotechnika	43
Třída 35 - Elektrotechnika	46
Třída 36 - Elektrotechnika	50
Třída 37 - Elektrotechnika - energetika	73
Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost	74
Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu	79
Třída 40 - Jaderná technika	79
Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí	80
Třída 42 - Hutnictví	80
Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení	80
Třída 44 - Hornictví	80
Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba ropy	81

Třída 46 - Zemědělství	82
Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje	82
Třída 48 - Lesnictví	82
Třída 49 - Průmysl dřevozpracující	83
Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského	85
Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	85
Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	86
Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu	86
Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu	86
Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu	88
Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu	89
Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž	89
Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky	89
Třída 64 - Plasty	91
Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu	94
Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu	96
Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu	100
Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu	102
Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu	102
Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin	104
Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení	105
Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky	105
Třída 73 - Navrhování a provádění staveb	111
Třída 74 - Části staveb	119
Třída 75 - Vodní hospodářství	119
Třída 76 - Poštovní služby	121
Třída 77 - Obaly a obalová technika	121
Třída 79 - Průmysl kožedělný	122
Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky	123
Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu	125
Třída 82 - Strojní zařízení pro úpravu povrchu	125
Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie	125
Třída 84 - Zdravotnictví	131
Třída 85 - Zdravotnictví	132
Třída 86 - Zdravotnictví	135
Třída 87 - Telekomunikace	135
Třída 88 - Průmysl polygrafický	135
Třída 89 - Hudební nástroje	136
Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby	136
Třída 91 - Vnitřní zařízení	136
Třída 93 - Výstrojné zboží	137
Třída 94 - Výstrojné zboží	137
Třída 95 - Výstrojné zboží	138
Třída 96 - Výstrojné zboží	138
Třída 97 - Výměna dat	138
Třída 98 - Zdravotnická informatika	139
Třída 99 - Metrologie	139

OCHRANA ZDRAVÍ V ČESKÝCH TECHNICKÝCH NORMÁCH (ČTRNÁCTÉ POKRAČOVÁNÍ)

ÚVOD

Toto číslo je čtrnáctým pokračováním recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem. (Viz přílohy k AHEM č. 2/1977 a č. 8/1998, a posléze AHEM č. 1/1999, č. 7/1999, č. 4/2000, č. 7/2000, č. 4/2001, č. 8/2001, č. 4/2002, č. 7/2002, č. 4/2003, č. 6/2003 a č. 1/2004.)

Jak jsme uvedli v obsáhlém úvodu k šestému souboru recenzí (anotací) a záznamů českých technických norem (AHEM č. 7/2000), orientujeme se nyní na všechny nové a novelizované (česky) vydané normy a řadíme je podle jejich třídících znaků. Ty, které se alespoň dotýkají problematiky ochrany zdraví recenzujeme resp. anotujeme^{*)}. Ostatní pouze zaznamenáváme. K tomu, co uveřejňujeme, pokládáme za nutné doplnit ještě toto vysvětlení: Podle trvalé objednávky, dostáváme plná znění jen těch nových českých technických norem, které jsou také běžně komerčně dostupné. Jsou to tedy - většinou - plná česká znění, ale stále častěji i anglická znění doplněná pouze českou obálkou, která normu charakterizuje a obsahuje i její anotaci. Nedostáváme (a tedy také nemůžeme recenzovat) normy, které byly vyhlášeny k přímému používání jejich anglického znění, protože také nejsou běžně komerčně dostupné. Zájemce odkazujeme na jejich seznamy, pravidelně zveřejňované ve Věstníku ÚNMZ. Jejich plný anglický text je k nahlédnutí (a také ke koupi) v oddělení dokumentačních služeb ČSNi, Biskupský Dvůr 5, 110 02 Praha 1. S přihlédnutím k tomu, co jsme uvedli, můžeme pozorovat tuto tendenci ve vydávání českých technických norem: Pomalu stoupá počet těch, které byly vyhlášeny k přímému používání jejich anglického znění. Současně také stoupá počet těch, které byly převzaty (zavedeny) oznámením o schválení (Endorsement notice). V takovém případě jsou česky vydány tři až čtyři listy, vždy s českou anotací obsahu, často s Národní předmlouvou, někdy s obsahem normy. Vlastní text normy ovšem vydáván není, přesněji nebyl. Zcela nově se i tato situace mění. Na trhu se objevují normy, jejichž anglický text je vydán v české „obálce“, jak jsme se již zmínili. (V těchto dvou, posledně jmenovaných, případech jde o skutečnou „anotaci“ ve smyslu ČSN ISO 214, protože obsahuje „velmi stručný popis obsahu normy“.) Tyto normy dostáváme a jsou i v našem přehledu. Na to, že vedle české informativní části obsahují jen anglický text, upozorňujeme.

V tomto (již čtrnáctém) pokračování je recenzováno, resp. zaznamenáno 478 českých technických norem, sledovaných SZÚ v prvním pololetí 2004.

^{*)} Oba tyto pojmy nevyjadřují přesně charakter informací o českých technických normách, které podáváme. Naše recenze neobsahují kritiku obsahu normy, ale - pokud možno výstižnou - informaci o problematice, již se norma zabývá, především ve vztahu k ochraně zdraví. V plném rozsahu nemůžeme tedy použít oficiálních definic obsažených v ČSN ISO 214 (01 0148) - Dokumentace. Abstrakty pro publikace a dokumentaci, která byla vydána v únoru 2001. Tato norma rozumí recenzí „informativní abstrakt, ale předpokládá se, že k ní autor připojí hodnocení a výklad“. Anotací pak rozumí „stručný komentář nebo výklad dokumentu nebo jeho obsahu, nebo jen velmi stručný popis“. Z tohoto pohledu jsou tedy naše informace o nových technických normách v podstatě spíše recenzemi, nebo něčím „mezi recenzí a anotací“. Rozhodli jsme se používat termínu „recenze“.

Pokládáme za nutné doplnit, že k 1. lednu 2004 (výchozí stav) platilo cca 26502 českých technických norem. To je asi o 403 více než k 1. lednu 2003. Rekapitulujeme, že 1. lednu 2003 platilo cca 26 099 českých technických norem. (To je jen asi o 210 více než k 1. lednu 2002.) K 1. lednu 2002 platilo cca 25 889 českých technických norem. (To je asi o 1123 více než k 1. lednu 2001.) K 1. lednu 2001 platilo cca 24 766 a k 1. lednu 2000 pouze cca 23 500 českých technických norem. Z uvedených čísel nelze dedukovat, že se významný nárůst počtu norem zpomalil. Podstatně menší „nárůst“ počtu norem k lednu 2003 i 2004 oproti předchozím létům je - do určité míry - jen „optický klam“. Od r. 2002 totiž výrazně stoupá počet bez náhrady rušených (zastaralých) českých technických norem. Ostatně „pokles“ počtů nových nebo novelizovaných norem není patrný z počtu recenzí v našich publikacích. V desátém pokračování AHEM, tj. za 1. pololetí 2002, bylo zachyceno 427, a v jedenáctém pokračování AHEM, tj. za 2. pololetí 2002 - 515, ve dvanáctém pokračování AHEM, tj. za 1. pololetí 2003 - 470, ve třináctém pokračování AHEM, tj. za 2. pololetí 2003 - 530 a konečně v tomto, čtrnáctém, pokračování AHEM, tj. za 1. pololetí 2004 - 478 českých technických norem. *Poznámka recenzenta: Pro tradičně menší počet norem vydaných v 1. pololetí kalendářního roku oproti druhému pololetí nemáme vysvětlení.*

MUDr. Alexandr Fuchs, CSc

Eva Navrkalová

Státní zdravotní ústav
Centrum pracovního lékařství

České technické normy vydané v lednu až červnu 2004

Třída 01 - Obecná třída

Obsahuje všeobecné normy, a to zejména pro pojmy všech oborů a třídění, normální rozměry a statistické řízení jakosti, jakost, oblast spolehlivosti v technice, systémy environmentálního managementu, pro fyziku, mechaniku, akustiku, optiku, dále směrnice pro užití barev. Dále zvláštní normy pro technické výkresy, výkresy ve strojírenství, stavebnictví a dalších oborech, dokumentační normy, normy nejistoty resp. tolerance, výpočtové hodnoty ozubených kol, konstrukční směrnice, všeobecné zkušební metody, normy pro oblast zkušebnictví, akreditace a certifikace, pro systém technologické přípravy výroby, mechanizaci administrativních prací, konstrukční a montážní směrnice, pro bezpečnostní, informační a orientační značení a pro značky vůbec. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 946 norem (k témuž datu v r. 2003 - 964, v r. 2002 - 926, v r. 2001 - 875 a v r. 2000 - 827 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 21 norem.

ČSN ISO 10576-1 (01 0241) Statistické metody. Směrnice pro hodnocení shody se specifikovanými požadavky. Část 1: Obecné principy. Stanovuje směrnice pro: a) navrhování požadavků, které mohou být vyjádřeny jako mezní hodnoty kvantifikovatelného znaku, b) prověření shody s těmito požadavky v případě, kdy jsou výsledky zkoušek nebo měření zatíženy nejistotou. Tuto první část normy je možno použít vždy, když lze kvantifikovat nejistoty v souladu se zásadami stanovenými v GUM (= Guide to the expression of uncertainty in measurement). Termín nejistota je tudíž deskriptorem pro všechny složky kolísání výsledku měření včetně nejistoty v důsledku vzorkování. Předmětem této části normy není poskytnutí pravidel jak postupovat, obdrželi-li se při testu shody neprůkazný výsledek. ČSN ISO 10576-1 byla vydána v lednu 2004.

ČSN ISO 8459 (01 0175) Informace a dokumentace. Sborník bibliografických datových prvků. Norma se skládá z následujících částí: *Část 1: Meziknihovní výpůjčky, Část 2: Akviziční aplikace, Část 3: Aplikace pro vyhledávání informací, Část 4: Aplikace pro oběh výpůjček a Část 5: Datové prvky pro výměnu katalogizačních dat a metadata.* V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:

ČSN ISO 8459-5 (01 0175) Informace a dokumentace. Sborník bibliografických datových prvků. Část 5: Datové prvky pro výměnu katalogizačních dat a metadata. Specifikuje a popisuje datové prvky nutné pro výměnu dat mezi systémy pro katalogizaci (tj. terminál-počítač nebo počítač-počítač). Definiuje také zprávy a jejich datové prvky, které jsou používány v systémech pro katalogizaci. Norma je určena pro podporu jak dávkových, tak interaktivních transakcí katalogizace. Příloha B uvádí příklady využití této části normy. Strukturování datových prvků do zpráv je mimo rámec této části. Poměrně rozsáhlá norma, cca 89 stran. ČSN ISO 8459-5 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN ISO 11648-1 (01 0264) Statistická hlediska vzorkování hromadných materiálů. Část 1: Obecné principy. Vydána v březnu 2004.

ČSN ISO/TR 10017 (01 0336) Návod k aplikaci statistických metod v ISO 9001:2000. Tato technická zpráva je návodem pro volbu vhodných statistických metod, které

mohou být užitečné organizaci při vývoji, zavádění, udržování a zlepšování systému managementu jakosti v souladu s ISO 9001. K tomu se dospěje zkoumáním těch požadavků ČSN ISO 9001, které zahrnují použití kvantitativních údajů, a poté identifikací a popisem statistických metod, které mohou být užitečné při aplikaci pro takové údaje. Přehled statických metod citovaných v této technické zprávě není úplný ani vyčerpávající a nevylučuje použití jakýchkoli dalších metod (statistických nebo jiných), které organizace považuje za přínosné. Kromě toho se tato technická zpráva nepokouší předepsat, která (které) statistická (statistické) metoda (metody) se použije (použijí); její snahou ani není radit, která (které) metoda (metody) se zavede (zavedou). ČSN ISO/TR 10017 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN ISO/TR 10017 z července 2000.

ČSN ISO 704 (01 0505) Terminologická práce. Principy a metody. Stanovuje a harmonizuje základní principy a metody pro zpracování a uspořádání terminologické slovní zásoby jak v rámci normalizační činnosti, tak i mimo něj. Norma popisuje vztahy mezi objekty, pojmy a jejich reprezentacemi při použití v terminologické slovní zásobě. Stanovuje také základní principy pro tvoření označení a vypracování definic. Plné a úplné pochopení těchto principů vyžaduje určitou terminologickou průpravu. Principy jsou ve své podstatě obecné a tato mezinárodní norma je použitelná pro terminologickou práci v oblasti vědecké, technické, průmyslové, administrativní i v dalších oblastech vědění. Poměrně rozsáhlá norma, cca 44 stran. ČSN ISO 704 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60300-1 (01 0690) Management spolehlivosti. Část 1: Systémy managementu spolehlivosti. V této první části normy jsou popsány pojmy a principy systémů managementu spolehlivosti. Jsou v ní identifikovány generické procesy používané ve spolehlivosti pro plánování, rozvrhování zdrojů, řízení a přizpůsobování nutné ke splnění cílů spolehlivosti. Norma se zabývá zajišťováním spolehlivosti v etapách životního cyklu produktu, které se týkají plánování, navrhování, měření, analýzy a zlepšování. Do spolehlivosti se zahrnuje pohotovost a faktory, které ovlivňují: bezporuchovost, udržitelnost a zajištěnost údržby. Cílem této normy je usnadnit spolupráci všech zainteresovaných stran (dodavatele, organizace a zákazníka) a usnadnit pochopení potřeb a hodnot spolehlivosti nutných k dosažení celkových cílů spolehlivosti. Za pozornost stojí tyto definice: **3.1 spolehlivost** - souhrnný termín používaný pro popis pohotovosti a faktorů, které ji ovlivňují: bezporuchovosti, udržitelnosti a zajištěnosti údržby, **3.2 management spolehlivosti** - koordinované činnosti pro směřování a řízení organizace s ohledem na spolehlivost, **3.3 systém managementu spolehlivosti** - systém managementu pro směřování a řízení organizace s ohledem na spolehlivost a definice **3.4 plán spolehlivosti** - dokument, v němž jsou stanoveny praktiky, zdroje a posloupnosti činností specifické pro spolehlivost týkající se konkrétního produktu, smlouvy nebo projektu. ČSN EN 60300-1 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN ISO 9000-4/ČSN IEC 300-1 z ledna 1995.

ČSN ISO 14050 (01 0950) Environmentální management. Slovník. Obsahuje definice základních pojmů vztahujících se k environmentálnímu managementu a publikovaných normách řady ISO 14000. Jak je to u norem tohoto charakteru obvyklé, je uvedena paralelně též v anglickém jazyce. Česky a anglicky je uvedeno názvosloví, česky a anglicky je definováno cca 86 hesel a dalších 9 v Příloze A. ČSN ISO 14050 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN ISO 14050 z listopadu 1999.

ČSN ISO 2631-2 (01 1405) Vibrace a rázy. Hodnocení expozice člověka celkovým vibracím. Část 2: Vibrace v budovách (1 Hz až 80 Hz). Vztahuje se k expozici člověka

celkovým vibracím a rázům v budovách s ohledem na pohodlí a rušení jejich uživatelů. Specifikuje metodu měření a hodnocení, která zahrnuje určení směru a místa měření. Definuje frekvenční vážení W_m , které platí pro rozsah frekvencí 1 Hz až 80 Hz v případech, kdy není nutné stanovit polohu uživatele. Přestože se často stává, že budova bude dostupná k experimentálnímu zkoumání, mnoho konceptů obsažených v této části normy by se shodně vztahovalo na budovu při přípravě projektu nebo v případech, kdy nebude možné získat přístup do stávající budovy. V takových případech bude nutné se spolehnout na některý z prostředků predikce odezvy budovy. Tato část neposkytuje návod ke stanovení pravděpodobnosti poškození stavební konstrukce, o kterém je pojednáváno v ČSN ISO 4866. Dále se pak nevztahuje na hodnocení účinků na bezpečnost a zdraví člověka. V této části také nejsou stanoveny přijatelné velikosti vibrací. V příloze A je uvedena matematická definice frekvenčního vážení W_m . V příloze B je uvedena směrnice pro sběr údajů vztahujících se ke stížnostem na vibrace v budovách. ČSN ISO 2631-2 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN ISO 2631-2 z února 1994.

ČSN ISO 13374-1 (01 1442) Monitorování stavu a diagnostika strojů. Zpracování, komunikace a prezentace dat. Část 1: Obecné směrnice. Stanovuje obecné směrnice pro specifikace softwarových produktů, které se vztahují ke zpracování, komunikaci a prezentaci dat a informací o monitorování stavu a diagnostice strojů. ČSN ISO 13374-1 byla vydána v lednu 2004.

ČSN ISO 17359 (01 1443) Monitorování stavu a diagnostika strojů. Obecné směrnice. Stanovuje směrnice pro obecné postupy, které mají být uváženy při sestavování programu monitorování stavu strojů a obsahuje odkazy na související normy požadované v tomto procesu. Norma je aplikovatelná na všechny stroje. Mezi hodnotami, které lze monitorovat je i hluk a vibrace. ČSN ISO 17359 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN ISO 11205 (01 1618) Akustika. Hluk vyzařovaný stroji a zařízeními. Technická metoda pro určování hladin emisního akustického tlaku *in situ* na stanovišti obsluhy a dalších stanovených místech pomocí akustické intenzity. Stanovuje technickou metodu (třída přesnosti 2) pro určování hladin emisního akustického tlaku strojů *in situ* na stanovištích obsluhy a dalších stanovených místech pomocí akustické intenzity. Je alternativou ČSN EN ISO 11201, ISO 11202 a ISO 11204 pro měření *in situ*. Je použitelná ve všech zkušebních prostředích, ve kterých je zajištěno, že požadavky na hluk pozadí a indikátory pole jsou splněny. Tato mezinárodní norma je použitelná u všech zařízení vyrazujících stacionární širokopásmový hluk. Hluk se může lišit mezi pracovními cykly a může obsahovat, nebo neobsahovat složky s diskretními kmitočty nebo úzkými pásmy. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU.* ČSN EN ISO 11205 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN ISO 7235 (01 1663) Akustika. Laboratorní měřicí postupy pro tlumiče hluku v potrubí a vzduchotechnické koncové jednotky. Vložný útlum, vlastní hluk a celková tlaková ztráta. Stanovuje postupy pro měření: - vložného útlumu tlumičů v potrubí s prouděním vzduchu a bez proudění vzduchu, v kmitočtových pásmech; - hladiny akustického výkonu vlastního hluku (hluku proudění) vznikajícího v potrubním tlumiči, v kmitočtových pásmech; - celkové tlakové ztráty tlumičů při proudění vzduchu a - pře-

nosového útlumu vzduchotechnických koncových jednotek, v kmitočtových pásmech. Norma se používá pro všechny druhy tlumičů hluku včetně tlumičů pro větrací a klimatizační systémy, přívod vzduchu a odsávání spalin a podobné případy použití. Podle této normy se měří též další pasivní vzduchotechnická zařízení jako kolena, koncové prvky nebo rozbočky. Tato norma se nepoužívá pro reaktanční tlumiče užívané u motorových vozidel. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU. ČSN EN ISO 7235 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN ISO 7235 z června 1995.*

ČSN ISO 128 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. *Norma se skládá z následujících částí Část 1: Úvod a přehled, Část 20: Základní pravidla pro kreslení čar, Část 21: Tvorba čar v CAD, Část 22: Základní pravidla kreslení a použití odkazových čar, Část 23: Čáry na výkresech ve stavebnictví, Část 24: Čáry na strojnických výkresech, Část 25: Čáry na výkresech pro stavbu lodí, Část 30: Základní pravidla kreslení pohledů, Část 34: Zobrazování na strojnických výkresech, Část 40: Základní pravidla kreslení řezů a průřezů, Část 44: Kreslení řezů a průřezů na strojnických výkresech a Část 50: Základní pravidla zobrazení ploch v řezech a průřezech. Jednotlivé části této normy vycházejí se značným časovým odstupem. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici následující část:*

ČSN ISO 128-23 (01 3114) Technické výkresy. Pravidla zobrazování. Část 23: Čáry na výkresech ve stavebnictví. Stanoví typy čar a jejich použití ve výkresové dokumentaci ve stavebnictví, zahrnující výkresy pro architektonickou a stavební část, výkresy nosných konstrukcí, výkresy pro technická zařízení budov, výkresy inženýrských staveb, výkresy venkovních úprav a urbanistické dokumentace. ČSN ISO 128-23 byla vydána v červnu 2004.

ČSN ISO 14617 (01 3630) Grafické značky pro schémata. *Skládá se z těchto částí: Část 1: Všeobecné informace a rejstříky, Část 2: Značky všeobecného použití, Část 3: Spojení a související zařízení, Část 4: Ovládače a související zařízení, Část 5: Měřicí a řídicí zařízení, Část 6: Měřicí a řídicí funkce, Část 7: Základní mechanické komponenty, Část 8: Ventily a tlumiče, Část 9: Čerpadla, kompresory a ventilátory, Část 10: Měníče energie tekutin, Část 11: Zařízení pro přenos tepla a tepelné stroje, Část 12: Zařízení pro odlučování/oddělování, čištění a míchání a Část 15: Instalační schémata a mapy sítí. Další části se připravují. Základní pravidla tvorby a použití grafických značek ve schématech uvádí ČSN EN ISO 81714-1. Přehled všech částí ČSN ISO 14617, informace o tvorbě a užití registračních čísel pro identifikaci grafických značek používaných ve schématech, pravidla znázornění a užití těchto značek a příklady jejich použití a aplikace, lze nalézt v ČSN ISO 14617-1. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:*

ČSN ISO 14617-1 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 1: Všeobecné informace a rejstříky. Tato rozsáhlá první část normy (cca 85 stran) slouží jako úvod ke všem ostatním částem, zejména podává informace o tvorbě a užití registračních čísel pro identifikaci grafických značek používaných ve schématech, pravidla prezentace a aplikace těchto značek a příklady jejich použití a aplikací. Zahrnuje 3 rejstříky: abecední rejstřík a rejstřík registračních čísel, oba se týkající výhradně ČSN ISO 14617-2 až ČSN ISO 14617-12 a rejstřík křížových odkazů ke vztaženým položkám

nacházejících se v ostatních mezinárodních normách. ČSN ISO 14617-1 byla vydána v únoru 2004.

ČSN ISO 14617-5 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 5: Měřicí a řídicí zařízení. Specifikuje grafické značky pro komponenty a zařízení užitá v měřicích a řídicích systémech, znázorněných ve schématech. ČSN ISO 14617-5 byla vydána v lednu 2004.

ČSN ISO 14617-6 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 6: Měřicí a řídicí funkce. Specifikuje grafické značky pro měřicí a řídicí funkce ve schématech, se stejnými značkami v jednoduchých aplikacích podle vhodnosti představující komponenty a ústrojí/zařízení implementující takové funkce. Grafické značky pro komponenty měřicích a řídicích zařízení/systémů lze nalézt v ČSN ISO 14617-5. ČSN ISO 14617-6 byla vydána v lednu 2004.

ČSN ISO 14617-7 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 7: Základní mechanické komponenty. Specifikuje grafické značky ve schématech pro - mechanické prvky jako jsou váhy, pružiny, spojky a brzdy, - potrubní a kanálové (žlabové) prvky jako jsou omezovače (škrtiče), trysky a vzduchové průchody, a - zařízení pro skladování jako jsou nádrže, tlakové nádoby a plynové láhve. ČSN ISO 14617-7 byla vydána v lednu 2004.

ČSN ISO 14617-8 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 8: Ventily a tlumiče. Specifikuje grafické značky pro ventily a tlumiče, včetně značek pro ventily k všeobecnému použití, používané v energetických tekutinových systémech a hygienické ventily pro potravinářský a farmaceutický průmysl. ČSN ISO 14617-8 byla vydána v únoru 2004.

ČSN ISO 14617-9 (01 3630) Grafické značky pro schémata. Část 9: Čerpadla, kompresory a ventilátory. Specifikuje grafické značky pro čerpadla, kompresory a ventilátory používané ve systémech hlavně pro tok médií (pro čerpadla a kompresory používané hlavně k přeměně energie, jako jsou generátory v tekutinách energetických systémech, viz ČSN ISO 14617-10). ČSN ISO 14617-9 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 13860-1 (01 5086) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení vířivými proudy. Charakteristiky a ověřování zařízení. Část 1: Charakteristiky a ověřování přístrojů. Vysvětluje funkční charakteristiky přístrojů vířivých proudů pro všeobecné použití a uvádí metody pro jejich měření a ověřování. Hodnocení těchto charakteristik dovoluje také definovat popis a porovnatelnost přístrojů pro vířivé proudy. Vhodnou volbou charakteristik je možné konzistentně a efektivně navrhnout systém pro vířivé proudy pro specifické použití. Pokud se používá příslušenství, je možné jej charakterizovat použitím zásad této normy. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Charakteristiky přístrojů pro vířivé proudy, článek **4.1.3 Bezpečnost**, kde se uvádí: „Přístroj a jeho příslušenství musí odpovídat příslušným bezpečnostním předpisům, např. pro elektrickou bezpečnost, povrchovou teplotu, nebezpečí výbuchu, apod.“ ČSN EN 13860-1 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13860-1 ze srpna 2003.

ČSN EN 13860-3 (01 5086) Nedestruktivní zkoušení. Zkoušení vířivými proudy. Charakteristiky a ověřování zařízení. Část 3: Charakteristiky a ověřování systému. Vydána v červnu 2004.

Třída 02 - Strojní součásti

Obsahuje zejména normy pro nejrůznější šrouby a matice, vruty, různé závitové součásti, čepy, kolíky, svorníky, nýty, klíny, pera, hřebíky, součásti pohonů, svařovací řetězy, ložiska, nejrůznější lana, štítky, ruční kola, kliky, pružiny, hřídelové spojky, ohebné hadice, příslušenství základů, součástky pro tlumení otřesů a vibrací, těsnění, součásti pro těsnění apod. Tato třída českých technických norem není SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 - 621, v r. 2003 - 622, v r. 2002 - 608, v r. 2001 - 642 a v r. 2000 - 663 položek.

Třída 03 - Strojní součásti - koroze a ochrana materiálu

Obsahuje zejména normy pro převodovky, variátory, normy vztahující se k ochraně proti korozi, a to zejména zkoušení koroze, inhibitory koroze, ochranné vrstvy anorganické i organické, normy řešící ochranu proti prostředím i pro třídění prostředí. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 276 norem (k témuž datu v r. 2003 - 291, v r. 2002 - 281, v r. 2001 - 263 a v r. 2000 - 264 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 12 norem.

ČSN ISO 11303 (03 8204) Koroze kovů a slitin. Směrnice pro volbu způsobů ochrany proti atmosférické korozi. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13509 (03 8360) Měřicí postupy v katodické ochraně. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN 03 8360 z 1. 4. 1978, ČSN 03 8362 z 12. 6. 1974, ČSN 03 8364 z 1. 4. 1978, ČSN 03 8366 z října 1992 a ČSN 03 8367 z 1. 4. 1978.

ČSN EN ISO 4527 (03 8541) Kovové povlaky. Autokatalytické (bezproudově vyloučené) povlaky nikl-fosfor. Specifikace a metody zkoušení. Stanoví požadavky a metody zkoušení pro autokatalytické slitinové povlaky nikl-fosfor vytvořené z vodných roztoků na kovových podkladech. Norma neplatí pro autokatalytické slitinové povlaky nikl-bor, kompozity nikl-fosfor a ternární slitiny. Za pozornost stojí, v předmětu normy uvedená, tato **Výstraha - Tato mezinárodní norma se může týkat použití nebezpečných materiálů, postupů a zařízení. Účelem této mezinárodní normy není uvádět všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím používáním. Uživatel této normy zodpovídá za přijetí vhodných opatření k ochraně zdraví a bezpečnosti a za zjištění použitelnosti právních omezení před jejím použitím.** ČSN EN ISO 4527 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN ISO 4527 z prosince 1993.

ČSN EN 13858 (03 8542) Ochrana kovů proti korozi. Neelektrolyticky nanášené mikrolamelové povlaky zinku na součástech ze železa nebo z oceli. Popisuje charakteristiky neelektrolyticky nanášených povlaků složených především ze zinkových mikrolamel a určených k ochraně ocelových součástí proti korozi a specifikuje požadavky na tyto povlaky. Nevztahuje se na závitové spojovací součásti, pro které existuje jiná specifikace. Norma specifikuje minimální korozní odolnost povlaků na ocelových součástech v neutrální solné mlze podle ISO 9227 (v ČR zavedena jako ČSN ISO 9227). Pokud je to předepsáno, může být součástí povlaků i integrované mazivo. Nanášení mikrolamelových povlaků zinku nevyvolává vodíkovou křehkost. Proto se tyto povlaky zejména doporučují k ochraně vysokopevnostních ocelových součástí ($R_m \geq 1\ 000$ MPa). Doba a teplota použité k vytvrzení povlaku mohou ovlivnit mechanické vlastnosti určitých součástí závisících na jejich

metalurgickém stavu. V Úvodu normy stojí za pozornost tato **Výstraha - Při sváření součástí s mikrolamelovým povlakem zinku je nutno zajistit dostatečné větrání, aby se odvedly dýmy vznikající na svářené ploše.** ČSN EN 13858 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN ISO 14923 (03 8701) Žárové stříkání. Charakterizace a zkoušení žárově stříkaných povlaků. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN ISO 17834 (03 8733) Žárové stříkání. Povlaky na ochranu proti korozi a oxidaci za zvýšených teplot. Vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 13523-21 (03 8761) Kontinuálně lakované kovové pásy. Metody zkoušení. Část 21: Hodnocení vzorků vystavených vnějším povětrnostním vlivům. Vydána v únoru 2004.

ČSN EN 13523-22 (03 8761) Kontinuálně lakované kovové pásy. Metody zkoušení. Část 22: Změna barevného odstínu. Vizuální porovnání. Vydána v únoru 2004.

ČSN 03 8900-4-4 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-4: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Stacionární použití na místech nechráněných proti povětrnostním vlivům. Tato technická zpráva se zabývá korelací a transformací podmínek uvedených v IEC 60721-3-4 (v ČR jako ČSN EN 60721-3-4) na zkoušky vlivu prostředí stanovené v IEC 60068-2 (v ČR ČSN EN 60068-2). Prostředí se může skládat z řady podmínek prostředí, jako jsou dynamické, klimatické, biologické a jiné vlivy působící v důsledku chemicky a mechanicky aktivních látek. V této zprávě byly uvažovány pouze dynamické a klimatické podmínky. Účelem této technické zprávy je poskytnout zpracovatelům specifikací návod spolu se souborem snadno použitelných tabulek, v nichž jsou tyto podmínky korelovány a transformovány. ČSN 03 8900-4-4 byla vydána v únoru 2004.

ČSN 03 8900-4-5 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-5: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Zařízení pozemních vozidel. Tato technická zpráva se zabývá korelací a transformací podmínek uvedených v IEC 60721-3-5 (v ČR jako ČSN EN 60721-3-5) na zkoušky vlivu prostředí stanovené v IEC 60068-2 (v ČR ČSN EN 60068-2). Prostředí se může skládat z řady podmínek prostředí, jako jsou dynamické, klimatické, biologické a jiné vlivy působící v důsledku chemicky a mechanicky aktivních látek. V této zprávě byly uvažovány pouze dynamické a klimatické podmínky. Účelem této technické zprávy je poskytnout zpracovatelům specifikací návod spolu se souborem snadno použitelných tabulek, v nichž jsou tyto podmínky korelovány a transformovány. ČSN 03 8900-4-5 byla vydána v únoru 2004.

ČSN 03 8900-4-6 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-6: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Lodní prostředí. Tato technická zpráva se zabývá korelací a transformací podmínek uvedených v IEC 60721-3-6 (v ČR jako ČSN EN 60721-3-6) na zkoušky vlivu prostředí stanovené v IEC 60068-2 (v ČR ČSN EN 60068-2). Prostředí se může skládat z řady podmínek prostředí, jako jsou dynamické, klimatické, biologické a jiné vlivy působící v důsledku chemicky a mechanicky aktivních látek. V této zprávě byly uvažovány pouze dynamické a klimatické podmínky. Účelem této technické zprávy je poskytnout

zpracovatelům specifikací návod spolu se souborem snadno použitelných tabulek, v nichž jsou tyto podmínky korelovány a transformovány. ČSN 03 8900-4-6 byla vydána v únoru 2004.

ČSN 03 8900-4-7 Klasifikace podmínek prostředí. Část 4-7: Návod pro korelaci a transformaci tříd podmínek prostředí podle IEC 60721-3 na zkoušky vlivu prostředí podle IEC 60068. Přenosné a nestacionární použití. Tato technická zpráva se zabývá korelací a transformací podmínek uvedených v IEC 60721-3-7 (v ČR jako ČSN EN 60721-3-7) na zkoušky vlivu prostředí stanovené v IEC 60068-2 (v ČR ČSN EN 60068-2). Prostředí se může skládat z řady podmínek prostředí, jako jsou dynamické, klimatické, biologické a jiné vlivy působící v důsledku chemicky a mechanicky aktivních látek. V této zprávě byly uvažovány pouze dynamické a klimatické podmínky. Účelem této technické zprávy je poskytnout zpracovatelům specifikací návod spolu se souborem snadno použitelných tabulek, v nichž jsou tyto podmínky korelovány a transformovány. ČSN 03 8900-4-7 byla vydána v únoru 2004.

Třída 04 - Slévárenství

Obsahuje všeobecné slévárenské normy, normy pro modely a příslušenství a normy pro tlakové, kokilové a nízkotlaké lití. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 pouze 14 norem (k témuž datu v r. 2003 17, v r. 2002 také 17, v r. 2001 - 19 a v r. 2000 ještě 49 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 05 - Svařování, pájení, řezání kovů a plastů

Tato třída obsahuje normy pro svařování všeobecně, konstrukční a výrobní předpisy a směrnice pro kovy z hlediska svařování, výrobní předpisy z hlediska vybavení pracovišť a kvalifikace svářečů, bezpečnost svařování, zkoušení svářečů, rozbory škodlivin, destruktivní i nedestruktivní zkoušení svarů zkoušení svařitelnosti apod. Dále tato třída obsahuje normy pro svářecí stroje a zařízení obecně, pro ruční svařování plamenem, obloukové svařování a obloukové svářečky, svařování elektrickým obloukem a plazmou, svařování v ochranných atmosférách, bodové a odporové svařování, řezání materiálů. Dále tato třída obsahuje normy na pomocné stroje a zařízení pro svařování, pájení a řezání kovů, normy pro hořáky a příslušenství pro svařování, a konečně pro svařovací elektrody, svařovací dráty a tyčinky, pájky, tavidla, svařování ocelí pod tavidlem, svařování plastů a kombinované svařování, pájení a řezání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 320 norem (k témuž datu v r. 2003 - 307, v r. 2002 - 288, v r. 2001 - 319 a v r. 2000 - 311 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 19 norem.

ČSN EN 1792 (05 0009) Svařování. Vícejazyčný seznam termínů ze svařování a příbuzných procesů. V Předmětu této zvláštní normy se uvádí, že následující seznamy obsahují obvykle používané termíny pro svařování. Nové termíny budou pravidelně doplňovány. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno více než 600 hesel. Definice norma neobsahuje. Rozsáhlá a zvláštní norma, cca 69 stran. ČSN EN 1792 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 1792 ze září 1999.

ČSN EN ISO 9692 (05 0025) Svařování a příbuzné procesy. Svařování a příbuzné procesy. Doporučení pro přípravu svarových spojů. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Ruční obloukové svařování, svařování v ochranných plynech, plamenové svařování, svařování wolframovou elektrodou v inertním plynu a svařování svazkem paprsků ocelí, Část 2: Svařování ocelí automatem pod tavidlem, Část 3: Obloukové svařování hliníku a jeho slitin tavící se elektrodou v inertním plynu a wolframovou elektrodou v inertním plynu a Část 4: Plátované oceli. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN ISO 9692-4 (05 0025) Svařování a příbuzné procesy. Svařování a příbuzné procesy. Doporučení pro přípravu svarových spojů. Část 4: Plátované oceli. Obsahuje doporučení pro typy přípravy svarových spojů plátovaných ocelí. Poměrně stručná norma, bez tabulek cca 6 stran. ČSN EN ISO 9692-4 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 9692-4 z listopadu 2003.

ČSN EN ISO 15011-2 (05 0681) Ochrana zdraví a bezpečnost při svařování a příbuzných procesech. Laboratorní metody pro vzorkování dýmu a plynů vznikajících při obloukovém svařování. Část 2: Stanovení emisní rychlosti plynů, kromě ozónu. Podává návod jak stanovit emisní rychlost plynů, které vznikají při obloukovém svařování s použitím dýmové komory. Popisuje zásady zkoušení, uvádí příklady možného uspořádání dýmové komory, popisuje metody odběru vzorků a jejich analýzy. Zabývá se následujícími plyny, které mohou vzniknout při obloukovém svařování: - oxid uhelnatý (CO), - oxid uhličitý (CO₂), - oxid dusnatý (NO), - oxid dusičitý (NO₂). Dýmovou komoru popsanou v této normě lze použít také ke stanovení organických plynů, které vznikají při obloukovém svařování kovů s povrchovou úpravou, např. materiálů se základním nátěrem, nátěrem nebo materiálů potažených plastem (viz další informace v příloze A). Ozónem se zabývá ČSN EN ISO 15011-3. ČSN EN ISO 15011-2 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 15011-2 z října 2003.

ČSN EN ISO 17652-1 (05 0685) Svařování. Zkoušení základních předvýrobních nátěrů ve vztahu ke svařování a příbuzným procesům. Část 1: Všeobecné požadavky. Uvádí normalizované podmínky hodnocení vlivu základních předvýrobních nátěrů na svařitelnost ocelí. Norma je určena k hodnocení základních předvýrobních nátěrů pro účely: - zkoušení u dodavatelů během vývoje nových základních předvýrobních nátěrů; - zkoušení u dodavatelů během výroby jako součást systémů řízení jakosti; - prohlášení dodavatelů o vlastnostech základních předvýrobních nátěrů; - odkazu ve smlouvách mezi dodavatelem a zákazníky pro dodávky základních předvýrobních nátěrů; - přijímacích zkoušek základních předvýrobních nátěrů zákazníky. Norma může být také použita k porovnávání různých základních předvýrobních nátěrů při využití postupu svařování odpovídajícího zadání nebo mezi různými postupy svařování využívajícími specifický základní předvýrobní nátěr. Návod k použití je uveden v kapitole 4. V této, poměrně stručné normě, stojí za pozornost kapitola 5 - Ochrana zdraví, bezpečnost a životní prostředí, kde se uvádí: „Základní předvýrobní nátěry uvolňují během používání a sušení rozpouštědla. Mimoto mohou základní předvýrobní nátěry zvýšit emise dýmu a plynů během svařování. Během používání, sušení, svařování a řezání musí být provedena patřičná bezpečnostní opatření, aby byli chráněni pracovníci, kteří jsou zapojeni do zkoušení. Během zkoušení musí být vzata v úvahu hlediska ochrany životního prostředí jako jsou snížení emisí a užití nebezpečných látek. *POZNÁMKA Zvláštní pozornost je především třeba věnovat zkoušení základních předvýrobních nátěrů neznámých vlastností.*“ ČSN EN ISO 17652-1 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17652-1 z října 2003.

ČSN EN ISO 17652-2 (05 0685) Svařování. Zkoušení základních předvýrobních nátěrů ve vztahu ke svařování a příbuzným procesům. Část 2: Vlastnost základních předvýrobních nátěrů při svařování. Popisuje zkoušky hodnocení vlivu základních předvýrobních nátěrů na svařitelnost. Dále jsou podrobně popsány následující zkoušky: a) Srovnávací zkouška. Tato zkouška stanovuje způsob hodnocení relativního ovlivnění svařitelnosti základními předvýrobními nátěry stanovené tloušťky svařením normalizovaného svaru na řadu základních předvýrobních nátěrů s následným hodnocením míry výsledné pórovitosti. Srovnávací zkoušky jsou vhodné pro prohlášení dodavatelů o vlivech určitých základních předvýrobních nátěrů a pro podobné účely. b) Zkouška svařitelnosti. Zkouška popisuje metodu hodnocení svařitelnosti kombinací přídavných svařovacích materiálů a základních předvýrobních nátěrů při použití různých metod obloukového svařování. Je svařován koutový svar běžné velikosti, aby bylo možné srovnání. Je prováděno celkové hodnocení jakosti výsledného svaru. Zkoušky svařitelnosti mohou blíže odpovídat skutečným podmínkám během výroby. Opatření k ochraně zdraví bezpečnosti a životního prostředí během zkoušení uvádí ČSN EN ISO 17652-1. ČSN EN ISO 17652-2 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17652-2 ze října 2003.

ČSN EN ISO 17652-3 (05 0685) Svařování. Zkoušení základních předvýrobních nátěrů ve vztahu ke svařování a příbuzným procesům. Část 3: Tepelné řezání. Stanovuje hodnocení základních předvýrobních nátěrů na maximální použitelnou rychlost tepelného řezání. Opatření k ochraně zdraví bezpečnosti a životního prostředí během zkoušení uvádí ČSN EN ISO 17652-1. ČSN EN ISO 17652-3 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17652-3 ze října 2003.

ČSN EN ISO 17652-4 (05 0685) Svařování. Zkoušení základních předvýrobních nátěrů ve vztahu ke svařování a příbuzným procesům. Část 4: Emise dýmů a plynů. Stanovuje hodnocení základních předvýrobních nátěrů z pohledu jejich vlivu na emisi dýmů a plynů během svařování. Opatření k ochraně zdraví bezpečnosti a životního prostředí během zkoušení uvádí ČSN EN ISO 17652-1. ČSN EN ISO 17652-4 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17652-4 ze října 2003.

ČSN EN 13067 (05 0722) Personál pro svařování plastů. Zkoušky odborné způsobilosti svářečů. Svařování spojů z termoplastů. Stanoví postupy pro zkoušení znalostí a zručnosti svářeče, provádějícího svařované spoje termoplastů při výrobě nových nebo opravách provozovaných výrobků. Zkouška zručnosti svářeče je nutnou podmínkou pro zajištění jakosti svarových spojů. Použití této normy zaručuje, že zkouška bude prováděna podle jednotných zkušebních postupů. Tato norma se používá v případě, že to požaduje zákazník nebo odpovídající svářečský dozor. Pokud je v plynárenství nebo vodárenství zaveden alternativní uznávaný program pro zkoušení odborné způsobilosti svářečů, pak se tato norma nepoužívá. Podle odst. 5.3 musí svářeč při teoretické zkoušce prokázat znalosti pracovních i bezpečnostních předpisů. Při zkoušce musí písemně zodpovědět nejméně 20 otázek; forma výběru z několika odpovědí (TEST) se připouští. ČSN EN 13067 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN ISO 17653 (05 1136) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Zkouška krutem odporových bodových svarů. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17653 ze září 2003.

ČSN EN ISO 17654 (05 1137) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Odporové svařování. Zkouška tlakem odporových švových svarů. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17654 ze září 2003.

ČSN EN ISO 17655 (05 1138) Destruktivní zkoušky svarů kovových materiálů. Metoda odběru vzorků pro měření delta feritu. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17655 ze září 2003.

ČSN EN ISO 15616 (05 2050) Zkoušky přípustnosti CO₂ laserových zařízení pro vysoce jakostní svařování a řezání. *Tato norma se skládá z následujících částí: Část 1 - Všeobecné principy, podmínky přípustnosti, Část 2 - Měření statické a dynamické přesnosti, Část 3 - Kalibrace zařízení pro měření průtoku a tlaku plynu. Všechny tyto části byly k dispozici v prvním pololetí 2004:*

ČSN EN ISO 15616-1 (05 2050) Zkoušky přípustnosti CO₂ laserových zařízení pro vysoce jakostní svařování a řezání. Část 1: Všeobecné principy, podmínky přípustnosti. Hlavním účelem této normy je zajistit požadavky pro zkoušení přípustnosti CO₂ laserů před nebo v průběhu instalace na základě předpokladů uživatele. Zkoušky přípustnosti jsou využívány pro dokumentaci schopnosti CO₂ laserů vyrábět svarové spoje a řezy v příslušné jakosti. Tato norma je určena pro použití při technických specifikacích pro CO₂ lasery pro vysoce jakostní svařování a řezání ve dvourozměrném prostoru (2D). Tato norma specifikuje základní požadavky. Přídavné zkoušky a požadavky mohou být specifikovány v technické specifikaci CO₂ laseru. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Podmínky zkoušky přípustnosti, čl. 4.3.1 ZDRAVÍ A BEZPEČNOST kde se uvádí: „Tato norma nezahrnuje kontrolu bezpečnosti a dalších rizik. POZNÁMKA: Současné zdravotní a bezpečnostní předpisy, pravidla ochrany před úrazem, stejně jako všeobecně přijaté technické podmínky by měly být zajištěny a dodrženy samostatně.“ ČSN EN ISO 15616-1 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 15616-1 z října 2003.

ČSN EN ISO 15616-2 (05 2050) Zkoušky přípustnosti CO₂ laserových zařízení pro vysoce jakostní svařování a řezání. Část 2: Měření statické a dynamické přesnosti. Norma je použitelná pro měření: - přesnosti manipulačního systému; - přesnosti polohování; - opakování polohování; - přesnosti trajektorie; pro zkoušení přípustnosti CO₂ laserových zařízení pro vysoce jakostní svařování a řezání ve dvourozměrném prostoru (2D) podle ČSN EN ISO 15616-1. Tato norma specifikuje postup zkoušení a zařízení. Předmět zkoušení a stupně přesnosti musí být popsány v technické specifikaci CO₂ laserového zařízení a musí být v souladu s požadavky použití s přihlédnutím k různosti požadavků na laserový systém. ČSN EN ISO 15616-2 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 15616-2 z října 2003.

ČSN EN ISO 15616-3 (05 2050) Zkoušky přípustnosti CO₂ laserových zařízení pro vysoce jakostní svařování a řezání. Část 3: Kalibrace zařízení pro měření průtoku a tlaku plynu. Norma je použitelná pro měření parametrů plynu, které mají vliv na laserové procesy zkoušky přípustnosti CO₂ laserových zařízení pro vysoce jakostní svařování a řezání ve dvourozměrném prostoru (2D). Tato norma specifikuje postupy zkoušení zařízení pro řízení parametrů plynů, které mají vliv na technologický proces. Stručná norma, cca 7 stran. ČSN EN ISO 15616-3 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 15616-3 z října 2003.

ČSN EN 13918 (05 2130) Zařízení pro plamenové svařování. Redukční ventily s vestavěným průtokoměrem pro tlakové láhve pro svařování, řezání a příbuzné procesy. Klasifikace, technické požadavky a zkoušení. Stanovuje požadavky a typové zkoušky pro redukční ventily s vestavěným průtokoměrem používané pro svařování, řezání plamenem a příbuzné procesy. Norma platí pro redukční ventily s vestavěným průtokoměrem a zařízením pro regulaci průtoku, které mohou být použity pro láhve na stlačené plyny až do tlaku 300 bar (30 Mpa) a pro láhve na oxid uhličitý (CO₂). ČSN EN 13918 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13918 z října 2003.

ČSN EN 60974-3 (05 2205) Zařízení pro obloukové svařování. Část 3: Zařízení pro zapálení a stabilizaci oblouku. Obsahuje bezpečnostní požadavky na zařízení pro zapálení a stabilizaci oblouku, která se používají při obloukovém svařování a příbuzných metodách. Zařízení pro zapálení a stabilizaci oblouku může tvořit samostatnou jednotku, která může být připojena k oddělenému zdroji svařovacího proudu nebo může být umístěno se zdrojem svařovacího proudu v jednom krytu. Tato norma neobsahuje požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC). V kapitole 15 - Návod k obsluze a značení stojí za pozornost následující text: „*Pokud použití delšího hořáku nebo zpětného svařovacího vodiče zvyšuje nebezpečí úrazu elektrickým proudem (viz meze v kapitole 11) vzhledem k impulznímu proudu, výrobce musí specifikovat maximální délku (v metrech) a typ hořáku. Musí být provedeno následující varování: VAROVÁNÍ Prodloužení délky hořáku nebo svařovacích vodičů na více než ... m zvyšuje nebezpečí úrazu elektrickým proudem.*“ ČSN EN 60974-3 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 60974-10 (05 2205) Zařízení pro obloukové svařování. Část 10: Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC). Platí pro zařízení pro obloukové svařování a příbuzné procesy, včetně zdrojů proudu a přídavných zařízení, např. podavačů drátu, kapalinových systémů a zařízení pro zapalování a stabilizaci oblouku. Zařízení pro obloukové svařování typově odzkoušené podle této normy a které splnilo požadavky této normy, se považuje za vyhovující pro všechna použití. Účelem této normy je specifikovat a) způsoby zkoušení, které se používají ve spojení s CISPR 11 (v ČR ČSN EN 55011) se změnami 1 a 2 pro stanovení elektromagnetického vyzařování, b) příslušné normy pro emisi harmonického proudu, kolísání napětí a flickr. Dále je účelem normy definovat požadavky na odolnost a způsoby zkoušení odolnosti proti rušení nepřetržitému a přechodovými jevy, šířeného vedením a vysokofrekvenčním vyzařováním, včetně elektrostatických výbojů. ČSN EN 60974-10 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 50199 z července 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 1011-5 (05 2210) Svařování. Doporučení pro svařování kovových materiálů. Část 5: Svařování plátovaných ocelí. Uvádí všeobecná doporučení pro svařování plátovaných ocelí odpovídajícími metodami obloukového svařování a pro elektrostruskové plátování páskovou elektrodou. Tato norma neobsahuje mechanické nebo fyzikální provedení spojů. Neuvádí zkušební metody a stupně přípustnosti, protože ty jsou závislé na provozních podmínkách ve výrobě. Tyto podrobnosti mají být získány z konstrukční specifikace. Korozní odolnost plátování závisí na více faktorech a není součástí této normy. Všeobecné směrnice jsou uvedeny v ČSN EN 1011-1. ČSN EN 1011-5 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 1011-5 z prosince 2003.

ČSN EN 559 (05 4240) Zařízení pro plamenové svařování. Pryžové hadice pro svařování řezání a příbuzné procesy. Stanoví požadavky na pryžové hadice včetně

dvojitých hadic a hadic pro hořlavé plyny s tavidlem pro svařování, řezání a příbuzné procesy. Termín „příbuzné procesy“ znamená zejména ohřevy, pájení, pájení natvrdo a pokovování nástřikem. Tato norma se vztahuje na hadice používané pro: - plamenové svařování a řezání; - obloukové svařování pod ochranou inertního nebo aktivního plynu; - procesy příbuzné svařování a řezání; a sestavy hadic podle normy ČSN EN 1256. ČSN EN 559 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 559 z října 2003.

Třída 06 - Topení, průmyslové pece, vařidla a topidla

Obsahuje normy pro topení a průmyslové pece všeobecně, pro výpočty a projektování ústředního vytápění, základní předpisy pro spotřebiče, předpisy pro otopná tělesa a příslušenství pro ústřední vytápění, dále normy pro topná i varná zařízení na pevná, kapalná a plynná paliva i na paliva kombinovaná, předpisy pro spotřebiče na plynná paliva, bezpečnostní a regulační prvky, konečně pak předpisy pro průmyslová topná a varná zařízení pro průmyslové použití, pro palivové pece, hořáky a topné články a průmyslová tepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 132 norem (k témuž datu v r. 2003 - 127, v r. 2002 - 126, v r. 2001 - 121, a v r. 2000 - 108 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 norem.

ČSN EN 437 (06 1001) Zkušební plyny. Zkušební přetlaky. Kategorie spotřebičů. Specifikuje zkušební plyny, zkušební přetlaky a kategorie spotřebičů ve vztahu k použití topných plynů první, druhé a třetí třídy. Slouží jako referenční dokument ve specifických normách pro spotřebiče, které jsou předmětem Směrnice Rady o sbližování právních předpisů členských zemí, týkajících se spotřebičů na plynná paliva (90/396/ES). Norma uvádí doporučení pro používání plyných paliv a přetlaků, které se mají používat při zkouškách. Úplný postup bude uváděn v příslušných normách pro spotřebiče. ČSN EN 437 byla vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 437 z listopadu 2003.

ČSN EN 14037 (06 1130) Stropní závěsné sálavé panely teplovodní s teplotou vody nižší než 120 °C. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Technické specifikace a požadavky, Část 2: Zkušební postup pro zkoušku tepelného výkonu a Část 3: Postup pro vyhodnocení a výpočet tepelného výkonu sáláním. Všechny části byly k dispozici v prvním pololetí 2004.*

ČSN EN 14037-1 (06 1130) Stropní závěsné sálavé panely teplovodní s teplotou vody nižší než 120°C. Část 1: Technické specifikace a požadavky. Stanoví technické specifikace a požadavky pro stropní závěsné sálavé panely teplovodní s teplotou vody nižší než 120°C, zásobované z ústředního zdroje tepla. Norma se nevztahuje na samostatné spotřebiče tepla pro vytápění se zabudovaným zdrojem tepla. Norma rovněž stanoví dodatečné všeobecné údaje, které musí výrobce uvádět pro potřeby trhu, aby bylo zaručeno správné používání výrobku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky s označením CE, v platném znění, popř. nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky.** ČSN EN 14037-1 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 14037-2 (06 1130) Stropní závěsné sálavé panely teplovodní s teplotou vody nižší než 120 °C. Část 2: Zkušební postup pro zkoušku tepelného výkonu. Popisuje

zkušební postup a zkušební místo pro zjišťování tepelného výkonu stropních závěsných panelů. ČSN EN 14037-2 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 14037-3 (06 1130) Stropní závěsné sálavé panely teplovodní s teplotou vody nižší než 120°C. Část 3: Postup pro vyhodnocení a výpočet tepelného výkonu sáláním. Popisuje postup stanovení výpočtového tepelného výkonu (Φ_D) a střední teploty povrchu (t_{rp}). Stropní závěsné sálavé panely sdílejí teplo převážně sáláním. Zkušební metody pro stanovení tepelného výkonu stropních závěsných sálavých panelů, uvedené v části 2 této normy, dávají spolehlivé výsledky pro porovnání různých výrobků, ale tyto výsledky se liší od výkonů za skutečných provozních podmínek. ČSN EN 14037-3 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 30-1-3 (06 1410) Varné spotřebiče na plynná paliva pro domácnost. Část 1-3: Bezpečnost. Spotřebiče se sklokeramickou varnou deskou. Stanoví konstrukční a provozní vlastnosti, metody zkoušek a požadavky na bezpečnost a značení varných spotřebičů na plynná paliva pro domácnost, které jsou definovány v ČSN EN 30-1-1:1998 a v ČSN EN 30-1-1:1998/A1:1999; tyto spotřebiče mají jeden nebo několik uzavřených plotnových hořáků pod sklokeramickou deskou. Tato norma se má užívat spolu s ČSN EN 30-1-1:1998 a ČSN EN 30-1-1:1998/A1:1999 nebo ČSN EN 30-1-4:2002 a, je-li to vhodné, s ČSN EN 30-2-1:1999. Norma neobsahuje zkušební metody a bezpečnostní požadavky, které jsou specifické pro pečicí trouby anebo rožně s nucenou konvekcí. Norma obsahuje požadavky týkající se elektrické bezpečnosti zařízení zabudovaného ve spotřebiči v souvislosti se spalováním plynného paliva. Neobsahuje požadavky týkající se elektrické bezpečnosti elektrických funkčních uzlů jejich příslušného zařízení. Tato norma platí pouze pro zkoušení typu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 22/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU.* ČSN EN 30-1-3 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 298 (06 1805) Automatiky hořáků a spotřebičů plyných paliv s ventilátorem a bez ventilátoru. Stanoví požadavky na konstrukci a provozní vlastnosti, zkušební metody a označování automatik hořáků a programovacích jednotek a jejich příslušných hlídačů plamene, určených pro hořáky na plynná paliva a pro spotřebiče plyných paliv s ventilátorem nebo bez ventilátoru. Norma se vztahuje také na automatiky hořáků, programovací jednotky a jejich příslušné hlídače plamene, zajišťující další provozní činnosti. Tato norma neplatí pro automatiky, jejichž součástí je termoelektrická pojistka plamene. Norma se týká pouze zkoušení typu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 22/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU.* ČSN EN 298 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 9. 2006 se ruší ČSN EN 298 ze září 1995, která do uvedeného data platí současně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

Třída 07 - Kotle

Obsahuje normy pro hodnoty, výkony a typy kotlů, tepelné a hydrodynamické zkoušky kotlů, pevnostní hodnoty a výpočty, konstrukční, výrobní, montážní a provozní směrnice a směrnice pro opravy, dále normy pro mlýny a třídiče uhlí, pro kotle pro ústřední vytápění, hořáky na plynná i kapalná paliva, odstruskovací a odpopelňovací zařízení, pro napájecí vodu i zařízení pro úpravu vody, pro vodotrubné kotle. Konečně normy pro tlakové nádoby k dopravě plynů i kovové lahve na plyny i příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 192 norem (k témuž datu v r. 2003 - 156, v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 116 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 norem.

ČSN EN 676 (07 5802) Hořáky na plynná paliva s ventilátorem a s automatickým řízením. Stanoví termíny a definice, všeobecné požadavky na konstrukci a provozní vlastnosti hořáků na plynná paliva s ventilátorem a s automatickým řízením. Norma rovněž obsahuje ustanovení týkající se řídicích a bezpečnostních přístrojů a uvádí postupy při zkoušce těchto hořáků. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke směrnici 90/396/EHS, která se týká spotřebičů na plynná paliva.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 177/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na spotřebiče plyných paliv, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 22/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU. ČSN EN 676 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 676 z dubna 1998.*

ČSN EN 12952 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Materiály pro části kotlů a příslušenství namáhaných tlakem, Část 3: Konstrukce a výpočet částí namáhaných tlakem, Část 4: Provozní výpočty očekávané doby života kotle, Část 5: Provedení a konstrukce částí kotle namáhaných tlakem, Část 6: Kontrola při výrobě, dokumentace a značení částí kotle namáhaných tlakem, Část 7: Požadavky na výstroj kotle, Část 8: Požadavky na spalovací zařízení kotlů na plynná a kapalná paliva, Část 9: Požadavky na zapalovací zařízení kotlů na prášková paliva, Část 10: Požadavky na zabezpečovací systémy proti přetlaku, Část 11: Požadavky na zabezpečovací a řídicí systémy kotle a příslušenství, Část 12: Požadavky na jakost kotlové napájecí vody a kotlové vody, Část 13: Požadavky na systémy pro čištění spalin, Část 14: Požadavky na spalinové soustavy DENOX, Část 15: Přejímací zkoušky, Část 16: Požadavky na sestavy pro spalování na roštu ve fluidní vrstvě pro kotle na pevná paliva a CR Část 17: Směrnice pro zapojení zkušební (autorizovaného) orgánu nezávislého na výrobcí. **Poznámka recenzenta:** Část 17 byla vydána jako CR 12952 - Část 17. **Poznámka:** Všechny tyto části jsou vzájemně na sobě závislé. Proto pro konstrukci a výrobu kotlů je třeba použít více částí normy, aby mohly být uspokojivě splněny požadavky normy. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 12952-15 (07 7604) Vodotrubné kotle a pomocná zařízení. Část 15: Přejímací zkoušky. Uvádí základní požadavky tepelného výkonu (přejímací zkoušky) používané u parních nebo horkovodních kotlů s přímým ohřevem. Tyto zkoušky prokazují, že byly splněny garance s ohledem na účinnost a výkon nebo jiné parametry. Tato norma obsahuje (mimo jiné): - doporučení pro provádění přejímacích zkoušek (viz kap. 6), - definici vnějšího okruhu kotelní sestavy a definici účinnosti (kap. 8), - podrobnosti o nejistotě měření (viz kap. 10). Rozsáhlá norma, cca 79 stran. ČSN EN 12952-15 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 12953 (07 7853) Válcové kotle. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Materiály pro části kotlů a příslušenství namáhaných tlakem, Část 3: Konstrukce a výpočet částí namáhaných tlakem, Část 4: Provedení a konstrukce částí kotle namáhaných tlakem, Část 5: Kontrola při výrobě, dokumentace a značení částí kotle namáhaných tlakem, Část 6: Požadavky na výstroj kotle, Část 7: Požadavky na spalovací zařízení kotlů na plynná a kapalná paliva, Část 8: Požadavky na zabezpečovací zařízení proti přetlaku, Část 9: Požadavky na zabezpečovací a řídicí systémy kotle a příslušenství, Část 10: Požadavky na jakost napájecí vody a kotelní vody, Část 11: Přejímací zkoušky, Část 12: Požadavky na spalovací zařízení kotlů na pevná paliva, Část 13: Návodů a provozní předpisy a Část 14 Směrnice pro zapojení zkušební orgánu nezávislého na výrobcu (TR). Za pozornost stojí – ve všech dále recenzovaných částech - Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 12953-11 (07 7853) Válcové kotle. Část 11: Přejímací zkoušky. Stanoví stručný postup pro zkoušky tepelného výkonu nepřímou metodou (zjišťování ztrát), používané u parních nebo horkovodních kotlů. Zkušební výsledky jsou založeny buď na spalném teple, nebo na výhřevnosti paliva. Tento stručný postup uvádí vhodné prostředky pro posuzování kotlů, které jsou termodynamicky jednoduché, tj. mají jeden hlavní zdroj tepelného příkonu a jednoduchý okruh vody, páry nebo teplotonosného média. ČSN EN 12953-11 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 12953-12 (07 7853) Válcové kotle. Část 12: Požadavky na spalovací zařízení kotlů na pevná paliva pro spalování na roštu. Stanoví požadavky na vnitřní a vnější spalovací zařízení pro spalování na roštu, počínaje zásobníky paliva a konče odpopelňovacím zařízením. Pro kombinaci různých spalovacích zařízení platí rovněž jednotlivé požadavky na každé zařízení. Spaluje-li se několik paliv současně nebo se kvalita paliv podstatně liší (např. obsah vlhkosti), mohou být nezbytná doplňující bezpečnostní opatření, zvláště s ohledem na omezení dodávky paliva do spalovacího zařízení a zajištění dokonalého přívodu spalovacího vzduchu pro jednotlivá paliva. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU. ČSN EN 12953-12 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 13110 (07 8439) Znovuplnitelné svařované hliníkové lahve na přepravu zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG). Návrh a konstrukce. Stanoví základní požadavky na materiál, navrhování, konstrukci a provádění, zkoušení a kontrolu při výrobě znovuplnitelných svařovaných hliníkových lahví na přepravu zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG) o vodním objemu od 0,5 l do 150 l včetně, používané při okolní teplotě. Postupy při provádění normalizovaných zkoušek jsou popsány v normativní Příloze B. ČSN EN 13110 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13110 z června 2003.

ČSN EN 13760 (07 8460) Plnicí zařízení LPG pro osobní a nákladní automobily. Plnicí koncovky, zkušební požadavky a rozměry. Stanovuje minimální požadavky na návrh, konstrukci a zkoušení a nejdůležitější rozměry plnicích koncovek pro čerpání

zkapalněných uhlovodíkových plynů (LPG) do vozidel kategorie M a N ve smyslu směrnice EU 70/156/EHS, které jsou opatřeny plnicí jednotkou typu EURO (pro osobní nebo nákladní automobily). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke 94/9/ES, která se týká systémů, určených pro prostředí s nebezpečím výbuchu.** *Poznámky recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.* ČSN EN 13760 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 13175 (07 8465) Specifikace a zkoušení armatur a tvarovek pro zásobníky na zkapalněné uhlovodíkové plyny (LPG). Stanovuje základní požadavky pro navrhování, konstrukci a zkoušení armatur, včetně příslušných tvarovek, které jsou připojeny na mobilní nebo stabilní zásobníky LPG s vodním objemem nad 150 l. Předmětem této evropské normy nejsou pojistné ventily s příslušenstvím, měřidla obsahu a součásti palivových systémů automobilů na LPG.). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení v platném znění, zrušeným od 1. 5 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU.* ČSN EN 13175 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13175 ze srpna 2003.

Třída 08 - Turbíny

Obsahuje normy pro parní turbíny a jejich regenerační i jiné ohříváky, dále pro spalovací turbíny a vodní turbíny, konečně pro větrné elektrárny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 pouze 36 norem (k témuž datu v r. 2003 - 39, v r. 2002 - 40, v r. 2001 - 42 a v r. 2000 - 36 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou novou nebo novelizovanou českou technickou normu.

Třída 09 - Spalovací motory pístové

Obsahuje normy obsahující všeobecná ustanovení a konstrukční směrnice, návody, zkoušení, přejímání a dodávání a měřicí metody spalovacích motorů, normy pro součásti spalovacích pístových motorů pro ovládací ústrojí, vstřikovací zařízení a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 27 norem (k témuž datu v r. 2003 - 33, v r. 2002 - 50, v r. 2001 - 46, a v r. 2000 - 46 norem.) V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezaznamenali žádnou novou nebo novelizovanou samostatně vydanou českou technickou normu. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 10 - Kompresory, vakuová technika a pneumatická zařízení

Obsahuje normy na kompresory a kompresorové stanice, pro ruční mechanizované nářadí, normy pro vakuovou techniku, pneumatická zařízení, pneumatické válce, akumulátory, pneumatická šoupátka a ventily, příslušenství tlakovzdušných rozvodů a řídicí i upínací elementy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 55 norem (k témuž datu v r. 2003 - 61, v r. 2002 - 62, v r. 2001 - 74 a v r. 2000 - 75 norem). Z tohoto přehledu je patrné, že počet norem v této třídě má soustavně klesající trend. Rušení zastaralých norem bez náhrady není kompenzováno přírůstkem norem nových. To se odrazilo i v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy; v této třídě jsme nezachytili žádnou novou resp. novelizovanou českou technickou normu. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 11 - Čerpadla, hydraulická zařízení

Obsahuje normy pro nejrůznější druhy čerpadel, nádoby a nádrže, podvozky a základové desky, průmyslová mazací zařízení a hydrostatické mechanismy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 141 norem (k témuž datu v r. 2003 - 149, v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 148 a v r. 2000 - 144 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili jednu normu.

ČSN EN ISO 16330 (11 7013) Objemová čerpadla a čerpací soustrojí s kmitavým pohybem. Technické požadavky. Stanoví technické požadavky pro objemová čerpadla a čerpací soustrojí s kmitavým pohybem s výjimkou požadavků týkajících se bezpečnosti a zkoušení. Norma se vztahuje na čerpadla využívající kmitavého pohybu vyvozeného klikovými nebo vačkovými hřídeli a také na přímočinná čerpadla poháněná hnací tekutinou. Tato norma neplatí pro objemová čerpadla s kmitavým pohybem, která nečerpají vodu, je-li celé čerpadlo mazáno čerpanou kapalinou. ČSN EN ISO 16330 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 16330 ze srpna 2003.

Třída 12 - Vzduchotechnická zařízení

Zahrnuje normy obsahující rozdělení, směrnice a přehledy vzduchotechnických zařízení, normy pro různé druhy potrubí, pro pneumatickou dopravu, různé druhy ventilátorů a dmychadel, odlučovače, filtry, výměníky, dále pro zařízení pro čisté provozy, pro sušárny a konečně pro větrání, klimatizaci a odsávání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této poměrně malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 46 norem (k témuž datu v r. 2003 - 45, v r. 2002 - 45, v r. 2001 - 39 a v r. 2000 rovněž - 39 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 13 - Armatury a potrubí

Zahrnuje armatury, potrubí a jejich součásti, předpisy pro uložení potrubí, normy pro přírubová hrdla a příruby, litinové tlakové i odpadní trouby a tvarovky, hrdla, kolena, převody, kompenzátory, odvodňovače, armatury kovové i plastové, ventily, šoupátka, kohouty, zpětné klapky a koše, ventily pojistné, uzavírací i regulační, armatury pro technické plyny, pro těžbu ropy, dále kanalizační, vodárenské, protipožární, drobné armatury vodovodní i plynovodní, šroubení a součásti šroubení, trubky a tvarovky z mědi i plastů, fitinky, armatury z nerezivějící oceli i pro syntetickou chemii apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 - 450, v r. 2003 - 474, v r. 2002 - 525, v r. 2001 - 499 a v r. 2000 - 479 položek. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 14 - Chladicí technika

Obsahuje normy pro chlazení všeobecně, pro projektování, zkoušení, provoz, obsluhu a údržbu, a dále pro různá chladicí zařízení, klimatizátory vzduchu, chladiče, výměníky, potrubí, hadice a jiné spojovací části pro chladiva a konečně normy pro izolaci pro chladírenskou techniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 47 norem (k témuž datu v r. 2003 - 55, v r. 2002 - 53, v r. 2001 - 54 a v r. 2000 - 48 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 15 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje normy pro pružinové vložky a pro kovová pletiva, tkaniny a sítě. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2004 pouze 3, v r. 2003 - 7, v r. 2002 rovněž 7, v r. 2001 - 16 a v r. 2000 ještě 26 norem. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 16 - Výrobky z plechu a drátu

Zahrnuje další normy pro nejrůznější výrobky z plechu a drátů, např. nejrůznější kovové obaly, kanystry, víčka na obaly, zámky stavební i nábytkové, stavební kování, závěsy dveřní i okenní, kování stavební, okenní, dveřní i nábytkové apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 - 41, v r. 2003 - 42, v r. 2002 - 41, v r. 2001 - 41 a v r. 2000 - 43 položek.

Třída 17 - Jemná mechanika

Zahrnuje např. předmětové normy pro technické kameny, váhy, závaží, psací a kalkulační stroje apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě bylo k 1. lednu 2004 - 6, v r. 2003 i v r. 2002 rovněž 6, v r. 2001 ještě 19 a v r. 2000 rovněž 19 položek.

Třída 18 - Průmyslová automatizace

Obsahuje všeobecné normy pro průmyslovou automatizaci, dále normy pro konstrukci a bezpečnost výrobků, pro systémy řízení výroby i průmyslové automatizace, pro číslicové řízení strojů, pneumatické analogové výrobky, pneumatické vysílače a přístroje, pro pneumatická pomocná zařízení, elektrické servopohony, průmyslové roboty, přímočinné regulátory, svitky pro registrační přístroje a konečně pro konstrukční stavebnice pro elektrotechniku. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 98 norem (k témuž datu v r. 2003 - 103,

v r. 2002 - 101, v r. 2001 - 99 a v r. 2000 - 101 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 normy.

ČSN EN 60770-2 (18 1078) Měřicí převodníky pro řídicí systémy průmyslových procesů. Část 2: Návod pro inspekční a katové zkoušky. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN IEC 770-2 z února 1994.

ČSN ISO 14649-1 (18 4320) Automatizované průmyslové systémy a integrace. Řízení technického zařízení. Model dat pro CNC kontroléry. Část 1: Přehled a základní principy. Vydána v květnu 2004.

ČSN EN 61131-1 (18 7050) Programovatelné řídicí jednotky. Část 1: Všeobecné informace. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 61131-1 z února 1996.

ČSN EN 61131-2 (18 7050) Programovatelné řídicí jednotky. Část 2: Požadavky na zařízení a zkoušky. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 61131-2 ze srpna 1996.

Třída 19 - Optické přístroje, zařízení pro kinematografii a reprografii

Zahrnuje nejruznější (optické) přístroje a zařízení, např. lasery, oční optiku, zvětšovací a reprografické přístroje, kinematografické snímací a promítací přístroje na 16 mm i 35 mm, diaprojektory a společné součásti a příslušenství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována až od r. 2002.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 128 norem (k témuž datu v r. 2003 - 140, v r. 2002 - 138, v r. 2001 - 108 a v r. 2000 - 111 položek.) V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 novelizovaných resp. nově vydaných norem.

ČSN EN ISO 11990 (19 2012) Optika a optické přístroje. Lasery a laserová zařízení. Stanovení odolnosti úchytky tracheální kanyly vůči účinkům laserového záření. Stanovuje metodu zkoušení odolnosti úchytky tracheální kanyly vůči působení kontinuálního laseru (*continuous wave (cw) laser*). Norma se nevztahuje na ostatní prvky systému, jako např. nafukovací systém a manžetku. K měření a popisu vlastností materiálů, výrobků nebo sestavy pod vlivem tepla a plamene za definovaných laboratorních podmínek se musí použít přesně definovaná zkušební metoda, ale nesmí se použít pro popis a hodnocení nebezpečí požáru nebo rizika vzplanutí materiálů, výrobků nebo sestav za skutečných podmínek hoření. Výsledky těchto zkoušek je však dovoleno použít jako prvky pro zhodnocení rizika ohně, beroucí v úvahu všechny faktory, uplatňující se při určení nebezpečí při konkrétním koncovém použití. Tyto výsledky se doporučuje interpretovat obezřetně, neboť bezprostřední použitelnost výsledků těchto zkoušek v klinických situacích dosud nebyla plně ověřena. Za pozornost stojí několik varování na různých místech normy, konkrétně např.: v kapitole 4 je toto **VAROVÁNÍ: Zkoušení touto metodou může způsobit intenzivní oheň, který může zachvátit rovněž tracheální kanylu. Oheň může být zdrojem velkého tepla, intenzivního světla a jedovatých plynů.** V kapitole 6, v čl. 6.3.2 je toto další **VAROVÁNÍ: Spalováním většiny materiálů, používaných pro tracheální kanyly, vznikají jedovaté plyny, jako např. oxid uhelnatý, chlorovodík a kyanovodík. Kouř vznikající při takovém ohni obsahuje také nebezpečné částice uhlíku, křemíku, nespálené hmoty a dalších materiálů.** Dále v téže kapitole je v čl. 6.4.3 toto **UPOZORNĚNÍ: Nesmí se používat chladicí nebo čistící plyny. Chladicí nebo čistící plyny používají některé lasery pro udržování kvality systému vedení svazku. Proudění těchto plynů může ovlivnit měřenou odolnost vůči**

laseru, např. hašením právě vznikajícího ohně. A konečně v téže kapitole 6 je v čl. 6.4.4. ještě toto **VAROVÁNÍ: Chirurgické lasery emitují dostatečný výkon pro poškození živé tkáně nebo pro vznícení ohně ,ať už přímo, nebo po odrazu paprsku.** Kromě ostatních bezpečnostních opatření je nutné vyškolit účastníky zkoušky v používání laserů a provést vhodná bezpečnostní opatření závislá na typu použitého laseru. Mezi tato opatření patří použití brýlí, chránících očí proti účinkům laseru, ochranného obleku a kontrola přístupu do prostoru zkoušení. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU na zdravotnické prostředky 93/42/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 25/2004 Sb., které platilo po vstupu ČR do EU. Ani toto nařízení vlády již neplatí, protože bylo od 2. 6. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 336/2004 Sb. ČSN EN ISO 11990 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 11990 z ledna 2004.*

ČSN EN ISO 11554 (19 2016) Optika a optické přístroje. Lasery a laserová zařízení. Metody měření výkonu, energie a časových parametrů laserových svazků. Stanoví metody měření výkonu a energie svazků kontinuálních a impulzních laserů a též jejich časových parametrů: tvaru impulzu, doby trvání impulzu a opakovací frekvence impulzů. Uvádí též metody měření a vyhodnocování stability výkonu kontinuálních laserů, stability energie impulzních laserů a stability doby trvání impulzu. Měřicí metody uvedené v této mezinárodní normě slouží k měření a popisu laseru. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 98/79/ES, která se týká diagnostických prostředků in vitro.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, v platném znění. (Od 1. 5. 2004 platila i ta ustanovení tohoto nařízení vlády, jejichž platnost byla odložena k datu přistoupení ČR do EU.) Toto nařízení vlády bylo od 4. 8. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro. ČSN EN ISO 11554 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 11554 z ledna 2004.*

ČSN EN ISO 11810 (19 2024) Optika a optické přístroje. Lasery a laserová zařízení. Zkušební metoda odolnosti operačních roušek a dalších příkrývek pro ochranu nemocného vůči účinkům laserového záření. Stanovuje standardizovanou metodu zkoušení a klasifikování odolnosti operačních roušek anebo dalších příkrývek pro ochranu nemocného vůči nebezpečí vyvolanému laserovým zářením. Týká se jednorázových i opakovaně použitelných, tkaných i netkaných materiálů, používaných jako operační roušky anebo příkrývky pro ochranu nemocného, které jsou deklarovány jako odolné vůči účinkům laserového záření. Uveden je příslušný systém klasifikace. Účelem této normy není sloužit jako obecný předpis požární bezpečnosti a jako taková nezahrnuje ani jiné zdroje zapálení, ani problematiku sekundárního zapálení vyvolaného laserem. Všechny materiály část energie svazku odrážejí a je tedy nutné, aby uživatel rozhodl, zda může být zrcadlová odrazivost nebezpečná. Tato norma však toto měření nezahrnuje. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb. ČSN EN ISO 11810 byla vydána v dubnu 2004.*

ČSN EN ISO 14889 (19 5106) Oční optika. Brýlové čočky. Základní požadavky na dokončené nezabroušené brýlové čočky. Stanovuje základní požadavky na dokončené nezabroušené brýlové čočky. Norma neplatí pro ochranné brýlové čočky. Tato mezinárodní norma má přednost před odpovídajícími požadavky jiných norem, pokud existují rozdíly. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 25/2004 Sb., které platilo po vstupu ČR do EU. Ani toto nařízení vlády již neplatí, protože bylo od 2. 6. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 336/2004 Sb.* ČSN EN ISO 14889 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 14889 z ledna 2004.

ČSN EN ISO 8320-1 (19 5200) Kontaktní čočky a prostředky pro ošetřování kontaktních čoček. Slovník. Část 1: Kontaktní čočky. Identifikuje a definuje termíny vztahující se na fyzikální, chemické a optické vlastnosti kontaktních čoček, jejich výrobu a užívání. Dále poskytuje slovník termínů, které jsou použity v jiných mezinárodních normách vypracované pro kontaktní čočky nebo platí v souvislosti s kontaktními čočkami. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví. Česky a anglicky je definováno cca 180 hesel. ČSN EN ISO 8320-1 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 8320-1 z ledna 2004.

ČSN EN ISO 14534 (19 5213) Oční optika. Kontaktní čočky a prostředky pro ošetřování kontaktních čoček. Všeobecné požadavky. Stanovuje požadavky na bezpečnost a funkčnost kontaktních čoček, prostředků pro ošetřování kontaktních čoček a ostatního příslušenství pro kontaktní čočky. Norma nestanovuje požadavky na elektrickou bezpečnost a na elektromagnetickou kompatibilitu, které mohou snad vyplynout z použití elektrických přístrojů ve spojení s kontaktními čočkami anebo prostředky pro ošetřování kontaktních čoček. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 25/2004 Sb., které platilo po vstupu ČR do EU. Ani toto nařízení vlády již neplatí, protože bylo od 2. 6. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 336/2004 Sb.* ČSN EN ISO 14534 byla vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 14534 z června 2003.

Třída 20 - Obráběcí stroje na kovy

Zahrnuje všeobecné a názvoslovné normy pro obráběcí stroje, požadavky na základní parametry a přesnost obráběcích strojů, číslicové řízení, bezpečnostní předpisy a bezpečnost nástrojů, náradí a zařízení, dále upínání a středění obráběného materiálu i obráběcích nástrojů, konečně obráběcí jednotky ostatní (broušící, finišovací, honovací a další), pohonové a posuvové jednotky, stavebnicové uzly pro stavbu obráběcích strojů a různá pomocná zařízení a pomocné součásti obráběcích strojů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 118 norem (k témuž datu v r. 2003 - 137, v r. 2002 - 123, v r. 2001 rovněž - 123 a v r. 2000 - 141 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN EN 13898 (20 0723) Obráběcí a tvářecí stroje. Bezpečnost. Pily na studený kov. Stanovuje bezpečnostní požadavky a opatření, která mají být použita osobami zabývajícími se konstrukcí, výrobou a dodávkou (včetně instalace, seřízení, údržby a oprav)

strojů, které jsou určeny přednostně k řezání kovu (železného i neželezného), nebo materiálu částečně ze studeného kovu pomocí nástroje na řezání. Tato norma zvažuje předpokládané použití, logicky předvídatelné nesprávné použití, seřízení stroje a připevnění nástroje na řezání, údržbu a čištění a jejich vlivy na bezpečnost obsluhy nebo dalších vystavených osob. Předpokládá přístup ke stroji ze všech stran v úrovni podlahy a předpokládá jak běžnou činnost, tak neočekávané nebo nezamýšlené spuštění. Tato norma se vztahuje i na pomocná zařízení, která tvoří nedílnou součást stroje. Pokud tato zařízení nejsou nedílnou součástí stroje, má konstruktér, výrobce nebo dodavatel instalace vzít v úvahu jejich předpokládané použití a má učinit všechna opatření pro bezpečné spojení těchto zařízení se strojem. Tato norma se vztahuje na pily na kov, vyrobené po datu vydání této normy CEN. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou možná nebezpečí u těchto strojů přehledně (většinou tabelárně) uvedena v kapitole 4. Řadí se k nim především nebezpečí úrazová ať již z objektivních nebo subjektivních příčin (lidský faktor), včetně úrazu elektrickým proudem, nebezpečí způsobená hlukem, vibracemi a zpracovávaným materiálem, včetně nebezpečí biologických a mikrobiologických a nebezpečí vzniklá zanedbáním ergonomických zásad, včetně nebezpečí z nedostatečného osvětlení. V páté kapitole, opět jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou shrnuta možná preventivní opatření k minimalizaci popsáných nebezpečí, většinou odděleně pro různé druhy pil. Text normy je vydán paralelně v češtině a angličtině. Poměrně rozsáhlá norma, cca 79 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.** ČSN EN 13898 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN 20 0723 z 29. 2. 1988.

ČSN EN 14070 (20 0725) Bezpečnost obráběcích a tvářecích strojů. Postupové a jednoúčelové stroje. Specifikuje technické bezpečnostní požadavky a ochranná opatření, která mají být použita osobami zabývajícími se konstrukcí, výrobou a dodáváním (včetně informací, které musí být uvedeny pro instalaci a demontáž s úpravami pro přepravu a údržbu) postupových a jednoúčelových strojů. *Poznámka recenzenta: Podle definice v čl. 3.1 jde o stroje konstruované pouze k zpracování předem stanovených obrobků nebo skupiny obrobků pomocí předem stanoveného pořadí obráběcích operací a parametrů procesu. Schematické nákresy takových strojů jsou schematicky uvedeny v Příloze C, příliš instruktivní ale nejsou.* Tyto stroje jsou tedy konstruovány pouze ke zpracování předem stanovených obrobků z kovu, nebo obdobného materiálu nebo omezené skupiny podobných obrobků pomocí předem stanoveného pořadí obráběcích operací a parametrů procesu. Tato norma bere v úvahu předpokládané použití, včetně logicky předvídatelného nesprávného použití, údržbu, čištění a seřizování. Stanovuje uspořádání přístupu k místům obrábění a k místům ručního vkládání/vyjímání. Předpokládá přístup ke stroji ze všech stran. Popisuje prostředky k omezení rizika pro obsluhu i jiné vystavené osoby. Týká se také zařízení pro přemístění obrobků, pokud jsou nedílnou součástí stroje. Tato norma se zabývá závažnými nebezpečími, vyskytujícími se u postupových a jednoúčelových strojů, podle předpokládaných podmínek výrobce. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou možná nebezpečí u těchto strojů přehledně (většinou tabelárně) uvedena v kapitole 4. Řadí se k nim především nebezpečí úrazová ať již z objektivních nebo subjektivních příčin (lidský faktor), včetně úrazu elektrickým proudem, nebezpečí způsobená hlukem, vibracemi, zářením laserů a zpracovávaným materiálem, včetně nebezpečí biologických a mikrobiologických a nebezpečí vzniklá zanedbáním ergonomických zásad, včetně nebezpečí z nedostatečného osvětlení. Bezpečnostní požadavky anebo ochranná opatření k zabránění nebezpečí,

uvedených v kapitole 4 a postupy k ověření těchto požadavků nebo opatření jsou uvedeny, opět jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, v kapitole 5. Nejsou stanoveny bezpečnostní požadavky anebo opatření pro oheň a výbuch. Tato norma se vztahuje na pily na kov, vyrobené po datu vydání této normy CEN. Text normy je vydán paralelně v češtině a angličtině. Poměrně rozsáhlá norma, cca 62 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 14070 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN 20 0725 z 29. 2. 1988.

Třída 21 - Tvářecí stroje

Obsahuje všeobecné, názvoslovné a třídící normy pro tvářecí stroje, požadavky na přesnost tvářecích strojů, dále předmětové normy pro hydraulické tvářecí stroje, bezpečnostní předpisy a konečně požadavky na upínání na tvářecích strojích na plošné a objemové tváření a pro tváření plastů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 70 norem (k témuž datu v r. 2003 - 73, v r. 2002 - 72, v r. 2001 - 72 a v r. 2000 - 72 norem). V letech 2000 - 2002 byla tato třída norem prakticky bez pohybu, takže jsme v našem přehledu za tyto roky nemohli uvést žádnou samostatně vydanou (novou) normu. Za rok 2003 jsme v této třídě zachytili dvě nové (novelizované) normy. V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě opět nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 22 - Nástroje

Obsahuje technické normy pro nejrůznější nástroje, a to zejména: Nože a nástroje s břitovými destičkami, samotné břitové destičky z rychlořezné oceli, keramiky a slinutých karbidů, vrtáky na kovy i plasty, výhrubníky, výstružníky, záhlubníky, nástroje protahovací a protlačovací. Dále především předmětové normy na nejrůznější druhy fréz a nástroje na ozubená kola a ozubení vůbec, pilové kotouče na kovy, závitníky a závitové nástroje, nejrůznější soustružnické nože, brusivo, brousicí, leštící a lapovací prášky a pasty, rotační kartáče a leštiví kotouče, sekery a pily i pilky, lisovací nástroje, nůžky, nástroje na tváření za studena, razidla, nástroje na tváření plechů karoserie, kovací zápustky a okrajovadla, formy pro tlakové lití, ruční pilníky a další různé nástroje a nářadí. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 421 norem, (k témuž datu v r. 2003 - 546, v r. 2002 - 631, v r. 2001 - 633 a v r. 2000 - 760 norem). (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 23 - Nářadí

Zahrnuje nejrůznější nástroje, např. kladiva, kleště, hasáky, klíče, šroubováky, sekáče, kartáčnické výrobky, násady, lopaty, motyky, různé zemědělské a zednické nářadí i mechanické ruční nářadí apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 51 norem (k témuž datu v r. 2003 - 67, v r. 2002 - 66, ale v r. 2001 - 147 a v r. 2000 - 152 norem). (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 24 - Upínací nářadí

V třídě jsou zahrnuty normy pro nejrůznější (upínací) nářadí, např. držáky, sklíčidla, trny, upínací nářadí na soustruhy, frézky, vyvrtávačky, svěráky, upínací desky, prvky upínacích přístrojů apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 266 norem (k témuž datu v r. 2003 - 269, v r. 2002 - 269, v r. 2001 - 267 a v r. 2000 rovněž - 267 norem).

Třída 25 - Měřicí a kontrolní nářadí a přístroje

V této třídě jsou soustředěny normy na měřicí a kontrolní nářadí, např. délková a mikrometrická měřidla, úhlooměry, tloušťkoměry, měřidla pro měření přesnosti, mezní a porovnávací kalibry, šablony, mezní kalibry na závity a závitová měřidla, rýsovací a kontrolní nářadí, vodováhy, olovnice, tlakoměry, nářadí pro měření objemu, měřidla pro měření průtoku, viskozimetry, nejrůznější druhy teploměrů, defektoskopy, kontrolní síta apod. Tato třída českých technických norem není v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 497 norem (k témuž datu v r. 2003 - 488, v r. 2002 - 529, v r. 2001 - 544 a v r. 2000 - 551 norem).

Třída 26 - Zařízení dopravní a pro manipulaci s materiálem

Zahrnuje technické normy pro transportní zařízení, řetězy a řetězová kola pro transportéry, bezpečnostní předpisy, předpisy pro pásové dopravníky, korečkové elevátory, redlerové a další transportéry, dopravníkové šneky, vibrační dopravníky, podavače, nakladače, vykladače a výklopníky, regálové zakladače, paletovací stroje, dopravní vozíky a tahače, ruční vozíky a vozíky s pohonem, požadavky na manipulaci s materiálem, předmětové normy na palety, přepravníky, regály a skladovací techniku, můstky a nákupní vozíky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 237 norem (k témuž datu v r. 2003 - 220, v r. 2002 - 269, v r. 2001 - 257 a v r. 2000 - 243 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN EN 13698-1 (26 9131) Výrobní specifikace palet. Část 1: Konstrukční specifikace prostých dřevěných palet 800 mm x 1 200 mm. Specifikuje výrobní charakteristiky prosté, opakovaně použitelné dřevěné, dvoupodlahové, jednostranné, čtyřcestné, devítišpalíkové palety s rozměry 800 mm x 1 200 mm, vhodné pro přepravu, skladování, manipulaci nebo výměnné používání. Rovněž udává některé požadavky pro výrobu a značení a zaměřuje se na otázky bezpečnosti. ČSN EN 13698-1 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13698-2 (26 9131) Výrobní specifikace palet. Část 2: Konstrukční specifikace prostých dřevěných palet 1 000 mm x 1 200 mm. Specifikuje výrobní charakteristiky prosté, opakovaně použitelné dřevěné, dvoupodlahové, jednostranné, čtyřcestné, devítišpalíkové ližinové palety a palety s plným obvodem opěrné podlahy s rozměry 1 000 mm x 1 200 mm, vhodné pro přepravu, skladování, manipulaci nebo výměnné používání. Rovněž udává některé požadavky pro výrobu a značení a zaměřuje se na otázky bezpečnosti. ČSN EN 13698-2 byla vydána v lednu 2004.

Třída 27 - Zdvihací zařízení, stroje pro povrchovou těžbu, stroje a zařízení pro zemní,

stavební a silniční práce

Zahrnuje technické normy pro dopravní zařízení, jeřáby mostové, sloupové, portálové i konzolové, zdvihadla a kladkostroje, stojanové zvedáky, háky a pojistný materiál, jeřábové dráhy, visuté lanové dráhy nákladní i osobní, lyžařské vleky, výtahy, šachty a strojovny výtahů, stavební výtahy, dále normy na provoz výtahů. Konečně předmětové normy na nejrůznější stroje a zařízení pro zemní práce (parametry, provoz i údržba, bezpečnostní požadavky), stroje pro stavební a silniční práce, (jako např. dempřry, skrejpry, grejdry a jejich součástky, díly, komponenty), pojízdné stroje pro stavbu vozovek, stroje a zařízení pro zhutňování, výrobu směsí, pro zpracování stavebních materiálů a drtiče nerostných materiálů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 302 norem (k témuž datu v r. 2003 - 305, v r. 2002 - 296, v r. 2001 - 280 a v r. 2000 - 312 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 12 norem.

ČSN EN 13557 (27 0135) Jeřáby. Ovládání a ovládací místa obsluhy. Určuje hygienické požadavky a požadavky pro bezpečný návrh pro ovládání a ovládací místa obsluhy všech typů jeřábů. Nepojednává o nebezpečích způsobených hlukem, o kterých pojednávají normy pro určené druhy jeřábů. Není také zaměřena na návrh kabin z hlediska vlastností zvukové izolace. Norma zahrnuje specifická nebezpečí, která by se mohla vyskytnout během používání ovládání a ovládacích míst obsluhy. Nezahrnuje nebezpečí, která by mohla vzniknout během přepravy, stavby, uvádění do provozu, oprav, údržby, vyřazení z provozu nebo prodeje. Závažná nebezpečí, jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou uvedena v kapitole 4. Řadí se k nim především nebezpečí úrazová ať již z objektivních neb subjektivních příčin (lidský faktor), včetně nebezpečí vyvolaných elektrickým proudem, dále nebezpečí vytvářená materiály a látkami a nebezpečí vzniklá zanedbáním ergonomických zásad. Tato norma se používá po datu schválení této normy v CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 13557 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13135-1 (27 0136) Jeřáby. Bezpečnost. Navrhování. Požadavky na vybavení. Část 1: Elektrotechnické vybavení. Uvádí bezpečnostní požadavky pro návrh a výběr elektrotechnického vybavení nízkého napětí pro všechny typy jeřábů s cílem zajištění spolehlivosti funkcí, které mají vztah k bezpečnosti a pro ochranu osob před nebezpečími, ohrožujícími jejich zdraví a bezpečnost. Vybavení zahrnutá do této normy, začínají v místě připojení napájení elektrického zařízení jeřábu, včetně systémů napájení a ovládacích (řídících) přívodů, umístěných mimo jeřáb např. ohebné kabely, dráty nebo tyče vodičů, bezdrátové ovládání. Nepojednává o nebezpečích, která souvisejí se zvedáním osob. Závažná nebezpečí, jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou uvedena v kapitole 4. Řadí se k nim především nebezpečí úrazová ať již z objektivních neb subjektivních příčin (lidský faktor), včetně nebezpečí vyvolaných elektrickým proudem, dále (jen velmi přehledně) nebezpečí vytvářená materiály a látkami a nebezpečí vzniklá zanedbáním ergonomických zásad. Tato norma se nepoužívá pro jeřáby, které byly vyrobeny před datem zveřejnění této normy v CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády*

č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době. ČSN EN 13135-1 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13155 (27 0139) Jeřáby. Bezpečnost. Volně zavěšené prostředky pro uchopení břemen. Uvádí bezpečnostní požadavky pro (v normě přesně specifikované) volně zavěšené prostředky pro uchopení břemen pro jeřáby, kladkostroje a ručně vedená manipulační zařízení, definované v kapitole 3. Nezahrnuje uchopovací prostředky určené pro zvedání osob a také nepojednává o nebezpečích, která souvisejí se zvedáním osob. Nezahrnuje také vázací prostředky, pánve, rozpínací trny, naběráky, drapáky nebo polypové drapáky. Tato norma se používá pro volně zavěšené prostředky pro uchopení břemen, které byly vyrobeny po datu schválení této normy CEN. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, obsahuje v kapitole 4 tabelárně zpracovaný seznam nebezpečí; v kapitole 5 jsou pak opatření k minimalizaci rizik, vyplývajících z nebezpečí, uvedených v kapitole 4. V tomto případě jsou tabulky kapitoly 4 a na to navazující články v kapitole 5 rozděleny do sedmi skupin, podle druhů uchopovacích prostředků. (Kapitola 4 - a v návaznosti na ni i kapitola 5, se zabývají prakticky jen různými druhy mechanických úrazových nebezpečí a nebezpečím vyplývajícím ze zanedbání ergonomických zásad.) Rozsáhlá norma, cca 58 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 13155 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 13889 (27 1912) Kovové ocelové třmeny pro všeobecné účely zdvihání. Rovné a prohnuté třmeny. Třída 6. Bezpečnost. Stanovuje požadavky na kovové ocelové rovné a prohnuté třmeny třídy 6 pro všeobecné účely zdvihání v rozsahu nosností od 0,5 t do maximálně 25 t. Norma se vztahuje pouze na třmeny, které mají čepy se závitů. Příloha A obsahuje informace týkající se bezpečného používání třmenů. Příloha B obsahuje údaje týkající se provedení čepů a Příloha C uvádí příklad systému označování pro kované ocelové třmeny. Nebezpečí, která jsou zahrnuta, jsou uvedena v kapitole 4. (V této kapitole jsou uvedena prakticky jen úrazová nebezpečí, protože ostatní v podstatě nepřicházejí v úvahu.) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 13889 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 13889 z prosince 2003.

ČSN EN 81-80 (27 4003) Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů. Existující výtahy. Část 80: Předpisy pro zvyšování bezpečnosti existujících výtahů určených pro dopravu osob nebo osob a nákladů. Uvádí pravidla pro zvýšení bezpečnosti existujících výtahů s cílem dosažení odpovídající úrovně bezpečnosti, jaká je u nově instalovaných výtahů s využitím současného stavu bezpečnostní techniky. Tato norma platí pro trvale namontované elektrické trakční výtahy s kinematicky vázaným pohonem a hydraulické výtahy obsluhující stanovené úrovně stanic, mající klec konstruovanou k dopravě osob nebo osob a nákladů a pohybující se mezi vodičky, které nejsou odkloněny o více než 15° od svislice. Norma zahrnuje zvýšení bezpečnosti existujících výtahů určených pro dopravu osob nebo osob a nákladů pro a) uživatele; b) pracovníky servisních firem

a inspekčních orgánů; c) osoby nacházející se mimo šachtu; strojovnu a prostor pro kladky (ale v bezprostřední blízkosti těchto prostor); a d) oprávněné osoby. ČSN EN 81-80 byla vydána v červnu 2004.

ČSN 27 4007 Bezpečnostní předpisy pro výtahy. Prohlídky a zkoušky výtahů v provozu. Stanoví základní požadavky na zkoušky po podstatných změnách a opravách a na odborné zkoušky a inspekční prohlídky výtahů v provozu (dále jen výtahů). Vztahuje se na výtahy, které jsou trvalou součástí staveb, pokud právní předpisy pro ně nestanoví odlišné požadavky. Za pozornost stojí tyto definice: **Čl. 3.2: Odborná zkouška (revizní zkouška):** zkouška výtahu prováděná v pravidelných intervalech k ověření funkce a způsobilosti k dalšímu provozu zahrnující i prověření elektrického zařízení výtahu a zjištění nebezpečí/nebezpečných situací. Dále **Čl. 3.3: Inspekční prohlídka:** posouzení technického stavu výtahu za účelem zhodnocení bezpečnostní úrovně výtahu z hlediska vyskytujících se nebezpečí/nebezpečných situací a s nimi souvisejících provozních rizik a stanovení opatření k jejich odstranění. Konečně **Čl. 3.4: Zkušební technik:** odborně způsobilý pracovník servisní firmy pověřený servisní firmou k provádění zkoušek podle této normy (ČSN 27 4007) a k úkonům podle ČSN 27 4002. Dále norma uvádí informativní Přílohu A, která obsahuje vzory protokolů odborných zkoušek pro elektrické a hydraulické výtahy. ČSN 27 4007 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN 27 4007 z března 2003.

ČSN 27 4011 Bezpečnostní předpisy pro konstrukci a montáž výtahů. Podstatné změny výtahů. Platí pro provádění podstatných změn provozovaných výtahů, určených k dopravě osob nebo osob a nákladů. Norma stanovuje minimální rozsah požadavků, které mají být uplatněny při prováděné podstatné změně. (Co se považuje za podstatnou změnu je rozvedeno v kapitole 4.) Poměrně stručná norma (bez tabulek cca 8 stran). Dále norma uvádí normativní Přílohu A, která obsahuje přehled nezbytné technické dokumentace, která se musí vypracovat v rámci podstatných změn. ČSN 27 4011 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN 27 4011 z března 2003.

ČSN EN 14010 (27 5410) Bezpečnost strojních zařízení. Poháněná zařízení pro parkování motorových vozidel. Požadavky na bezpečnost a elektromagnetickou kompatibilitu pro navrhování, výrobu, montáž a uvádění do provozu. Řeší technické požadavky minimalizující rizika vyvolaná nebezpečími, která mohou vzniknout během instalace, provozu a údržby trvale instalovaných zařízení a systémů pro mechanické parkování motorových vozidel. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou možná nebezpečí u těchto strojů přehledně (většinou tabelárně) uvedena v kapitole 4. Řadí se k nim především nebezpečí úrazová ať již z objektivních neb subjektivních příčin (lidský faktor), včetně nebezpečí vyvolaných elektrickým proudem a nebezpečí vzniklá zanedbáním ergonomických zásad. Nejsou řešena nebezpečí způsobená hlukem, vibracemi a zpracovávaným materiálem. Dále jsou zde uvedeny požadavky na zabezpečení informací pro použití, které obsahují požadavky na tvorbu instrukcí. Konečně jsou zde řešeny požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu. Norma je určena pro zařízení a systémy pro mechanické parkování motorových vozidel, která mají 4 kola, s maximálními obrysovými rozměry 5,30 m délka, 2,30 m šířka a 2,20 m výška a s hmotností do 2 500 kg. Zařízení může být ovládáno ručně nebo automaticky. Poměrně rozsáhlá norma, cca 55 stran. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to ke směrnici 89/336/EHS která se týká elektromagnetické kompatibility.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 169/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility, ve*

znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 18/2003 Sb., které platí v současné době. ČSN EN 14010 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13021 (27 8325) Stroje pro zimní údržbu. Bezpečnostní požadavky. Vztahuje se na stroje pro zimní údržbu, které jsou definovány v kapitole 3. Řeší veškerá významná nebezpečí, identifikovaná na základě posouzení rizika, která jsou relevantní pro stroje pro zimní údržbu, když jsou používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce. Tato evropská norma neřeší významná nebezpečí, která jsou spojena s hlukem a EMC. (V kapitole 4, jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou tabelárně zpracována jak úrazová nebezpečí, tak - i když v menším rozsahu - nebezpečí vyplývající z kontaktů s horkými částmi strojů, se škodlivými tekutinami i jejich parami a plyny a nebezpečí, vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad.) V této evropské normě jsou (v kapitole 5) také specifikována příslušná technická opatření k vyloučení nebo snížení rizik, která vznikají z vyjmenovaných významných nebezpečí, a která jsou spojena s provozováním stroje, jeho seřizováním a nastavováním, vyprazdňováním nákladu a běžnou údržbou. Tato norma nezahrnuje žádné požadavky, které se vztahují na soustavy odnímatelných nástaveb (např. odnímatelné zásobníky). Tyto požadavky jsou specifikovány v jiných normách. Tato norma se vztahuje na stroje pro zimní údržbu, vyrobené po datu schválení této normy CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 13021 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13035-3 (27 8809) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 3: Řezací stroje. Obsahuje bezpečnostní požadavky pro konstrukci a instalaci strojů s jedním pohyblivým můstkem pro řezání plochého skla, který pracuje na základě vytváření rýh na plochem skle, které je umístěno na vodorovné opěrné ploše. Do této normy je zahrnuta přeprava/přemísťování skla na stroji. Tato norma řeší veškerá významná nebezpečí, nebezpečné situace a události relevantní pro řezací stroje plochého skla, když jsou používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce (viz. kap. 4). Tabelárně zpracovaná tabulka v kap. 4 obsahuje prakticky jen úrazová nebezpečí. Tato norma specifikuje příslušná technická opatření k vyloučení nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí. Nebezpečí způsobená hlukem nejsou považována za významná. Tento dokument se nevztahuje na strojní zařízení, která jsou vyrobeny před datem, kdy CEN tento dokument uveřejnil. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 13035-3 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13035-3 z prosince 2003.

ČSN EN 13035-4 (27 8809) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu plochého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 4: Naklápěcí stoly. Obsahuje bezpečnostní požadavky pro konstrukci a instalování naklápěcích stolů, kde je ploché sklo uvedeno z vodorovné polohy do téměř svislé polohy nebo obráceně, přičemž leží na opěrné ploše, nebo - podepřeno o dolní hranu - je naklápěno ve směru k opěrné ploše. Tato norma řeší veškerá významná nebezpečí, nebezpečné situace a události relevantní pro naklápěcí stoly pro

ploché sklo, když jsou používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce (viz kap. 4). Tabelárně zpracovaná tabulka v kap. 4 obsahuje prakticky jen úrazová nebezpečí. Tato norma specifikuje příslušná technická opatření k vyloučení nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí. Tento dokument se nevztahuje na naklápěcí stoly, které jsou vyrobeny před datem, kdy CEN tento dokument uveřejnil. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 13035-4 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13035-4 z prosince 2003.

ČSN EN 13042-5 (27 8810) Stroje a provozy pro výrobu, zpracování a úpravu dutého skla. Bezpečnostní požadavky. Část 5: Lisy. Obsahuje požadavky na konstrukci a instalaci lisů na sklo včetně pracovních zařízení k dosazování dávky roztaveného skla do formy, vsazovacího zařízení a zařízení pro odnímání výrobků („take-out“), pokud jsou tato zařízení integrovanými částmi lisů. Tato norma řeší veškerá významná nebezpečí, nebezpečné situace a události relevantní pro lisy na sklo, když jsou tyto stroje používány podle svého určení a za podmínek, které předpokládá výrobce (viz kap. 4). Tabelárně zpracovaná tabulka v kap. 4 obsahuje jak různá úrazová nebezpečí, tak i nebezpečí vyplývající ze zanedbání ergonomických zásad a nebezpečí popálení. Tato norma specifikuje příslušná technická opatření k vyloučení nebo snížení rizik, která mohou vzniknout z těchto významných nebezpečí. Tento dokument se nevztahuje na lisy, které jsou vyrobeny před datem, kdy CEN tento dokument uveřejnil. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 13042-5 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13042-5 z prosince 2003.

Třída 28 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické a dodací předpisy pro vozidla, výpočty, konstrukční směrnice, podvozky, cisternové vozy, průmyslové elektrické lokomotivy, vozidla městské dopravy, průmyslové vozy a brzdné soupravy vozů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 37 norem (k témuž datu v r. 2003 - 24, v r. 2002 - 35, v r. 2001 - 23, ale v r. 2000 - 37 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 4 normy.

ČSN EN 13260 (28 0520) Železniční aplikace. Dvojkolí a podvozky. Dvojkolí. Požadavky na výrobek. Vydána v květnu 2004.

ČSN EN 13129-1 (28 1521) Železniční aplikace. Klimatizace pro kolejová vozidla hlavních tratí. Část 1: Parametry pohodlí. Platí pro kolejová vozidla na přepravu cestujících na hlavních tratích, s výjimkou vozidel příměstské dopravy, vozidel metra, tramvají a stanoviště řidiče. Norma stanovuje parametry pohodlí pro oddílové nebo velkoprostorové vozy (jednopodlažní nebo dvoupodlažní). Obdobně tyto parametry platí pro prostory vyhrazené obsluze vlaku, s výjimkou hospodářských prostorů pro potraviny. Podmínky

měření fyzikálních parametrů stanovených v této normě jsou určeny v prEN13129-2 (do února 2004 v ČR nezaveden). Za pozornost stojí kapitola 9 - Doplnkové požadavky, kde jsou normalizovány emise hluku (55 - 60 dB podle klimatických zón a druhu vozu) a dále bezpečnostní zařízení pro ohřev, chlazení, přívod vzduchu apod. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici Rady 96/48/EC z 23. července 1996 o interoperabilitě evropského vysokorychlostního železničního systému**. *Poznámka recenzenta: není uvedeno, jak je tato směrnice transponována do právního řádu ČR.* ČSN EN 13129-1 byla vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 13129-1 z května 2003.

ČSN EN 13597 (28 4220) Železniční aplikace. Pryžové součásti vypružení. Pryžové membrány pro pneumatické závěsné pružiny. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13597 z června 2003.

ČSN EN 13913 (28 4240) Železniční aplikace. Pryžové součásti vypružení. Mechanické díly na bázi elastomerů. Vydána v lednu 2004.

Třída 29 - Kolejová vozidla

Zahrnuje technické normy pro šroubení a výhybky. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 11 norem (k témuž datu v r. 2003 - 11, v r. 2002 - 25, v r. 2001 rovněž - 25 a v r. 2000 - 26 norem).

Třída 30 - Silniční vozidla

Zahrnuje technické normy pro silniční vozidla, vozidla pro dopravu osob, nákladní vozidla, traktory, kolopásová a pásová vozidla a jejich zkoušky. Dále technické normy pro součástky vozidel (palivové nádrže, zátky, pera, ložiska, klouby, motory, písty, klikové a rozvodové soustrojí, vstřikovací zařízení, karburátory, chlazení, součásti ovládní a řízení, brzdy kapalinové i vzduchové, ráfky, kola, ventilky duší i pneumatik, elektrická výzbroj, zapalovací soustavy, dynamo, elektromotorky, světlometry a svítlny, pojistky, spínače, měřicí přístroje apod.). Dále tato třída zahrnuje technické normy pro motocykly a jízdní kola. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 209 norem (k témuž datu v r. 2003 - 218, v r. 2002 - 303, v r. 2001 - 302 a v r. 2000 - 309 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou normu.

Třída 31 - Letectví a kosmonautika

Zahrnuje všeobecné, názvoslovné a předmětové technické normy pro letectví i kosmonautiku, např. normy pro výkresy letadel, předmětové normy pro elektrické a elektronické součástky, pro kovy a jejich slitiny pro výrobu součástí letadel, (např. hliník, hořčík, titan a jejich slitiny, neželezné kovy apod.), dále normy pro spojovací části, šrouby, matice, ložiska, plasty, další nekovové materiály, lepidla, barvy, materiály pro povrchovou ochranu, mazadla a technické normy pro pozemní zabezpečovací zařízení apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této poměrně rozsáhlé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 1043 norem (k témuž datu v r. 2003 - 896, v r. 2002 - 643, v r. 2001 - 615 a v r. 2000 - 550 norem). Tato třída, jak

patrně, prožívá bouřlivý rozvoj (za čtyři roky se počet norem této třídy téměř zdvojnásobil), většinou ovšem normami, vyhlášenými k přímému používání jejich anglického textu.

Třída 32 - Lodě a plovoucí zařízení

Zahrnuje všeobecné a předmětové technické normy pro lodě a jejich součásti, např. lodní výstroj, konstrukce lodních nástaveb, zábradlí, lodní palubní a hospodářská zařízení, lodní potrubní soustavy, slaboproudé i silnoproudé rozvody, kotevní, lodní a navigační inventář i záchranné prostředky apod. V SZÚ není této třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 121 norem (k témuž datu v r. 2003 - 96, v r. 2002 - 76, v r. 2001 - 62 a v r. 2000 - 60 norem).

Třída 33 - Elektrotechnika - elektrotechnické předpisy

Zahrnuje technické normy názvoslovné, pro značení, obsahující technické požadavky na materiály, dále pro prostředí elektrických zařízení, pro bezpečnost elektrických zařízení a pro bezpečné zacházení s nimi, pro revize elektrických zařízení a předmětů, obsahující společné zařizovací a zřizovací předpisy, rovněž pro elektrická zařízení v různých prostředích nebo objektech. Dále pro elektrická zařízení jeřábů, výtahů a akumulátoroven, požadavky na výrobní elektrické energie, na rozvod a odběr elektrické energie, na elektrická dopravní, sdělovací a radiokomunikační zařízení, na ochranu radiového příjmu před rušením na elektrická řídicí zařízení, na automatizaci dodávky elektrické energie s použitím vř přenosových systémů po distribučním vedení a konečně na elektrotepelná zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 489 norem (k témuž datu v r. 2003 - 467, v r. 2002 - 435, v r. 2001 - 388 a v r. 2000 jen - 359 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili celkem 18 norem.

ČSN IEC 60027-2 (33 0100) Písmenné značky používané v elektrotechnice. Část 2: Telekomunikace a elektronika. Platí pro telekomunikace a elektrotechniku. Uvádí názvy a značky jednotek a veličin. Ve čtrnácti částech této, poměrně rozsáhlé normy (cca 64 stran), je uvedeno několik set veličin a jejich značek. ČSN EN 60027-2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN IEC 27-2+2A+2B z dubna 1996, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem podobných čísel.*

ČSN EN 60375 (33 0110) Pravidla týkající se elektrických a magnetických obvodů. Stanoví pravidla pro značky a odpovídající směry a polaritu elektrických proudů a napětí v elektrických sítích a také pro odpovídající veličiny magnetických obvodů. V kapitolách 3 až 9 je časová závislost veličin libovolná. Kapitola 10 podrobně určuje pravidla a doporučení pro komplexní zápis. ČSN EN 60375 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 60664-1 (33 0420) Koordinace izolace zařízení nízkého napětí. Část 1: Zásady, požadavky a zkoušky. Zabývá se koordinací izolace elektrických zařízení nízkého napětí. Platí pro zařízení pro použití do 2000m nad hladinou moře, se střídavým jmenovitým napětím do 1000 V se jmenovitým kmitočtem do 30 kHz nebo se stejnosměrným jmenovitým napětím do 1500 V. Stanovuje požadavky pro vzdušné vzdálenosti, povrchové cesty a pevnou

izolaci pro zařízení s ohledem na kritéria jejich provedení. Zahrnuje metody elektrických zkoušek s ohledem na koordinaci izolace. Minimální vzdušné vzdálenosti stanovené v této části normy neplatí tam, kde se vyskytují ionizované plyny. Pro takové případy mohou být stanoveny zvláštní požadavky podle uvážení příslušné technické komise. Předmětem této základní bezpečnostní normy je vést technické komise odpovědné za různá zařízení k tomu, aby rozumně upravily své požadavky tak, aby bylo dosaženo koordinace izolace. Tato norma podává technickým normalizačním komisím nezbytné informace pro stanovení vzdušných vzdáleností, povrchových cest a pevné izolace v zařízeních. Poměrně rozsáhlá norma, cca 64 stran. ČSN EN 60664-1 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN 33 0420-1 z ledna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem jiných čísel.*

ČSN EN 60664-3 (33 0420) Koordinace izolace zařízení nízkého napětí. Část 3: Použití ochranných vrstev, zalévání nebo zalisování pro ochranu proti znečištění. Platí pro zařízení chráněná proti znečištění použitím ochranné vrstvy, zaléváním nebo lisováním, což umožňuje snížení vzdálenosti a povrchových cest tak, jak je to popsáno v Části 1 nebo Části 5. Norma je také určena pro všechny druhy chráněných desek s plošnými spoji včetně povrchu vnitřních vrstev vícevrstvých desek, podložek a podobně chráněných zařízení. V případě vícevrstvých desek s plošnými spoji jsou vzdálenosti přes vnitřní vrstvu zahrnuty v požadavcích pro pevnou izolaci v Části 1. Tato norma se vztahuje pouze na stálou ochranu. Nevztahuje se na zařízení podrobená mechanickým úpravám nebo opravám. Zásady této normy jsou použitelné na pracovní, základní, přídavnou a zesílenou izolaci. ČSN EN 60664-3 byla vydána v lednu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN IEC 664-3 z března 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem podobných čísel.*

ČSN 33 2000-6-61 ed.2 Elektrické instalace budov. Část 6-61: Revize. Výchozí revize. Norma je podkladem, který v souvislosti s konkrétními podmínkami uvádění do provozu a provozování elektrických instalací uvádí způsob plnění příslušných právních předpisů. Norma platí pro výchozí revize elektrických instalací tj. sestav vzájemně spojených elektrických předmětů, které mají koordinované charakteristiky sloužící k plnění jednoho nebo několika určených úkolů. ČSN 33 2000-6-61 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 10. 2005 se ruší ČSN 33 2000-6-61 z února 1994, která do uvedeného data platí společně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem podobných čísel.*

ČSN 33 2000-7-711 Elektrické instalace budov. Část 7-711: Zařízení jed noučelová a ve zvláštních objektech. Výstavy, přehlídky a stánky. Zvláštní požadavky této části 7-711 v souvislosti s IEC 60364-1 Část 1 až 6 se užijí pro provizorní elektrické instalace na výstavách, přehlídkách a stáncích (včetně mobilních výstavních skříní a jiného vybavení) pro ochranu uživatelů. Pokud není uvedeno jinak nevztahuje se tato část na výstavy, pro které jsou požadavky uvedeny v příslušných normách. Tato část se nevztahuje na elektrické instalace budov, ve kterých se konají nebo nacházejí výstavy, přehlídky nebo stánky. ČSN 33 2000-7-711 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60079-7 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 7: Zajištěné provedení „e“. Stanoví požadavky na konstrukci, zkoušení a označování elektrických zařízení v zajištěném provedení – typu ochrany proti výbuchu „e“, určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu. Tato norma platí pro elektrická zařízení, jejichž

jmenovité napájecí napětí není větší než 11 kV (efektivní hodnota AC nebo DC). Na zařízeních jsou provedena dodatečná opatření tak, aby zařízení za normálního provozu a za stanovených abnormálních podmínek nevytvářelo jiskry, oblouky nebo nebezpečné teploty. Tyto specifické požadavky doplňují obecné požadavky uvedené v IEC 60079-0 (v ČR do května 2004 nezavedena, používá se ČSN EN 50014 (33 0370), které platí pro typ ochrany proti výbuchu - zajištěné provedení „e“, pokud není jejich platnost výslovně vyloučena. Rozsáhlá norma, cca 63 stran. ČSN EN 60079-7 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 7. 2006 se ruší ČSN EN 50019 ed.3 z července 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Nahradila ČSN P ENV 50269 z října 1998. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 60079-14 ed. 2 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 14: Elektrické instalace v nebezpečných prostorech (jiných než důlních). Obsahuje specifické požadavky pro navrhování, výběr a zřizování elektrických instalací ve výbušné plynné atmosféře. Tyto požadavky doplňují požadavky pro instalace v prostorech bez nebezpečí výbuchu. Platí pro všechna elektrická zařízení a instalace v nebezpečných prostorech bez ohledu na to, zda se jedná o trvalá, dočasná nebo přemístitelná, přenosná nebo ruční elektrická zařízení. Platí pro instalace o všech napětech. Poměrně rozsáhlá norma, cca 54 stran. ČSN EN 60079-14 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 7. 2006 se ruší ČSN EN 60079-14 z března 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60079-15 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 15: Typ ochrany „n“. Stanoví požadavky na konstrukci, zkoušení a označování elektrických zařízení skupiny II s typem ochrany proti výbuchu „n“, určeného pro použití pouze v prostorech, kde se nepředpokládá vznik výbušné atmosféry plynů, par nebo mlhy a pokud může takováto atmosféra vzniknout, nastane tato situace pouze zřídka nebo pouze na krátkou dobu. Tato norma platí jak pro nejiskřící elektrická zařízení, tak i pro zařízení s částmi a obvody, na kterých vznikají oblouky, jiskry nebo horké povrchy, které by bez aplikace jednoho ze způsobů ochrany podle této normy mohly způsobit vznícení okolní výbušné atmosféry. Tato norma platí pro elektrická zařízení a součásti skupiny II. kategorie 3G. Tato zařízení jsou navržena tak, aby byla schopna provozu v rozsahu svých provozních parametrů stanovených výrobcem a zajišťovat normální úroveň ochrany. Zařízení této kategorie zajišťují potřebnou úroveň ochrany při normálním provozu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 72 stran. ČSN EN 60079-15 byla vydána v červnu 2004. S účinností od 1. 7. 2006 se ruší ČSN EN 50021 z ledna 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 60079-17 ed. 2 (33 2320) Elektrická zařízení pro výbušnou plynnou atmosféru. Část 17: Revize a preventivní údržba elektrických instalací v nebezpečných prostorech (jiných než důlních). Norma má sloužit jako návod uživatelům a týká se přímo pouze revizí a údržby elektrických instalací v nebezpečných prostorech. Nezahrnuje všeobecné požadavky na elektrické instalace ani zkoušení a certifikaci elektrických zařízení. Neplatí pro zařízení skupiny I (použití v dolech s metanem). Účelem normy tedy je revizemi zajišťovat, že u zařízení zůstane zachována z důvodů bezpečnosti neporušenost speciálních vlastností po celou dobu života takové instalace. Tato norma doplňuje požadavky uvedené v IEC publikaci 60364-6-31 (v ČR zavedena v ČSN 33 2000-6-61). ČSN EN 60079-17 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60079-17 z března

1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN 33 3022-1 Zkratové proudy v trojfázových střídavých soustavách. Část 1: Součinitele pro výpočet zkratových proudů podle IEC 60909-0. Zaměřuje se v rámci potřeby na podstatu a aplikaci součinitelů používaných ke splnění požadavků na technickou přesnost a jednoduchost výpočtů zkratových proudů podle IEC 60909-0. Tato technická zpráva tedy doplňuje technickou normu IEC 60909-0. Zpráva však nemění zásady pro normalizovaný výpočetní postup uvedený v IEC 60909-0. Rozsáhlá norma, cca 73 stran. ČSN 33 322-1 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN IEC 909-1 z května 1997.

ČSN EN 61400-11 ed. 2 (33 3160) Větrné elektrárny. Část 11: Metodika měření hluku. Uvádí postupy měření, které umožňují charakterizovat hlukové emise v měřicích místech nacházejících se v blízkosti větrné elektrárny; aby se zabránilo vzniku chyb vyvolaných šířením zvuku, je poloha měřicích míst volena dostatečně blízko k větrné elektrárně a dostatečně daleko, aby se zohlednily rozměry větrné elektrárny. Uváděné postupy se poněkud liší od obecných postupů používaných při běžných hlukových studiích. Účelem v normě uváděných postupů je umožnit stanovení hluku vyzařovaného větrnou elektrárnou v závislosti na síle a směru větru. Normalizace postupů měření usnadní srovnání hlukových emisí různých typů větrných elektráren. Uvedené postupy uvádí metodiku, která umožní důsledným a přesným způsobem charakterizovat hlukové emise u samostatně stojící větrné elektrárny. Tyto postupy zahrnují: - stanovení měřicích míst, kde budou umístěny měřicí mikrofony a anemometr; - požadavky na metodiku sběru akustických, meteorologických a dalších provozních dat; - analýzu získaných dat a jejich uvedení do protokolu; a - definici specifických parametrů akustických emisí a jejich popis, který se používá pro posouzení jejich dopadu na životní prostředí. Norma není omezena pouze na větrné elektrárny určitého typu. Postupy uvedené v této normě umožňují zevrubný popis hlukových emisí větrné elektrárny. Pokud jsou v některých případech vyžadována méně komplexní měření, provedou se v souladu s příslušnou částí této normy. ČSN EN 61400-11 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN 61400-11 ed. 2 ze září 2003. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 61400-11 z října 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61000 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). IEC 61000 se vydává v oddělených částech podle následující struktury: Část 1: Všeobecně, Část 2: Prostor, Část 3: Meze, Část 4: Zkušební a měřicí technika, Část 5: Směrnice o instalacích a zmírňování vlivů, Část 6: Kmenové normy a Část 9: Různé. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tato části:

ČSN EN 61000-2-12 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 2-12: Prostor. Kompatibilní úrovně pro nízkofrekvenční rušení šířené vedením a signály ve veřejných rozvodných sítích vysokého napětí. Týká se rušení šířených vedením v kmitočtovém rozsahu od 0 kHz do 9 kHz s rozšířením až do 148,5 kHz specificky pro systémy signálů ve veřejných rozvodných sítích. Norma uvádí kompatibilní úrovně pro veřejné střídavé distribuční sítě vysokého napětí, které mají jmenovité napětí mezi 1 kV a 35 kV a jmenovitý kmitočet 50 Hz nebo 60 Hz (viz IEC 60038). Kompatibilní úrovně jsou specifikovány pro elektromagnetická rušení typů, které mohou být ve veřejných rozvodných sítích vysokého napětí očekávány, jako návod pro: - sestavení meze emise rušení do veřejných napájecích sítí (včetně plánovacích úrovní definovaných v čl. 3.1.5), - sestavení mezi odolnosti výrobkovými komisemi a jinými komisemi pro zařízení vystavené rušení

šířenému vedením ve veřejných napájecích sítích. Uvažované jevy rušení jsou: - kolísání napětí a flickr, - harmonické až do řádu 50. včetně, - meziharmonické až do 50. harmonické, - zkreslení napětí na vyšších kmitočtech (nad 50. harmonickou), - poklesy a krátká přerušení napětí, - nesymetrie napětí, - přechodné přepětí, - změny kmitočtu sítě, - stejnosměrné složky, - signály v síti. ČSN EN 61000-2-12 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 61000-4-20 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 4-20: Zkušební a měřicí technika. Zkoušky emise a odolnosti ve vlnovodech s příčným elektromagnetickým polem TEM. Vztahuje se na zkoušky emise a odolnosti elektrického a elektronického zařízení používající různé typy vlnovodů s příčným polem (TEM = Transverse electromagnetic mode). To zahrnuje otevřené konstrukce (např. pásková vedení a EMP simulátory) i uzavřené konstrukce (např. TEM buňky), které mohou být dále rozděleny jako jedno-, dvou- nebo víceportové vlnovody TEM. Kmitočtový rozsah závisí na určitých zkušebních požadavcích a na určitých typech vlnovodů TEM. Cílem normy je popsat: - charakteristiky TEM vlnovodu, včetně typických kmitočtových rozsahů a omezení rozměrů EUT (Equipment under test - Zkoušené zařízení); - metody pro ověření platnosti metod měření EUT v TEM vlnovodech; - definici EUT (to je skříň EUT a kabeláže); - zkušební uspořádání, postupy a požadavky pro zkoušky rušení šířeného zářením v TEM vlnovodech a - zkušební uspořádání, postupy a požadavky pro zkoušky odolnosti proti rušení šířenému zářením v TEM vlnovodech. Poměrně rozsáhlá norma, cca 58 stran. ČSN EN 61000-4-20 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 61000-4-30 (33 3432) Elektromagnetická kompatibilita (EMC). Část 4-30: Zkušební a měřicí technika. Metody měření kvality energie. Definuje metody měření a vyhodnocení výsledků pro parametry kvality energie ve střídavých napájecích sítích 50/60 Hz. Metody měření jsou popsány pro každý důležitý typ parametru a jsou formulovány tak, aby umožnily získání spolehlivých, opakovatelných a porovnatelných výsledků bez ohledu na použitý vyhovující přístroj a bez ohledu na jeho podmínky prostředí. Tato norma předpokládá metody měření pro měření v místě instalace. Měření parametrů pokrytých touto normou je omezeno na ty jevy, které se mohou v napájecí síti šířit vedením. Zahrnuty jsou příslušné parametry napětí anebo proudu. Parametry kvality energie uvažované v této normě jsou síťový kmitočet, velikost napájecího napětí, flickr, krátkodobé poklesy a krátkodobá zvýšení napájecího napětí, přerušení napětí, přechodná napětí, nesymetrie napájecího napětí, harmonické a meziharmonické napětí a proudu, síťové signály na napájecím napětí a rychlé změny napětí. V závislosti na účelu měření se mohou měřit všechny jevy nebo jen vybrané jevy podle tohoto seznamu. Norma specifikuje funkce a ne specifikaci konstrukce. Zkoušky nejistoty v rozsazích ovlivňujících veličin v této normě určují funkční požadavky. Tato norma uvádí metody měření, neuvádí však prahové hodnoty. ČSN EN 61000-4-30 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 61850 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřízených stanicích. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Úvod a přehled, Část 2: Výklad zvláštních výrazů, Část 3: Všeobecné požadavky, Část 4: Systémové a projektové řízení, Část 5: Požadavky na komunikaci pro funkce a modely zařízení, Část 6: Konfigurační popisový jazyk pro komunikaci v elektrických stanicích týkající se IED, kapitulu 7-1: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Zásady a modely, Část 7-2: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Abstraktní rozhraní pro komunikační služby (ACSI) a tuto Část 7-3: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Obecné třídy dat, Část 7-4: Základní komunikační struktura pro podřízené stanice a napájecí zařízení. Třídy kompatibilních logistických uzlů a třídy dat,

Část 8-1: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Mapování na MMS (ISO/IEC 9506-1 a ISO/IEC 9506-2) a na ISO/IEC 8802-3, Část 9-1: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Přenos vzorkovaných hodnot po sériovém jednosměrném (neorientovaném) vícebodovém spoji bod-bod, Část 9-2: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Vzorkování hodnoty z ISO/IEC 8802-3 a Část 10: Zkoušky shody. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 61850-7-3 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřizovaných stanicích. Část 7-3: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Obecné třídy dat. Vydána v únoru 2004.

ČSN EN 61850-7-4 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřizovaných stanicích. Část 7-4: Základní komunikační struktura pro podřizované stanice a napájecí zařízení. Třídy kompatibilních logických uzlů a třídy dat. Vydána v březnu 2004.

ČSN EN 61850-9-1 (33 4850) Komunikační sítě a systémy v podřizovaných stanicích. Část 9-1: Mapování specifických komunikačních služeb (SCSM). Přenos vzorkovaných hodnot po sériovém jednosměrném (neorientovaném) vícebodovém spoji bod-bod. Vydána v únoru 2004.

Třída 34 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro pohyblivé šňůry a šňůrová vedení, pro elektrické spoje a svorky, pro ultrazvuková obyčejná i zvláštní elektrická zařízení, pro elektrická zařízení v dolech, těžkých provozech a pro elektrická trakční zařízení, pro (elektrická) zařízení s rentgeny a radioaktivními látkami. Dále pro elektrická nadzemní sdělovací vedení, vnitřní sdělovací rozvody a pro jejich ochranu, pro rozhlas po vedení, pro železniční zabezpečovací zařízení, pro požární signalizaci a dorozumívací zařízení, předpisy pro odrušení. Dále tato třída obsahuje normy pro elektrickou bezpečnost ve zvláštních podmínkách, pro práce na elektrických zařízeních a vedeních, pro obsluhu točivých strojů a transformátorů, elektrotechnické názvoslovné normy, pro řady jmenovitých napětí a kmitočtů, pro značky nahrazující nápisy, pro zkoušky vlivu vnějších činitelů prostředí, pro materiály pro elektrotechniku, pro izolační soustavy a materiály včetně kapalin, pro vodiče a kabely a jejich zkoušení, pro vodiče a kabely v podmínkách požáru. Konečně jsou do této třídy zařazeny pro různé druhy vodičů i kabelů (pro vinutí, silové, sdělovací apod.), pro vlnovody, pro izolátory, různé druhy stožárů, pro armatury a součásti venkovních vedení a konečně pro armatury trakčních a trolejových vedení. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 34 00.. až 34 59...

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 940 norem (k témuž datu v r. 2003 - 940, v r. 2002 - 925, v r. 2001 - 882 a v r. 2000 jen - 786 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili celkem 9 norem.

ČSN EN 61643-331 (34 1392) Součástky nízkonapětového zařízení pro ochranu před přepětím. Část 331: Specifikace varistorů oxidů kovů (MOV). Poznámka recenzenta: MOV = Metal Oxide Varistors. Tato obsáhlá, celkem třiceti osmi stránková norma, obsahuje česky pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** EN 61643-331 definuje provozní podmínky, provozní a konstrukční charakteristiky a zkušební požadavky omezovače přepětí (varistory a oxidy kovů) používané na energetických vedeních, v telekomunikačních a signálních obvodech se střídavým napětím do 1000 V

a stejnosměrným napětím do 1500 V. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list; plný text normy je paralelně francouzský a anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 61643-331 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN IEC/TS 61312-2 (34 1393) Ochrana před elektromagnetickým impulzem vyvolaným bleskem. Část 2: Stínění staveb, pospojování uvnitř staveb a uzemňování. Obsahuje metody pro vyhodnocení účinností stínících opatření proti elektromagnetickým impulzům vyvolaným bleskem (LEMP = Lighting Electromagnetic Pulse) u uzavřených stavebních objektů, budov a konstrukčních celků obsahujících sdělovací zařízení jako jsou elektronické systémy v případě přímých nebo blízkých úderů blesku. Dále obsahuje pravidla pospojování uvnitř staveb a metody uzemňování ve vztahu k LEMP. ČSN IEC 61312-2 byla vydána v březnu 2004.

ČSN 34 1393-4 Ochrana před elektromagnetickým impulzem vyvolaným bleskem. Část 4: Ochrana zařízení ve stávajících stavbách. Obsahuje pravidla ochrany zařízení informačních technologií (ITE) proti účinkům elektromagnetického impulsu způsobeného bleskem (LEMP = Lighting Electromagnetic Pulse) u existujících stavbách a zahrnuje vhodné i pro nové. ČSN 34 1393-4 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 60077-5 (34 1510) Drážní zařízení. Elektrická zařízení drážních vozidel. Část 5: Elektrotechnické součástky. Pravidla pro pojistky vysokého napětí. Účelem této páté části IEC 60077 (v ČR ČSN EN 60077) je uvedení dodatečných nebo upravených pravidel pro pojistky vysokého napětí k pravidlům předepsaným v IEC 60077-2 (v ČR ČSN EN 60077-2). **POZNÁMKA** V této normě výrobku je termín pojistky vysokého napětí použit v souvislosti s napětími pro oblast drážních vozidel. Pojistky vysokého napětí, které jsou předmětem této normy, jsou pojistky připojené do hlavních anebo pomocných obvodů. Jmenovité napětí těchto obvodů je mezi DC 600 V a DC 3000 V podle IEC 60850 (v ČR do června 2004 nezavedena). Tyto pojistky mohou být také použity v obvodech AC do jmenovitého napětí 1500 V. ČSN EN 60077-5 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 61788-8 (34 5685) Supravodivost. Část 8: Měření ztrát střídavého proudu. Měření celkových ztrát střídavého proudu kompozitních supravodivých drátů Cu/Nb-Ti v transverzálním střídavém magnetickém poli metodou snímacích cívek. Tato čtyřiceti tří stránková norma, část 8 obsahuje v českém jazyce pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Je popsána metoda měření celkových ztrát střídavého proudu metodou snímacích cívek v kompozitních supravodivých drátech v transverzálním magnetickém poli. Mohou být měřeny hysterezní ztráty i ztráty způsobené vzájemnou vazbou. Vzorkem je multifilamentární drát kruhového nebo pravoúhlého průřezu o průměru od 0,2 mm do 1,0 mm, průměr vláken 1 mm až 50 mm a časová konstanta vzájemného působení menší než 40 ms. Frekvenční rozsah aplikovaného magnetického pole je 0,005 Hz až 1 Hz, v případě triangulární vlnové formy je rozsah rychlostí změn magnetického pole 0,02 T/s až 4 T/s. Metoda může být použita i při vyšších frekvencích resp. rychlostech (až do více než 10 Hz resp. 40 T/s pro třísložkové supravodivé dráty s nižší časovou konstantou vzájemného působení (cca 0,1 ms). V této normě je tedy česky vydán jen titulní list, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena)*

oznámením o schválení (*Endorsement notice*) bez vydání (*anglického*) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat. ČSN EN 61788-8 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 61788-13 (34 5685) Supravodivost. Část 13 Měření ztrát střídavého proudu. Magnetometrické metody měření hysterezních ztrát v multifilamentárních kompozitech Cu/Nb-Ti. Tato dvacetí devíti stránková norma, část 13 obsahuje v českém jazyce pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** V této části jsou popsány podmínky pro použití magnetometrické metody měření hysterezních ztrát v multifilamentárních kompozitech Cu/Nb-Ti při teplotách blízkých 4,2 K. Měření jsou prováděna na drátech o kruhovém průřezu magnetometrem SQUID nebo magnetometrem s vibrující cívkou. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list, plný text normy je anglický (cca 29 stran). *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat. ČSN EN 61788-13 byla vydána v únoru 2004.*

ČSN EN 60068-2-42 (34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2-42: Zkoušky. Zkouška Kc: Zkouška oxidem siřičitým pro kontakty a spoje. Zkouška, normalizovaná v této části 2-42: - je určena k tomu, aby poskytla prostředky pro zrychlené posouzení korozních vlivů atmosfér znečištěných oxidem siřičitým na kontakty a spoje; - je zvláště vhodná pro poskytnutí informací na základě porovnání; - není vhodná jako všeobecná korozní zkouška, tj. nemůže předpovědět chování kontaktů a spojů v průmyslových atmosférách. Cílem této zkoušky je a) stanovit vliv atmosféry obsahující oxid siřičitý na vlastnosti kontaktů z drahých kovů nebo kontaktů a spojů s povlakem z drahých kovů s výjimkou kontaktů, které osahují stříbro a některé jeho slitiny; b) kontrolovat nepájené spoje zhotovené z materiálů uvedených v položce a) s ohledem na jejich těsnost a efektivnost. Ve všech zkouškách je hlavním hodnotícím kritériem změna přechodového odporu vyvolaná působením zkušební atmosféry obsahující oxid siřičitý. Za pozornost stojí text kapitoly 4 - Zkušební atmosféra: „Složení atmosféry ve zkušební komoře musí splňovat následující podmínky: objemová koncentrace oxidu siřičitého: $25 \times 10^{-6} \pm 5 \times 10^{-6}$ (dílu na milion); musí vyjadřovat celkový obsah oxidů síry v přepočtu na SO₂. Jsou povoleny nízké koncentrace jiných oxidů síry než SO₂ (např. SO₃) do maximální koncentrace 1% celkového množství všech oxidů síry, teplota 25°C ± 2°C, relativní vlhkost 75%. Relativní vlhkost se musí udržovat co nejbližší 75%, v žádném případě nesmí překročit 80% ani klesnout pod 70%. Zkušební atmosféru je možné získat mísením potřebných složek tak, aby byla zaručena homogenní směs. (Pro získání homogenního rozložení malého množství oxidu siřičitého může být nezbytné použít vícestupňové mísení.) Příklad takového postupu je uveden v Příloze A.“ ČSN EN 60068-2-42 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 60068-2-43 (34 5791) Zkoušení vlivů prostředí. Část 2-43: Zkoušky. Zkouška Kd: Zkouška sulfanem pro kontakty a spoje. Zkouška, normalizovaná v části 2-43: - je určena k tomu, aby poskytla prostředky pro zrychlené posouzení vlivů černání stříbra a jeho slitin použitých pro kontakty a spoje; - je zvláště vhodná pro poskytnutí informací na základě porovnání; - není vhodná jako všeobecná korozní zkouška, tj. nemůže předpovědět chování kontaktů a spojů v průmyslových atmosférách. Cílem této zkoušky je stanovit vliv atmosféry obsahující sulfan (sirovodík) na vlastnosti kontaktů vyrobených a) ze stříbra nebo jeho slitin, ze stříbra chráněného jiným povlakem, nebo z jiných kovů s povlakem ze stříbra nebo jeho slitiny; b) kontrolovat nepájené spoje zhotovené z materiálů uvedených v položce a) s ohledem na jejich těsnost a efektivnost. Ve všech zkouškách je hlavním hodnotícím kritériem změna přechodového odporu vyvolaná působením zkušební

atmosféry obsahující sulfan. Za pozornost stojí text kapitoly 4 - Zkušební atmosféra: „Složení atmosféry ve zkušební komoře musí splňovat následující podmínky: objemová koncentrace sulfanu: 10×10^{-6} až 15×10^{-6} (dílů na milion), teplota $25^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$, relativní vlhkost 75%. Relativní vlhkost se musí udržovat co nejlíže 75%, v žádném případě nesmí překročit 80% ani klesnout pod 70%. Zkušební atmosféru je možné získat mísením sulfanu (z vhodného zdroje) se vzduchem a vodní parou tak, aby byla zaručena homogenní směs. (Pro získání homogenního rozložení malého množství sulfanu může být nezbytné použít vícestupňové mísení.)“ ČSN EN 60068-2-43 byla vydána v červnu 2004. Tato norma nahrazuje ČSN IEC 68-2-43 z července 1992.

ČSN EN 60404-6 (34 5884) Magnetické materiály. Část 6: Metody měření magnetických vlastností magneticky měkkých kovových a práškových materiálů při frekvencích v rozsahu 20 Hz až 200 kHz s použitím toroidních vzorků. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN IEC 404-6 z prosince 1993.

Třída 35 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro točivé elektrické stroje obecně, pro stejnosměrné, synchronní a asynchronní stroje a motory, pro svorkovnice, komutátory a kartáče apod. točivých strojů, pro nejrůznější druhy transformátorů a tlumivek, včetně norem pro jejich součásti a též normy pro výkonové polovodičové měniče, usměrňovače i součástky, pro tyristorové pohony, pro elektrické přístroje, pro různé druhy relé a ochran, pro elektromagnety i zkoušky elektronických součástek. Dále pro mnoho druhů spínacích zařízení, pro zásuvky, vidlice a konektory, pro pojistky, pro elektroměry, pro elektrické měřicí přístroje včetně přístrojů jaderné techniky. Posléze pro hromosvody, rezistory, termistory a kondenzátory. Dále ještě pro elektronky a polovodičové součástky, pro plošné spoje, stojany přenosových zařízení, kabely a součástky pro vláknovou optiku a konečně na pomůcky pro obsluhu. Z této třídy českých technických norem jsou v SZÚ systematicky sledovány pouze skupiny 00 až 15, 65 až 68 a konečně 88 a 97.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 1473 norem (k témuž datu v r. 2003 - 1442, v r. 2002 - 1366, v r. 2001 - 1298 a v r. 2000 jen - 1263 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 11 norem.

ČSN EN 62041 (35 1331) Výkonové transformátory, napájecí zdroje, tlumivky a podobné výrobky. Požadavky na EMC. Předepisuje požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu pro emisi a odolnost v kmitočtovém rozsahu 0 Hz až 1 000 MHz. Transformátory, tlumivky a napájecí zdroje dodávané se spotřebičem nebo zařízením nebo přičleněné k nim musí být ve shodě s příslušnou normou EMC aplikovatelnou na tento spotřebič nebo zařízení. Tato norma se však může použít jako návod ke zkoušení transformátorů, tlumivek a napájecích zdrojů samostatně před jejich přičleněním do spotřebiče nebo zařízení. Tato norma EMC pokrývá jen běžnou funkci. Abnormální provoz transformátoru, tlumivky a napájecího zdroje (např. simulované poruchy v elektrických obvodech pro účely zkoušení nebo funkční bezpečnost při vlivu elektromagnetických jevů) se v této normě neuvažuje. ČSN EN 62041 byla vydána v květnu 2004.

ČSN IEC 60325 (35 6566) Přístroje radiační ochrany. Měřiče a monitory kontaminace radionuklidy emitujícími záření alfa, beta a alfa/beta (energie beta > 60 keV). Platí pro měřiče a monitory záření navržené pro přímé měření nebo přímou detekci povrchové kontaminace radionuklidy emitujícími záření alfa anebo beta. Norma platí

pro: - měřiče povrchové kontaminace alfa; - monitory povrchové kontaminace alfa; - měřiče povrchové kontaminace beta; - monitory povrchové kontaminace beta; - měřiče povrchové kontaminace alfa/beta; - monitory povrchové kontaminace alfa/beta. Tato norma je použitelná pro zařízení ke speciálním účelům a pro zařízení speciálně navržená pro povrchy s danými vlastnostmi. Některé požadavky však mohou vyžadovat změnu nebo doplnění podle speciálních požadavků na takováto zařízení. Předmětem této normy je stanovit standardní požadavky a poskytnout příklady přijatelných metod a také specifikovat obecné charakteristiky, obecné zkušební podmínky, radiační charakteristiky, elektrickou bezpečnost, charakteristiky okolního prostředí a požadavky na identifikační osvědčení pro měřiče a monitory kontaminace alfa a alfa/beta. ČSN IEC 60325 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN 35 6566 z 12. 9. 1998.

ČSN IEC 60846 (35 6569) Přístroje radiační ochrany. Měřiče anebo monitory (příkonu) prostorového anebo směrového dávkového ekvivalentu záření beta, X a gama.

Platí pro měřiče anebo monitory k měření (příkonu) prostorového anebo směrového dávkování ekvivalentu z externích zdrojů záření beta, X a gama podle ICRU Zpráva 47. Norma platí pro měřiče (příkonu) dávkového ekvivalentu určené ke stanovení dávkového ekvivalentu nebo příkonu dávkového ekvivalentu od vnějšího záření beta anebo X a gama s energiemi do 10 MeV pro účely radiační ochrany. Předmětem této normy je specifikovat požadavky na konstrukci a charakteristiky vlastností měřičů (příkonu) dávkového ekvivalentu určených ke stanovení (příkonu) prostorového dávkování ekvivalentu a (příkonu) směrového dávkového ekvivalentu podle ICRU Zpráva 47. Norma tedy specifikuje: a) všeobecné charakteristiky, funkce a parametry vlastností měřičů (příkonu) dávkového ekvivalentu, b) metody zkoušek, kterými se ověřují požadavky této normy. ČSN IEC 60846 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN IEC 846 z října 1992.

ČSN IEC 60761 (35 6584) Zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity plyných výpustí. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Všeobecné požadavky, Část 2: Specifické požadavky na monitory radioaktivních aerosolů včetně transuranových aerosolů, Část 3: Specifické požadavky na monitory radioaktivních vzácných plynů, Část 4: Specifické požadavky na monitory radioaktivního jódu a Část 5: Specifické požadavky na monitory tritia. V prvním pololetí 2004 bylo k dispozici všech pět částí:*

ČSN IEC 60761-1 (35 6584) Zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity plyných výpustí. Část 1: Všeobecné požadavky. Definuje přijatelné formy daného monitorování, poskytuje některá obecná doporučení, jako je možný měřicí rozsah a očekávané vlastnosti zařízení, a uvádí, kdy a kde je vhodné jejich použití. Norma platí pro zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity v plyných výpustech během normálního provozu a během předvídatelných provozních událostí. Tato norma neplatí pro zařízení speciálně určená k použití při havarijních podmínkách. Takováto zařízení mohou vyžadovat dodatečné vlastnosti. Norma se omezuje na zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity v plyných výpustech. Nezabývá se přípravou vzorků a laboratorní analýzou. Předmětem této normy je stanovit závazné obecné požadavky a uvádět příklady přijatelných metod pro zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity v plyných výpustech. Pro výše uvedená zařízení specifikuje obecné charakteristiky, obecné zkušební postupy, radiační, elektrické, bezpečnostní a klimatické charakteristiky a identifikaci a osvědčení zařízení. Pokud je zařízení částí centralizovaného systému ke kontinuálnímu monitorování v jaderných zařízeních, mohou existovat dodatečné požadavky z jiných norem vztahujících se k těmto systémům. ČSN IEC 60761-1 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN IEC 761-1 z října 1992.

ČSN IEC 60761-2 (35 6584) Zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity plyných výpustí. Část 2: Specifické požadavky na monitory radioaktivních aerosolů. Platí pro zařízení určená ke kontinuálnímu, zpožděnému nebo nespojitému následnému měření aerosolů v plyných výpustech uvolňovaných do životního prostředí. Platí pro zařízení určená k provádění následujících funkcí: - měření objemové aktivity (Bq/m^3) aerosolů v plyných výpustech anebo celkové uvolněné aktivity aerosolů (Bq); - zapnutí výstražného signálu, když dojde k překročení předem definované objemové aktivity nebo předem definované celkové uvolněné aktivity aerosolů. Toto zařízení je určeno pro měření v širokém rozsahu aktivity včetně velmi malých hodnot při velmi zvýšeném přírodním pozadí Dceřiné produkty ^{222}Rn (radon) a ^{220}Rn (thoron) jsou běžně se vyskytující aerosoly přispívající k přírodnímu pozadí. Rozlišení přírodní aktivity může být důležitý problém monitorování nízkých úrovní aktivity. K získání více a lepších informací lze provádět doplňkovou a zpětnou laboratorní analýzu filtrů po jejich sběru. Předmětem této normy je stanovení specifických normativních požadavků včetně technických charakteristik a všeobecných zkušebních podmínek a poskytnout příklady přijatelných metod pro monitory výpustí aerosolů. Všeobecné požadavky, technické charakteristiky, zkušební postupy, radiační charakteristiky, elektrické, mechanické, bezpečnostní a klimatické charakteristiky jsou uvedeny v ČSN IEC 60761-1. Pokud není uvedeno jinak, tyto požadavky platí v této části normy. ČSN IEC 60761-2 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN IEC 761-2 z října 1992 a ČSN IEC 761-6 z května 1993.

ČSN IEC 60761-3 (35 6584) Zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity plyných výpustí. Část 3: Specifické požadavky na monitory radioaktivních vzácných plynů. Platí pro zařízení určená k simultánnímu, zpožděnému nebo nespojitému následnému měření radioaktivních vzácných plynů v plyných výpustech uvolňovaných do životního prostředí. Platí pro monitory radioaktivních vzácných plynů určené k provádění následujících funkcí: - měření objemové aktivity radioaktivních plynů v plyných výpustech v bodě výstupu a její časové změny; - spuštění výstrahy, když je překročena předem definovaná objemová aktivita nebo předem definovaná celková uvolněná aktivita; - stanovení aktivity plynu uvolněné v daném období anebo informace o složení směsi různých plynů ve výpusti. Radon je přírodní radioaktivní vzácný plyn. Jeho měření není zahrnuto do této normy. Přítomnost radonu nebo jeho dceřiných produktů však může rušit měření dalších (umělých) radioaktivních plynů. Předmětem této normy je stanovit specifické normativní požadavky včetně technických charakteristik a všeobecných zkušebních podmínek a poskytnout příklady přijatelných metod pro monitory radioaktivních vzácných plynů. Všeobecné požadavky, technické charakteristiky, zkušební postupy, radiační charakteristiky, elektrické, mechanické, bezpečnostní a klimatické charakteristiky jsou uvedeny v ČSN IEC 60761-1. Pokud není uvedeno jinak, tyto požadavky platí v této části normy. ČSN IEC 60761-3 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN IEC 761-3 z února 1993.

ČSN IEC 60761-4 (35 6584) Zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity plyných výpustí. Část 4: Specifické požadavky na monitory radioaktivního jódu. Platí pro zařízení určená k simultánnímu, zpožděnému nebo nespojitému následnému měření radioaktivního jódu ve všech formách. Když je výpust' vzorkována pro měření, jód vázaný na aerosolech je obvykle zachytáván na vstupním filtru, který by měl být analyzován odděleně v laboratoři, aby se zajistilo kompletní měření. Platí pro zařízení určená k provádění následujících funkcí: - měření objemové aktivity radioaktivního jódu nebo jeho sloučenin v plyných výpustech nebo celkové aktivity uvolněného jódu; - spuštění výstrahy, když je překročena předem definovaná objemová

aktivita nebo předem definovaná celková uvolněná aktivita jódu nebo jeho sloučenin. Toto zařízení je určeno k měření v širokém rozsahu aktivity v přítomnosti dalších radionuklidů v plynné výpusti včetně přírodních radionuklidů. Oddělení vlivu těchto dalších radionuklidů může být důležité při měření nízkých úrovní radioaktivního jódu. Tato norma uvažuje jak použití sběrného média jako je aktivní uhlík, tak přímé měření jódu v komínkách nebo ventilačním potrubí. Předmětem této normy je stanovit specifické normativní požadavky včetně technických charakteristik a všeobecných zkušebních podmínek a poskytnout příklady přijatelných metod pro monitory jódu, jak je definováno v kapitole 4. Všeobecné požadavky, technické charakteristiky, zkušební postupy, radiační charakteristiky, elektrické, mechanické, bezpečnostní a klimatické charakteristiky jsou uvedeny v ČSN IEC 60761-1. Pokud není uvedeno jinak, tyto požadavky platí v této části normy. ČSN IEC 60761-4 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN IEC 761-4 z ledna 1993.

ČSN IEC 60761-5 (35 6584) Zařízení ke kontinuálnímu monitorování radioaktivity plyných výpustí. Část 5: Specifické požadavky na monitory tritia. Platí pro zařízení určená k simultánnímu, zpožděnému nebo nespojitému následnému měření tritia ve všech plyných formách v plyných výpustech uvolňovaných do životního prostředí. Platí pro zařízení určená k provádění následujících funkcí: - měření koncentrace tritia v plyných výpustech v bodě výtoku a její změny v čase; - spuštění výstrahy, když je překročena předem definovaná objemová aktivita nebo předem definovaná celková uvolněná aktivita. Toto zařízení může být používáno ke stanovení aktivity tritia uvolněné v daném časovém intervalu. Předmětem této normy je stanovit specifické normativní požadavky včetně technických charakteristik a všeobecných zkušebních podmínek a poskytnout příklady přijatelných metod pro monitory vypouštěného tritia, jak je definováno v kapitole 4. Všeobecné požadavky, technické charakteristiky, zkušební postupy, radiační charakteristiky, elektrické, mechanické, bezpečnostní a klimatické charakteristiky jsou uvedeny v ČSN IEC 60761-1. Pokud není uvedeno jinak, tyto požadavky platí v této části normy. ČSN IEC 60761-5 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN IEC 761-5 z ledna 1993.

ČSN IEC 61559-2 (35 6651) Záření v jaderných zařízeních. Centralizované systémy ke kontinuálnímu monitorování záření anebo úrovní radioaktivity. Část 2: Požadavky na funkce monitorující emise, okolní prostředí, havarijní a pohavarijní stavy. Platí pro centralizované systémy, které mají přímou úlohu při dosažení nebo udržení radiační ochrany v zařízeních jiných než jaderných elektrárn. Tato norma platí pro integraci monitorovacích funkcí záření do centralizovaného systému. Neplatí přímo pro návrh a zkoušení detekčních a měřicích zařízení. Požadavky pro tato zařízení jsou obsaženy v již existujících normách. ČSN IEC 61559-2 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN 35 9731 Práce pod napětím. Směrnice pro montáž fázových vodičů a zemnicích lan na přenosových vedeních. Zařízení pro tažení vodičů a příslušenství. Zpráva uvádí, kde je to nutné, doporučení pro výběr a zkoušení předmětů montážního zařízení a příslušenství používaného pro montáž vodičů a zemnicích lan venkovních elektrických vedení. Jsou doporučeny postupy pro řádné uzemnění s cílem chránit zařízení, konstrukční prvky a osoby před indukovanými nebo poruchovými proudy, které mohou vznikat za určitých okolností. Zařízení uvažované v této technické zprávě je používáno pro napětí přenosových sítí, která jsou obvykle 100 kV a vyšší, ale mohou být i nižší, až 60 kV. Mnohé z uvedených požadavků a zkoušek se vztahují rovněž na zařízení používané v distribučních sítích s napětím nižším než 100 kV. Rozsáhlá norma, cca 56 stran. ČSN 35 9731 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 62193 (35 9737) Práce pod napětím. Teleskopické tyče a teleskopické měřicí tyče. Týká se teleskopických tyčí a teleskopických měřících tyčí používaných pro práce pod napětím na AC elektrických instalacích o napětí 1000 V a vyšším nebo DC elektrických instalacích o napětí 1500 V a vyšším. Teleskopické tyče jsou konstruovány tak, aby vyhovovaly příslušenství odpovídajícím normám pro práce pod napětím, a aby se mohly společně s tímto příslušenstvím používat na mechanickou práci na živých částech na vzdálenost. Teleskopické tyče jsou také konstruovány tak, aby vyhovovaly diagnostickým zařízením odpovídajícím normám pro práce pod napětím a používají se spolu s diagnostickými zařízeními na ověřování částí instalací. Teleskopické měřicí tyče nebo teleskopické tyče vybavené stupnicemi se používají na měření vzdáleností k živým částem nebo mezi živými částmi. ČSN EN 62193 byla vydána v květnu 2004.

Třída 36 - Elektrotechnika

Zahrnuje technické normy pro osvětlování všeobecně, pro žárovky, výbojky i zářivky apod., pro vnitřní a venkovní osvětlení, terminologické normy, normy pro různé druhy elektrických svítidel, pro bezpečnost elektrických fotoblesků. Dále normy pro bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely, pro elektrické točivé stroje a přístroje kolejových vozidel. Dále normy pro primární články a baterie, akumulátory, fotovoltaické součástky apod. Posléze i technické normy pro rentgeny, světelná signalizační zařízení telegrafní a telefonní přístroje, vysílače, přijímače a antény, radioreléová i družicová zařízení a systémy, plynové lasery a jejich modulátory, navigační a bezpečnostní systémy, aplikovanou elektroniku, elektroakustická zařízení. Dále normy pro záznam a reprodukci zvuku i obrazu, pro elektroakustická měření. Konečně normy pro informační techniku pro lokální počítačové sítě a pro optické disky, identifikační karty a ochranu dat, pro zobrazování a výměnu dokumentů a propojení zařízení informační techniky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 1899 norem (k témuž datu v r. 2003 - 1842, v r. 2002 - 1806, v r. 2001 - 1707 a v r. 2000 - 1556 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 103 normy.

ČSN EN 60810 ed. 2 (36 0181) Světelné zdroje pro silniční vozidla. Požadavky na provedení. Vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 6. 2006 se ruší ČSN EN 60810 z ledna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61549 ed.2 (36 0199) Různé světelné zdroje. Specifikuje světelné zdroje nebo informace týkající se světelných zdrojů, které nejsou obsaženy v jiných existujících normách IEC pro světelné zdroje. Zahrnuje jak bezpečnostní, tak i provozní hlediska. Tato zvláštní a poměrně rozsáhlá, ale nestránkovaná norma. ČSN EN 61549 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 6. 2006 ruší se ČSN EN 61549 ze srpna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 61167 + A1 až A3 (36 0250) Halogenidové výbojky. Uvádí zkušební metody, které stanovují vlastnosti halogenidových výbojek jak jednotlivých, tak dvoustiskových, provozovaných na střídavé napětí při 50 Hz nebo 60 Hz s předřadníky, které vyhovují požadavkům IEC 923. Tyto požadavky se vztahují pouze na typové zkoušky. Norma uvádí rozměry výbojek, elektrické vlastnosti pro zapalování výbojek a provoz spolu

s informacemi týkajícími se předřadníku, zapalovače a konstrukce svítidla a kolorimetrické parametry. Za pozornost stojí tyto definice: **1.7.4 Světelný tok** Světelný tok jednotlivých výbojek nesmí být nižší než 90 % jmenovité hodnoty. Podmínky zkoušky se připravují. **1.7.6 UV záření** Specifický efektivní UV zářivý tok nesmí překročit maximální hodnotu uvedenou na příslušném údajovém listu výbojky. Hodnota se měří při stejných podmínkách jako elektrické vlastnosti a charakteristiky barvy výbojky. Poměrně rozsáhlá, ale nestránková norma. ČSN EN 61167 + A1 až A3 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 61167 + A1 z dubna 1997.

ČSN EN 12464-1 (36 0450) Světlo a osvětlení. Osvětlení pracovních prostorů. Část 1: Vnitřní pracovní prostory. Za pozornost stojí Národní předmluva, kde se uvádí, že proti ČSN 36 0450 z 1. 10. 1986 dochází k několika změnám. Požadavky na osvětlení se na rozdíl od předchozí normy uvádějí taxativně pro většinu prostorů, zrakových úkolů a činností ve vnitřních prostorech. Jinou metodou se hodnotí oslnění, požaduje se udávání přesnosti a tolerancí výpočtů a měření světelnotechnických parametrů osvětlovacích soustav. V důsledku toho se požaduje, aby výrobci světelných zdrojů a svítidel poskytovali potřebné údaje pro stanovení odpovídajících přesností a pro ověřování omezení oslnění. (Potud výpis z národní předmluvy) Tato první část normy stanovuje požadavky na osvětlení pro vnitřní pracovní prostory z hlediska zrakové pohody a zrakového výkonu. Uvedeny jsou všechny běžné zrakové úkoly, včetně stínítek zobrazovacích jednotek (DSE = Display Screen Equipment). Požadavky na osvětlení v této normě nejsou stanoveny z hlediska bezpečnosti a zdraví pracovníků při práci a norma nebyla připravena na základě uplatnění článku 137 smlouvy ES, ačkoliv požadavky na osvětlení uvedené v této normě zpravidla splňují bezpečnostní požadavky. Požadavky na osvětlení z hlediska bezpečnosti a zdraví pracovníků při práci mohou být obsaženy ve směrnících založených na článku 137 smlouvy ES, v národní legislativě členských států přejímajících tyto směrnice nebo v jiné národní legislativě členských států. Tato norma ani neposkytuje konkrétní řešení, ani neomezuje projektanty při využití nových metod nebo při použití inovovaného zařízení. Dále norma neplatí pro venkovní pracovní prostory a pro podzemní doly. Norma obsahuje (v kapitole 5) přehled požadavků na osvětlení místností (prostorů), úkolů a činností, a to: 1. Komunikační zóny a společné prostory v budovách, 2. Průmyslové činnosti a prostory, 3. Administrativní budovy (kanceláře), 4. Obchodní prostory, 5. Veřejné prostory, 6. Školská a výchovná zařízení, 7. Zdravotnická zařízení, 8. Dopravní prostory. Poměrně rozsáhlá norma, cca 49 stran. ČSN EN 12464-1 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 12464-1 z července 2003, ČSN 36 0008 z 28. 12. 1961, ČSN 36 0450 z 10. 1. 1986, ČSN 36 0451 z 10. 1. 1986 a ČSN 36 0088 z 16. 11. 1973.

ČSN EN 60598-2-10 ed. 2 (36 0600) Svítidla. Část 2-10: Zvláštní požadavky. Přenosná dětská svítidla. Specifikuje požadavky na přenosná dětská svítidla se žárovkami nebo jednopaticovými zářivkami na napájecí napětí nepřevyšující 250 V. Používá se spolu s těmi oddíly Části 1 na které se odvolává. Tato část neplatí pro: -přenosná svítidla, běžně umístěvaná jako zvláštní ozdobný prvek v dočasných dekorativních sestavách pro slavnosti a oslavy; -svítidla se slabou intenzitou osvětlení pozadí včetně vidlice, tj. svítidla tvořící část zařízení se zásuvnými kontakty; - bateriová svítidla, nebo svítidla, která nejsou určena pro přímé připojení na napájení ze sítě; - hračky; - svítidla navrhovaná, nebo zřejmě určená pro používání dospělými osobami; - svítidla s dvourozměrnými grafickými reprodukcemi osob nebo zvířat (skutečných nebo napodobenin) na odstranitelných stínítkách. ČSN EN 60598-2-10 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 7. 2006 se ruší ČSN EN 60598-2-10+A1 z července 1995, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem stejných čísel.*

ČSN EN 60704-2-9 (36 1008) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Zkušební předpis pro určení hluku šířeného vzduchem. Část 2-9: Zvláštní požadavky na elektrické spotřebiče pro ošetřování vlasů. Tato část ČSN EN 60704 platí pro elektrické vysoušeče vlasů držené v ruce pro domácnost a podobné použití napájené ze sítě, které pracují s proudem vzduchu. Tyto zvláštní požadavky mohou také platit pro podobné elektricky ovládané přístroje, jako jsou spotřebiče pro tvarování účesu, které vytvářejí proudění vzduchu ventilátorem. Norma se nevztahuje na vysoušeče vlasů přilbového typu. Neplatí také pro spotřebiče pro ošetřování vlasů sálavým teplem. ČSN EN 60704-2-9 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 60335-2 (36 1045) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 2: Jednotlivé díly (části) této části 2 vychází ve značném časovém rozpětí, a to zcela nepravdělně. Navíc jsou vydávány druhé a třetí edice s tím, že do určitého data platí dvě i tři normy stejného čísla vedle sebe. Recenze proto zveřejňujeme postupně tak, jak vycházejí, prakticky v každém pokračování AHEM, vydávaném už několik let dvakrát ročně.

Přesto pokládáme za potřebné zopakovat některé společné charakteristické rysy této sady norem: Každá obsahuje v úvodu zhruba toto upozornění: Tato část 2 se musí používat spolu s ČSN EN 60335-1 Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Část 1: Všeobecné požadavky, která byla zpracována na základě vydání této normy z roku, který odpovídá „Části 2“. Může to být i rok 1994 (u nejstarších), až 2002 (u nejmladších). Musí se brát v úvahu změny a revize Části 1 s tím, že data, kdy takové změny budou platit, budou stanovena v příslušné změně nebo revizi Části 1. Tento samostatný díl části 2 doplňuje nebo mění odpovídající kapitoly EN 60335-1 tak, aby se stala evropskou normou. Kde určitý článek Části 1 není v této Části 2 uveden, platí článek z Části 1, pokud jej lze použít. Tam, kde tato norma uvádí „doplňk“, „změna“ nebo „nahrazuje se“, musí být příslušný text Části 1 podle toho upraven. Články, které jsou doplněny k Části 1, jsou očíslovány počínaje 101. Kromě toho - a to je velmi důležité - každá 2. nebo 3. edice konkrétního dílu této druhé části obsahuje národní předmluvu zhruba tohoto znění: Souběžně s touto normou se může používat ČSN EN 60335-2 (a uvede se příslušný díl) Bezpečnost elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely - Část 2:(a uvede se název příslušného dílu, popř. i starší třídící znak, jímž je 36 1055 anebo novější, jímž je třídící znak 36 1040) z (a je uvedeno datum vydání této „starší“ normy). Znamená to tedy, že po určitou dobu (až pět a i více let) souběžně platí jedno nebo více „starších“ vydání normy stejného čísla, spolu s vydáním „novějším“ nebo „nejnovějším“. Nemusí ale mít stejný třídící znak! (S ohledem na určitou nepřehlednost třídění opakujeme: „nejstarší“ normy mají třídící znak 36 1055 a v krátké době všechny pozbudou platnosti - pokud se tak již nestalo; „novější“ normy, vydávané zhruba do r. 2002 mají třídící znak 36 1040; v současné době (zhruba od r. 2003) se používá třídící znak 36 1045! Kromě toho téměř pravidelně i v názvu (hlavičce) normy je údaj „ed. 2.“ či „ed. 3“. Nejstarší normy - většinou s třídícím znakem 36 1055 - zpravidla nemají označení „ed. 1“! Podle toho lze také (v některých případech) „na první pohled“ poznat zda jde o „nejstarší“ nebo „novější“ či „nejnovější“ vydání normy téhož čísla. Poznámka recenzenta: Naléhavě upozorňujeme na souběžnou platnost dvou (a výjimečně i tří) norem stejného čísla všech dále recenzovaných částí, konkrétně na souběžnou platnost ed. 1 a 2, resp. ed. 2 a 3, výjimečně i 4, s tím, že ed. 1 v normách označována není. V pochybnostech doporučujeme zejména překontrolovat data vydání souběžně platných norem, protože někdy souběžně existuje několik vydání, lišících se datem, ale neoznačených edicí.

V mnoha „dílech“ (částech) bývá ještě další upozornění zhruba tohoto znění: Norma platí i pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální používání v domácnosti, ale které se přesto mohou stát zdrojem nebezpečí pro veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro laiky v obchodech, lehkém průmyslu a v zemědělství. Tato norma se týká běžných nebezpečí, pokud je to rozumně použitelné, se kterými se setkávají osoby v domácnosti a jejím okolí. Tato norma obecně nebere v úvahu používání spotřebičů malými dětmi nebo nesvéprávními osobami bez dozoru; hru malých dětí se spotřebiči. Konečně znovu zdůrazňujeme, že každý z „dílu“ této druhé části uvádí pouze odchylky od normy kmenové. Hygienických otázek se týká kapitola 32: Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: „Tato kapitola z Části 1 platí.“ Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých „částí“. V první polovině r. 2004 bylo v této sadě vydáno neobvykle mnoho norem, celkem 52 novel. Za toto období byly k dispozici tyto (dále uvedené) části, většinou označené jako ed. 2 nebo (výjimečně) 3 a 4, již nových třídících znaků:

ČSN EN 60335-2-2 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-2: Zvláštní požadavky pro vysavače a úklidové spotřebiče vysávající vodu. Zabývá se bezpečností elektrických vysavačů a úklidových spotřebičů vysávajících vodu pro domácnost a podobné účely, včetně vysavačů pro ošetřování zvířat, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Platí také pro centrálně umístěné vysavače. Tato norma také platí pro čisticí hlavy s motorem a hadice vedoucí proud připojené ke zvláštnímu vysavači. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 21 - Mechanická pevnost. ČSN EN 60335-2-2 ed. 2 byla vydána v lednu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-2 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-5 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-5: Zvláštní požadavky na myčky nádobí. Zabývá se bezpečností elektrických myček nádobí pro domácnost, které jsou určeny k mytí a oplachování nádobí, příborů a jiného náčiní, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální činnost, 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí, 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-5 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-5 z května 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-6 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-6: Zvláštní požadavky na nepřenosné sporáky, varné panely, trouby a podobné spotřebiče. Zabývá se bezpečností nepřenosných elektrických sporáků, varných panelů, trub a podobných spotřebičů pro použití v domácnosti, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů připojených na jednu fázi a střední vodič a 480 V u ostatních spotřebičů. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen malé. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 19 - Abnormální činnost, 21 - Mechanická pevnost, 22 - Konstrukce. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí se změnami, která se týkají pyrolytických samočisticích trub. ČSN EN 60335-2-6 ed. 2 byla vydána v lednu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-6 z února 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-7 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-7: Zvláštní požadavky na pračky. Zabývá se bezpečností elektrických praček pro domácnost a podobné účely, určených pro praní prádla a textilu, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V pro jednofázové spotřebiče a 480 V pro ostatní spotřebiče. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody 11 - Oteplení, 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální činnost. ČSN EN 60335-2-7 ed. 3 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 8. 2007 se ruší ČSN EN 60335-2-7 ed. 2 z prosince 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-8 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-8: Zvláštní požadavky na holicí strojky, strojky na stříhání vlasů a podobné spotřebiče. Zabývá se bezpečností elektrických holicích strojků, strojků na stříhání vlasů a podobných spotřebičů určených pro domácnost, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen velmi malé. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-8 ed. 2 byla vydána v lednu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-8 ze srpna 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-9 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-9: Zvláštní požadavky na grily, opékače topinek a podobné přenosné spotřebiče pro vaření. Zabývá se bezpečností přenosných elektrických spotřebičů pro domácnost, které mají funkci vaření takovou, jako je pečení, opékání a grilování, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen malé. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální činnost, 21 - Mechanická pevnost, 22 - Konstrukce a 24 - Součásti. ČSN EN 60335-2-9 ed. 2 byla vydána v lednu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-9 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-10 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-10: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro ošetřování podlah a na spotřebiče pro kartáčování za mokra. Zabývá se bezpečností přenosných elektrických spotřebičů pro ošetřování podlah a spotřebičů pro kartáčování za mokra pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen malé. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 15 - Odolnost proti vlhkosti a 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-10 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-10 z dubna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-11 ed. 3 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-11: Zvláštní požadavky na bubnové sušičky. Zabývá se bezpečností elektrických bubnových sušiček určených pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální činnost, 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí a 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-11 ed. 3 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 8. 2007 se ruší ČSN EN 60335-2-11 z listopadu 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-12 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-12: Zvláštní požadavky na ohřívací desky a podobné spotřebiče. Zabývá se bezpečností elektrických ohřívacích desek, ohřívacích podnosů a podobných spotřebičů určených pro udržování pokrmů nebo nádob v teplém stavu pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální činnost, 21 - Mechanická nebezpečí, a 24 - Součásti. Vesměs běží o změny nevelké. ČSN EN 60335-2-12 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-12 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-13 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-13: Zvláštní požadavky na ponorné smažiče, smažicí pánve a podobné spotřebiče. Zabývá se bezpečností elektrických ponorných smažičů, smažicích pánví a podobných spotřebičů pro použití pouze v domácnosti, v nichž se používá pro vaření olej, a jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální činnost, 24 - Součásti a 25 - Připojení k síti. Vesměs běží o změny nevelké. ČSN EN 60335-2-13 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-13 z ledna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-14 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-14: Zvláštní požadavky na kuchyňské strojky. Zabývá se bezpečností elektrických kuchyňských strojků pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí a kapitola 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přírůdky. ČSN EN 60335-2-14 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-14 z února 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-16 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-16: Zvláštní požadavky na drtiče odpadků z potravin. Zabývá se bezpečností elektrických drtičů odpadků z potravin pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Nevelké změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí a kapitola 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-16 ed. 2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 7. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-16 z července 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-21 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-21: Zvláštní požadavky na akumulární ohříváče vody. Zabývá se bezpečností elektrických akumulárních ohříváčů vody pro domácnost a podobné účely, které jsou určeny pro ohřev vody na teplotu nižší než teplotu varu, přičemž jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen velmi malé. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 19 - Abnormální činnost, 22 -

Konstrukce a 24 - Součásti. ČSN EN 60335-2-21 ed. 2 byla vydána v lednu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-21 z února 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-23 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-23: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro ošetřování pokožky a vlasů. Zabývá se bezpečností elektrických spotřebičů pro ošetřování pokožky a vlasů osob nebo zvířat a určených pro domácnost, a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 19 - Abnormální činnost, 22 - konstrukce a 25 - Připojení k síti. Vesměs běží o změny nevelké. ČSN EN 60335-2-23 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-23 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-24 ed. 4 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-24: Zvláštní požadavky na chladicí spotřebiče, spotřebiče na výrobu zmrzliny a výrobnyky ledu. Vztahuje se na bezpečnost dále uvedených spotřebičů, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů, 480 V u ostatních spotřebičů a DC 24 V u bateriových spotřebičů. Platí tedy pro chladicí spotřebiče pro domácnost a podobné účely, pro výrobnyky ledu se zabudovanými motorkompresory a výrobnyky ledu určené pro zabudování do mrazicích prostorů pro uchování potravy a konečně pro chladicí spotřebiče a výrobnyky ledu pro používání při táboření v obytných přívěsech a na lodích pro rekreační účely. Velké nebo podstatné změny jsou v této poměrně rozsáhlé normě (cca 46 stran) prakticky ve všech kapitolách. ČSN EN 60335-2-24 ed. 4 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 8. 2007 se ruší ČSN EN 60335-2-23 (36 1040) z listopadu 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-26 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-26: Zvláštní požadavky na hodiny. Zabývá se bezpečností elektrických hodin, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Nevelké změny doznala zejména kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 21 - Mechanická pevnost a kapitola 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody. ČSN EN 60335-2-26 ed. 2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-26 ze září 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-27 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-27: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro ošetřování pleti použitím ultrafialového a infračerveného záření. Vztahuje se na bezpečnost elektrických spotřebičů obsahujících zářiče pro vystavení pleti ultrafialovému nebo infračervenému záření, které jsou určeny pro domácí a podobné použití a jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Nevelké změny doznala zejména kapitola 3 - Definice, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 21 - Mechanická pevnost, kapitola 22 - Konstrukce a kapitola 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody. V kapitole 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí, ale doplňuje se rozsáhle stať o stanovení přípustných hodnot UV ozáření (tabulka 101), o způsobu jeho měření a o účinnosti ochranných brýlí, povinně dodávaných k UV spotřebičům. ČSN EN 60335-2-27 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006

se ruší ČSN EN 60335-2-27 z listopadu 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-28 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-28: Zvláštní požadavky na šicí stroje. Zabývá se bezpečností elektrických šicích strojů pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Změny oproti části 1 jsou velmi malé a jen v několika málo kapitolách. ČSN EN 60335-2-28 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-28 ze září 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-30 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-30: Zvláštní požadavky na topidla pro vytápění místností. Zabývá se bezpečností elektrických topidel pro vytápění místností pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 3 - Definice, 5 - Všeobecné podmínky pro zkoušky, 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 19 - Abnormální činnost, 21 - Mechanická pevnost, 22 - Konstrukce, 24 - Součásti, 25 - Připojení k síti a 30 - Odolnost proti teplu a hoření. ČSN EN 60335-2-30 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-30 ze září 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-31 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-31: Zvláštní požadavky na sporákové odsavače par. Zabývá se bezpečností elektrických sporákových odsavačů par určených pro instalaci nad sporáky, varné panely a podobné varné spotřebiče pro domácnost, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 22 - Konstrukce a kapitola 24 - Součásti. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 neplatí. Rozsáhlejší norma, cca 37 stran. ČSN EN 60335-2-31 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-31 z října 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-32 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-32: Zvláštní požadavky na masážní spotřebiče. Zabývá se bezpečností elektrických masážních spotřebičů pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny (i když jen nevelké) doznala kapitola 3 - Definice a 19 - Abnormální činnost. ČSN EN 60335-2-32 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-32 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-40 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-31: Zvláštní požadavky na elektrická tepelná čerpadla, klimatizátory vzduchu a odvlhčovače. Zabývá se bezpečností elektrických tepelných čerpadel, včetně tepelných čerpadel pitné horké vody, klimatizátorů vzduchu, a odvlhčovačů, které obsahují hermetické motorkompresory, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 600 V u ostatních spotřebičů. Největší změny doznala kapitola 5 - Všeobecné podmínky pro zkoušky, kapitola 6 - Třídění, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 22 -

Konstrukce, kapitola 24 - Součásti a kapitola 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody. ČSN EN 60335-2-40 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-40 z června 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-41 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-41: Zvláštní požadavky na čerpadla. Zabývá se bezpečností elektrických čerpadel pro kapaliny s teplotou nepřesahující 90°C, určených pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny doznala kapitola 5 - Všeobecné podmínky pro zkoušky, kapitola 6 - Třídění, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 22 - Konstrukce, kapitola 24 - Součásti a kapitola 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody. ČSN EN 60335-2-41 ed. 2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-41 ze září 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-43 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-43: Zvláštní požadavky na sušiče prádla a ručníků. Zabývá se bezpečností elektrických sušičů prádla pro sušení textilního materiálu na rámech umístěných v proudu teplého vzduchu a pro sušiče ručníků s elektrotopnými tyčemi pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny doznala kapitola 11 - Oteplení, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti, kapitola 19 - Abnormální činnost a kapitola 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí. ČSN EN 60335-2-43 ed. 2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 6. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-43 ze října 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-51 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-51: Zvláštní požadavky na pevně připojená oběhová čerpadla pro systémy vytápění a rozvody užitkové vody. Zabývá se bezpečností elektrických pevně připojených oběhových čerpadel určených k použití v systémech vytápění nebo rozvodech užitkové vody se jmenovitým výkonem nepřesahujícím 300 W, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 1 - Oteplení a kapitola 19 - Abnormální činnost. ČSN EN 60335-2-51 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-51 z prosince 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-52 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-52: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro ústní hygienu. Zabývá se bezpečností elektrických spotřebičů ústní hygieny pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Nevelké změny doznala zejména kapitola 3 - Definice, kapitola 6 - Třídění, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 19 - Abnormální činnost a kapitola 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-52 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-52 z dubna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-53 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-53: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro vytápění saun. Zabývá se bezpečností elektrických spotřebičů pro vytápění saun, které mají jmenovité

příkon maximálně 20 kW, přičemž jejich jmenovité napětí je maximálně 250 V pro jednofázové spotřebiče a 480 V pro jiné spotřebiče. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, 19 - Abnormální činnost a 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-53 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-53 z prosince 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-54 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-54: Zvláštní požadavky na spotřebiče pro čištění povrchů pro použití v domácnosti s využitím kapalin nebo páry. Zabývá se bezpečností elektrických čisticích spotřebičů pro použití v domácnosti, které jsou určeny pro čištění povrchů, jako jsou okna, stěny a prázdné plavecké bazény, při použití kapalných čisticích prostředků nebo páry, přičemž jejich jmenovité napětí je maximálně 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznaly kapitoly 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 21 - Mechanická pevnost a 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-54 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-54 ze srpna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-55 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-55: Zvláštní požadavky na elektrické spotřebiče pro použití v akváriích a zahradních bazénech. Zabývá bezpečností elektrických spotřebičů pro použití v akváriích a zahradních bazénech pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí je maximálně 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznaly kapitoly 7 - Značení a návody a 21 - Mechanická pevnost. ČSN EN 60335-2-55 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-55 ze srpna 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-56 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-56: Zvláštní požadavky na projektorů a podobné spotřebiče. Vztahuje na bezpečnost elektrických projektorů a podobných spotřebičů pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 11 - Oteplení a 19 - Abnormální činnost. ČSN EN 60335-2-56 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-56 ze října 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-59 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-59: Zvláštní požadavky na hubiče hmyzu. Zabývá se bezpečností elektrických hubičů hmyzu pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 3 - Definice, kapitola 5 - Všeobecné podmínky pro zkoušky, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 16 - Unikající proud a elektrická pevnost, kapitola 22 - Konstrukce, kapitola 24 - Součásti, kapitola 25 - Připojení k síti, kapitola 30 - Odolnost proti teplu a hoření, kapitola 31 - Odolnost proti korozi a konečně kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí: Tato kapitola z části 1 platí, ale doplňuje se pokud jde o měření spotřebičů, emitujících UV záření. ČSN EN 60335-2-59 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-59 z března 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-60 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-60: Zvláštní požadavky na vířivé lázně. Zabývá se bezpečností elektrických vířivých lázní určených pro vnitřní použití, pro domácnost, a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 6 - Třídění, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 22 - Konstrukce a kapitola 24 - Součásti. Vesměs běží o změny nevelké. ČSN EN 60335-2-60 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-60 z února 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-61 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-61: Zvláštní požadavky na akumulární topidla pro vytápění místnosti. Zabývá se bezpečností elektrických akumulárních topidel pro vytápění místností pro domácnost a podobné účely určených k vytápění místností, v níž jsou umístěny, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednorázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznaly kapitoly 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 19 - Abnormální činnost a 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-61 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-61 ze října 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-65 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-65: Zvláštní požadavky na čističe vzduchu. Zabývá se bezpečností elektrických čističů vzduchu pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 22 - Konstrukce a kapitola 24 - Součásti. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí se změnami, které se vztahují na minimalizaci koncentrací ozonu. ČSN EN 60335-2-65 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-65 z května 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-66 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-66: Zvláštní požadavky na ohříváče pro vodní matrace. Vztahuje na bezpečnost elektrických ohříváčů pro vodní matrace a jejich připojených řídicích jednotek pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny (i když vcelku nevelké) doznaly kapitoly 7 - Značení a návody, 11 - Oteplení, 19 - Abnormální činnost a 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody. ČSN EN 60335-2-66 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-66 z května 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-67 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-67: Zvláštní požadavky na stroje na ošetřování a čištění podlah pro průmyslové a komerční použití. Zabývá se bezpečností elektrických elektromechanických spotřebičů, přednostně určených pro průmyslové a komerční využití s příslušenstvím nebo bez příslušenství, včetně spotřebičů s mokrým a nebo suchým odsáváním, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Takové spotřebiče mohou být používány na leštění podlah (včetně

voskování a leštění měkkým kotoučem), kartáčování a broušení, rozčesávání a šamponování koberců. Norma také platí pro spotřebiče, využívající pro motor jiné formy energie; je však nezbytné, aby jejich vliv byl vzat v úvahu. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen nevelké. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody (s velkým množstvím předepsaných varovných upozornění a výstrah), 20 - Stabilita, 22 - Konstrukce a 24 - Součásti. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí s následující změnou: „Pro příslušenství určené ke sběru nebezpečného prachu jsou v příloze AA IEC 60335-2-69 specifikovány doplňující požadavky.“ (Tato příloha není v normě přetištěna.) ČSN EN 60335-2-67 ed. 2 byla vydána v únoru 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-67 ze září 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-68 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-68: Zvláštní požadavky na extrakční čisticí stroje s rozprašováním pro průmyslové a komerční použití. Zabývá se bezpečností elektrických přenosných elektromechanických extrakčních čisticích spotřebičů a elektrických přídavných zařízení určených pro průmyslové a komerční použití, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Tyto spotřebiče pracují s čisticími prostředky na bázi vody a používají se pro čištění tkanin, čalounění, koberců, podlahových krytin nebo tvrdých povrchů. Norma pokrývá spotřebiče, ve kterých má čisticí prostředek přetlak, a ten není větší než 2,5 Mpa, nebo ve kterých součin tlaku (v Mpa) a toku čisticího prostředku (v litrech za minutu) nepřekročí 100 a ve kterých teplota čisticího prostředku v ústí rozprašovací trysky nepřekročí 85°C. Tato norma také platí pro stroje, které manipulují s nebezpečným prachem, např. azbestovým, nebo s kapalinami, pro které platí další požadavky. Norma je také konečně použitelná pro spotřebiče, využívající pro motor jiné formy energie; je však nezbytné, aby jejich vliv byl vzat v úvahu. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen nevelké. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody (s velkým množstvím předepsaných varovných upozornění a výstrah), 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální činnost, 20 - Stabilita, 22 - Konstrukce a 24 - Součásti. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí s následující změnou: „Pro příslušenství určené ke sběru nebezpečného prachu jsou v příloze AA IEC 60335-2-69 specifikovány doplňující požadavky.“ (Tato příloha není v normě přetištěna.) ČSN EN 60335-2-68 ed. 2 byla vydána v únoru 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-68 ze září 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-69 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-69: Zvláštní požadavky na vysavače pro mokré a suché čištění, včetně elektrického kartáče, pro průmyslové a komerční použití. Vztahuje na bezpečnost elektrických vysavačů včetně spotřebičů a nepřenosných zařízení specificky navržených pro vysávání za mokra, pro vysávání za sucha nebo obojího, pro průmyslové a komerční použití s příslušenstvím nebo bez příslušenství, např. pro vysávání prachu nebo podobných materiálů z pracovních stolů a výrobních strojů, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Tato norma také platí pro stroje, které manipulují s nebezpečným prachem, např. azbestovým nebo s kapalinami, pro které platí další požadavky. Je také použitelná pro spotřebiče využívající motor jiné formy energie. Je však nezbytné, aby jejich vliv byl vzat v úvahu. U spotřebičů s bateriovým napájením musí být respektována norma ČSN EN IEC 60335-2-72. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznaly kapitoly 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 15 - Odolnost proti vlhkosti, 19 - Abnormální

činnost, 22 - Konstrukce a kapitola 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody. Pokud jde o kapitolu 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, je uvedeno, že pro přídatná zařízení ke sběru nebezpečného prachu jsou stanoveny doplňující požadavky v Příloze AA této normy. ČSN EN 60335-2-69 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-69 ze září 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-71 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-71: Zvláštní požadavky na elektrické tepelné spotřebiče pro líhnutí a odchov zvířat. Zabývá se bezpečností všech druhů elektrických tepelných spotřebičů používaných na líhnutí a odchov hospodářských zvířat jako jsou: sálavé tepelné spotřebiče, elektrické kvočny, inkubátory, líhně pro kuřata a výhřevné desky pro zvířata, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 19 - Normální činnost a 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-71 ed. 2 byla vydána v únoru 2004. S účinností od 1. 6. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-71 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-73 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-73: Zvláštní požadavky na stabilní ponorné ohříváče. Vztahuje se na bezpečnost stabilních ponorných ohříváčů pro domácnost a podobné účely, které jsou určeny pro instalaci do vodní nádrže otevřené do atmosféry pro ohřev vody na teplotu pod vod varu. Jmenovité napětí není větší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznaly kapitoly 7 - Značení a návody a 9 - Abnormální činnost. ČSN EN 60335-2-73 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-73 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-74 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-74: Zvláštní požadavky na přenosné ponorné ohříváče. Vztahuje se na bezpečnost přenosných elektrických ponorných ohříváčů pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody. ČSN EN 60335-2-74 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-74 z března 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-78 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-78: Zvláštní požadavky na venkovní rožně. Zabývá se bezpečností venkovních rožňů pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V. Největší změny doznaly kapitoly 7 - Značení a návody, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti, kapitola 22 - Konstrukce a 31 - Odolnost proti korozi. ČSN EN 60335-2-78 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-78 z října 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-80 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-80: Zvláštní požadavky na ventilátory. Vztahuje se na bezpečnost elektrických ventilátorů pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité

napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Tato norma také platí pro oddělená řídicí zařízení dodávaná s ventilátory. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1 jen zcela minimální. Největší změny doznaly kapitoly 7, 10, 11, 15, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 a kapitola 29. ČSN EN 60335-2-80 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-80 z prosince 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-81 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-81: Zvláštní požadavky na ohřívače nohou a ohřívací rohože. Zabývá se bezpečností elektrických ohřívačů nohou a ohřívacích rohoží určených pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny doznala kapitola 5 - Všeobecné podmínky pro zkoušky, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 21 - Mechanická pevnost, kapitola 22 - Konstrukce a kapitola 30 - Odolnost proti teplu a hoření. ČSN EN 60335-2-81 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 3. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-81 z června 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-82 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-82: Zvláštní požadavky na zábavní a osobní obslužné stroje. Zabývá se bezpečností elektrických komerčních zábavních strojů a osobních obslužných strojů, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny oproti části 1 doznala kapitola 3 - Definice, kapitola 5 - Všeobecné podmínky pro zkoušky, kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 15 - Odolnost proti vlhkosti, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí, kapitola 22 - Konstrukce, kapitola 23 - Vnitřní spojování, kapitola 24 - Součásti, 25 - Připojení k síti, kapitola 28 - Šrouby a spoje, kapitola 29 - Vzdušné vzdálenosti, povrchové cesty a pevná izolace a kapitola 31 - Odolnost proti korozi. ČSN EN 60335-2-82 ed. 2 byla vydána v květnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-82 z ledna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-84 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-84: Zvláštní požadavky na toalety. Zabývá se bezpečností elektrických toalet, v nichž je exkrement ukládán, vysušen nebo zlikvidován, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Tato norma také platí pro elektrické zařízení použité na konvenčních toaletách. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 21 - Mechanická pevnost, kapitola 22 - Konstrukce, kapitola 30 - Odolnost proti teplu a hoření a kapitola 31 - Odolnost proti korozi. ČSN EN 60335-2-84 ed. 2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-84 z ledna 2000, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-85 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-85: Zvláštní požadavky na napařovače látek. Zabývá se bezpečností elektrických napařovačů látek určených pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 13 - Unikající proud a elektrická pevnost při pracovní teplotě a kapitola 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-85 ed. 2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-85 z května 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-86 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-86: Zvláštní požadavky na elektrická rybářská zařízení. Zabývá se bezpečností elektrických rybářských zařízení, pomocí nichž lze zavést do vody elektrický proud pro účely chytání ryb nebo vytváření překážek proti všem živočichům žijícím ve vodě. Jmenovité napětí přenosných elektrických rybářských zařízení není vyšší než 250 V a jmenovité napětí připevněných elektrických rybářských zařízení pro trvalé připojení na stálý elektrický rozvod není vyšší než 1000 V. Prakticky ve všech kapitolách jsou změny oproti části 1. Největší změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody, 22 - Konstrukce, 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody a 26 - Svorky pro vnější vodiče. Za pozornost stojí kapitola 32 - Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 neplatí. ČSN EN 60335-2-86 ed. 2 byla vydána v únoru 2004. S účinností od 1. 8. 2007 se ruší ČSN EN 60335-2-86 ze srpna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-91 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-91: Zvláštní požadavky na vyžinače trávy a začišťovače okrajů trávníků ručně vedené a v ruce držené. Platí pro ručně vedené a v ruce držené vyžinače trávy a začišťovače okrajů trávníků napájené z elektrické sítě, u nichž je řezací součástí (součástmi) nekovové tenké vlákno nebo nekovové nože, volně se otáčející na čepu s kinetickou energií nepřesahující deset (10) Joulů pro každý kus a používá je stojící operátor zejména k sečení trávy. Norma se v největší dosažitelné míře zabývá společnými riziky, která představují nářadí, s nimiž se setkávají všechny osoby v domácnosti a okolí. Prakticky v žádné kapitole nejsou změny oproti části 1. Určité změny doznala kapitola 3 - Definice, 7 - Značení a návody a 18 - Trvanlivost. ČSN EN 60335-2-91 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60335-2-98 ed. 2 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-98: Zvláštní požadavky na zvlhčovače. Zabývá se bezpečností elektrických zvlhčovačů pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí nepřesahuje 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 13 - Unikající proud a elektrická pevnost při pracovní teplotě, kapitola 19 - Abnormální činnost a kapitola 22 - Konstrukce. ČSN EN 60335-2-98 ed. 2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 5. 2006 se ruší ČSN EN 60335-2-98 z prosince 1998, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60335-2-99 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-99: Zvláštní požadavky na elektrické odsávače par pro komerční účely. Zabývá se bezpečností elektrických odsávačů par pro komerční účely, určených k instalaci nad varnými spotřebiči používanými ke komerčním účelům, jako jsou sporáky, plotny, grily a ponorné smažiče, a které nejsou určeny pro domácí použití. Jejich jmenovité napětí u jednofázových odsávačů par zapojených mezi jednou fází a nulovým vodičem není vyšší než 250 V, a u ostatních odsávačů par není vyšší než 480 V. Tato norma zahrnuje pouze kompletní samostatné jednotky a odsávače par dodávané jako samostatné části, které po montáži představují kompletní funkční odsavač par s ventilátorem. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 9 - Rozběh elektromechanických spotřebičů, kapitola 11 - Oteplení, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 22 - Konstrukce, kapitola 25 - Připojení k síti a vnější pohyblivé přívody, kapitola 27 - Ochranné spojení se zemí a kapitola 30 - Odolnost proti teple a hoření. ČSN EN 60335-2-99 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 60335-2-103 (36 1045) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Bezpečnost. Část 2-103: Zvláštní požadavky na pohony bran, dveří a oken. Zabývá se bezpečností elektrických pohonů pro vodorovně a svisle pohyblivé brány, dveře a okna pro domácnost a podobné účely, jejichž jmenovité napětí není vyšší než 250 V u jednofázových spotřebičů a 480 V u ostatních spotřebičů. Také se zabývá nebezpečími spojenými s pohybem poháněné části. Největší změny doznala kapitola 7 - Značení a návody, kapitola 19 - Abnormální činnost, kapitola 20 - Stabilita a mechanická nebezpečí, kapitola 22 - Konstrukce a kapitola 31 - Odolnost proti korozi. Za pozornost stojí kapitola 32 - Zářením, toxicita a podobná nebezpečí, kde se uvádí, že tato kapitola z Části 1 platí se změnami: „Spotřebiče obsahující laser musí být konstruovány tak, aby poskytovaly dostatečnou ochranu před laserovým zářením“. K tomu je normalizována i zkouška tohoto požadavku. ČSN EN 60335-2-103 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 50366 (36 1046) Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Elektromagnetická pole. Metody pro vyhodnocování a měření. Zabývá elektromagnetickými poli a definuje metody pro vyhodnocování elektrického pole a magnetického pole pro kmitočty do 300 GHz v okolí elektrických spotřebičů pro domácnost a podobné účely. Tyto metody platí také pro spotřebiče, které nejsou určeny pro normální použití v domácnosti, ale které mohou být přesto přístupné pro širokou veřejnost, jako jsou spotřebiče určené pro používání neznalými osobami v obchodech, lehkém průmyslu a zemědělství. Norma uvádí normativní Přílohy A, B a C a informativní Přílohy D, E a F a Bibliografii. Příloha A obsahuje Zkušební podmínky pro měření magnetické indukce, Příloha B Základní omezení a referenční úrovně, Příloha C Určování součinitelů vazby, Příloha D Příklad výpočtu součinitele vazby, Příloha E Znázornění lidského těla a magnetického pole a Příloha F, která se teprve připravuje, Metodu výpočtu hustot proudu pro porovnávání se základním omezením. ČSN EN 50366 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 50144-2-16 (36 1570) Bezpečnost elektrického ručního nářadí. Část 2-16: Zvláštní požadavky na zarážecí nářadí. Tato norma je rozdělena do dvou částí: Část 1: Všeobecné požadavky a Část 2: Požadavky na jednotlivé druhy nářadí. Tato evropská norma byla vypracována na základě mandátu uděleného CEN/CENELEC Evropskou komisí a Evropským sdružením volného obchodu a podporuje splnění podstatných požadavků na ochranu zdraví a bezpečnost, které jsou obsaženy v evropské směrnici pro strojní zařízení. Splnění požadavků uvedených v kapitolách z Části 1 společně s touto Částí 2 je jedním ze způsobů, jak splnit podstatné požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost, obsažené v uvedené směrnici. Z problematiky hluku a vibrací tato norma obsahuje požadavky na jejich měření, ustanovení o informacích poskytovaných na základě těchto měření a pokyny pro uvádění informací o potřebných osobních ochranných pomůckách. Zvláštní požadavky na omezení nebezpečí vznikajícího působením hluku a vibrací prostřednictvím konstrukce nářadí, nejsou součástí této normy, která odráží současný stav techniky. **Upozornění:** Pro výrobky v rozsahu platnosti této normy mohou platit další požadavky a další směrnice ES. Tato norma navazuje na obecné požadavky ČSN EN 292-1 a ČSN EN 292-2. Články, tabulky a obrázky, které jsou zde navíc oproti Části 1, jsou označeny čísly od 101. V čl. 1 je jako doplněk stejného článku z části 1 uvedeno, že tato kapitola z Části 1 platí až na následující: „Tato norma platí pro zarážecí nářadí.“ Norma tedy obsahuje pouze „změny“ oproti Části 1. Nejvíce takových změn je v kapitole 13 - Požadavky pracovního prostředí. Pokud jde o kapitolu 30 - Vyzařování - je uvedeno, že tato kapitola z Části 1 platí. ČSN EN 50144-2-16 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60745-2 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2: Tato norma navazuje na obecné požadavky ČSN EN 292-1 a ČSN EN 292-2. Jak je to

u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1. Hygienických otázek se týká kapitola 32: Záření, toxicita a podobná nebezpečí, kde se obvykle uvádí: „Tato kapitola z Části 1 platí.“ Pokud bude normalizováno něco jiného, upozorníme na to u jednotlivých „částí“. Za pozornost stojí úvodní ustanovení, které potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 60745-2-1 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-1: Zvláštní požadavky na vrtačky a příklepové vrtačky. Platí pro vrtačky a příklepové vrtačky. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou to změny jen některých kapitol proti Části 1 a nejsou příliš rozsáhlé. ČSN EN 60745-2-1 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 50144-2-1 ed. 2 z října 2000 a ČSN EN 50260-2-1 z února 2003, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.

ČSN EN 60745-2-2 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-2: Zvláštní požadavky na šroubováky a rázové šroubováky. Platí pro šroubováky a rázové šroubováky. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou změny jednotlivých kapitol proti Části 1 minimální nebo vůbec žádné. ČSN EN 60745-2-2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 50144-2-2 ed. 2 z října 2000 a ČSN EN 50260-2-2 z února 2003, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.

ČSN EN 60745-2-4 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-4: Zvláštní požadavky na rovinné brusky a leštičky jiné než talířové. Platí pro rovinné brusky a leštičky s výjimkou všech typů rotačních talířových rovinných brusek, pro které platí EN 60745-2-3 (do února 2004 v ČR nezavedena). Mezi nářadí v rozsahu platnosti této normy patří pásové rovinné brusky, rovinné brusky nebo leštičky s přímočarým vratným pohybem, rovinné brusky nebo leštičky s orbitálním pohybem a rovinné brusky nebo leštičky s nepravidelným orbitálním pohybem. Většinou jsou změny jednotlivých kapitol oproti zmíněné Části 1 minimální nebo vůbec žádné. ČSN EN 60745-2-4 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60745-2-5 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-5: Zvláštní požadavky na kotoučové pily. Platí pro všechny typy kotoučových pil. Tato norma neplatí pro pily určené k používání s brusnými kotouči. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou to změny jen některých kapitol proti Části 1 a nejsou příliš rozsáhlé, s výjimkou kapitoly 8 - Značení a návod k používání a 19 - Mechanické nebezpečí, kde jde o změny poměrně rozsáhlé. V kapitole 8 jsou podrobně rozepsány bezpečnostní pokyny pro pily a v kapitole 19 rozepsány technické ochranné požadavky. ČSN EN 60745-2-5 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 4. 2006 se ruší ČSN EN 50144-2-5 ed. 2 z října 2000 a ČSN EN 50260-2-5 z února 2003, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.

ČSN EN 60745-2-6 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-6: Zvláštní požadavky na kladiva. Platí pro sekací a vrtací kladiva, ale do její působnosti nespadá jen toto nářadí. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou změny jednotlivých kapitol minimální nebo vůbec žádné. Větší změny jsou jen v kapitole 6 - Požadavky pracovního prostředí, kde je rozsáhlá část věnována hlučnosti. ČSN EN 60745-2-6 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60745-2-8 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-8: Zvláštní požadavky pro nůžky na plech a prorážeče. Platí pro nůžky na plech a prorážeče. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou změny jednotlivých kapitol proti Části 1 minimální nebo vůbec žádné. ČSN EN 60745-2-8 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60745-2-9 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-9: Zvláštní požadavky na závitořezy. Platí pro závitořezy. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou změny jednotlivých kapitol proti Části 1 minimální nebo vůbec žádné. ČSN EN 60745-2-9 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 50144-2-9 z července 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 60745-2-11 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-11: Zvláštní požadavky na pily s přímočarým vratným pohybem. Platí pro přímočaré vratné pily s vodicí deskou a šavlové pily, ale do její působnosti nespadá jen toto nářadí. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou změny jednotlivých kapitol proti Části 1 minimální nebo vůbec žádné. ČSN EN 60745-2-11 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 2. 2006 se ruší ČSN EN 50144-2-10 z prosince 2001, ČSN EN 50144-2-11 z prosince 1997 a ČSN EN 50260-2-10 z února 2003, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 60745-2-17 (36 1575) Ruční elektromechanické nářadí. Bezpečnost. Část 2-17: Zvláštní požadavky na horní frézky a orovnávací frézky. Platí pro horní frézky a orovnávací frézky. Jak je to u souboru podobných norem obvyklé, obsahuje jen změny oproti Části 1; většinou jsou to změny jen některých kapitol proti Části 1 a nejsou příliš rozsáhlé, s výjimkou kapitoly 8 - Značení a návod k používání a 19 - Mechanické nebezpečí, kde jde o větší změny. ČSN EN 60745-2-17 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN EN 50144-2-17 z ledna 2001, ČSN EN 50144-2-18 z ledna 2001 a ČSN EN 50260-2-14 z února 2003, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 61029-2-8 (36 1580) Bezpečnost přenosného elektromechanického nářadí. Část 2-8: Zvláštní požadavky na jednovřetenové svislé stolní frézky. Platí pro přenosné jednovřetenové svislé frézky s ručním posunem a s maximálním průměrem frézovací hlavy 200 mm, které jsou určeny k frézování dřeva a obdobných materiálů, včetně materiálů s plastovou laminací nebo s plastovými okraji. Z problematiky hluku a vibrací tato norma obsahuje požadavky na jejich měření, ustanovení o informacích poskytovaných na základě těchto měření a pokyny pro uvádění informací o potřebných osobních ochranných pracovních prostředcích. Zvláštní požadavky na omezení nebezpečí spočívajícího v hluku a vibracích prostřednictvím konstrukce nářadí nejsou součástí této normy. Norma obsahuje -

jak je to v normách obdobného charakteru obvyklé - pouze „změny“ oproti Části 1. Nejvíce takových změn je v kapitole 18 - Stabilita a mechanická nebezpečí, 19 - Mechanická pevnost a 20 - Konstrukce. Pokud jde o kapitolu 30 - Vyzařování - je uvedeno, že tato kapitola z Části 1 platí. V úvodu normy je uvedeno, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 61029-2-8 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 61029-2-11 (36 1580) Bezpečnost přenosného elektromechanického nářadí. Část 2-11: Zvláštní požadavky na kombinované pokosové-stolové kotoučové pily. Platí pro přenosné kombinované pokosové/stolové kotoučové pily s průměrem kotouče nepřesahujícím 315 mm, určené k řezání dřeva a podobných materiálů. Tato norma neplatí pro přenosné kombinované pokosové-stolové kotoučové pily určené k řezání oceli, mosazi nebo potravin. Pro stolové kotoučové pily, které nemají žádnou jinou funkci, platí ČSN EN 61029-2-1. Pro pokosové pily, které nemají žádnou jinou funkci, platí ČSN EN 61029-2-9. Pro jiné než přenosné kombinované pokosové-stolové kotoučové pily platí ČSN EN 1870-3. V úvodu normy je uvedeno, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 61029-2-11 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 61951-1 ed. 2 (36 4385) Akumulátorové články a baterie obsahující alkalické nebo jiné nekyselé elektrolyty. Přenosné uzavřené plynotěsné akumulátorové články. Část 1: Nikl-kadmium. Tato 1. část padesáti sedmi stránkové normy obsahuje v českém jazyce pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Tato norma stanoví značení, označování, rozměry, zkoušky a požadavky pro přenosné uzavřené plynotěsné nikl-kadmiové malé hranolové, válcové a knoflíkové akumulátorové články vhodné pro použití v libovolné poloze. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického resp. francouzského) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 61951-1 ed.2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od 1. 6. 2006 se ruší ČSN EN 61951-1 z února 2002, ČSN EN 60285 + A1 z dubna 1997, ČSN EN 61440 ze září 1999 a ČSN 36 4372 z 28. 2. 1991, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 61951-2 ed. 2 (36 4385) Akumulátorové články a baterie obsahující alkalické nebo jiné nekyselé elektrolyty. Přenosné uzavřené plynotěsné akumulátorové články. Část 2: Nikl-metalhydrid. Tato 2. část padesáti tří stránkové normy obsahuje v českém jazyce pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Tato norma stanoví značení, označování, rozměry, zkoušky a požadavky pro přenosné uzavřené plynotěsné nikl-metalhydridové malé hranolové, válcové a knoflíkové akumulátorové články vhodné pro použití v libovolné poloze. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN 61951-2 ed. 2 byla vydána v březnu 2004. S účinností od

1. 6. 2006 se ruší ČSN EN 61951-2 z února 2002, ČSN EN 61436 ze září 1999 a ČSN EN 61808 z října 2000, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 60601-2-51 (36 4800) Zdravotnické elektrické přístroje. Část 2-51: Zvláštní požadavky na bezpečnost a základní vlastnosti záznamových a analyzačních jednobánkových a vícebánkových elektrokardiografů. Předmětem této zvláštní normy - jak v názvu uvedeno - je stanovení zvláštních požadavků na bezpečnost, navíc k požadavkům podle IEC 60601-2-25 (v ČR zavedena jako ČSN EN 60601-2-25), a na základní vlastnosti záznamových a analyzačních jednobánkových a vícebánkových elektrokardiografů. Rozsáhlá norma, cca 80 stran. ČSN EN 60601-2-51 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 62087 (36 7004) Metody měření spotřeby zvukových, obrazových a přidružených zařízení. Tato norma obsahuje v českém jazyce pouze Národní předmluvu a tuto: **Anotaci obsahu:** Tato norma specifikuje metody měření TV přijímačů, kazetových videomagnetofonů, set top boxů, zvukových a vícefunkčních zařízení spotřební elektroniky. Pro různé druhy provozu těchto zařízení definuje příslušná měření. Na rozdíl od podmínek měření v normách pro bezpečnost jsou podmínky těchto měření shodné s podmínkami provozu těchto zařízení. Jak už bylo uvedeno, celý text normy je v originálním anglickém znění a má cca 15 stran. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 62087 byla vydána v červnu 2004. S účinností od 1. 7. 2006 se ruší ČSN EN 50301 ze srpna 2001, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost dvou norem různých čísel.*

ČSN EN 62018 (36 7005) Spotřeba zařízení informační technologie. Metody měření. Vydána v červnu 2004.

ČSN EN 61108-1 ed. 2 (36 7824) Námořní navigační a radiokomunikační zařízení a systémy. Globální navigační družicové systémy (GNSS). Část 1: Globální polohový systém (GPS). Přijímací zařízení. Normy výkonnosti, metody zkoušení a požadované výsledky zkoušek. Vydána v červnu 2004. S účinností od 1. 10. 2006 se ruší ČSN EN 61108-1 ze září 1997, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem stejných čísel.*

ČSN EN 50383 (36 7906) Základní norma pro výpočet a měření intenzity elektromagnetického pole a SAR při vystavení člověka základnovým stanicím a pevným koncovým stanicím pro bezdrátové telekomunikační systémy (110 MHz až 40 GHz). Platí pro vysílací základnové stanice a pevné koncové stanice bezdrátové telekomunikační sítě definované v kapitole 4, pracující v kmitočtovém rozsahu 110 MHz až 40 GHz. Účelem normy je stanovit pro takové zařízení metodu pro stanovení vzdálenosti shody se základními omezeními (přímo nebo nepřímo přes shodu s referenčními úrovněmi) s ohledem na vystavení člověka vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím. Rozsáhlá norma, cca 71 stran. ČSN EN 50383 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 50384 (36 7907) Výrobní norma pro prokazování shody základnových stanic a pevných koncových stanic pro bezdrátové telekomunikační systémy se základními omezeními nebo referenčními úrovněmi při vystavení člověka

vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím (110 MHz až 40 GHz). Pracovníci. Platí pro vysílací základnové stanice a pevné koncové stanice bezdrátové telekomunikační sítě definované v kapitole 3, pracující v kmitočtovém rozsahu 110 MHz až 40 GHz. Účelem normy je prokázat shodu takového výrobku se základními omezeními (přímo nebo nepřímo přes shodu s referenčními úrovněmi) s ohledem na vystavení pracovníků vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím. ČSN EN 50384 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 50385 (36 7908) Výrobová norma pro prokazování shody základnových stanic a pevných koncových stanic pro bezdrátové telekomunikační systémy se základními omezeními nebo referenčními úrovněmi při vystavení člověka vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím (110 MHz až 40 GHz). Obyvatelstvo. Platí pro vysílací základnové stanice a pevné koncové stanice bezdrátové telekomunikační sítě definované v kapitole 3, pracující v kmitočtovém rozsahu 110 MHz až 40 GHz. Účelem normy je prokázat shodu takového výrobku se základními omezeními (přímo nebo nepřímo přes shodu s referenčními úrovněmi) s ohledem na vystavení obyvatelstva vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím. ČSN EN 50385 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 61603-7 (36 8011) Přenos zvukových, obrazových a doprovodných signálů infračerveným zářením. Část 7: Digitální zvukové signály pro konferenci a podobné aplikace. Vydána v červnu 2004. S účinností od 1. 10. 2006 se ruší čl. 2.6.2 v ČSN EN 61603-3 z dubna 1999, která do uvedeného data platí souběžně s touto normou.

ČSN EN 60268-5 (36 8305) Elektroakustická zařízení. Část 5. Reprodukory. Tato norma přejímá anglickou verzi evropské normy EN 60268-5:2003. Evropská norma EN 60268-5:2003 má status české technické normy. Tato padesáti stránková norma obsahuje česky pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Tato 5 část normy se vztahuje na reproduktory navržené výhradně jako pasivní prvky. Uvádí vlastnosti, které je nutno specifikovat a příslušné měřicí metody používající sinusové signály nebo specifikovaný šum nebo impulzní signály. Norma se nevztahuje na reproduktory s vestavěnými zesilovači. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list, plný text normy je anglický (má cca 50 stran). *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 60268-5 byla vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN IEC 268-5 z ledna 1996.

ČSN EN 60268-16 (36 8305) Elektroakustická zařízení. Část 16. Objektivní hodnocení srozumitelnosti řeči indexem přenosu řeči. Tato dvacetí osmi stránková norma obsahuje česky pouze Národní předmluvu a tuto **Anotaci obsahu:** Tato 16 část normy definuje objektivní metody pro hodnocení kvality přenosu řeči vzhledem ke srozumitelnosti. Pojednává o čtyřech vzájemně souvisejících metodách, které se nazývají metoda „STI“, „STITEL“, „STIPA“ a „RASTI“. *(Poznámka recenzenta: Všechny tyto termíny jsou definovány pouze anglicky.)* Tyto metody jsou určeny pro hodnocení přenosu řeči zvukovým systémem nebo bez něho. Norma také uvádí přehled dalších metod pro určování nebo odhad srozumitelnosti řeči spolu s metodami korelace výsledků různých metod určování. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list, plný text normy je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 60268-16 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 60268-16 z června 1999.

ČSN EN 50332-2 (36 8307) Elektroakustická zařízení. Náhlavní sluchátka tvořící součást přenosného zvukového zařízení. Metodika měření maximální hladiny akustického tlaku a stanovení limitní hodnoty. Část 2: Přizpůsobení odděleně dodávaných sestav sluchátek. Tato norma obsahuje česky pouze dvě stránky s Národní předmluvou a touto **Anotací obsahu:** Tato norma specifikuje přizpůsobovací hodnoty pro sluchátka s normalizovanými konektory, pro zařízení napájená z baterie, která umožňují kombinovat součásti od různých výrobců nebo součásti různého provedení. Tyto hodnoty mají zabránit poškození sluchu nadměrným akustickým tlakem. Ve srovnání s normou pro „originální soupravu zařízení“ je třeba stanovit alespoň dvě hodnoty přizpůsobení, jednu pro přehrávač a druhou pro sluchátka. V této normě je tedy česky vydán jen titulní list, plný text normy, který má 6 stran, je anglický. *Poznámka recenzenta: Jde (zřejmě) o nový způsob vydávání českých technických norem. Na rozdíl od dřívější praxe, kdy norma byla převzata (zavedena) oznámením o schválení (Endorsement notice) bez vydání (anglického) textu normy, se nyní začíná i tento cizojazyčný text vydávat.* ČSN EN 50332-2 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 61305-5 (36 8311) Domácí hi-fi zařízení a systémy. Metody měření a stanovení vlastností. Část 5: Reproduktoři. Vydána v červnu 2004.

ČSN EN 60774-4 (36 8520) Kazetový systém používající šikmý záznam obrazu na pásek 12,65 mm (0,5 palce), typ VHS. Část 4: Kazetový systém S-VHS ET-mód. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN 61672-2 (36 8813) Elektroakustika. Zvukoměry. Část 2: Typové zkoušky. Uvádí podrobnosti ke zkouškám, které jsou nezbytné k ověření shody se všemi závaznými technickými požadavky uvedenými v IEC 61672-1:2002 (v ČR ČSN EN 61672-2) pro konvenční zvukoměry, integrující-průměrující zvukoměry a integrující zvukoměry. V případě vícekanálových přístrojů se typové zkoušky vztahující na každý kanál vícekanálového zvukoměru. Zkoušky a zkušební metody platí pro zvukoměry třídy 1 a třídy 2. Záměrem je zajistit, aby všechny zkušební laboratoře používaly k typovým zkouškám slučitelné metody. ČSN EN 61672-2 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 6. 2006 se ruší ČSN IEC 651 z února 1994 a ČSN EN 60804 z prosince 2001, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou a s ČSN EN 61672-1 z listopadu 2003. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 62289 (36 8563) Záznam obrazu. Kazetový digitální obrazový záznam v šikmých stopách na pásek 12,65 mm s kompresí MPEG-2. Formát D10. Vydána v únoru 2004.

ČSN EN 60942 (36 8822) Elektroakustika. Akustické kalibrátory. Specifikuje provozní požadavky na tři třídy akustických kalibrátorů: laboratorní etalon (třída LS), třída 1 a třída 2. Tolerance jsou nejmenší pro přístroje třídy LS a největší pro přístroje třídy 2. Akustické kalibrátory třídy LS se obvykle používají jen v laboratoři; akustické kalibrátory třídy 1 a třídy 2 se používají za akustické kalibrátory pro provozní použití. Podle specifikace uvedené v IEC 61672-1 (V ČR zavedena jako ČSN EN 61672-1) je akustický kalibrátor třídy 1 primárně určen k použití se zvukoměrem třídy 1 a akustický kalibrátor třídy 2 je primárně určen k použití se zvukoměrem třídy 2. Rozsáhlá norma, cca 81 stran. ČSN EN 60942 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 60942 z dubna 1999.

ČSN ISO/IEC 14143-2 (36 9029) Informační technologie. Měření softwaru. Měření rozsahu funkcí. Část 2: Hodnocení shody metod měření rozsahu softwaru s ISO/IEC 14143-1:1998. Vydána v červnu 2004.

ČSN ISO/IEC 15288 (36 9042) Systémové inženýrství. Procesy životního cyklu systému. Vytváří obecný rámec pro popis životního cyklu systémů vytvořených lidmi. Stanoví množinu procesů a navazující terminologii. Tyto procesy mohou být aplikovány na jakékoli úrovni hierarchie struktury systému. Vybrané skupiny těchto procesů mohou být aplikovány v celém životním cyklu systému při řízení a provádění jeho jednotlivých etap. Toho se dosáhne prostřednictvím zapojení všech zainteresovaných stran s konečným cílem dosáhnout uspokojení zákazníka. Norma také obsahuje procesy, které podporují definici, řízení a zlepšování procesů životního cyklu, které se používají v organizaci nebo v projektu. Organizace a projekty mohou využívat tyto procesy životního cyklu při aktivaci a dodávce systémů. Tato norma se týká těch systémů, které jsou zpracovány lidmi a mohou být konfigurovány s (jednou nebo několika) následujícími položkami: hardwarem, softwarem, lidmi, procesy (např. procesem přezkoumání), postupy (např. instrukcemi pro operátora), vybavením a přírodními entitami (např. vodou, organismy, materiály). Rozsáhlá norma, cca 62 stran. ČSN ISO/IEC 15288 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN ISO/IEC 2375 (36 9109) Informační technologie. Procedura registrace posloupností escape a kódovaných souborů znaků. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN ISO 2375 z února 1995.

ČSN ISO/IEC 7816-2 (36 9205) Informační technologie. Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody s kontakty. Část 2: Rozměry a umístění kontaktů. Vydána v únoru 2003. Nahradila ČSN EN 27816-2 z března 1994.

ČSN ISO/IEC 7816-3 + Amd. 1 (36 9205) Informační technologie. Identifikační karty. Karty s integrovanými obvody s kontakty. Část 3: Elektronické signály a protokoly přenosu. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 27816-3 z dubna 1994.

ČSN ISO/IEC 13660 (36 9511) Informační technologie. Kancelářské zařízení. Měření atributů jakosti obrazu u výstupní trvalé kopie. Binární jednobarevný text a grafické obrazy. Vydána v únoru 2004.

ČSN ISO/IEC 8571-5 (36 9661) Systémy zpracování informací. Propojení otevřených systémů. Transfer, přístup a management souborů. Část 5: Proforma prohlášení o shodě implementace protokolu. Vydána v květnu 2004.

ČSN ISO/IEC 9314-5 (36 9690) Informační technologie. Distribuované datové rozhraní s optickými vlákny (FDDI). Část 5: Hybridní řízení kruhu (HRC). Vydána v květnu 2004.

ČSN ISO/IEC 9314-26 (36 9690) Informační technologie. Distribuované datové rozhraní s optickými vlákny (FDDI). Část 26: Zkoušení shody řízení přístupu k médiu (MAC-ATS). Vydána v květnu 2004.

ČSN ISO/IEC 7811-6 (36 9731) Identifikační karty. Záznamová technika. Část 6: Magnetický proužek. Vysoká koercitivita. Vydána v květnu 2004.

ČSN ISO/IEC TR 14516 (36 9791) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Směrnice pro používání a řízení služeb důvěryhodných třetích stran. Vydána v květnu 2004.

ČSN ISO/IEC 15945 (36 9793) Informační technologie. Bezpečnostní techniky. Specifikace služeb TTP na podporu aplikace digitálních podpisů. Vydána v únoru 2004.

ČSN ISO/IEC 18035 (36 9843) Informační technologie. Symboly a funkce ikon pro řízení multimediálních softwarových aplikací. Platí pro ikony, které představují funkce počítačového systému, zobrazující se na obrazovkách počítačů a uživatelé s nimi mohou manipulovat a komunikovat. Popisuje interakci uživatele s ikonami a vzhledem multimediálních řídicích ikon na obrazovce. Další tvary ikon jsou uvedeny v ČSN ISO/IEC 11581. Norma stanovuje konzistentní množinu ikon a jim přiřazených funkcí, které jsou na obrazovkách počítačů prezentovány multimediálními aplikacemi a které uživatelé používají při řízení takovýchto aplikací. Norma poskytuje též konzistentní množinu ovládačů funkcí. V kapitole 6 - Specifikace ikon, jsou normalizovány grafické podoby i hlavní funkce 26 ikon, používaných běžně na počítačích. ČSN ISO/IEC 18035 byla vydána v únoru 2004.

ČSN ISO/IEC 18010 (36 9984) Informační technologie. Trasy a prostory pro kabeláž v areálu uživatele. Vydána v lednu 2004.

37 - Elektrotechnika - energetika

Zahrnuje technické normy pro elektroinstalační trubky a lišty, pro úložný materiál pro vnitřní rozvod, pro kabelové spony a přichytky, pro spojky a svorky a pro nejrůznější spojovací materiál. Dále pro používání trubek, lišt, vodičů a kabelů, pro označování na trakčních vedeních, pro kladení vedení do podlah a stropů, pro křížovatky kabelových vedení, pro roznětnice pro trhačí práce. Konečně pro elektrická dopravní zařízení, měřírny, vedení a napájecí stanice a též pro detekci hořlavých plynů a par. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 86 norem (k témuž datu v r. 2003 - 94, v r. 2002 - 98, v r. 2001 - 95 a v r. 2000 - 94 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN EN 60999-2 (37 0680) Připojovací zařízení. Elektrické měděné vodiče. Bezpečnostní požadavky na šroubové a bezšroubové upínací jednotky. Část 2: Zvláštní požadavky na upínací jednotky pro vodiče od 35 mm² do 300 mm² (včetně). Platí pro šroubové a bezšroubové upínací jednotky pro spojovací zařízení buď jako samostatné části, nebo jako nedílné části zařízení pro připojování elektrických měděných vodičů (odpovídajících IEC 60228 - v ČR zavedena jako ČSN 34 7201), tuhých slaněných anebo ohebných, o průřezu od 35 mm² do 300 mm² včetně a ekvivalentní velikosti AWG/kcmil se jmenovitým napětím maximálně AC 1 000 V a kmitočtem do 1 000 Hz včetně a DC 1 500 V. ČSN EN 60999-2 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 61534-1 (37 1500) Systémy sestavy přípojnic. Část 1: Všeobecné požadavky. Jsou specifikovány všeobecné požadavky a zkoušky pro systémy sestavy přípojnic (PT) se jmenovitým napětím maximálně 277 V u jednofázového střídavého proudu, nebo 480 V u dvoufázového nebo trojfázového střídavého proudu 50Hz/60HZ, se jmenovitým proudem maximálně 63A. Tyto systémy se používají pro rozvod elektřiny v obytných, obchodních a průmyslových prostorách. Systémy sestavy přípojnic podle této normy jsou

určeny pro používání v následujících podmínkách: - teplota okolí -5°C až 40°C , přičemž průměrná hodnota za 24h nepřesahuje 35°C ; - v místě instalace nepůsobí zdroj tepla, který by mohl zvýšit teploty nad výše uvedené mezní hodnoty; - nadmořská výška nepřesahuje 2 000 m nad hladinou moře; - v atmosféře nedochází k nadměrnému znečištění kouřem, chemickými výparry, delším obdobím s vysokou vlhkostí nebo jiným abnormálním podmínkám. V místech, kde jsou speciální podmínky, jako jsou lodě, vozidla a podobná zařízení a na nebezpečných místech například tam, kde může docházet k výbuchům, mohou být nutná speciální konstrukční provedení. ČSN EN 61534-1 byla vydána v červnu 2004.

Třída 38 - Energetika - požární bezpečnost

Obsahuje technické normy pro pořizování zařízení elektráren, pro projekci elektráren a rozvodů, pro stavbu rozvodů a transformoven a jejich zařízení a též pro kabelové rozvody a sítě i pro transformovny. Dále pro tepelné sítě a zásobování teplem a pro strojovny zdrojových soustrojí. Kromě toho obsahuje normy pro plynárny, pro plynné směsi, pro plyn a jeho rozvod a zařízení pro zkapalněný plyn. Konečně požární předpisy a hasicí přístroje, pro stabilní hasicí zařízení, pro stříkačky a pro vozy, dále předpisy pro požární bezpečnost, pro prevenci a ochranu proti výbuchu a pro požární výzbroj a výstroj. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 209 norem (k témuž datu v r. 2003 - 205 v r. 2002 - 189, v r. 2001 - 195 a v r. 2000 - 192 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 13 norem.

ČSN EN 45510 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Společná ustanovení, Část 2-1: Elektrické zařízení - Výkonové transformátory, Část 2-2: Elektrické zařízení - Zdroj nepřerušovaného napájení, Část 2-3: Elektrické zařízení - Stacionární baterie a nabíječe, Část 2-4: Elektrické zařízení - Statické vysokovýkonové měniče, Část 2-5: Elektrické zařízení - Motory, Část 2-6: Elektrické zařízení - Generátory, Část 2-7: Elektrické zařízení - Spínací a řídicí zařízení, Část 2-8: Elektrické zařízení - Silové kabely, Část 2-9: Elektrické zařízení - Kabelové systémy, Část 3-1: Kotle - Vodotrubné kotle, Část 3-2: Kotle - Bubnové kotle, Část 3-3: Kotle - Kotle s fluidní topnou vrstvou, Část 4-1: Pomocná zařízení kotlů - Zařízení pro snižování emisí prachu, Část 4-2: Pomocná zařízení kotlů - Výměníky tepla - plyn/vzduch, pára/vzduch a plyn/plyn, Část 4-3: Pomocná zařízení kotlů - Větrací zařízení, Část 4-4: Pomocná zařízení kotlů - Zařízení k přípravě paliva, Část 4-5: Pomocná zařízení kotlů - Zauhlovací zařízení a zařízení pro skladování volně loženého materiálu, Část 4-6: Pomocná zařízení kotlů - Zařízení pro odsíření spalín (De-SO_x), Část 4-7: Pomocná zařízení kotlů - Dopravníky na popel, Část 4-8: Pomocná zařízení kotlů-Dopravníky na prach, Část 4-9: Pomocná zařízení kotlů - Ofukovače sazí, Část 4-10: Pomocná zařízení kotlů - Zařízení pro denitrifikaci spalín (De-NO_x), Část 5-1: Turbíny - Parní turbíny, Část 5-2: Turbíny - Plynové turbíny, Část 5-3: Turbíny - Větrné turbíny, Část 5-4: Turbíny - Vodní turbíny, akumulární čerpadla a čerpadlové turbíny, Část 6-1: Pomocná zařízení turbín - Odplynovávky, Část 6-2: Pomocná zařízení turbín - Ohříváky napájecí vody, Část 6-3: Pomocná zařízení turbín - Kondenzace, Část 6-4: Pomocná zařízení turbín - Čerpadla, Část 6-5: Pomocná zařízení turbín - Systémy suchého chlazení, Část 6-6: Pomocná zařízení turbín - Mokrý chladič věže a hybridní chladič věže, Část 6-7: Pomocná zařízení turbín - Separátory vlhkosti a přehříváky, Část 6-8: Pomocná zařízení turbín - Jeřáby, Část 6-9: Pomocná zařízení turbín - Systémy chladič vody, Část 7-1: Potrubí a armatury - Vysokotlaké potrubní systémy, Část 7-2: Potrubí a armatury - Armatury kotle a vysokotlakého potrubí a Část 8-1: Řídicí a přístrojová technika. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části.

ČSN EN 45510-2-5 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 2-5: Elektrické zařízení. Motory. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování motorů pro použití v elektrárnách. Tento pokyn pro pořizování neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Pokyn se týká motorů v instalacích souvisejících s výrobou elektrické energie. Ačkoliv v tomto Pokynu není definován celkový systém elektrických pohonů, je zde věnována pozornost možným dodatečným elektrickým a mechanickým namáháním, kterým motor může být vystaven, např. prostřednictvím statického AC měniče/střídače. Podrobnosti jsou uvedeny v IEC 60034-17 (v ČR do ledna 2004 nezavedena). Pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení nežli k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. Potencionální odběratele seznamuje návod, jak má být zpracována specifikace tak, aby: - typ a výkonnost zařízení byly správně přizpůsobeny ostatním prvkům systému; - předpokládaná výkonnost byla dosažena; - byla správně dimenzována pomocná zařízení; - byly dosaženy požadavky na bezporuchovost, pohotovost a bezpečnost; - patřičná pozornost byla věnována procesu hodnocení a opatřením týkajících se jakosti, která se mají použít. ČSN EN 45510-2-5 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 45510-2-5 z dubna 2003.

ČSN EN 45510-2-7 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 2-7: Elektrické zařízení. Spínací a řídicí zařízení. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování spínacích a řídicích zařízení pro použití v elektrárnách. Tento pokyn pro pořizování neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Pokyn se týká spínacích a řídicích zařízení v instalacích týkajících se především výroby elektřiny a podle potřeby jejich připojení k přenosové anebo distribuční soustavě. Zahrnují také hlavní přípojnice napojené na generátorové vývody a pomocné provozy, které tvoří část rozvaděčů anebo spínacích obvodů. Tento pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení, nežli k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. ČSN EN 45510-2-7 byla vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 45510-2-7 z dubna 2003.

ČSN EN 45510-3-1 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 3-1: Kotle. Vodotrubné kotle. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování vodotrubných kotlů pro použití v elektrárnách. Tento pokyn pro pořizování neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení, nežli k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. ČSN EN 45510-3-1 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 45510-3-1 ze srpna 2000.

ČSN EN 45510-3-2 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 3-2: Kotle. Žárotrubné kotle. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování zapálených a nezapálených žárotrubných kotlů pro použití v elektrárnách. Tento pokyn pro pořizování neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení, nežli k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je

návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. ČSN EN 45510-3-2 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 45510-3-2 ze srpna 2000.

ČSN EN 45510-3-3 (38 0210) Pokyn pro pořizování zařízení elektráren. Část 3-3: Kotle. Kotle s fluidní topnou vrstvou. Poskytuje návod k sestavení technické specifikace pro pořizování kotle (s fluidní topnou vrstvou) pro použití v elektrárnách. Tento pokyn pro pořizování neplatí pro zařízení k použití v zóně jaderného reaktoru v jaderných elektrárnách. Jiné možné aplikace takového zařízení nebyly při tvorbě tohoto pokynu uvažovány. Pokyn se vztahuje spíše k funkci zařízení, nežli k jeho konstrukčnímu provedení. Z tohoto důvodu je návod pro specifikaci uveden spíše z hlediska výkonnosti, než aby byl specifikován podrobný popis zařízení, které má být dodáno. ČSN EN 45510-3-3 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 45510-3-3 ze srpna 2000.

ČSN EN 14382 (38 6450) Zabezpečovací zařízení pro regulační stanice a regulační zařízení. Bezpečnostní uzávěry plynu pro provozní tlaky do 100 barů včetně. Stanovuje požadavky na konstrukci, funkci, dimenzování, zkoušení, dokumentaci a značení bezpečnostních uzávěrů (dále jen BU) plynu: - s provozním tlakem do 100 barů včetně a jmenovitou světlostí do DN 400 včetně; - používaných v rozmezí od -20°C do $+60^{\circ}\text{C}$, které jsou používány pro plyny 1. a 2. třídy podle EN 437 v přepravních, distribučních a průmyslových plynovodech. Norma rozlišuje následující třídy BU: a) Teplotní třídy: - třída 1: rozmezí provozních teplot od -10°C do $+60^{\circ}\text{C}$; - třída 2: rozmezí provozních teplot od -20°C do $+60^{\circ}\text{C}$. b) Funkční třídy: - třída A: BU uzavírající při poruchách součástí snímajících tlak nebo při přerušení dodávky energie z vnějšího zdroje; - třída B: BU, které neuzavírají při poruchách součástí snímajících tlak a nebo které mohou být otevřeny automaticky ovládacím (řídícím) tlakovým zařízením. Rozsáhlá norma, cca 59 stran. ČSN EN 14382 byla vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 14382 z května 2003.

ČSN EN 12845 (38 9211) Stabilní hasicí zařízení. Sprinklerová zařízení. Navrhování, instalace a údržba. Tato norma je součástí řady evropských norem, které budou pokrývat: sprinklerová zařízení (EN 12259 a EN 12845), plynová hasicí zařízení (EN 12094), prášková zařízení (EN 12416), systémy ochrany proti výbuchu (EN 26184), pěnová zařízení (EN 13565), hadicové systémy (EN 671), zařízení pro řízení odvodu kouře a tepla (EN 12101) a vodní sprejová zařízení (EN dosud nestanovena). Tato norma stanovuje požadavky a uvádí doporučení pro návrh, montáž a údržbu stabilních sprinklerových zařízení v budovách a průmyslových závodech a dále konkrétní požadavky pro sprinklerová zařízení, která jsou součástí opatření pro ochranu osob. Požadavky a doporučení této normy lze také aplikovat pro jakékoliv doplňky, rozšíření, opravy nebo jiné modifikace sprinklerových zařízení. Nejsou aplikovatelná na vodní sprejová a zaplavovací zařízení. Norma zahrnuje klasifikaci nebezpečí, provedení zásobování vodou, použité komponenty, montáž a zkoušení zařízení, údržbu zařízení, rozšiřování existujících zařízení a stanovuje konstrukční detaily budov, které jsou nezbytné pro uspokojivou funkci sprinklerových zařízení v souladu s touto normou. Nesmírně rozsáhlá norma, cca 138 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k **Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označené CE.* ČSN EN 12845 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 12094 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Skládá se z následujících částí: Část 1: Požadavky a zkušební metody pro elektrické automatické spouštěcí a zpoždovací zařízení, Část 2: Požadavky a zkušební metody pro neelektrické automatické spouštěcí a zpoždovací zařízení, Část 3: Požadavky a zkušební metody pro ruční spouštěcí a uzavírací zařízení, Část 4: Požadavky a zkušební metody pro ventily vysokotlakých zásobníků a spouštěče, Část 5: Požadavky a zkušební metody pro vysokotlaké a nízkotlaké sekční ventily a jejich spouštěče hasicích zařízení CO₂, Část 6: Požadavky a zkušební metody pro neelektrická blokovací zařízení hasicích zařízení CO₂, Část 7: Požadavky a zkušební metody pro hubice hasicích zařízení CO₂, Část 8: Požadavky a zkušební metody pro pružné spoje hasicích zařízení CO₂, Část 9: Požadavky a zkušební metody pro speciální hlásiče požárů, Část 10: Požadavky a zkušební metody pro tlakoměry a tlakové spínače, Část 11: Požadavky a zkušební metody pro vážicí zařízení, Část 12: Požadavky a zkušební metody pro pneumatická poplachová zařízení, Část 13: Požadavky a zkušební metody pro zpětné ventily, Část 16: Požadavky a zkušební metody pro odorizační zařízení nízkotlakých hasicích zařízení CO₂, Část 17: Požadavky a zkušební metody pro závěsy potrubí a Část 20: Požadavky a zkušební metody pro kompatibilitu komponentů. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 12094-1 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 1: Požadavky a zkušební metody pro elektrická řídicí a zpoždovací zařízení. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro elektrická řídicí a zpoždovací zařízení (EŘZ) pro použití v kombinaci s elektrickou požární signalizací a zařízeními na CO₂, zařízeními na inertní plyny nebo na halony instalovaných v budovách. V této normě jsou všechny hodnoty tlaku míněny jako manometrický tlak (přetlak) a jsou uváděny v barech, pokud není stanoveno jinak. (POZNÁMKA: 1 bar = 10⁵ N/m² = 100 kPa.) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, v platném znění.** ČSN EN 12094-1 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 12094-2 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 2: Požadavky a zkušební metody pro neelektrická řídicí a zpoždovací zařízení. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro neelektrická automatická řídicí zařízení se zabudovanými neelektrickými zpoždovacími zařízeními CO₂, hasicími zařízeními na inertní plyny nebo na halony. Norma platí pro zařízení, která mohou být spuštěna: - elektrickou požární signalizací; - elektrickým řídicím zařízením; - neelektrickým speciálním hlásičem požáru; - ručním spouštěcím zařízením, nebo - kombinací výše uvedených. Požadavky a zkušební metody se také uplatňují u samostatných neelektrických zpoždovacích zařízení, jestliže jsou použitelné. Norma zahrnuje zařízení, která jsou poháněna pneumaticky, mechanicky nebo kombinací obou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: v ČR je tato směrnice zavedena Nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.** ČSN EN 12094-2 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 12094-10 (38 9231) Stabilní hasicí zařízení. Komponenty plynových hasicích zařízení. Část 10: Požadavky a zkušební metody pro tlakoměry a tlakové

spínače. Specifikuje požadavky a popisuje zkušební metody pro tlakoměry a tlakové spínače. Normu lze použít pro tlakoměry sledující tlak v zásobnících plněných nezkapalnými inertními plyny nebo stlačenými halony, které jsou určeny pro ovládání, řízení, poplach a skladování plynů hasicích zařízení. Normu lze použít pro tlakové spínače sledující tlak v zásobnících plněných nezkapalnými inertními plyny nebo stlačenými halony, které jsou určeny pro ovládání, řízení, poplach a skladování plynů hasicích zařízení a dálkovou indikaci netěsnosti. Norma nezahrnuje tlakové spínače indikující stav VYPOUŠTĚNÍ HASIVA. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: v ČR je tato směrnice zavedena Nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky, resp. nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE.* ČSN EN 12094-10 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 1846 (38 9301) Požární automobily. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Terminologie a označení, Část 2: Obecné požadavky. Bezpečnost a provedení a Část 3: Trvale instalovaná zařízení. Bezpečnost a provedení. Část 2 této normy jsme recenzovali v AHEM, č. 6/2003, s. 58 - 59. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 1846-3 (38 9301) Požární automobily. Část 3: Pevně zabudovaná zařízení. Bezpečnost a provedení. Tato třetí část evropské normy specifikuje minimální požadavky na bezpečnost a provedení některých volitelných typických pevně zabudovaných zařízení v požárních automobilech, která jsou ovládána osobami způsobilými k obsluze, jak jsou vyjmenovány v ČSN EN 1846-1 a specifikovány v ČSN EN 1846-2. Pevně zabudovanými zařízeními, o kterých pojednává tato norma jsou: - zařízení na vodu; - zařízení na přísady; - lafetová proudnice; - manipulační zařízení. Pro účely této normy je rozsah obvyklých teplot okolního prostředí -15°C až $+35^{\circ}\text{C}$. Tato třetí část normy se zabývá technickými požadavky na minimalizaci nebezpečí uvedených v kapitole 4, která mohou nastat v průběhu uvádění do provozu, při provozu a při pravidelných kontrolách požárních automobilů, pokud se provádějí podle specifikace výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce. (V kapitole 4 jsou - jako obvykle v podobných normách - tabelárně zpracována rozmanitá nebezpečí, a to odděleně pro různá zařízení vozů. Jsou uvedena zejména úrazová nebezpečí a z hygienických nebezpečí ze zanedbání ergonomických zásad i nebezpečí tepelná a vyvolaná látkami a materiály.) Norma nepokrývá nebezpečí, která vznikají: - hlukem (pevně zabudovaná zařízení nemohou být v činnosti mimo automobil, toto nebezpečí je obsaženo v části 2); - vyzařováním (nízká frekvence, vysoká frekvence; radiace, mikrovlnné záření); - chybami softwaru; - použitím v prostředí s nebezpečím výbuchu; - při navrhování, přepravě, údržbě a odstavování z provozu; - tlakem větru při provozu a mimo provoz; - statickou elektřinou; - dálkovým ovládáním; - elektromagnetickou kompatibilitou; - olejovým hydraulickým a pneumatickým systémem řízení. Tato třetí část normy se nevztahuje na zařízení, která byla vyrobena před datem vydání této normy v CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 1846-3 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13673-1 (38 9661) Stanovení maximálního výbuchového tlaku a maximální rychlosti nárůstu výbuchového tlaku plynů a par. Část 1: Stanovení maximálního výbuchového tlaku. Standardní zkušební metoda je navržena tak, aby

umožňovala měření výbuchového tlaku a maximálního výbuchového tlaku nehybné směsi hořlavého plynu, vzduchu a inertního plynu v prázdném uzavřeném objemu při okolní teplotě a tlaku. Výraz „plyn“, používaný v této normě, zahrnuje páry, avšak nezahrnuje mlhy. Tato norma neplatí pro směsi se zvýšeným obsahem kyslíku; nebo směsi, které spontánně reagují při okolní teplotě a tlaku. V této normě nejsou zohledněny detonační jevy a možnost rozkladu směsi. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES a ke Směrnici 94/9/EHS, o sblížení právních předpisů členských států, týkajících se zařízení a ochranných systémů určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly směrnice, vztahující se na strojní zařízení, zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době. Dále byla v ČR směrnice o ochranných systémech určených pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu zavedena nařízením vlády č. 176/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 23/2003 Sb. ČSN EN 13673-1 byla vydána v dubnu 2004.*

ČSN EN 12101-2 (38 9700) Zařízení pro usměrňování pohybu kouře a tepla. Část 2: Technické podmínky pro odtahové zařízení pro přirozený odvod kouře a tepla. Specifikuje požadavky a uvádí metody zkoušení pro odtahové větrací zařízení pro přirozený odvod kouře a tepla, která jsou určena k instalaci jako součást systému zařízení pro přirozený odvod kouře a tepla. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 12101-2 byla vydána v dubnu 2004.*

Třída 39 - Zbraně pro civilní potřebu

Obsahuje technické normy pro zbraně a náboje všeobecně, pro balistická měřidla a konečně pro střelnice. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 27 norem (k témuž datu v r. 2003 - 27, v r. 2002 - 28, v r. 2001 - 28 a v r. 2000 rovněž - 28 norem). Od roku 2000 je tato malá třída norem prakticky bez pohybu. Ani v prvním pololetí 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma.

Třída 40 - Jaderná technika

Obsahuje technické normy zahrnující všeobecné materiály, zařízení se zdroji ionizujícího záření, obecné zásady bezpečnosti, spolehlivost jaderných elektráren, dokumentaci k nim a postup jejich spouštění i ukončení provozu. Dále metrologická zařízení jaderných elektráren, metody měření a konečně předmětové technické normy pro uzavřené radionuklidové zářiče a etalony radioaktivity. Od r. 2002 je tato třída norem v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 5 norem (k témuž datu v r. 2003 - 20, v r. 2002 - 20, v r. 2001 - 24 a v r. 2000 - 24 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, do ní nebyla doplněna žádná nová norma. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 41 - Hutnictví, materiálové listy ocelí

Obsahuje technické normy zahrnující nejrůznější hutnické výrobky, především materiálové listy ocelí třídy 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, a 19 a normy na železné, ocelové a neželezné prášky. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 224 norem (k témuž datu v r. 2003 - 247, v r. 2002 - 322, v r. 2001 - 322 a v r. 2000 - 334 norem). (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 42 - Hutnictví

Obsahuje technické normy zahrnující zejména nejrůznější hutnické výrobky, např. tvářené výrobky z ocelí, ingoty, technologické, metalografické, fyzikální a chemické zkoušení různých kovů a feroslitin, dále výrobky z ocelí, feroslitiny, litiny, materiálové listy pro surové železo, materiálové listy pro uhlíkové, nízkolegované i vysokolegované oceli, měď a její slitiny, olovo, cín, hliník a jeho slitiny, dále materiálové listy na ingoty, plechy, tyče, dráty a trubky z oceli a též rozměrové normy na tyto výrobky apod. V SZÚ není tato třída technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 1768 norem (k témuž datu v r. 2003 - 1700, v r. 2002 - 1721, v r. 2001 - 1708 a v r. 2000 - 1654 norem).

Třída 43 - Hutnictví - strojní zařízení

Obsahuje technické normy provozních souborů válcoven ocelí a neželezných kovů a dále trubkáren, svařoven, válcoven a tažených trubek. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2004 jen 4 normy (k témuž datu v r. 2003 - 4, v r. 2002 - 4, v r. 2001 - 6 a v r. 2000 - 6 norem). Od roku 2000 je tato malá třída norem prakticky bez pohybu. V prvním pololetí 2004 do této třídy nebyla doplněna žádná norma.

Třída 44 - Hornictví

Obsahuje technické normy vztahující se k hornictví, tuhým palivům a rudám. Konkrétně to jsou např. normy pro zkoušení tuhých paliv, rud a koncentrátů, pro otevírku a přípravu hlubinných ložisek, pro dobývací stroje a zařízení pro hlubinné dobývání a pro hornickou dopravu i manipulaci s materiálem. Dále stroje a zařízení svislé, vodorovné a úklonné důlní dopravy, zařízení pro větrání, klimatizaci a úpravu mikroklimatu v dolech. Konečně normy vztahující se k ochraně proti výbuchu, ohni, záparu a jiným druhům nebezpečí, normy vztahující se k ochraně proti prachu, hluku a vibracím v hornictví a normy pro úpravnická zařízení včetně pomocného vybavení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 339 norem (k témuž datu v r. 2003 - 340, v r. 2002 - 428, v r. 2001 - 433 a v r. 2000 - 444 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 5 norem.

ČSN ISO 13909-1 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. Část 1: Obecný úvod. Definuje základní termíny používané při vzorkování tuhých paliv, popisuje obecné principy vzorkování, rozšiřuje informace uváděné v dokumentaci a ve zprávě o vzorkování. Rovněž uvádí ostatní části a je návodem pro volbu příslušných částí. ČSN ISO 13909 nezahrnuje vzorkování hnědých uhlí a lignitů, které je uvedeno v ISO 5069-1 a ISO 5069-2, ani vzorkování ze slojí, pro které jsou směrnice uvedeny v ISO 14180. Ruční odběr uhlí a koksu je pokryt v ISO 1988 a ISO 2309. Nejde o typickou názvoslovnou normu, i když je definováno cca 45 hesel. ČSN ISO 13909-1 byla vydána v březnu 2004. *Národní poznámka: ČSN ISO 9411-1 z října 2000 a ČSN 9411-2 z ledna 1997 budou zrušeny po převzetí všech částí ČSN ISO 13909.*

ČSN ISO 13909-2 (44 1314) Uhlí a koks. Mechanické vzorkování. Část 2: Uhlí - Vzorkování z proudu. Specifikuje postupy a požadavky pro konstrukci a provozování mechanických vzorkovačů pro vzorkování uhlí z proudu a popisuje používané metody odběru. Nezahrnuje mechanické vzorkování ze stacionárních celků, které je uvedeno v ISO 13909-3. Za pozornost stojí čl. 6.1 v kapitole 6 - Konstrukce mechanických vzorkovacích systémů s názvem Bezpečnost: „Od počátečních fází návrhu a konstrukce systému je nutné věnovat náležitou pozornost bezpečnosti obsluhujícího personálu. Musí být respektovány všechny bezpečnostní předpisy vztahující se k stavebnímu místu, na kterém bude zařízení nainstalováno.“ Příklady výpočtů počtu podcelků a počtu dílčích vzorků v podcelcích jsou uvedeny v příloze A, požadavky na hodnocení vzorkovacího zařízení jsou v příloze B a informace o zacházení s mechanickými vzorkovači jsou v příloze C. ČSN ISO 13909-2 byla vydána v červnu 2004. *Národní poznámka: ČSN ISO 9411-1 z října 2000 a ČSN 9411-2 z ledna 1997 budou zrušeny po převzetí všech částí ČSN ISO 13909.*

ČSN 44 1340 Hnědá uhlí a lignity. Třídící zkouška proséváním. Slouží pro stanovení granulometrického složení hnědých uhlí a produktů jejich úpravy. ČSN 44 1340 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN 44 1340 z 18. 1. 1983.

ČSN 44 1377 Tuhá paliva. Stanovení obsahu vody. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN 44 1377 z 8. 12. 1978.

ČSN ISO 975 (44 1394) Hnědá uhlí a lignity. Stanovení výtěžku extraktu rozpustného v benzenu. Poloautomatická metoda. Specifikuje metodu stanovení výtěžku extraktu rozpustného v benzenu v hnědých uhlích a lignitech. Za pozornost stojí v kapitole 4 - Chemikálie toto **VAROVÁNÍ - Benzen je hořlavý a toxický při vdechování, požití a kožní absorpci. Zkouška se musí provádět v digestoři a benzen se musí co nejúčinněji regenerovat, jak je to možné.** ČSN ISO 975 byla vydána v březnu 2004.

Třída 45 - Hlubinné vrtání a těžba nafty

Zahrnuje technické normy pro hlubinné vrtání a těžbu nafty všeobecně, dále zařízení pro geologii a geotechniku, vrtací a těžní nářadí a pro chytací nářadí a nástroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 48 norem (k témuž datu v r. 2003 - 35, v r. 2002 - 22, v r. 2001 - 12 a v r. 2000 - 21 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 46 - Zemědělství

Zahrnuje všeobecné, a společné technické zemědělské normy, dále normy rostlinné výroby všeobecně, normy pro obiloviny, luštěniny, okopaniny, olejnin, technické rostliny, ovoce a zeleninu. Také normy pro květiny a květinářství, okrasné keře a stromy. Kromě toho normy pro hnojení a ochranu rostlin. Dále normy pro živočišnou výrobu všeobecně, pro skot, prasata, ovce, kozy, koně, drůbež a rybářství. Konečně normy pro výživu a krmení, plemenitbu a inseminaci. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 342 norem (k témuž datu v r. 2003 - 356, v r. 2002 - 360, v r. 2001 - 380 a v r. 2000 - 370 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu normu.

ČSN ISO 13690 (46 1024) Obiloviny, luštěniny a mlýnské výrobky. Odběr vzorků ze statických dávek. Určuje obecné podmínky, které se vztahují k odběru vzorků pro hodnocení jakosti obilovin, luštěnin a mlýnských výrobků z obilovin a luštěnin, volně ložených nebo balených, ale nevztahuje se na pelety. Je použitelná pro ruční nebo mechanický odběr vzorků statických volně ložených zrnin až do hloubky 3 m. Pro statické objemy od 3 m až do maximálně 12 m je třeba použít mechanické metody odběru vzorků. Pro volně ložené zrniny o hloubce vrstvy větší než 12 m je nutné odebírat vzorky zrnin při jejich toku. Posledně zmíněná metoda odběru vzorků je také použitelná pro všechny hloubky vrstev volně ložených zrnin (viz ISO 6644, v ČR do ledna 2004 nezavedena). Normu nelze použít na osivo zrnin, ani pro odběr vzorků ke zkoušení na skryté zamoření škůdci. Není rovněž použitelná na tekoucí zrniny. Tuto normu také nelze použít pro odběr vzorků pro určité požadavky (např. mikrobiologické, rozborů reziduí mykotoxinů a pesticidů). V těchto případech se doporučuje, aby se postupovalo na základě vzájemné dohody smluvních stran. Za pozornost stojí, v poslední kapitole 12 - Zdraví a bezpečnost uvedené toto upozornění: **VAROVÁNÍ: Je nebezpečné vstupovat do zrnin skladovaných v zásobnících, lodních prostorách, silech a na nákladních autech a je nutno dodržovat místní nařízení, zákony a normy bezpečnosti práce v průmyslu. V důsledku hromadění plynů pocházejících z metabolismu zrnin a hub může být v některých případech atmosféra v silech dusivá nebo toxická.** ČSN ISO 13690 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN ISO 950 z prosince 1993.

Třída 47 - Zemědělské a lesnické stroje

Zahrnuje všeobecné technické normy, dále normy pro různé zemědělské stroje a jejich součásti včetně bezpečnosti práce (tj. např. kultivátory, secí stroje, stroje pro zavlažování, stroje, zařízení a nářadí pro hubení škůdců a plevel, sklizňové stroje, energetické stroje, stacionární i mobilní zařízení apod.). Konečně normy zařízení pro živočišnou výrobu, k získávání a ošetřování mléka, dojící stroje a stroje zahradnické a ovocnářské. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 122 norem (k témuž datu v r. 2003 - 143, v r. 2002 - 159, v r. 2001 - 157 a v r. 2000 - 145 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou normu.

Třída 48 - Lesnictví

Zahrnuje technické normy pro lesnictví a myslivost, normy sortimentů surového dříví, pro kontrolu a zkoušení a konečně pro pěstování lesa. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 23 norem (k témuž datu v r. 2003 - 23, v r. 2002 - 23, v r. 2001 - 23 a v r. 2000 rovněž - 23 norem). Poslední tři roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Ani v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová norma.

Třída 49 - Průmysl dřevozpracující

Zahrnuje všeobecné a zkušební technické normy, dále normy pro zjišťování fyzikálních a mechanických vlastností přírodního dřeva, pro způsoby jeho opracování, ochranu i konzervaci a pro bezpečnost práce. Dále předmětové technické normy pro neopracované i opracované pilařské výrobky, řezivo, pražce a mostnice, dýhy, překližky a laťovky. Dále normy pro desky, drobné výrobky pro průmysl a služby, dřevěné obaly a dřevěné výrobky pro domácnost, žebříky, zápalky a kuřácké potřeby. Konečně zahrnuje normy pro stroje a zařízení na opracování dřeva a výrobků ze dřeva včetně bezpečnostních a hygienických předpisů, normy pro dřevozpracující zařízení a konečně pro konstrukci, rozměry a parametry strojů na obrábění dřeva a výrobků ze dřeva. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 296 norem (k témuž datu v r. 2003 - 288, v r. 2002 - 317, v r. 2001 - 322 a v r. 2000 - 327 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 14 norem.

ČSN EN 13756 (49 0005) Dřevěné podlahoviny. Terminologie. Definiuje termíny a jejich definice pro dřevěné podlahoviny. Česky, anglicky, francouzsky a německy je uvedeno názvosloví, ve všech těchto čtyřech jazycích je definováno cca 49 hesel. ČSN EN 13756 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13756 z července 2003.

ČSN EN 14128 (49 0673) Trvanlivost dřeva a materiálů na bázi dřeva. Kritéria účinnosti pro likvidační ochranné prostředky na dřevo stanovené biologickými zkouškami. Specifikuje minimální požadavky na biologické zkoušky pro likvidační ochranné prostředky proti specifickým dřevokazným organismům. Norma popisuje biologické zkoušky a s nimi související kritéria účinnosti dosažená v každé zkoušce. Chemické prostředky proti hmyzu mohou působit podle jejich specifických vlastností krátkodobě (rychle působící) nebo dlouhodobě (pomalu působící nebo se zpožděným účinkem). Pro tyto různé typy likvidačních ochranných prostředků jsou potřebné odlišné zkoušky a požadavky na jejich účinnost jsou rozdílné. Tato evropská norma je vhodná pro všechny likvidační ochranné prostředky na dřevo dodávané v kapalné formě proti dřevokaznému hmyzu, včetně termitů. Tato evropská norma je také použitelná pro prostředky používané k zabránění růstu dřevomorky skrz zdivo. Tato evropská norma je také vhodná pro likvidační prostředky dodávané ve formě past, pevných látek nebo kapslí, pouze tam, kde jsou příslušné biologické metody zkoušení součástí evropských norem nebo jejich normativních příloh. Tato evropská norma není vhodná pro prostředky používané k zaplynování. ČSN EN 14128 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 212 (49 0687) Ochranné prostředky na dřevo. Návod na odběr a přípravu vzorků ochranných prostředků na dřevo a zkušebních těles z ošetřeného dřeva k analýze. Udává všeobecný návod pro postupy, kterými je třeba se řídit při odběru vzorků ochranných prostředků na dřevo a ošetřeného dřeva k analýze. Tato norma je vhodná k získání příslušných vzorků k analýze, které mohou být použity k ověření obsahu účinných a dalších složek ochranného prostředku a obsahu účinných a dalších složek ochranného prostředku v ošetřeném dřevě, buď před použitím, během nebo po skončení životnosti dřeva. Za pozornost stojí kapitola 4 - Ochrana zdraví a bezpečnost práce, kde se uvádí: „Všechny

ochranné prostředky na dřevo by měly být považovány za potenciálně toxické jak pro člověka, tak i pro životní prostředí a je třeba s nimi zacházet opatrně a podle specifických bezpečnostních doporučení schválených národními a mezinárodními orgány. Je nutné rovněž dodržovat návody výrobců. Při manipulaci s ošetřeným dřevem, minimálně po dobu dokud je dřevo ještě vlhké nebo obsahuje rozpouštědlo, je třeba použít ochranné rukavice. Po vysušení, pokud se nezjistí pronikání prostředků na povrch, nejsou již nutná zvláštní ochranná opatření, mimo běžného umývání rukou před jídlem nebo kouřením. Při soustružení, broušení nebo řezání ošetřeného dřeva se doporučuje používat účinný systém na odsávání prachu, jinak by obsluha měla použít vhodný respirátor. Organická rozpouštědla běžně používaná v ochranných prostředcích jsou hořlavá a je proto nutné s nimi opatrně zacházet.“ ČSN EN 212 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 212 z března 1994.

ČSN EN 13226 (49 2130) Dřevěné podlahoviny. Parketové vlysy s perem anebo drážkou. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 13226 z července 2003.

ČSN EN 13488 (49 2132) Dřevěné podlahoviny. Mozaikové parkety. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13488 z července 2003.

ČSN EN 13227 (49 2133) Dřevěné podlahoviny. Lamparkety z rostlého dřeva. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13227 z července 2003.

ČSN EN 13228 (49 2134) Dřevěné podlahoviny. Prvky krycích podlah včetně parketových bloků, s obvodovým spojem, z rostlého dřeva. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13228 z července 2003.

ČSN EN 13442 (49 2135) Dřevěné podlahoviny, dřevěné stěnové a stropní obklady. Stanovení odolnosti vůči chemikáliím. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 13442 z července 2003.

ČSN EN 13489 (49 2136) Dřevěné podlahoviny. Vícevrstvé parketové dílce. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13489 z července 2003.

ČSN EN 13629 (49 2137) Dřevěné podlahoviny. Spojované dílce z rostlého listnatého dřeva. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13629 z července 2003.

ČSN EN 13647 (49 2138) Dřevěné podlahoviny, dřevěné stěnové a stropní obklady. Stanovení geometrických vlastností. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 13647 z července 2003.

ČSN EN 13810-1 (49 2139) Desky na bázi dřeva. Plovoucí podlahy. Část 1: Specifikace užitečných vlastností a požadavky. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13810-1 z července 2003.

ČSN EN 312 (49 2614) Třískové desky. Požadavky. Specifikuje požadavky pro neopláštěné třískové desky spojené syntetickými pojivy. Hodnoty uváděné v této normě jsou vlastnostmi výrobku, ale nejsou charakteristickými hodnotami pro výpočty při navrhování. Norma podává další informace o doplňkových vlastnostech pro určité účely použití. Norma neuvádí požadavky pro desky z orientovaných plochých třísek (OSB); ty jsou uvedeny v EN 300. Tato norma neplatí pro výtlačně lisované třískové desky. V kapitole 4, v tabulce 1 je mezi všeobecnými požadavky na desky při dodávání normalizován i únik formaldehydu

a současně uvedeny normy, podle nichž se únik zkouší: ČSN EN 120 a ČSN P ENV 717-1 i norma podle níž se desky vyrábějí: ČSN EN 13986. Tabulka je zalomena tak, že právě u formaldehydu není jednoznačné, ke kterému řádku která hodnota patří. ČSN EN 312 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 312-2 z dubna 1998, ČSN EN 312-3 z dubna 1998, ČSN EN 312-4 z dubna 1998, ČSN EN 312-5 z dubna 1998, ČSN EN 312-6 z dubna 1998 a ČSN EN 312-7 z dubna 1998.

ČSN EN 1870-11 (49 6130) Bezpečnost dřevozpracujících strojů. Kotoučové pily. Část 11: Poloautomatické a automatické ramenové kotoučové pily s jednou jednotkou pily (radiální ramenové pily). Tato jedenáctá část evropské normy stanovuje požadavky anebo opatření k odstranění nebezpečí anebo omezení rizik u poloautomatických a automatických ramenových kotoučových pil s jednou jednotkou pily (radiálních ramenových pil), dále uváděných jako „stroje“, konstruovaných k řezání masivního dřeva, třískových desek, vláknitých desek, překližek a také materiálů potažených plastovými hranami a nebo lamináty plastu lehkých slitin. Jakékoliv zařízení pro nastavení polohy obrobku, kterým je stroj opatřen, je zahrnuto v této evropské normě. Norma zahrnuje nebezpečí, relevantní pro tyto stroje, jak jsou uvedena v kapitole 4. (V této kapitole jsou - jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé - tabelárně zpracována především mechanická a elektrická nebezpečí, včetně nebezpečí způsobených chybným nebo nesprávným uspořádáním bezpečnostních opatření, nebezpečí vyvolaná hlukem, zářením /lasery/, látkami a materiály, zanedbáním ergonomických zásad apod.) Tato norma nezahrnuje nebezpečí týkající se elektromagnetické kompatibility (EMC) u číslicově řízených strojů řízených počítačem (CNC). Tato evropská norma je určena především pro stroje, které jsou vyrobeny po datu vydání této evropské normy CEN. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že **jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnicí 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, a které platí v současné době.* ČSN EN 1870-11 byla vydána v lednu 2004. Nahradila čl. 68 ČSN 49 6105 z 17. 8. 1987.

Třída 50 - Výrobky průmyslu papírenského

Zahrnuje předmětové i zkušební technické normy pro nejrůznější výrobky papírenského průmyslu, (např. papíry a tiskové papíry, korkové i papírové tapety, krytinové i izolační lepenky, kartonáž, poštovní obálky, hygienické papíry apod.). Konečně i normy pro strojní zařízení pro výrobu papíru. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 132 norem (k témuž datu v r. 2003 - 204, v r. 2002 - 216, v r. 2001 - 212 a v r. 2000 - 209 norem). (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 51 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zařízení společného stravování, pro potravinářské stroje včetně bezpečnostních a hygienických požadavků na ně, dále pro pekařské a nářezové stroje, stroje pro velkokuchyně a odstředivky na zpracování jedlých tuků i olejů. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 26 norem (k témuž datu v r. 2003 - 20, v r. 2002 - 13, v r. 2001 - 7 a v r. 2000 - 7 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož

pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu normu.

ČSN EN 12855 (51 3080) Potravinářské stroje. Rotační mísové kutry. Bezpečnostní a hygienické požadavky. Stanovuje požadavky na mísové kutry používané jako stacionární a umístěné na podlaze nebo ve výšce stolu. Mísové kutry jsou potravinářské stroje používané ke zpracování čerstvého nebo zmrazeného masa, masných produktů, ryb a zeleniny v rotující míse. To je prováděno prostřednictvím vertikálních nožů rotujících kolem téměř horizontální osy. Norma bere v úvahu nebezpečí vyplývající z konstrukce, provozu, uvádění do provozu a z údržby rotačních mísových kutrů, když jsou používány, jak bylo předpokládáno výrobcem. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, jsou nebezpečí blíže specifikována v kapitole 4. Jde především o nebezpečí mechanická, elektrická, nebezpečí z hluku, z některých plynů, z porušení ergonomických zásad a nebezpečí, vyplývající z neshody s hygienickými zásadami. V kapitole 5 jsou pak k těmto nebezpečím specifikována technická preventivní opatření. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 12855 byla vydána v dubnu 2004.

Třída 52 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Zahrnuje technické normy pro zařízení pro nápojový průmysl a obchodní provozovny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2004 jen jedna norma (k témuž datu v r. 2003, 2002, 2001 a v r. 2000 rovněž 1 norma). Poslední tři roky je tato třída norem bez pohybu. Ani v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla v této třídě zachycena žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 53 - Strojní zařízení potravinářského průmyslu

Tato třída není v současné době obsazena, neobsahuje totiž žádnou technickou normu. Přesto je v SZÚ systematicky sledována.

Ani v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy v tomto svazku, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 56 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, pro zkoušení zmrazených výrobků, ovocných a zeleninových výrobků, mlýnských výrobků a luštěnin. Dále předmětové i zkušební technické normy pro mlýnské výrobky, těstoviny, pekařské a cukrářské výrobky, trvanlivé pečivo, kakaový prášek, cukr, škrob a výrobky z něj, dextriny, pivo, slad, droždí, lihoviny, různé druhy vín apod. Kromě toho ještě normy pro sušené ovoce a zeleninu, pro mražené i nemražené výrobky z ovoce a ze zeleniny, normy pro sterilovanou kojeneckou a dětskou výživu. Konečně normy pro tabákové výrobky a vonné a chuťové látky pro potraviny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 465 norem (k témuž datu v r. 2003 - 473, v r. 2002 - 465, v r. 2001 - 469 a v r. 2000 - 447 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 6 norem.

ČSN EN 14122 (56 0046) Potraviny. Stanovení vitamínu B₁ metodou HPLC. Specifikuje metodu pro stanovení vitamínu B₁ v potravinách metodou vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC). Vitamín B₁ je definován jako hmotnostní podíl celkového thiaminu včetně jeho fosforylovaných derivátů. Za pozornost stojí upozornění v Předmluvě, které zní: **UPOZORNĚNÍ - Používání této normy může zahrnovat nebezpečné postupy a práci s nebezpečnými materiály a zařízením. Záměrem této normy není zabývat se veškerými bezpečnostními problémy spojenými s jejím použitím. Odpovědností každého uživatele této normy je stanovit vhodná bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** ČSN EN 14122 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 14148 (56 0053) Potraviny. Stanovení vitamínu K₁ metodou HPLC. Specifikuje metodu pro stanovení vitamínu K₁ v potravinách metodou vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC). Stanovení vitamínu K₁ je prováděno měřením redukovaného fyllochinonu. Metoda je validována pro mléko a mléčné výrobky, avšak existující laboratorní zkušenosti ukazují, že je použitelná i pro další typy potravin. Za pozornost stojí upozornění v Předmluvě, které zní: **UPOZORNĚNÍ - Používání této normy může zahrnovat nebezpečné postupy a práci s nebezpečnými materiály a zařízením. Záměrem této normy není zabývat se veškerými bezpečnostními problémy spojenými s jejím použitím. Odpovědností každého uživatele této normy je stanovit vhodná bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** ČSN EN 14148 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 14130 (56 0062) Potraviny. Stanovení vitamínu C metodou HPLC. Specifikuje metodu pro stanovení vitamínu C v potravinách metodou vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC). Vitamín C je definován jako součet kyseliny L(+) askorbové a kyseliny dehydro L(+) askorbové. Za pozornost stojí upozornění v Předmluvě, které zní: **UPOZORNĚNÍ - Používání této normy může zahrnovat nebezpečné postupy a práci s nebezpečnými materiály a zařízením. Záměrem této normy není zabývat se veškerými bezpečnostními problémy spojenými s jejím použitím. Odpovědností každého uživatele této normy je stanovit vhodná bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** ČSN EN 14130 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 14132 (56 0063) Potraviny. Stanovení ochratoxinu A v ječmeni a v pražené kávě. Metoda HPLC s předčištěním na imunoafinitní kolonce. Specifikuje metodu pro stanovení ochratoxinu A v ječmeni a pražené kávě za použití předčištění na imunoafinitních kolonkách a vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC). Metoda je validována pro obsah ochratoxinu A v ječmeni v rozsahu od 0,1 µg/kg do 4,5 µg/kg a pro praženou kávu od 0,2 µg/kg do 5,5 µg/kg. V Předmluvě normy je toto **UPOZORNĚNÍ: Ochratoxin A je potenciální nefrotoxin a jaterní toxin a bylo publikováno, že vykazuje imunosupresivní vlastnosti. Mezinárodní agenturou pro výzkum rakoviny (IARC) je klasifikován jako potencionálně karcinogenní pro člověka (Skupina 2B). Acetonitril je nebezpečný. Toluén je vysoce hořlavý a zdraví škodlivý. Při zacházení s těmito sloučeninami je třeba zachovávat vhodná bezpečnostní opatření. Veškeré fáze přípravy**

standardů a vzorků musí být prováděny v digestoři. Po celou dobu je nutné používat ochranné rukavice a brýle. Operace prováděné mimo digestoř, jako je např. měření standardů na UV spektrofotometru, musí být prováděny ve standardních uzavřených nádobách. *Dekontaminační postupy pro laboratorní odpady: Castegnaro, M., et al.: Laboratory decontamination and destruction of carcinogens in laboratory wastes: some mycotoxins. IARC Scientific Publication No 113, International Agency for Research on Cancer, Lyon (France), 1991, 63 p.* ČSN EN 14132 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 14152 (56 0071) Potraviny. Stanovení vitamínu B₂ metodou HPLC. Specifikuje metodu pro stanovení vitamínu B₂ v potravinách metodou vysokoúčinné kapalinové chromatografie (HPLC). Stanovení vitamínu B₂ je prováděno stanovením riboflavinu. Za pozornost stojí upozornění v Předmluvě, které zní: **UPOZORNĚNÍ - Používání této normy může zahrnovat nebezpečné postupy a práci s nebezpečnými materiály a zařízením. Záměrem této normy není zabývat se veškerými bezpečnostními problémy spojenými s jejím použitím. Odpovědností každého uživatele této normy je stanovit vhodná bezpečnostní a zdravotní opatření a určit aplikovatelnost omezujících předpisů před použitím.** ČSN EN 14152 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN ISO 10273 (56 0110) Mikrobiologie potravin a krmiv. Horizontální metoda průkazu suspektních patogenních *Yersinia enterocolitica*. Specifikuje horizontální metodu průkazu *Yersinia enterocolitica*, které jsou suspektně patogenní pro člověka. Tato mezinárodní norma je použitelná pro výrobky pro lidskou výživu nebo ke krmení zvířat a pro odběry vzorků prostředí v místech výroby potravin a zacházení s nimi. Za pozornost stojí varování v Předmluvě, které zní: **VAROVÁNÍ – Použití této normy může zahrnovat nebezpečné materiály, postupy i pomůcky. Uživatelé této normy má odpovědnost za zavedení vhodných opatření pro bezpečnost a ochranu zdraví a za určení regulačních omezení před jejím použitím.** ČSN EN ISO 10273 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN ISO 10273 z července 1966.

Třída 57 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro mléko, tekuté výrobky z mléka, tvaroh a různé druhy sýrů, pro mražené výrobky z mléka, máslo, vejce a výrobky z vajec apod. Konečně technické normy pro drůbež, výrobky z mořských ryb, pro maso a masné výrobky a hotové zmrazené pokrmy. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZŽP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 143 norem (k témuž datu v r. 2003 - 147, v r. 2002 - 121, v r. 2001 - 147 a v r. 2000 - 142 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 5 norem.

ČSN EN ISO 5764 (57 0552) Mléko. Stanovení bodu mrznutí. Termistorová kryoskopická metoda (Referenční metoda). Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 5764 z listopadu 2002.

ČSN ISO 5765-1 (57 0831) Sušené mléko, sušené zmrzlinové směsi a tavené sýry. Stanovení obsahu laktózy. Část 1: Enzymatická metoda s využitím glukózové poloviny laktózy. Vydána v lednu 2004.

ČSN ISO 5765-2 (57 0831) Sušené mléko, sušené zmrzlinové směsi a tavené sýry. Stanovení obsahu laktózy. Část 1: Enzymatická metoda s využitím galaktózové poloviny laktózy. Vydána v lednu 2004.

ČSN ISO 7889 (57 1420) Jogurt. Stanovení počtu charakteristických mikroorganismů. Technika stanovení počtu kolonií při 37 °C. Vydána v únoru 2004.

ČSN ISO 9232 (57 1421) Jogurt. Identifikace charakteristických mikroorganismů. (*Lactobacillus delbrueckii* subsp. *bulgaricus* a *Streptococcus thermophilus*). Vydána v březnu 2004.

Třída 58 - Výrobky potravinářského průmyslu

Obsahuje technické normy pro zkoušení potravin obecně, dále předmětové technické normy pro rostlinné i živočišné tuky a oleje, čaj, koření, polévkové přípravky a dehydrované pokrmy, kávu, hořčici apod. Konečně předpisy (normy) pro hotová jídla pro veřejné stravování a sypké cereální směsi. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována a archivována na Centru ZZP (ing. D. Winklerová). V této publikaci uvádíme zpravidla jen jejich záznamy; pokud norma obsahuje údaje, vztahující se k ochraně zdraví při práci, uveřejňujeme zkrácenou recenzi.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 175 norem (k témuž datu v r. 2003 - 174, v r. 2002 - 165, v r. 2001 - 166 a v r. 2000 - 163 norem). V prvním pololetí r. 2004, z nichž pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou resp. nově vydanou normu.

Třída 62 - Průmysl gumárenský, pryž

Obsahuje technické normy pro pryž, chemické a fyzikální zkoušky pryže a pro kaučuky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 63 norem (k témuž datu v r. 2003 - 63, v r. 2002 - 73, v r. 2001 - 79 a v r. 2000 - 87 norem). Poslední dva roky je tato třída norem prakticky bez pohybu; pokles počtu norem je způsoben jejich rušením bez náhrady. V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová nebo novelizovaná norma.

Třída 63 - Průmysl gumárenský, pryžové výrobky

Obsahuje technické normy pro pryžové výrobky všeobecně, pro pneumatiky a pláště pro dopravní prostředky, pro pryžové výrobky pro technickou potřebu, pro pryžové i plastové hadice s koncovkami i bez nich apod. Konečně pro ochranné prostředky a ochranné rukavice z pryže. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 115 norem (k témuž datu v r. 2003 - 114, v r. 2002 - 113, v r. 2001 - 132 a v r. 2000 - 132 norem). Pokles počtu norem mezi roky 2001 a 2002 byl způsoben jejich rušením bez náhrady. V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, byly v této třídě zachyceny 3 normy.

ČSN EN 681-2+A1 (63 3002) Elastomerní těsnění. Požadavky na materiál pro těsnění spojů trubek používaných pro dodávku vody a odpady. Část 2: Termoplastické elastomery. Specifikuje požadavky na materiál tvářených těsnění z termoplastických elastomerů (TPE), která se používají jako spoje: 1) potrubních systémů z termoplastů pro

netlakové vypouštění odpadních vod uvnitř budov (přerušovaný tok do 95°C), 2) potrubních systémů z termoplastů pro netlakové kanalizační a stokové odpady uložené v zemi (kontinuální tok 45°C a přerušovaný tok 95°C), 3) potrubních systémů z termoplastů pro odvody dešťové vody. Uvádí se také všeobecné požadavky na hotová těsnění; jakékoliv další požadavky pro zvláštní použití jsou specifikovány v příslušných předmětových normách, přičemž je třeba vzít v úvahu, že provedení spoje trubky je funkcí materiálových vlastností, geometrie těsnění a konstrukce spoje trubky. Za pozornost stojí zejména Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato nařízení nebyla dosud novelizována. ČSN EN 681-2+A1 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 681-2 z dubna 2001.*

ČSN EN 681-3+A1 (63 3002) Elastomerní těsnění. Požadavky na materiál pro těsnění spojů trubek používaných pro dodávku vody a odpady. Část 3: Lehčená pryž. Specifikuje požadavky na materiály použité na výrobu těsnění z lehčené pryže pro netlakové drenážní a stokové systémy, pro odvody dešťové vody a pro netlakové zásobování užitkovou vodou (kontinuální tok do 45°). Uvádí se také všeobecné požadavky na hotová těsnění; jakékoliv další požadavky pro zvláštní použití jsou specifikovány v příslušných předmětových normách, přičemž je třeba vzít v úvahu, že provedení spoje trubky je funkcí materiálových vlastností, geometrie těsnění a konstrukce spoje trubky. Tato norma je vhodná pro těsnění spojů trubek z glazované kameniny, cementové tkaniny, betonu, vyztuženého betonu, plastů a sklem vyztužených plastů. Předmětem této evropské normy je i těsnění spojů s uzavřenou dutinou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato nařízení nebyla dosud novelizována. ČSN EN 681-3+A1 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 681-3 z dubna 2001.*

ČSN EN 681-4+A1 (63 3002). Elastomerní těsnění. Požadavky na materiál pro těsnění spojů trubek používaných pro dodávku vody a odpady. Část 4: Lité polyuretanové těsnící části. Specifikuje požadavky na materiály použité v průmyslově vyráběných litých polyuretanových těsnících částech použitých ve spojích pro drenážní, stokové systémy a pro odvody dešťové vody a pro dodávku užitkové vody při kontinuálním toku do 45°C. Uvádí se také všeobecné požadavky na hotová těsnění; jakékoliv další požadavky pro zvláštní použití jsou specifikovány v příslušných předmětových normách, přičemž je třeba vzít v úvahu, že provedení spoje trubky je funkcí materiálových vlastností, geometrie těsnění a konstrukce spoje trubky. Tato norma je vhodná pro těsnění spojů trubek ze všech potrubních materiálů včetně železa, oceli, glazované kameniny, cementové tkaniny, betonu, plastů a sklem vyztužených plastů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato nařízení nebyla dosud novelizována. ČSN EN 681-4+A1 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 681-4 z dubna 2001.*

Třída 64 - Plasty

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro plasty všeobecně, a to zejména pro ionexy, nenasyčené polyesterové pryskyřice, epoxidové, alkydové, fenolické a aminové pryskyřice, tvrditelné lisovací hmoty, styrenové polymery, fluoroplasty, termoplasty a výrobky z termoplastů, vrstvené hmoty a lamináty apod. Dále normy pro uhlíková vlákna, folie z polyethylenu a polyvinylchloridu, polykarbonátové fólie, syntetické usně, výztuže, vlákna a vodné disperze polymerů a kopolymerů. Konečně normy pro materiály a předměty z plastů ve styku s potravinami. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 574 norem (k témuž datu v r. 2003 - 550, v r. 2002 - 542, v r. 2001 - 539 a v r. 2000 - 443 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 17 norem.

ČSN EN ISO 15512 (64 0113) Plasty. Stanovení obsahu vody. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 960 z ledna 1999.

ČSN EN ISO 3167 (64 0209) Plasty. Víceúčelová zkušební tělesa. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 3167 z června 1998.

ČSN EN ISO 294-3 (64 0210) Plasty. Vstřikování zkušebních těles z termoplastů. Část 3: Malé desky. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 294-3 ze srpna 1999.

ČSN EN ISO 604 (64 0606) Plasty. Stanovení tlakových vlastností. Vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 604 z června 1998.

ČSN EN ISO 899-1 (64 0621) Plasty. Stanovení krípkového chování. Část 1: Kríp v tahu. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 899-1 z července 1998.

ČSN EN ISO 899-2 (64 0621) Plasty. Stanovení krípkového chování. Část 2: Kríp v ohybu při tříbodovém zatížení. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 899-2 z července 1998.

ČSN EN ISO 21627-1 (64 1330) Plasty. Epoxidové pryskyřice. Stanovení obsahu chloru. Část 1: Anorganický chlor. Specifikuje přímou potenciometrickou metodu stanovení anorganického chloru (nazývaného též „iontový chlor“) v epoxidových pryskyřicích. Obsah anorganického chloru se uvádí v miligramech na kilogram epoxidové pryskyřice. V úvodu normy stojí za pozornost toto **VAROVÁNÍ - Osoby používající tuto část ISO 21627 by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je odpovědností uživatele zajistit odpovídající opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečit dodržování předepsaných národních podmínek.** ČSN EN ISO 21627-1 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 11376 z června 2002.

ČSN EN ISO 21627-2 (64 1330) Plasty. Epoxidové pryskyřice. Stanovení obsahu chloru. Část 2: Snadno zmýdelnitelný chlor. Specifikuje metodu stanovení snadno zmýdelnitelného chloru v epoxidových pryskyřicích. Obsah snadno zmýdelnitelného chloru v daném množství epoxidové pryskyřice. Získané hodnoty jsou obrazem koncentrace snadno zmýdelnitelného chloru obsaženého ve chlorhydrinových skupinách ve sloučeninách. V úvodu normy stojí za pozornost toto **VAROVÁNÍ - Osoby používající tuto část ISO 21627 by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy**

postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je odpovědností uživatele zajistit odpovídající opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečit dodržování předepsaných národních podmínek. ČSN EN ISO 21627-2 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 4583 z června 1999.

ČSN EN ISO 21627-3 (64 1330) Plasty. Epoxidové pryskyřice. Stanovení obsahu chloru. Část 3: Celkový chlor. Předepisuje metodu stanovení celkového chloru obsaženého v epoxidových pryskyřicích. V množství chloru stanoveném touto metodou a označeném jako celkový chlor je obsažen zmýdelnitelný organicky vázaný chlor a anorganický chlor. V úvodu normy stojí za pozornost toto **VAROVÁNÍ - Osoby používající tuto část ISO 21627 by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je odpovědností uživatele zajistit odpovídající opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečit dodržování předepsaných národních podmínek.** ČSN EN ISO 21627-3 byla vydána v červnu 2004. Touto normou se nahrazuje kapitola 1 a kapitola 3 ČSN 64 0338 z 18. 6. 1990. Tím pozbývá ČSN 64 0338 z 18. 6. 1990 platnosti v celém rozsahu.

ČSN EN ISO 2897-2 (64 2611) Plasty. Houževnatý polystyren (PS-I) pro tváření. Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Specifikuje způsoby přípravy zkušebních těles a metody zkoušení, které mají být použity pro stanovení vlastností PS-I materiálů pro tváření. Norma uvádí požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a požadavky pro kondicionování jak zkoušeného materiálu před tvářením, tak zkušebních těles před provedením zkoušky. Dále uvádí postupy a podmínky pro přípravu zkušebních těles a postupy pro měření vlastností materiálů, z nichž byla tato tělesa připravena. Uvádí výčet vlastností a metody zkoušení vhodné a nutné pro charakterizaci PS-I materiálů pro tváření. Vlastnosti byly vybrány z obecných metod zkoušení uvedených v ISO 10350 (v ČR nezavedena, nahrazena ČSN ISO 10350-1:2001). Tato část ČSN ISO 2897 rovněž obsahuje další metody, které se pro daný materiál široce používají nebo mají pro daný materiál zvláštní význam, jako jsou označující vlastnosti specifikované v části 1. Aby bylo dosaženo reprodukovatelných a srovnatelných výsledků, je nutné používat způsoby přípravy, kondicionování a rozměry zkušebních těles a zkušební postupy, specifikované v této normě. Získané hodnoty nebudou nutně shodné s hodnotami získanými na zkušebních tělesech odlišných rozměrů nebo na zkušebních tělesech připravených jinými postupy. ČSN EN ISO 2897-2 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 2897-2 z února 2000.

ČSN EN ISO 2580-2 (64 2720) Plasty. Akrylonitril/butadien/styren (ABS) pro tváření. Část 2: Příprava zkušebních těles a stanovení vlastností. Specifikuje způsoby přípravy zkušebních těles a metody zkoušení, které mají být použity pro stanovení vlastností ABS polymerů pro tváření. Norma uvádí požadavky pro manipulaci se zkoušeným materiálem a požadavky pro kondicionování jak zkoušeného materiálu před tvářením, tak zkušebních těles před provedením zkoušky. Dále uvádí postupy a podmínky pro přípravu zkušebních těles a postupy pro měření vlastností materiálů, z nichž byla tato tělesa připravena. Uvádí výčet vlastností a metody zkoušení vhodné a nutné pro charakterizaci ABS polymerů pro tváření. Vlastnosti byly vybrány z obecných metod zkoušení uvedených v ISO 10350 (v ČR nezavedena, nahrazena ČSN ISO 10350-1:2001). Tato část ČSN ISO 2580 rovněž obsahuje další metody, které se pro daný materiál široce používají nebo mají pro daný materiál zvláštní význam, jako jsou označující vlastnosti specifikované v části 1. Aby bylo dosaženo reprodukovatelných a srovnatelných výsledků, je nutné používat způsoby přípravy, kondicionování a rozměry zkušebních těles a zkušební postupy, specifikované v této

normě. Získané hodnoty nebudou nutně shodné s hodnotami získanými na zkušebních tělesech odlišných rozměrů nebo na zkušebních tělesech připravených jinými postupy. Metoda pro stanovení akrylonitrilu v kontinuální fázi je obsažena v Příloze A. ČSN EN ISO 2580-2 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 2580-2 z února 2000.

ČSN EN ISO 16871 (64 3136) Plastové rozvodné a ochranné potrubní systémy. Trubky a tvarovky z plastů. Metody přímého (přirozeného) stárnutí. Vydána v únoru 2004. Touto normou se nahrazuje ČSN EN ISO 1056 z března 1998.

ČSN EN ISO 7823-1 (64 3414) Plasty. Desky z polymethylmetakrylátu. Typy, rozměry a charakteristiky. Část 1: Lité desky. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 7823-1 z července 2001.

ČSN EN ISO 7823-2 (64 3414) Plasty. Desky z polymethylmetakrylátu. Typy, rozměry a charakteristiky. Část 2: Vytlačované desky. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 7823-2 z července 1998.

ČSN EN ISO 4590 (64 5412) Tuhé lehčené plasty. Stanovení objemového procenta otevřených a uzavřených dutinek. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 4590 z března 1997.

ČSN EN ISO 15494 (64 6403) Plastové potrubní systémy pro průmyslové aplikace. Polybuten (PB), polyethylen (PE) a polypropylen (PP). Specifikace pro součásti a systém. Metrické řady. Specifikuje vlastnosti a požadavky na součásti jako jsou trubky, tvarovky a ventily vyrobené z jednoho z následujících materiálů: - polybuten (PB), - polyethylen (PE), - polypropylen (PP), určené pro použití v potrubních systémech z termoplastů v nadzemních průmyslových aplikacích. Při aplikaci s hořlavým médiem se používají příslušné předpisy ve vztahu k hořlavosti a nebezpečí exploze. Součásti musí splňovat očekávané mechanické, teplotní a chemické požadavky a odolávat dopravovaným médii. Vlastnosti a požadavky použitelné pro všechny tři materiály (PB, PE a PP) jsou zahrnuty v příslušných kapitolách této normy. Vlastnosti a požadavky, které závisí na materiálu, jsou pro každý materiál uvedeny v příslušné příloze. Rozsáhlá norma, cca 89 stran. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. : *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU.* ČSN EN ISO 15494 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN ISO 15493 (64 6404) Plastové potrubní systémy pro průmyslové aplikace. Akrylonitrilbutadienstyren (ABS), neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U) a chlorovaný polyvinylchlorid (PVC-C). Specifikace pro součásti a systém. Metrické řady. Specifikuje vlastnosti a požadavky na součásti jako jsou trubky, tvarovky a ventily vyrobené z jednoho z následujících materiálů: - akrylonitrilbutadienstyren (ABS), - neměkčený polyvinylchlorid (PVC-U), - chlorovaný polyvinylchlorid (PVC-C) určené pro použití v potrubních systémech z termoplastů v nadzemních průmyslových aplikacích. Při aplikaci s hořlavým médiem se používají příslušné předpisy ve vztahu k hořlavosti a nebezpečí exploze. Součásti musí splňovat očekávané mechanické, teplotní a chemické požadavky a odolávat dopravovaným médii. Vlastnosti a požadavky použitelné pro všechny tři materiály (ABS, PVC-U a PVC-C) jsou zahrnuty v příslušných kapitolách této normy.

Vlastnosti a požadavky, které závisí na materiálu, jsou pro každý materiál uvedeny v příslušné příloze. Rozsáhlá norma, cca 70 stran. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., které platí po vstupu ČR do EU. ČSN EN ISO 15493 byla vydána v lednu 2004.*

Třída 65 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro výrobky chemického průmyslu všeobecně včetně bezpečnostních předpisů, a to zejména pro anorganické výrobky (tj. kyseliny, zásady, oxidy, soli, technické plyny apod.). Dále průmyslová hnojiva, pesticidy, ropné výrobky (uhlovodíkové plyny, motorová paliva, minerální oleje, parafíny, asfalty, topné oleje apod.). Konečně normy pro dehty a výrobky z dehtů, pro nejrůznější organická barviva, pigmenty a laky i pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 330 norem (k témuž datu v r. 2003 - 408, v r. 2002 - 511, v r. 2001 - 512 a v r. 2000 - 525 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 9 norem. Přestože je v této třídě poměrně svěží pohyb, dochází k celkovému úbytku norem ve třídě, což je způsobeno rušením zastaralých norem bez náhrady.

ČSN EN 12944-3 (65 4800) Hnojiva a materiály k vápnění půd. Slovník. Část 3: Termíny vztahující se k materiálům pro vápnění půd. Definuje obecné termíny vztahující se k materiálům k vápnění půd. Všechny termíny definované v této části normy jsou společně s francouzskými a německými ekvivalenty uvedeny v příloze A. Všechny termíny definované ve všech třech částech ČSN EN 12944 jsou společně s francouzskými a německými ekvivalenty uvedeny v příloze B. Uvádí české definice u cca 50 českých a anglických hesel. ČSN EN 12944-3 byla vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 12944-3 z července 2002.

ČSN EN 14078 (65 6138) Kapalně ropné výrobky. Stanovení metylesterů mastných kyselin (FAME) ve středních destilátech. Metoda infračervené spektrometrie. Popisuje metodu zkoušení pro stanovení obsahu metylesterů mastných kyselin (FAME) v motorové naftě nebo topných olejích pro domácnost střední infračervenou spektrometrií v rozsahu přibližně 1,7% (V/V) do 22,7% (V/V). Zpravidla mohou být také analyzovány jiné obsahy FAME, avšak pro výsledky mimo specifikovaný rozsah nejsou dosud dostupné žádné údaje shodnosti. Tato metoda zkoušení byla verifikována k použití pro vzorky, které obsahují FAME odpovídající evropským specifikacím ČSN EN 14214 nebo ČSN EN 14213. Spolehlivé kvantitativní výsledky se získají pouze, pokud vzorky neobsahují významná množství jiných rušivých složek, zvláště esterů, které mají absorpční pásy ve spektrální oblasti používané pro kvantifikaci FAME. Když jsou takové rušivé složky přítomny, očekává se, že tato metoda zkoušení bude vykazovat vyšší hodnoty. Za pozornost stojí na konci kapitoly 1 uvedená tato: **VÝSTRAHA - Používání této normy může zahrnovat nebezpečné materiály, činnosti a zařízení. Účelem této normy není věnovat se všem bezpečnostním problémům spojeným s jejím používáním. Je odpovědností uživatele této normy zavést před jejím použitím příslušné bezpečnostní a zdravotnické postupy a určit vhodnost omezení předpisů.** ČSN EN 14078 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN ISO 2592 (65 6212) Stanovení bodu vzplanutí a bodu hoření. Metoda otevřeného kelímku podle Clevelanda. Určuje postup pro stanovení bodů vzplanutí a hoření ropných výrobků pomocí přístroje s otevřeným kelímkem podle Clevelanda. Oba tyto body norma definuje takto: **Čl. 3.1 Bod vzplanutí:** (*flash point*) Nejnižší teplota zkušební dávky, přepočtená na standardní atmosférický tlak 101,3 kPa, při které aplikace zkušebního plamene způsobí, že se páry zkušební dávky zapálí a plamen se rozšíří po povrchu kapaliny za určených podmínek zkoušky. **Čl. 3.2. Bod hoření:** (*fire point*) Nejnižší teplota zkušební dávky, přepočtená na standardní atmosférický tlak 101,3 kPa, při které aplikace zkušebního plamene způsobí, že se páry zkušební dávky zapálí a ustáleně hoří po dobu min. 5 s za určených podmínek zkoušky. V normě popsanou zkoušku lze použít na ropné výrobky s bodem vzplanutí v otevřeném kelímku nad 79°C s výjimkou topných olejů, které jsou častěji zkoušeny v uzavřeném kelímku postupem popsaném v ISO 2719. V úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ - Použití této normy se může týkat nebezpečných materiálů, postupů a zařízení. Účelem této normy není vyjádřit všechny bezpečnostní problémy spojené s jejím použitím. Uživatel této normy zodpovídá za zavedení potřebných bezpečnostních a zdravotnických opatření v souladu s omezením podle platných předpisů ještě před použitím.** ČSN EN ISO 2592 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 2592 z dubna 2002.

ČSN ISO 2909 (65 6218) Ropné výrobky. Výpočet viskózního indexu z kinematické viskozity. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN 65 6218 z 24. 10. 1981.

ČSN EN 14214 (65 6507) Motorová paliva. Metylestery mastných kyselin (FAME) pro vznětové motory. Technické požadavky a metody zkoušení. Určuje požadavky a metody zkoušení pro prodávané a dodávané metylestery mastných kyselin (FAME), které jsou používány buď ve 100% koncentraci jako motorové palivo pro vznětové motory nebo jako aditivy do motorového paliva pro vznětové motory v souladu s požadavky ČSN EN 590. Ve 100% koncentraci jsou použitelné jako palivo pro vznětové motory vozidel konstruovaných nebo dodatečně přizpůsobených pro provoz na 100% FAME. Z vlastností významných pro ochranu zdraví, uvedených v tabulce 1, je normalizován např. bod vzplanutí (min. 120 °C) a obsah síry (10 mg.kg⁻¹). ČSN EN 14214 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 14214 z ledna 2004.

ČSN 65 6509 Motorová paliva. Emulzní motorová nafta. Technické požadavky a metody zkoušení. Určuje technické požadavky kvality a metody zkoušení emulzní motorové nafty používané jako motorové palivo pro vznětové motory vozidel ve zvláštních sítích s vyloučením osobních vozů. Za pozornost stojí kapitola 7 - Bezpečnostní pokyny, kde se uvádí: „**Informace o nebezpečných vlastnostech emulzní motorové nafty, pokyny pro bezpečné nakládání, požárně technické charakteristiky a další informace v rozsahu dle platné legislativy jsou uvedeny v příslušném bezpečnostním listu. Zpracovat a poskytnout bezpečnostní list v předepsaném formátu před uvedením výrobku na trh je v souladu s platnou legislativou povinností výrobce/dovozce. *Poznámka recenzenta:* Jak už bylo uvedeno, text kapitoly 7 informuje o tom, že údaje o nebezpečných vlastnostech, pokyny pro bezpečné nakládání a požárně technické charakteristiky motorové nafty jsou uvedeny v příslušných bezpečnostních listech. Dále se uvádí, že tyto listy je povinen zpracovat a poskytnout před uvedením výrobku na trh výrobce/dovozce. Není - bohužel - uvedeno, že na poskytnutí bezpečnostního listu nemá nárok spotřebitel. Kromě toho není motorová nafta charakterizována tak, aby ji bylo možno identifikovat podle předpisů o chemických látkách a přípravcích. Z konstant, které mohou klasifikaci této látky usnadnit je uveden pouze bod**

vzplanutí > 56°C. Kromě toho odkaz na bezpečnostní listy může mít zavádějící charakter, jejich obsah je velmi různé úrovně. ČSN 65 6509 byla vydána v březnu 2004.

ČSN 65 6511 Kvasný líh denaturovaný, určený k použití do automobilových benzinů. Technické požadavky a metody zkoušení. Stanovuje vlastnosti kvasného lihu denaturovaného určeného k výrobě automobilových benzinů. Za pozornost stojí kapitola 7 - Bezpečnostní pokyny, kde se uvádí: „**Informace o nebezpečných vlastnostech kvasného lihu bezvodého denaturovaného, pokyny pro bezpečné nakládání, požárně technické charakteristiky a další informace v rozsahu dle platné legislativy musí být uvedeny v příslušném bezpečnostním listu. Povinnost zpracovat a poskytnout bezpečnostní list v předepsaném formátu před uvedením výrobku na trh má v souladu s platnými právními předpisy výrobce/dovozce. *Poznámka recenzenta:* Jak už bylo uvedeno, text kapitoly 7 informuje o tom, že údaje o nebezpečných vlastnostech, pokyny pro bezpečné nakládání a požárně technické charakteristiky motorové nafty jsou uvedeny v příslušných bezpečnostních listech. Dále se uvádí, že tyto listy je povinen zpracovat a poskytnout před uvedením výrobku na trh výrobce/dovozce. Není - bohužel - uvedeno, že na poskytnutí bezpečnostního listu nemá nárok spotřebitel. Kromě toho odkaz na bezpečnostní listy může mít zavádějící charakter, jejich obsah je velmi různé úrovně.** ČSN 65 6511 byla vydána v únoru 2004.

ČSN 65 6691 Ropné výrobky. Topné oleje na bázi odpadních olejů. Technické požadavky a metody zkoušení. Stanoví jakostní parametry pro kapalná paliva pro výrobu tepla vyrobená na bázi odpadních olejů. Pozornost zasluhuje kapitola 8 - Bezpečnost práce a ochrana zdraví, jejíž text zní: „8.1 Informace o nebezpečných vlastnostech topných olejů, pokyny pro bezpečné nakládání s nimi a požárně technické charakteristiky pro jednotlivé typy a další informace v rozsahu dle platné legislativy jsou uvedeny v příslušných bezpečnostních listech. Zpracovat a poskytnout tyto bezpečnostní listy v předepsaném rozsahu před uvedením výrobku na trh, je v souladu s platnou legislativou úkolem výrobce (dovozce). 8.2 Při manipulacích s výrobky podle této normy musí být dodržena platná legislativa.“ *Poznámka recenzenta:* Odkaz na bezpečnostní listy může mít zavádějící charakter, jejich obsah je velmi různé úrovně. ČSN 65 6691 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 14213 (65 7992) Topné oleje. Metylestery mastných kyselin (FAME). Technické požadavky a metody zkoušení. Určuje technické požadavky a metody zkoušení pro prodávané a dodávané metylestery mastných kyselin (FAME), které jsou používány buď ve 100% koncentraci jako topný olej nebo jako směsná složka pro výrobu topného oleje. Ve 100% koncentraci jsou použitelné jako palivo používané v topných zařízeních konstruovaných nebo dodatečně přizpůsobených pro provoz na 100% FAME. Z vlastností významných pro ochranu zdraví, uvedených v tabulce 1, je normalizován např. bod vzplanutí (min. 120°C) a obsah síry (max. 10 mg.kg⁻¹). V informativní Národní příloze NA je uvedeno, že obsah PCB musí být v souladu s vyhláškou MŽP č. 384/2001 Sb. ČSN EN 14213 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 14213 z ledna 2004.

Třída 66 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další výrobky chemického průmyslu, a to zejména estery, změkčovadla, zvláčňovadla, etanol a další alkoholy, ostatní alifatické sloučeniny, aromatické uhlovodíky, organické kyseliny apod. Dále léčiva a dentální přípravky. Konečně fotografické materiály, výbušniny a pyrotechniku, lepidla a též normy pro brzdové a mrazuvzdorné kapaliny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ

systematicky sledována.

V této třídě byly k 1. lednu 2004 celkem 237 293 normy (k témuž datu v r. 2003 - 293, v r. 2002 - 326, v r. 2001 - 348 a v r. 2000 - 360 norem). Pokles počtu jsou zpravidla normy rušené bez náhrady. V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 13 norem. Přestože je v této třídě poměrně svěží pohyb, dochází k celkovému úbytku norem ve třídě, což je způsobeno rušením zastaralých norem bez náhrady.

ČSN EN 13857-1 (66 8005) Výbušniny pro civilní použití. Část 1: Názvosloví. Definuje významné technické termíny používané v evropských normách zpracovaných v oblasti výbušnin pro civilní použití. Český a anglický je uvedeno názvosloví, český a anglický je definováno cca 55 hesel. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů.* ČSN EN 13857-1 byla vydána v lednu 2004. Touto normou se ruší ČSN 66 8001 z 14. 3. 1991.

ČSN EN 13938 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny a raketová paliva. Norma se skládá z těchto částí: *VVI 00321046 prEN 13938-1 Část 1: Požadavky, VVI 00321050 prEN 13938-2 Část 2: Stanovení odolnosti elektrostatické energie, EN 13938-3 Část 3: Stanovení přechodu od deflagrace k detonaci, prEN 13938-4 Část 4: Stanovení rychlosti hoření za okolních podmínek, prEN 13938-5 Část 5: Pevná raketová paliva. Návod na stanovení porů a trhlin, prEN 13938-6 Část 6: Pevná raketová paliva. Návod na stanovení celistvosti povlaku inhibitorů, prEN 13938-7 Část 7: Stanovení vlastností černého prachu.* Za pozornost stojí v každé Části Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 13938-4 (66 8120) Výbušniny pro civilní použití. Střeliviny a raketová paliva. Část 3: Stanovení rychlosti hoření za okolních podmínek. Specifikuje metodu stanovení rychlosti hoření střeliviny a černého prachu za okolních podmínek. Je použitelná pro střeliviny a černý prach v jejich původní formě až do velikosti zrna 8 mm. ČSN EN 13938-4 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13631 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhavin. Norma obsahuje následující části: *Část 1: Požadavky, Část 2: Stanovení tepelné stability výbušnin, Část 3: Stanovení citlivosti brizantních trhavin ke tření, Část 4: Stanovení citlivosti výbušnin k nárazu, Část 5: Stanovení vodovzdornosti, Část 6: Stanovení odolnosti hydrostatickému tlaku, Část 7: Stanovení bezpečnosti a spolehlivosti v extrémních teplotách, Část 10: Ověření iniciačních prostředků, Část 11: Stanovení přenosu detonace, Část 12: Stanovení iniciační schopnosti počinových náloží, Část 13: Metoda stanovení hustoty, Část 14: Stanovení detonační rychlosti, Část 15: Výpočet termodynamických vlastností a Část 16: Detekce a měření toxických plynů.* Za pozornost stojí v každé Části Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití.** *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky*

na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 13631-7 (66 8140) Výbušniny pro civilní použití. Brizantní trhaviny. Část 7: Stanovení bezpečnosti a spolehlivosti v extrémních teplotách. Specifikuje zvláštní podmínky a postupy povolující rozšíření použitelnosti následujících metod zkoušení: - stanovení odolnosti hydrostatickému tlaku; - ověření iniciačních prostředků; - stanovení přenosu detonace. Normalizované metody zkoušení při extrémních teplotách pro následující účely nejsou uvedeny: - stanovení citlivosti ke tření; - stanovení citlivosti k nárazu; - stanovení vodovzdornosti; - stanovení iniciační schopnosti počínů; - stanovení detonační rychlosti. *Poznámka: V těchto případech by měl výrobce trhaviny poskytnout vhodné metody zkoušení a v případech, kde mohou být výsledky ověřeny nezávislou institucí nebo orgánem, výrobce a instituce nebo orgán by měli souhlasit s vhodnou metodou zkoušení.* ČSN EN 13631-7 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13630 (66 8211) Výbušniny pro civilní použití. Bleskovice a zápalnice. Norma obsahuje následující části: Část 1: Požadavky, Část 2: Stanovení tepelné stability bleskovic a zápalnic, Část 3: Stanovení citlivosti jádra bleskovic ke tření, Část 4: Stanovení citlivosti bleskovic k nárazu, Část 5: Stanovení odolnosti bleskovic vůči oděru, Část 6: Měření odolnosti bleskovic v tahu, Část 7: Stanovení spolehlivosti iniciace bleskovic, Část 8: Stanovení vodovzdornosti bleskovic a zápalnic, Část 9: Stanovení přenosu detonace z bleskovice na bleskovic, Část 10: Stanovení iniciační schopnosti bleskovic, Část 11: Stanovení rychlosti detonace bleskovic a Část 12: Stanovení doby hoření zápalnic. Jde většinou o poměrně stručné normy, jejichž vlastní text zpravidla nepřesahuje 2 strany. Za pozornost stojí v každé Části Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití. *Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13630-1 (66 8211) Výbušniny pro civilní použití. Bleskovice a zápalnice. Část 1: Požadavky. Specifikuje požadavky na bleskovice a zápalnice pro civilní použití, když jsou podrobeny metodám zkoušení. ČSN EN 13630-1 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13630-5 (66 8211) Výbušniny pro civilní použití. Bleskovice a zápalnice. Část 5: Stanovení odolnosti bleskovic proti otěru. Popisuje metodu stanovení odolnosti pláště ohebných plastem pokrytých bleskovic a ohebných opředených bleskovic pro civilní použití vůči poškození způsobenému obrušováním. ČSN EN 13630-5 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13763 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Norma obsahuje následující části: Část 1: Požadavky, Část 2: Stanovení tepelné stability, Část 3: Stanovení citlivosti k nárazu, Část 4: Stanovení odolnosti přívodních vodičů a detonačních trubek vůči oděru, Část 5: Stanovení odolnosti přívodních vodičů a detonačních trubiček proti poškození pořezáním, Část 6: Stanovení odolnosti přívodních vodičů proti popraskání při nízkých teplotách, Část 7: Stanovení mechanické pevnosti přívodních vodičů, detonačních trubiček, spojek, škrčení a těsnění, Část 8: Stanovení odolnosti zážehových rozbušek proti vibracím, Část 9: Stanovení odolnosti rozbušek vůči ohybu, Část 10: Stanovení odolnosti těsnění vůči krutu, Část 11: Stanovení odolnosti

rozbušek a zpoždovačů proti pádu, Část 12: Stanovení odolnosti hydrostatickému tlaku, Část 13: Stanovení odolnosti elektrických rozbušek proti elektrostatickému výboji, Část 14: Stanovení odolnosti elektrických rozbušek účinkům radiových frekvencí, Část 15: Stanovení ekvivalentní iniciační mohutnosti, Část 16: Stanovení přesnosti zpoždění, Část 17: Stanovení bezpečného proudu elektrických rozbušek, Část 18: Stanovení proudu pro současnost roznětu elektrických rozbušek, Část 19: Stanovení roznětného impulsu elektrických rozbušek, Část 20: Stanovení celkové odolnosti elektrických rozbušek, Část 21: Stanovení elektrického přeskokového napětí elektrických rozbušek, Část 22: Stanovení kapacity, izolačního odporu a elektrické pevnosti přírodních vodičů., Část 23: Stanovení rychlosti rázové vlny v detonační trubičce, Část 24: Stanovení elektrické nevodivosti detonační trubičky, Část 25: Stanovení přenosové kapacity přenašečů a spojovacího příslušenství, Část 26: Definice, metody a požadavky na zařízení a příslušenství pro spolehlivou a bezpečnou funkci rozbušek a zpoždovačů a Část 27: Definice, metody a požadavky na elektronické iniciační systémy. Za pozornost stojí v každé Části Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/15/EHS, která se vztahuje na výbušniny pro civilní použití. Poznámka recenzenta: V ČR je tato Směrnice zavedena nařízením vlády č. 358/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výbušniny pro civilní použití a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13763-4 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 4: Stanovení odolnosti přírodních vodičů a detonačních trubiček vůči oděru. Specifikuje metodu stanovení odolnosti vůči oděru plastových materiálů použitých k izolaci přírodních vodičů elektrických rozbušek nebo použitých jako základní materiál pro trubice rázových trubiček neelektrických rozbušek. ČSN EN 13763-4 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13763-7 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 7: Stanovení mechanické pevnosti přírodních vodičů, detonačních trubiček, spojek, škrčení a těsnění. Specifikuje metodu stanovení schopnosti přírodních vodičů/detonačních trubiček rozbušek, a jejich připojení v zaškrčeném/uzavřeném nebo utěsněném uspořádání, odolat vytažení, pokud jsou vystaveny tahovým silám. Stručná norma, cca 8 stran. ČSN EN 13763-7 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13763-8 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 8: Stanovení odolnosti zážehových rozbušek proti vibracím. Specifikuje metodu vyhodnocování schopnosti výbušného obsahu zážehových rozbušek odolat vibracím, které se pravděpodobně vyskytují při běžném používání a manipulaci. Stručná norma, cca 8 stran. ČSN EN 13763-8 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13763-9 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 9: Stanovení odolnosti rozbušek vůči ohybu. Specifikuje metodu stanovení odolnosti pouzdra rozbušky vůči ohybu. Tuto normu nelze použít na povrchové spojky. ČSN EN 13763-9 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13763-20 (66 8234) Výbušniny pro civilní použití. Rozbušky a zpoždovače. Část 23: Stanovení celkového elektrického odporu elektrických rozbušek. Specifikuje metodu stanovení elektrického odporu elektrických rozbušek. ČSN EN 13763-20 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13887 (66 8517) Konstrukční lepidla. Směrnice pro přípravu povrchu kovů a plastů před lepením. Předepisuje obvyklé postupy přípravy povrchu materiálů před lepením používané při laboratorním hodnocení nebo pro konstrukční účely. Norma se využívá pro běžné kovové i plastové povrchy. Za pozornost stojí kapitola 4, kde se uvádí: „Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí a s principy dodržování správné průmyslové hygieny. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečit dodržování evropských a národních předepsaných podmínek. Některé z uvedených metod zavádějí nebezpečné techniky, materiály a speciální chemikálie. Je proto důležité dodržovat pokyny dodavatelů, mít prostudovány údaje týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví a stanovit bezpečné pracovní postupy.“ Dále stojí v kapitole 4 za pozornost toto **VAROVÁNÍ - Při přípravě roztoků se nikdy nesní lít voda do kyseliny. Vždy se kyselina vlévá pomalu rovnoměrným proudem do míchaného roztoku. Přitom může dojít vlivem exotermní reakce k zahřátí směsi. Pokud k tomu dojde, je zvýšené nebezpečí kontaminace. Je nutné postupovat s velkou opatrností.** ČSN EN 13887 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN ISO 4588 z května 1994.

ČSN EN 14259 (66 8632) Lepidla na podlahové krytiny. Požadavky na mechanické a elektrické charakteristiky. Předepisuje požadavky na vlastnosti lepidla při hodnocení standardní metodou v kombinaci s charakteristickým typem podlahové krytiny. Hodnoty definované v této normě se považují za ukazatel vhodnosti použití lepidla s odpovídající skupinou podlahových krytin. Tuto normu lze rovněž použít při hodnocení určité podlahové krytiny s odpovídajícím typem lepidla. Tato norma nezahrnuje kritéria pro praktické pokládání podlahových krytin. Hodnoty uvedené v této normě též nezaručují úplnou funkčnost kombinací lepidel a podlahových krytin při praktické aplikaci. Jak z názvu normy vyplývá, neobsahuje údaje o chemickém složení lepidla. Bohužel ani elektrické vlastnosti nejsou popsány a je odkázáno zejména na ČSN EN 13415. ČSN EN 14259 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 13851 (66 8636) Metody zkoušení pro hydraulicky tuhnoucí podlahové stěrkové hmoty. Stanovení pevnosti v ohybu a v tlaku. Předepisuje metody zkoušení pro stanovení pevnosti v ohybu a tlaku hydraulicky tuhnoucí podlahové stěrkové hmoty. Za pozornost stojí text kapitoly 5 - Bezpečnost, který zní: „Osoby používající tuto normu by měly být obeznámeny s běžnou laboratorní praxí. Není účelem této normy postihnout všechna případná rizika spojená s jejím používáním. Je povinností uživatele, aby učinil veškerá opatření z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zabezpečil dodržování evropských a národních předepsaných podmínek.“ ČSN EN 13851 byla vydána v květnu 2004.

Třída 67 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro další skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro pigmenty, nátěrové hmoty a tiskařské barvy a pro jejich zkoušení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 159 norem (k témuž datu v r. 2003 - 189, v r. 2002 - 173, v r. 2001 - 200 a v r. 2000 - 185 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 11 norem.

ČSN EN 13900-1 (67 0555) Pigmenty a plniva. Metody dispergace a hodnocení dispergovatelnosti v plastech. Část 1: Všeobecný úvod. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13900-1 z července 2003.

ČSN EN 13900-2 (67 0555) Pigmenty a plniva. Metody dispergace a hodnocení dispergovatelnosti v plastech. Část 2: Stanovení koloristických vlastností a snadnosti dispergace v měkčeném polyvinylchloridu mletím ve dvouválci. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13900-2 z července 2003.

ČSN EN 13900-3 (67 0555) Pigmenty a plniva. Metody dispergace a hodnocení dispergovatelnosti v plastech. Část 3: Stanovení koloristických vlastností a snadnosti dispergace černých a barevných pigmentů v polyethylenu mletím ve dvouválci. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13900-3 (67 0555) z července 2003.

ČSN EN ISO 21227-1 (67 3070) Nátěrové hmoty. Hodnocení vad povlakových povrchů s použitím optického zobrazení. Část 1: Všeobecný návod. Vydána v březnu 2004.

ČSN EN ISO 4628-1 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Klasifikace množství a velikosti defektů a intenzity jednotných změn vzhledu. Část 1: Obecný úvod a systém klasifikace. Vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN 67 3089 z 14. 11. 1980.

ČSN EN ISO 4628-2 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Klasifikace množství a velikosti defektů a intenzity jednotných změn vzhledu. Část 2: Hodnocení stupně puchýřkování. Vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN ISO 4628-2 z června 1996. Tato norma spolu s ČSN EN ISO 4628-3 z dubna 2004 a ČSN EN ISO 4628-10 z dubna 2004 nahrazuje ČSN 67 3088 z 14. 11. 1980.

ČSN EN ISO 4628-3 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Klasifikace množství a velikosti defektů a intenzity jednotných změn vzhledu. Část 3: Hodnocení stupně prorezavění. Vydána v dubnu 2004. Tato norma spolu s ČSN EN ISO 4628-2 z dubna 2004 a ČSN EN ISO 4628-10 z dubna 2004 nahrazuje ČSN 67 3088 z 14. 11. 1980.

ČSN EN ISO 4628-4 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Klasifikace množství a velikosti defektů a intenzity jednotných změn vzhledu. Část 4: Hodnocení stupně praskání. Vydána v dubnu 2004.

ČSN EN ISO 4628-5 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Klasifikace množství a velikosti defektů a intenzity jednotných změn vzhledu. Část 5: Hodnocení stupně odlupování. Vydána v dubnu 2004.

ČSN EN ISO 4628-7 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Klasifikace množství a velikosti defektů a intenzity jednotných změn vzhledu. Část 7: Hodnocení stupně křídování metodou sametu. Vydána v dubnu 2004.

ČSN EN ISO 4628-10 (67 3071) Nátěrové hmoty. Hodnocení degradace nátěrů. Klasifikace množství a velikosti defektů a intenzity jednotných změn vzhledu. Část 10: Hodnocení stupně nitkové koroze. Vydána v dubnu 2004. Tato norma spolu

s ČSN EN ISO 4628-2 z dubna 2004 a ČSN EN ISO 4628-3 z dubna 2004 nahrazuje ČSN 67 3088 z 14. 11. 1980.

Třída 68 - Výrobky chemického průmyslu

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro poslední skupinu výrobků chemického průmyslu, a to zejména pro mýdla a detergenty, kosmetiku, vonné kompozice a konečně pro (abecedně seřazené) anorganické i organické čisté chemikálie a činidla, ve většině případů včetně zkušebních metod. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 85 norem (k témuž datu v r. 2003 - 94, v r. 2002 - 99, v r. 2001 - 107 a v r. 2000 - 108 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou resp. nově vydanou normu. (Úbytek norem ve třídě jde na vrub rušení zastaralých norem bez náhrady.)

Třída 69 - Strojní zařízení chemického průmyslu

Obsahuje názvoslovné a předpisové technické normy pro zařízení chemického průmyslu, a to zejména pro příruby, obslužné konstrukce nádob, stroje na zpracování plastů a pryže, stroje pro gumárenskou a plastikářskou technologii, odstředivky, předpisy pro zařízení na výrobu plynů, odparky, tlakové nádoby, výměníky tepla. Dále pro kryogenické nádoby, nadzemní i podzemní nádrže (včetně uskladňovacích), tlakové nádoby na dopravu plynů a konečně součásti nádob. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 189 norem (k témuž datu v r. 2003 - 131, v r. 2002 - 146, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 130 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 norem.

ČSN EN 14398 (69 7228) Kryogenické nádoby. Velké přepravní nevakuumě izolované nádoby. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Základní požadavky, Část 2: Konstrukce, výroba, kontrola a zkoušení a Část 3: Provozní požadavky. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici všechny tři části:*

ČSN EN 14398-1 (69 7228) Kryogenické nádoby. Velké přepravní nevakuumě izolované nádoby. Část 1: Základní požadavky. Stanoví základní požadavky pro velké přepravní nevakuumě izolované kryogenické nádoby konstruované pro pracovní tlak vyšší než atmosférický. Norma platí pro velké přepravní nevakuumě izolované kryogenické nádoby pro tekutiny specifikované ve 3.1 (tj. pro dusné plyny, jako je oxid uhličitý a oxidační plyny, jako je oxid dusný), ale neplatí pro nádoby navržené pro toxické tekutiny. ČSN EN 14398-1 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 14398-1 z prosince 2003.

ČSN EN 14398-2 (69 7228) Kryogenické nádoby. Velké přepravní nevakuumě izolované nádoby. Část 2: Konstrukce, výroba, kontrola a zkoušení. Určuje požadavky na konstrukci, výrobu, kontrolu a zkoušení velkých přepravních nevakuumě izolovaných kryogenických nádob s objemem větším než 1000 litrů, připevněných trvale (nesnímatelné cisterny) nebo dočasně (snímatelné cisterny) k vozidlu pro přepravu na silnici. Může však být použita pro jiné způsoby přepravy za předpokladu splnění specifických předpisů nebo požadavků. Tato evropská norma platí pro velké přepravní nevakuumě izolované kryogenické nádoby pro tekutiny specifikované v ČSN EN 14398-1 a neplatí pro nádoby navržené pro

toxické tekutiny. Tato evropská norma neobsahuje všeobecné požadavky pro vozidla např. pojezdové ústrojí, brzdy, osvětlení atd., které by měly být v souladu s příslušnými normami nebo předpisy. Velmi rozsáhlá norma, cca 87 stran. ČSN EN 14398-2 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 14398-2 z prosince 2003.

ČSN EN 14398-3 (69 7228) Kryogenické nádoby. Velké přepravní nevakuumě izolované nádoby. Část 3: Provozní požadavky. Stanoví provozní požadavky pro velké přepravní nevakuumě izolované kryogenické nádoby s objemem větším než 1 000 litrů. Norma platí pro nádoby konstruované pro kryogenické tekutiny specifikované v ČSN EN 14398-1 (tj. pro dusné plyny, jako je oxid uhličitý a oxidační plyny, jako je oxid dusný). ČSN EN 14398-3 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 14398-3 z prosince 2003.

ČSN EN 14197 (69 7257) Kryogenické nádoby. Stabilní nevakuumě izolované nádoby. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Základní požadavky, Část 2: Konstrukce, výroba, kontrola a zkoušení a Část 3: Provozní požadavky. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 14197-1 (69 7257) Kryogenické nádoby. Stabilní nevakuumě izolované nádoby. Část 1: Základní požadavky. Stanoví základní požadavky pro stabilní nevakuumě izolované kryogenické nádoby konstruované pro nejvyšší dovolený tlak vyšší než 0,5 bar. Norma platí pro stabilní nevakuumě izolované kryogenické nádoby pro kapaliny specifikované ve 3.1. (tj. dusné plyny jako oxid uhličitý, oxidační plyny jako oxid dusný a hořlavé plyny jako etylen). Pro stabilní nevakuumě izolované kryogenické nádoby konstruované pro nejvyšší dovolený tlak nepřesahující 0,5 bar může být tato norma používána jako návod. Tato norma není použitelná pro nádoby sestavené na staveništi. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění, zrušená (nahrazená) od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, které platí po vstupu ČR do EU.** ČSN EN 14197-1 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 13160 (69 8220) Systémy zjišťování netěsností. *Tato evropská norma sestává ze sedmi částí: Část 1: Všeobecné zásady; Část 2: Tlakové a vakuové systémy; Část 3: Kapalinové systémy; Část 4: Systémy se snímači kapalin a nebo par prosakujících ze zásobníků nebo kontrolních meziprostorů; Část 5: Systémy zjišťování měřených úniků z nádrží; Část 6: Snímače v kontrolních sondách a Část 7: Všeobecné požadavky a zkušební metody na meziprostory, obložení proti únikům a ochranné duplikátorové pláště. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:*

ČSN EN 13160-1 (69 8220) Systémy zjišťování netěsností. Část 1: Všeobecné zásady. Tato první část normy stanovuje všeobecné zásady pro systémy zjišťování netěsností, používaných u nádrží s dvojitou stěnou a pro potrubí navrhované pro tekutiny znečišťující vodu. Za pozornost stojí zejména Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na**

stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. Za pozornost dále stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o ochranných systémech 94/9/ES a k směrnici o elektrických zařízeních nízkého napětí 73/23/EHS ve znění směrnice 93/68/EHS**. *Poznámka recenzenta: V ČR byla směrnice 94/9/EHS zavedena nařízením vlády č. 176/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, ve znění pozdějších předpisů. Toto nařízení bylo zrušeno od 1. 5. 2004 nařízením vlády 23/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zařízení a ochranné systémy určené pro použití v prostředí s nebezpečím výbuchu, které platí po vstupu ČR do EU. Dále směrnice 73/23/EHS ve znění směrnice 93/68/EHS byla v ČR zavedena nařízením vlády č. 168/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí, v platném znění. Ta byla k 1. květnu 2004 zrušena nařízením vlády č. 17/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na elektrická zařízení nízkého napětí, které platí po vstupu ČR do EU. ČSN EN 13160-1 byla vydána v lednu 2004.*

ČSN EN 13160-6 (69 8220) Systémy zjišťování netěsností. Část 6: Snímače v kontrolních sondách. Tato šestá část normy specifikuje požadavky pro systémy zjišťování netěsností - třída V (viz kapitola 3 -Třídy systémů zjišťování netěsností v ČSN EN 13160-1) pro používání v systémech navrhovaných pro paliva, která jsou hořlavá a mají bod vzplanutí do 100°C. Poměrně stručná norma, cca 8 stran. ČSN EN 13160-6 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13121 (69 8921) Nadzemní sklolaminátové nádrže a nádoby. *Skládá se ze čtyř částí: Část 1: Výchozí materiály. Technické a přijímací podmínky, Část 2: Sendvičové materiály. Chemická odolnost, Část 3: Návrh, výpočet a provedení a Část 4: Dodávání, instalování a údržba. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 13121-1 (69 8921) Nadzemní sklolaminátové nádrže a nádoby. Část 1: Výchozí materiály. Technické a přijímací podmínky. Uvádí požadavky na technické a přijímací podmínky na výchozí materiály pro sklolaminátové nádrže a nádoby s vyložení nebo bez něho pro skladování nebo zpracování tekutin, vyráběné dílensky nebo na staveništi, netlakové nebo tlakové, určené pro nadzemní používání. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici na tlaková zařízení 97/23/ES**. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 182/1999 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, v platném znění, zrušená (nahrazená) od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 26/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na tlaková zařízení, která platí po vstupu ČR do EU. ČSN EN 13121-1 byla vydána v lednu 2004.*

Třída 70 - Výrobky ze skla a tavených hornin

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro sklo a výrobky ze skla, pro bezpečnostní sklo, skleněná vlákna, pro sklo pro elektrotechniku, obalové, nápojové a konzervové sklo. Dále sklo pro zdravotnictví, pro kosmetiku aj. V neposlední řadě pro laboratorní sklo (odměrné, skleněné armatury, potrubí i tvarovky apod.). Konečně pro slinuté skleněné filtry i pro sklo užitkové. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 235 norem (k témuž datu v r. 2003 - 241, v r. 2002 - 424, v r. 2001 - 249 a v r. 2000 - 259 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou normu.

Třída 71 - Sklo a tavené horniny - materiálové listy a výrobní zařízení

Zahrnuje pouze materiálové listy laboratorních a technických skel. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byla k 1. lednu 2004 jedna norma (k témuž datu v r. 2003, 2002, 2001 také jen 1 a v r. 2000 - 7 norem).

Třída 72 - Stavební suroviny, materiály a výrobky

Obsahuje předmětové i zkušební technické normy pro stavební materiály, a to zejména pro zeminy, horniny, přírodní kámen, nerudné nerosty (písky, kameniva, zeminy, tuha, slída, apod.), pojiva, strusky, popílky, cement, vápno, malty apod. Dále normy pro cementové výrobky, cihly a cihlářské výrobky, stavební materiály, keramické materiály a výrobky, porcelán užitkový i laboratorní, žárovzdorné výrobky a materiály, izolační materiály, hydroizolační pásy a fólie. Konečně obsahuje předmětové normy pro drtiče, mlýny na nerostné hmoty, třídiče a odlučovače. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě byla k 1. lednu 2004 celkem 851 norma (k témuž datu v r. 2003 - 827, v r. 2002 - 897, v r. 2001 - 725 a v r. 2000 - 686 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 31 norem.

ČSN EN 13043 (72 1501) Kamenivo pro asfaltové směsi a povrchové vrstvy pozemních komunikací, letištních a jiných dopravních ploch. Stanovuje vlastnosti kameniva a fileru, získaného zpracováním přírodních umělých nebo recyklovaných materiálů pro použití v asfaltových směsích a povrchových vrstvách pozemních komunikací, letištních a jiných dopravních ploch. Předmětem této normy není použití vybouraných asfaltových směsí. Norma slouží k hodnocení shody výrobků s touto evropskou normou. Poměrně rozsáhlá norma, cca 62 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 13043 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 13043 z května 2003. S účinností od 1. 6. 2004 se touto normou, spolu s ČSN EN 12620 z dubna 2004, ČSN EN 13139 z dubna 2004, ČSN EN 13242 z dubna 2004, ČSN EN 13055-1 z dubna 2004 a ČSN EN 13450 z dubna 2004, ruší ČSN 72 1510 z 11. 5. 1987, ČSN 72 1511 z 26. 10. 1990 a ČSN 72 1512 z 26. 10. 1990, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 12620 (72 1502) Kamenivo do betonu. Určuje vlastnosti kameniva a fileru jako kameniva, získaného úpravou přírodního, umělého nebo recyklovaného materiálu a směsi těchto kameniv pro použití do betonu. Tato norma také vyžaduje, aby kontrola systému jakosti byla zavedena pro řízení výroby (u výrobce) a je uvedeno hodnocení shody výrobků s touto evropskou normou. Tato norma se nezabývá filerem, který se používá jako složka cementu nebo jako aktivní příměs, ale jen jako inertní filer, kamenivo do betonu. Poměrně rozsáhlá norma, cca 51 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde**

o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 12620 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 12620 ze srpna 2003. S účinností od 1. 6. 2004 se touto normou, spolu s ČSN EN 13043 z dubna 2004, ČSN EN 13139 z dubna 2004, ČSN EN 13242 z dubna 2004, ČSN EN 13055-1 z dubna 2004 a ČSN EN 13450 z dubna 2004, ruší ČSN 72 1510 z 11. 5. 1987, ČSN 72 1511 z 26. 10. 1990 a ČSN 72 1512 z 26. 10. 1990, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 13139 (72 1503) Kamenivo pro malty. Určuje vlastnosti kameniva a fileru jako kameniva, získaného úpravou přírodního, umělého nebo recyklovaného materiálu a směsi těchto kameniv pro použití v maltě pro budovy, pozemní komunikace a inženýrské stavby. Tato norma se nezabývá filerem, který se používá jako doplňující nebo inertní složka cementu fileru jako kamenivo aktivní příměs, ale jen jako inertní filer jako kamenivo pro malty nebo jako kameniva pro povrchové vrstvy průmyslových podlah. *Poznámka recenzenta: Poslední věta není dobře srozumitelná, jde o správný překlad? Je uvedeno hodnocení shody výrobku s touto evropskou normou. Rozsáhlejší norma, cca 34 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 13139 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 13139 z února 2003. S účinností od 1. 6. 2004 se touto normou, spolu s ČSN EN 13043 z dubna 2004 ČSN EN 12620 z dubna 2004, ČSN EN 13242 z dubna 2004, ČSN EN 13055-1 z dubna 2004 a ČSN EN 13450 z dubna 2004, ruší ČSN 72 1510 z 11. 5. 1987, ČSN 72 1511 z 26. 10. 1990 a ČSN 72 1512 z 26. 10. 1990, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 13242 (72 1504) Kamenivo pro nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy pro inženýrské stavby a pozemní komunikace. Určuje vlastnosti kameniva, získaného zpracováním přírodních, umělých nebo recyklovaných materiálů pro nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy pro inženýrské stavby a pozemní komunikace. Je uvedeno hodnocení shody výrobků s touto evropskou normou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební*

výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 13242 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 13242 ze srpna 2003. S účinností od 1. 6. 2004 se touto normou, spolu s ČSN EN 13043 z dubna 2004, ČSN EN 12620 z dubna 2004, ČSN EN 13139 z dubna 2004, ČSN EN 13055-1 z dubna 2004 a ČSN EN 13450 z dubna 2004, ruší ČSN 72 1510 z 11. 5. 1987, ČSN 72 1511 z 26. 10. 1990 a ČSN 72 1512 z 26. 10. 1990, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.

ČSN EN 13055-1 (72 1505) Pórovité kamenivo. Část 1: Pórovité kamenivo do betonu, malty a injektážní malty. Určuje vlastnosti pórovitého kameniva a pórovitého fileru jako kameniva, získaného úpravou přírodního, umělého nebo recyklovaného materiálu a směsi těchto kameniv pro použití v betonu, maltě a injektážní maltě v pozemních stavbách, silnicích a inženýrských stavbách. Tato evropská norma zahrnuje pórovité kamenivo anorganického původu, které má objemovou hmotnost zrn ne větší než 2000 kg/m^3 ($2,0 \text{ Mg/m}^3$) nebo sypanou objemovou hmotnost ne větší než 1200 kg/m^3 ($1,2 \text{ Mg/m}^3$). Je uvedeno hodnocení shody výrobků s touto evropskou normou. Rozsáhlejší norma, cca 36 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 13055-1 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 13055-1 z února 2003. S účinností od 1. 6. 2004 se touto normou, spolu s ČSN EN 13043 z dubna 2004, ČSN EN 12620 z dubna 2004, ČSN EN 13139 z dubna 2004, ČSN EN 13242 z dubna 2004 a ČSN EN 13450 z dubna 2004, ruší ČSN 72 1510 z 11. 5. 1987, ČSN 72 1511 z 26. 10. 1990 a ČSN 72 1512 z 26. 10. 1990, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.

ČSN EN 13450 (72 1506) Kamenivo pro kolejové lože. Vydána v dubnu 2004. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 13450 ze srpna 2003. S účinností od 1. 6. 2004 se touto normou, spolu s ČSN EN 13043 z dubna 2004, ČSN EN 12620 z dubna 2004, ČSN EN 13139 z dubna 2004, ČSN EN 13242 (72 1504) (jiné číslo normy, jiný třídící znak) z dubna 2004 a ČSN EN 13055-1 z dubna 2004, ruší ČSN 72 1510 z 11. 5. 1987, ČSN 72 1511 z 26. 10. 1990 a ČSN 72 1512 z 26. 10. 1990, které do uvedeného data platí souběžně s těmito normami. Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.

ČSN EN 13383-1 (72 1507) Kámen pro vodní stavby. Část 1: Specifikace. Určuje vlastnosti kameniva, získaného úpravou přírodního, umělého nebo recyklovaného materiálu a směsi těchto kameniv pro použití jako kámen pro vodní stavby. Norma slouží k hodnocení shody výrobku s touto evropskou normou. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví

technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 13383-1 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN 13383-1 z února 2003.

ČSN EN 451-1 (72 2061) Metoda zkoušení popílku. Část 1: Stanovení obsahu volného oxidu vápenatého. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 451-1 (72 2061) z února 1996.

ČSN EN 196-8 (72 2100) Metody zkoušení cementu. Část 8: Stanovení hydratačního tepla. Rozpouštěcí metoda. Vydána v dubnu 2004. Spolu s ČSN EN 196-9 z dubna 2004 nahradila ČSN 72 2118 z 17. 12. 1987.

ČSN EN 196-9 (72 2100) Metody zkoušení cementu. Část 9: Stanovení hydratačního tepla. Semiadiabatická metoda. Vydána v dubnu 2004. Spolu s ČSN EN 196-8 z dubna 2004 nahradila ČSN 72 2118 ze 17. 12. 1987.

ČSN EN 13892-5 (72 2482) Zkušební metody potěrových materiálů. Část 5: Stanovení odolnosti potěrů, sloužících jako užitková vrstva, proti opotřebení valivým zatížením. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13892-7 (72 2482) Zkušební metody potěrových materiálů. Část 7: Stanovení odolnosti potěrů s podlahovou krytinou proti opotřebení valivým zatížením. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN 771-1 (72 2634) Specifikace zdicích prvků. Část 1: Pálené zdicí prvky. Stanovuje charakteristiky (vlastnosti) pálených zdicích prvků a funkční požadavky na vlastnosti těchto prvků určených pro zhotovování zděných konstrukcí (např. režného a omítaného zdiva, nosných a nenosných zděných konstrukcí, včetně vnitřních obkladů a příček v pozemních a inženýrských stavbách). Norma obsahuje ustanovení pro hodnocení shody výrobku s touto Evropskou normou. Obsahuje též požadavek na značení výrobků, pro něž tato norma platí. Tato norma nestanovuje normové ani jmenovité rozměry pálených zdicích prvků, rovněž nestanovuje úhly zešíkmení pálených zdicích prvků zvláštních tvarů. Poměrně rozsáhlá norma, cca 47 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována. ČSN EN 771-1 byla vydána v dubnu 2004. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 771-1 z července 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN 72 2610 z 5. 1. 1998, ČSN 72 2611-1 z 6. 4. 1989, ČSN 72 2611-2 z 6. 4. 1998, ČSN 72 2611-3 z 6. 4. 1989, ČSN 72 2621 z 20. 7. 1966, ČSN 72 2623 z 4. 10. 1990, ČSN 72 2623-1 z 4. 10. 1990, ČSN 72 2623-2 z 4. 10. 1990, ČSN 72 2623-3 z 4. 10. 1990, ČSN 72 2624 z 27. 12. 1977, ČSN 72 2625-1 z 27. 12. 1977, ČSN 72 2625-2 z 27. 12. 1977, ČSN 72 2628 z 31. 8. 1987, ČSN 72 2629 z 31. 8. 1987 a ČSN 72 2631-1 z 16. 9. 1982, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. Poznámka recenzenta: *Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.**

ČSN EN 771-2 (72 2634) Specifikace zdicích prvků. Část 2: Vápenopískové zdicí prvky. Stanovuje charakteristiky (vlastnosti) vápenopískových zdicích prvků a funkční požadavky na vlastnosti těchto prvků určených pro zhotovování zděných konstrukcí (např. režného a omítaného zdiva, nosných a nenosných zděných konstrukcí, zejména vnitřních stěn, vnějších stěn, podzemních stěn, základů a vnějšího zdiva komínů). Norma obsahuje ustanovení pro hodnocení shody výrobku s touto normou. Obsahuje též požadavek na značení výrobků, pro než tato norma platí. Norma nestanovuje normové ani jmenovité rozměry vápenopískových zdicích prvků, rovněž nestanovuje úhly zešíkmení zdicích prvků zvláštních tvarů. Poměrně rozsáhlá norma, cca 35 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována.* ČSN EN 771-2 byla vydána v dubnu 2004. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 771 z července 2003. S účinností od 1. 12. 2005 se ruší ČSN 72 2632-1 z 23. 7. 1980, ČSN 72 2632-2 z 23.7.1980 a ČSN 72 2632-3 z 23. 7. 1980, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. S účinností od 1. 12. 2005 se částečně nahrazuje ČSN 72 2632 z 23. 7. 1980. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN EN 1745 (72 2636) Zdivo a výrobky pro zdivo. Metody stanovení návrhových tepelných hodnot. Určuje postupy pro stanovení návrhových tepelných hodnot (tepelného odporu anebo tepelné vodivosti) zdiva a výrobků pro zdivo. Postupy při provádění normalizovaných zkoušek je podrobně popsán. Rozsáhlá norma, cca 59 stran. ČSN EN 1745 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 1745 ze srpna 2002.

ČSN EN 13198 (72 3020) Betonové prefabrikáty. Uliční vybavení a zahradní výrobky. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13198 ze září 2003.

ČSN 72 4710 Keramické kachle. Požadavky, zkušební metody a označování. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN 72 4710 z 22. 10. 1956.

ČSN EN 14411 (72 5109) Keramické obkladové prvky. Definice klasifikace, charakteristiky a označování. Stanovuje termíny, požadavky a kritéria pro označování keramických obkladových prvků první obchodní třídy jakosti (vyráběné tažením nebo lisováním za sucha). Na obkladové prvky, které neodpovídají první obchodní třídě jakosti, se vztahují ustanovení přílohy Q. Tato evropská norma neplatí pro obkladové prvky, které se vyrábí jiným než běžným způsobem tažením nebo lisováním za sucha. Rozsáhlá norma, cca 76 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k Směrnici EU o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována.* ČSN EN 14411 byla vydána v dubnu 2004. S účinností od 1. 7. 2005 se ruší

ČSN EN 87 z března 1994, ČSN EN 101 z března 1994, ČSN EN 121 z března 1994, ČSN EN 159 z března 1994, ČSN EN 176 z března 1994, ČSN EN 177 z března 1994, ČSN EN 178 z března 1994, ČSN EN 186-1 z března 1994, ČSN EN 186-2 z března 1994, ČSN EN 187-1 z března 1994, ČSN EN 187-2 z března 1994 a ČSN EN 188 z března 1994, ČSN 72 5100 z 14. 3. 1988, ČSN 72 5108 z 24. 8. 1990 a ČSN 72 5122 z 2. 3. 1987, které do uvedeného data platí souběžně s touto normou. *Poznámka recenzenta: Upozorňuje se na souběžnou platnost několika norem různých čísel.*

ČSN 72 5191 Keramické obkladové prvky. Stanovení protiskluznosti. Vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 1402-1 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 1: Úvodní ustanovení a klasifikace. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-1 z července 1996 a ČSN 72 6001 z 26. 10. 1987.

ČSN EN 1402-2 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 2: Odběr vzorků. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-2 z července 2001.

ČSN EN 1402-3 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 3: Zkoušení v dodaném stavu. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-3 z července 2001.

ČSN EN 1402-4 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 4: Stanovení konzistence žárobetonů. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-4 z července 2001.

ČSN EN 1402-5 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 5: Příprava a zpracování zkušebních těles. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-5 z července 2001.

ČSN EN 1402-6 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 6: Stanovení fyzikálních vlastností. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-6 z července 2001.

ČSN EN 1402-7 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 7: Zkoušení prefabrikátů. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-7 z července 2001.

ČSN EN 1402-8 (72 6001) Žárovzdorné výrobky netvarové. Část 8: Stanovení doplňkových vlastností. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 1402-8 z července 2001.

ČSN EN ISO 12677 (72 6072) Chemický rozbor žárovzdorných výrobků rentgenovou fluorescenční analýzou. Metoda tavené perly. Vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 1094 (72 6080) Žárovzdorné výrobky izolační. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Terminologie keramických vláknitých výrobků, Část 2: Klasifikace tvarových výrobků, Část 3: Klasifikace keramických vláknitých výrobků, Část 4: Stanovení objemové hmotnosti a skutečné pórovitosti a skutečné pórovitosti tvarových výrobků, Část 5: Stanovení pevnosti v tlaku za studena u tvarových výrobků, Část 6:

Stanovení trvalých délkových změn v žáru tvarových výrobků a Část 7: Metody zkoušení keramických vláknitých výrobků. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 1094-3 (72 6080) Žárovzdorné výrobky izolační. Část 3: Klasifikace keramických vláknitých výrobků. Určuje klasifikaci vláknitých izolačních žárovzdorných výrobků vyrobených z keramických vláken. Je platná pro rohože, plsti, papíry, desky a prefabrikáty. Poměrně stručná norma, cca 6 stran, vlastní text normy pouze 1 strana. ČSN EN 1094-3 byla vydána v lednu 2002. Nahradila ČSN P ENV 1094-3 ze srpna 1999.

ČSN EN 13820 (72 7064) Tepelně izolační materiály pro použití ve stavebnictví. Stanovení obsahu organických látek. Specifikuje zařízení a postupy stanovení obsahu organických látek v tepelně izolačních materiálech. Metoda je určena pro stanovení obsahu organických látek v opláštěných i neopláštěných anorganických výrobcích s nízkým obsahem organických sloučenin. ČSN EN 13820 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 13793 (72 7065) Tepelně izolační výrobky pro použití ve stavebnictví. Stanovení chování při cyklickém zatěžování. Předepisuje zařízení a postupy stanovení chování zkušebních vzorků za podmínek cyklického zatěžování. Je určena pro tepelně izolační výrobky. Výběr podmínek pro zkoušku musí být odvozen ze specifických požadavků určeného použití. ČSN EN 13793 byla vydána v červnu 2004.

Třída 73 - Navrhování a provádění staveb

Obsahuje technické normy pro geometrickou přesnost staveb, solární energii, geodetické práce, stavební fyziku (teplo, vlhko apod.) ochranu staveb proti vodě, požární bezpečnost staveb apod. Dále pro navrhování zakládání, provádění a zkoušení staveb, střech a také zděných, betonových kovových a dřevěných konstrukcí, rovněž také pro stavební objekty a funkční díly stavebních objektů. Kromě toho normy pro stavby železniční, pro bydlení, průmysl, školství, kulturu a tělesnou výchovu, správu a řízení, také pro stavby pro skladování, šaten a ostatní účelové stavby (požární stanice, laboratoře apod.), stavby silniční a mostní, železniční a ostatní inženýrské stavby. Také normy pro stavby vodní, vodovodů a kanalizací, úpravy vodních toků a hráze, pro stavby silniční včetně tunelů a jiných podzemních staveb. Konečně normy pro stavební a silniční stroje, pro stavební lešení a stavební výtahy a pro stavby civilní obrany. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 782 norem (k témuž datu v r. 2003 - 703, v r. 2002 - 659, v r. 2001 - 600 a v r. 2000 - 537 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 38 norem.

ČSN EN 1990 až 1999 (různé třídící znaky od 73 0002). *Jde o specifické normy týkající se výstavby. V našich publikacích jsou recenzovány tak, jak postupně vycházejí. Většinou jde o normy poměrně objemné. K jejich poněkud zvláštnímu postavení je třeba toto obecné vysvětlení a definovat pojem „Eurokód“: Vývoj Eurokódů Komise evropského společenství v roce 1975 rozhodla o akčním programu v oblasti stavebnictví založeném na článku 95 Smlouvy. Cílem tohoto programu bylo odstranění technických překážek obchodu a harmonizace technických specifikací. V roce 1989 Komise a členské státy EU a EFTA rozhodly na základě dohody mezi Komisí a CEN předat tvorbu a vydávání Eurokódů prostřednictvím řady mandátů organizaci CEN, tak aby Eurokódy mohly mít v budoucnu status evropských norem (EN). Eurokódy jsou tímto tedy spojeny s ustanoveními všech směrnic Rady anebo s rozhodnutími Komise týkajícími se evropských norem (např. směrnice*

Rady 89/106/EHS pro stavební výrobky - CPD - a Směrnice Rady 93/37/EHS, 92/50/EHS a 89/440/EHS pro veřejné zakázky a služby, a odpovídající směrnice ESVO/EFTA usilující o vytvoření vnitřního trhu). Program Eurokódů tvoří následující normy, které se obvykle sestávají z několika částí: EN 1990 Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí, EN 1991 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí, EN 1992 Eurokód 2. Navrhování betonových konstrukcí, EN 1993 Eurokód 3: Navrhování ocelových konstrukcí, EN 1994 Eurokód 4: Navrhování sprážených ocelobetonových konstrukcí, EN 1995 Eurokód 5: Navrhování dřevěných konstrukcí, EN 1996 Eurokód 6: Navrhování zděných konstrukcí, EN 1997 Eurokód 7: Navrhování geotechnických konstrukcí, EN 1998 Eurokód 8: Navrhování konstrukcí odolných proti zemětřesení, EN 1999 Eurokód 9: Navrhování konstrukcí z hliníkových slitin. Normy Eurokódy uznávají zodpovědnost řídicích orgánů v jednotlivých členských státech a ponechávají jejich právo stanovit hodnoty týkající se otázek bezpečnosti v předpisech na národní úrovni, takže se tyto úrovně v jednotlivých státech nadále odlišují. V druhém pololetí 2004 byla k dispozici tato norma:

ČSN EN 1990 (73 0002) Eurokód: Zásady navrhování konstrukcí. ČSN EN 1990 stanovuje zásady a požadavky na bezpečnost, použitelnost a trvanlivost konstrukcí, popisuje zásady pro jejich navrhování a ověřování a uvádí pokyny pro související hlediska spolehlivosti konstrukcí. ČSN EN 1990 se má používat společně s ČSN EN 1991 až ČSN EN 1999 pro navrhování konstrukcí pozemních a inženýrských staveb, včetně geotechnických hledisek, pro navrhování konstrukcí na účinky požáru, v situacích zahrnujících zemětřesení, provádění a dočasné konstrukce. ČSN EN 1990 lze použít pro navrhování konstrukcí, kde se uplatňují jiné materiály nebo zatížení, které nejsou v ČSN EN 1991 až ČSN EN 1999. ČSN EN 1990 lze použít pro hodnocení existujících konstrukcí, při návrhu oprav a úprav nebo při posouzení změn využití konstrukcí. Rozsáhlá norma, cca 74 stran. ČSN EN 1990 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 1990/NA (73 0002) National Annex. Eurocode: Basis of structural design. Tato norma je anglickou verzí národní přílohy k ČSN EN 1990:2002, která je součástí ČSN EN 1990:2004 Eurokód. Zásady navrhování konstrukcí. ČSN EN 1990/NA byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 1991-1-1 (73 0035) Eurokód 1: Zatížení konstrukcí. Část 1-1: Obecná zatížení. Objemové tíhy, vlastní tíha a užitná zatížení pozemních staveb. ČSN EN 1991-1-1 uvádí pokyny pro navrhování a zatížení pro navrhování konstrukcí pozemních a inženýrských staveb včetně některých geotechnických hledisek, a to pro: - objemové tíhy stavebních materiálů a skladových materiálů; - vlastní tíhy stavebních prvků; - užitná zatížení pozemních staveb. Kapitola 4 a příloha A uvádí nominální hodnoty objemové tíhy určitých stavebních materiálů, některých materiálů pro mosty a skladovaných materiálů. Pro některé materiály jsou kromě toho uvedeny úhly vnitřního tření. Kapitola 5 poskytuje metody pro stanovení charakteristických hodnot vlastní tíhy staveb. Kapitola 6 uvádí charakteristické hodnoty užitných zatížení stropních a střešních konstrukcí podle užitných kategorií pro následující plochy v pozemních stavbách: - obytné, společenské, obchodní a administrativní plochy; - garáže a dopravní plochy pro vozidla; - plochy pro skladování a průmyslové činnosti; - střechy; - plochy pro přistávání vrtulníků. Poměrně rozsáhlá norma, cca 43 stran. ČSN EN 1991-1-1 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN 1991-1-1/NA (73 0035) National Annex. Eurocode 1: Actions on structures. Part 1-1: General actions. Densities, self-weight, imposed loads for buildings. Tato norma je anglickou verzí národní přílohy k ČSN EN 1991-1-1:2002, která je

součástí ČSN EN 1991-1-1:2004 Eurokód 1: Zatížení konstrukcí. Část 1-1: Obecná zatížení. Objemové tíhy, vlastní tíha a užitná zatížení pozemních staveb. ČSN EN 1991-1-1/NA byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN ISO 15148 (73 0314) Tepelně vlhkostní chování stavebních materiálů a výrobků. Stanovení nasákavosti částečným ponořením. Určuje postup ke stanovení nasákavosti pro krátkodobé částečné ponoření bez teplotního spádu. Slouží k určení intenzity nasákavosti na základě kapilárních sil z nepřetržitého nebo hnaného deště, také v neobvyklých případech během krátkodobého uložení izolačních nebo stavebních hmot na staveništi v případě stavební přestávky. Postup je vhodný ke zkouškám omítek, nebo plášťů ve spojení s půdou (zeminou). Postup není zaměřený na hodnocení nasákavosti materiálů používaných pod vodou nebo v kontaktu s nasáklou zeminou, kde je vhodnější zkouška celkového ponoření. ČSN EN ISO 15148 byla vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN ISO 15148 z července 2003.

ČSN EN 12412-2 (73 0316) Tepelné chování oken, dveří a okenic. Stanovení součinitele prostupu tepla metodou teplé skříně. Část 2: Rámy. Určuje metodu, která je založena na ČSN EN ISO 8990 a ČSN EN ISO 12567-1, pro měření součinitele prostupu tepla rámových a křídlových komponentů oken a dveří, včetně sloupků a proutců. Zohledňuje vliv tepelných mostů okenních a dveřních komponentů (kliky, závěsy, uzávěry, atd.). Tento zkušební postup je navržen tak, že se uvažuje celá rozvinutá plocha rámového nebo křídlového povrchu a nezahrnuje vliv tepelného mostu v místě distančního profilu v utěsněných izolačních sklech. Nezohledňují se vlivy okrajů způsobené vnějším obvodem zkušební vzorku. Dále se nezohledňuje přenos tepla způsobený solárním zářením a vylučují se vlivy průvzdušnosti vzorku. K usnadnění porovnání naměřených hodnot se měření provádějí při definovaných podmínkách. Informace o návrhu kalibračního přenosného etanolu (CTS) je uvedena v ČSN EN ISO 12567-1. ČSN EN 12412-2 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 12412-4 (73 0316) Tepelné chování oken, dveří a okenic. Stanovení součinitele prostupu tepla metodou teplé skříně. Část 4: Roletové skříně. Určuje metodu, která je založena na ČSN EN ISO 8990 a ČSN EN ISO 12567-1, pro měření celkového součinitele prostupu tepla roletových skříní v teplé skříně. To zahrnuje všechny vlivy geometrických a materiálových vlastností zkušební vzorku. Nezohledňují se vlivy okrajů způsobené vnějším obvodem zkušební vzorku. Dále se nezohledňuje přenos tepla solárním zářením a vylučují se vlivy průvzdušnosti vzorku. Metoda je navržena pro účely praktického použití, jak pro normalizované zkoušky, které umožní provedení dostatečného porovnání rozdílných výrobků, tak i pro specifické zkoušky provedené na výrobcích. Zahrnuje normalizované zkušební rozměry a použitá zkušební kritéria. Stanovení celkového součinitele prostupu tepla se provádí při podmínkách, které odpovídají obdobnému stavu pro roletové skříně v praxi. ČSN EN 12412-4 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 12354 (73 0512) Stavební akustika. Výpočet akustických vlastností budov z vlastností stavebních prvků. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Vzduchová neprůzvučnost mezi místnostmi, Část 2: Kročejová neprůzvučnost mezi místnostmi, Část 3: Vzduchová neprůzvučnost vůči venkovnímu zvuku, Část 4: Přenos zvuku zevnitř budovy do venkovního prostoru, Část 5: Hluk technických instalací a zařízení, Část 6: Zvuková pohltivost v uzavřených prostorech. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:

ČSN EN 12354-6 (73 0512) Stavební akustika. Výpočet akustických vlastností budov z vlastností stavebních prvků. Část 6: Zvuková pohltivost v uzavřených prostorech. Popisuje výpočetní model ke stanovení celkové ekvivalentní pohltivé plochy nebo doby dozvuku uzavřených prostorů v budovách. Výpočet je založen zejména na změřených údajích charakterizujících zvukovou pohltivost materiálů a objektů. Výpočty jsou možné pouze v kmitočtových pásmech. Tato evropská norma popisuje principy výpočetního modelu, uvádí důležité veličiny a stanovuje jeho použití a omezení. Je určena akustickým odborníkům a poskytuje rámec k tvorbě aplikovaných dokumentů a nástroje pro další uživatele v oboru stavebnictví při respektování místních zvyklostí. Model je založen na zkušenostech s predikcemi pro místnosti v bytech a kancelářích, pro společné prostory domů, jako jsou schodiště, chodby a místnosti obsahující stroje a technické vybavení. Není určena pro velmi velké prostory nebo prostory nepravidelného tvaru jako koncertní sítě, divadla a továrny. ČSN EN 12354-6 a byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN ISO 10077-2 (73 0567) Tepelné chování oken, dveří a okenic. Výpočet součinitele prostupu tepla. Část 2: Výpočtová metoda pro rámy. Určuje metodu a uvádí referenční vstupní údaje pro výpočet součinitele prostupu tepla rámových profilů a lineárního činitele prostupu tepla jejich styku se zasklenými nebo neprůsvitnými výplněmi. Metoda se může používat pro hodnocení součinitele prostupu tepla profilů okenic a tepelných vlastností předokenních roletových skříní. Norma uvádí kritéria pro validaci výpočtových metod použitých pro výpočet. Tato norma nezahrnuje vlivy solárního záření, přenos tepla způsobený vzduchovou netěsností nebo výměnou tepla pomocí trojrozměrného teplotního pole jako např. čepovým bodovým kovovým spojením. Vlivy tepelných mostů mezi rámem a stavební konstrukcí nejsou zohledněny. ČSN EN ISO 10077-2 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 1366-5 (73 0857) Zkoušení požární odolnosti provozních instalací. Část 5: Instalační kanály a šachty. Specifikuje metodu stanovení požární odolnosti vodorovných instalačních kanálů a svislých instalačních šachet, které procházejí stěnami nebo stropy a obsahují potrubí a kabely. Při zkoušce se zjišťuje chování kanálů a šachet vystavených požáru z vnějšku i z vnitřku kanálu/šachty. Tato norma navazuje na ČSN EN 1363-1. Norma se nezabývá rizikem šíření ohně v důsledku vedení tepla podél potrubí instalovaného v instalačních kanálech a šachtách, ani vedením tepla prostřednictvím média, které toto potrubí rozvádí. Nepokrývá riziko poškození vzniklé tepelným roztažením nebo smrštěním v důsledku požáru, nebo v důsledku poškozeného upevnění potrubí. Norma neposkytuje návod jak zkoušet instalační kanály nebo šachty při jednostranném, dvoustranném, nebo třístranném namáhání. Tato zkouška není vhodná pro hodnocení instalačních kanálů a šachet s vnitřními přepážkami v místech stěn a stropů. ČSN EN 1366-5 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 1366-5 z listopadu 2003.

ČSN EN 13501 (73 0860) Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb. Norma se skládá z následujících částí: *Část 1: Klasifikace podle výsledků zkoušek reakce na oheň, Část 2: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti, kromě vzduchotechnických zařízení, Část 3: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti komponentů běžných provozních instalací (jiných než systémů pro řízení kouře), Část 4: Klasifikace podle výsledků zkoušek komponentů systémů pro řízení kouře a Část 5: Klasifikace podle výsledků zkoušek střež vystavených vnějšímu požáru.* V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato další část:

ČSN EN 13501-2 (73 0860) Požární klasifikace stavebních výrobků a konstrukcí staveb. Část 2: Klasifikace podle výsledků zkoušek požární odolnosti kromě

vzduchotechnických zařízení. Stanovuje postup pro klasifikaci stavebních výrobků a prvků staveb na základě výsledků zkoušek požární odolnosti a kouřotěsnosti, které jsou v rozsahu přímé aplikace příslušné zkušební metody. Tato část nemůže být obecně použita pro klasifikaci závěsových obvodových stěn na požární odolnost. Klasifikace na základě rozšířené aplikace není předmětem této normy. Pro rozšířenou aplikaci jsou přesto používány stejné třídy tak, jak jsou stanoveny touto normou. Touto normou jsou řešeny: a) nosné prvky bez požárně dělicí funkce - stěny, - stropy, - střechy, - nosníky, - sloupy, - balkony, - rampy, - schodiště, b) nosné prvky s požárně dělicí funkcí, s nebo bez zasklení, ovládání a příslušenství -stěny, - stropy, - střechy, - zdvojené podlahy, c) výrobky a systémy pro ochranu prvků nebo částí konstrukce - podhledy se závislou požární odolností, - požárně ochranné nátěry, obklady a clony, d) nenosné prvky nebo části konstrukce, s nebo bez zasklení, ovládání a příslušenství - příčky, - fasády (závěsné stěny) a vnější stěny, - podhledy s nezávislou požární odolností, požární dveře a uzávěry a jejich zavírací mechanismy, - kouřotěsné dveře, dopravníkový systém a jejich uzávěry, - těsnění prostupů, - těsnění spár, - instalační kanály a šachty, - komíny, e) stěnové a stropní obklady s požárně ochrannou účinností, f) výtahové šachetní dveře, které jsou zkoušeny podle prEN 81-8 (v ČR do května 2004 nezavedena) jsou vyjmuty z této normy. Výtahové šachetní dveře, které jsou zkoušeny podle EN 1634-1 (v ČR zavedena jako ČSN EN 1634-1), jsou klasifikovány podle 7.5.5. Příslušné zkušební metody, které jsou pro tyto prvky zpracovány, jsou uvedeny v kapitole 2. Rozsáhlá norma, cca 64 stran. Z úvodního ustanovení lze také odvodit, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o stavebních výrobcích 89/106/EHS.** *V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 178/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky, v platném znění, která byla zrušena dále uvedeným nařízením vlády č. 163/2002 Sb. Nyní je tedy směrnice 89/106/EHS zavedena nařízením vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky a nařízením vlády č. 190/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na stavební výrobky označované CE. Obě tato (nová) nařízení vlády nebyla dosud novelizována.* ČSN EN 13501-2 byla vydána v květnu 2004. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 13501-2 z listopadu 2003 a touto normou se částečně nahrazuje ČSN 73 0810 ze září 1996.

ČSN EN 384 (73 1712) Konstrukční dřevo. Stanovení charakteristických hodnot mechanických vlastností a hustoty. Vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 384 z listopadu 1996.

ČSN EN 408 (73 1741) Dřevěné konstrukce. Konstrukční dřevo a lepené lamelové dřevo. Stanovení některých fyzikálních a mechanických vlastností. Vydána v únoru 2004. Nahradila ČSN EN 408 z dubna 1996 a ČSN EN 1193 z července 1998.

ČSN EN 14251 (73 1750) Kulatina pro nosné účely. Zkušební metody. Vydána v červnu 2004.

ČSN EN 12618-1 (73 2137) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Část 1: Přílnavost a protažení injektážních výrobků s omezenou tažností. Popisuje referenční metodu pro stanovení přílnavosti (soudržnosti) a schopnosti protažení injektážních výrobků, určených k poddajné výplni trhlin a dutin. Charakter injektážního výrobku norma nepopisuje. ČSN EN 12618-1 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 13529 (73 2138) Výrobky a systémy pro ochranu a opravy betonových konstrukcí. Zkušební metody. Stanovení odolnosti vůči silnému chemickému napadení. Uvádí metodu pro stanovení odolnosti systému povrchové ochrany vůči silnému chemickému

napadení. Příloha A obsahuje složení cca 23 zkušebních kapalin. Jde většinou o směsi rozpouštědel, kyselin a hydroxidů. Např. roztok 4a obsahuje 30 % benzenu, roztok 5 - 48 % metanolu. ČSN EN 13529 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 13031-1 (73 4120) Skleníky. Navrhování a konstrukce. Skleníky pro tržní pěstování. Určuje principy a požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu, použitelnost a na trvanlivost při navrhování stavebních konstrukcí skleníků pro tržní pěstování, zejména z hlediska materiálu včetně dalších podkladů pro odborné pěstování rostlin a plodin. Rozsáhlá norma, cca 97 stran. ČSN EN 13031-1 byla vydána v únoru 2004. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 13031-1 z října 2002.

ČSN EN 13384-2 (73 4206) Komíny. Tepelně technické a hydraulické výpočtové metody. Část 2: Společné komíny. Stanoví metody tepelně technického a hydraulického výpočtu, charakteristické pro společné komíny. Tato část ČSN EN 13384 zahrnuje tyto dva případy, buď: a) je-li na komín připojeno více než jeden kouřovod od jednoho nebo více spotřebičů, s uspořádáním do většího počtu sopouchů nebo b) je-li na komín připojen jeden společný kouřovod od více spotřebičů v kaskádovém uspořádání. Řešení s vícenásobným připojením, při kaskádovém uspořádání, je zahrnuto do případu (a). Tato část ČSN EN 13384 se nezabývá komíny provozovanými v podtlakových podmínkách (v kouřovodu může být i přetlak) a platí pro komíny s připojením spotřebičů na kapalná, plynná a pevná paliva. Poměrně rozsáhlá norma, cca 54 stran. ČSN EN 13384-2 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 13384-2 ze září 2003.

ČSN 73 4230 Krby s otevřeným a uzavíratelným ohništěm. Platí pro navrhování a provádění krbů s otevřeným a uzavíratelným ohništěm na dřevo a dřevní hmotu, které jsou situované v prostoru budovy (vnitřní krby) nebo jsou k budově přistavené (venkovní krby). Není určena pro navrhování a provádění volně stojících zahradních krbů, nebo venkovních otevřených krbů prefabrikovaných. Neplatí pro krby na jiná paliva, např. na plynná paliva. Za pozornost stojí informativní Příloha A, která obsahuje velmi podrobné základní údaje pro stanovení velikosti krbů s otevřeným ohništěm, a to zejména v závislosti na rozměrech místnosti a informativní Příloha B, která obsahuje zjednodušený kamnářský výpočet pro návrh velikosti krbu. ČSN 73 4230 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN 73 4301 Obytné domy. Stanovuje zásady pro navrhování obytných budov nebo obytných částí budov, platné pro bytové domy; obytné části v budovách jiného účelu; nástavby a přístavby budov, jimiž vznikají nové byty; rodinné domy a nástavby přístavby rodinných domů. Pro stavební úpravy stávajících budov, v nichž vznikají nové byty a pro úpravy stávajících bytů se tato norma použije přiměřeně. V kapitole 4 - Umíst'ování obytných budov do území jsou podrobná ustanovení pro vzájemné odstupy staveb a pro proslunění. V kapitole 5 - Stavebně technické a funkční požadavky stojí za pozornost normalizované doporučené nejmenší plochy obytných místností (tabulka 1), doporučené nejmenší plochy kuchyní (tabulka 2) a konečně požadavky na vnitřní prostředí (čl. 5.5). Zahrnují požadavky na tepelnou i světelnou pohodu a ochranu před hlukem a zářením. Ve všech případech buď odkazem na jiné technické normy, nebo na obecně závazné předpisy. V kapitole 6 - Technická zařízení je pojednáno (mimo jiné) o vytápění, plynových a elektrických rozvodech. ČSN 73 4301 byla vydána v červnu 2004.

ČSN 73 4501 Stavby pro hospodářská zvířata. Základní požadavky. Stanovuje požadavky na umíst'ování staveb pro hospodářská zvířata, především z hlediska jejich vlivů na životní prostředí, územně technické požadavky pro výběr staveniště, urbanistické

požadavky na řešení farem a pastevních areálů a základní technické požadavky na tyto stavby, inženýrské sítě a účelové komunikace farem, bezpečnost těchto staveb a hygienu provozu. Za pozornost stojí kapitola 9 - Bezpečnost staveb, bezpečnost a hygiena provozu, která je neobvykle rozsáhlá, cca 2 strany. Obsahuje požadavky na požární bezpečnost, bezpečnost z hlediska ochrany vod, opatření na ochranu ovzduší, požadavky na bezpečnost stavebních konstrukcí a technických řešení a souhrn pasivních opatření proti šíření nákaz zvířat. Pokud jde o ochranu zdraví při práci, odvolává se prakticky jen na nařízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat. ČSN 73 4501 byla vydána v červnu 2004.

ČSN 73 6109 Projektování polních cest. Stanoví základní požadavky pro navrhování a projektování polních cest, jednotlivých prvků polních cest a dále stanovuje základní podmínky pro jejich stavbu, rekonstrukce, opravy a údržbu. Poměrně rozsáhlá kapitola 12 - Bezpečnostní zařízení obsahuje požadavky na záchytná a vodící zařízení, která přesně definuje a rovněž stanoví, kdy která mají být použita. ČSN 73 6109 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN 12697-8 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 8: Stanovení mezerovitosti asfaltových směsí. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 12697-8 ze září 2003.

ČSN EN 12697-36 (73 6160) Asfaltové směsi. Zkušební metody pro asfaltové směsi za horka. Část 36: Stanovení tloušťky asfaltové vozovky. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 12697-36 ze září 2003.

ČSN EN 12272-3 (73 6162) Nátěry. Zkušební metody. Část 3: Stanovení přilnavosti pojiva ke kamenivu rázovou zkušební metodou Vialit. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 12272-3 (73 6162) ze září 2003.

ČSN EN 12274-2 (73 6163) Kalové vrstvy. Zkušební metody. Část 2: Stanovení obsahu zbytkového pojiva. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 12274-2 ze září 2003.

ČSN EN 12274-4 (73 6163) Kalové vrstvy. Zkušební metody. Část 4: Stanovení koheze směsi. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 12274-4 ze září 2003.

ČSN EN 12274-5 (73 6163) Kalové vrstvy. Zkušební metody. Část 5: Stanovené opotřebení. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 12274-5 ze září 2003.

ČSN EN 13036-3 (73 6176) Povrchové vlastnosti vozovek pozemních komunikací a letištních ploch. Zkušební metody. Část 3: Měření vodorovných drenážních vlastností povrchu vozovky. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13036-3 z listopadu 2003.

ČSN EN 13286 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Norma se skládá asi z 20 částí, od Části 1 až po Část 7 a od Části 40 až po Část 53. V prvním pololetí 2004 byly k dispozici tyto části:

ČSN EN 13286-3 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 3: Zkušební metody pro stavení laboratorní srovnávací objemové hmotnosti

a vlhkosti. Vibrační tlak s řízenými parametry. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13286-3 z listopadu 2003.

ČSN EN 13286-4 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 4: Zkušební metody pro stanovení laboratorní srovnávací objemové hmotnosti a vlhkosti. Vibrační pěch. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 13286-4 z listopadu 2003.

ČSN EN 13286-40 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 40: Zkušební metoda pro stanovení pevnosti v prostém tahu směsí stmelených hydraulickými pojivy. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13286-40 ze září 2003.

ČSN EN 13286-41 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 41: Zkušební metoda pro stanovení pevnosti v tlaku směsí stmelených hydraulickými pojivy. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13286-41 ze září 2003.

ČSN EN 13286-42 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 42: Zkušební metoda pro stanovení pevnosti v příčném tahu směsí stmelených hydraulickými pojivy. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13286-42 ze září 2003.

ČSN EN 13286-43 (73 6185) Nestmelené směsi a směsi stmelené hydraulickými pojivy. Část 43: Zkušební metoda pro stanovení modulu pružnosti směsí stmelených hydraulickými pojivy. Vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 13286-43 ze září 2003.

ČSN EN 13481 (73 6370) Železniční aplikace. Trať. Požadavky na provedení systémů upevnění. *Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Definice, Část 2: Systémy upevnění pro betonové pražce, Část 3: Systémy upevnění pro dřevěné pražce, Část 4: Systémy upevnění pro ocelové pražce, Část 5: Systémy upevnění pro pevnou jízdní dráhu, Část 6: Speciální systémy upevnění pro zmenšení otřesů a Část 7: Speciální systémy upevnění pro výhybky, křižovatky a přídržné kolejnice. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:*

ČSN EN 13481-7 (73 6370) Železniční aplikace. Trať. Požadavky na vlastnosti systémů upevnění. Část 7: Speciální systémy upevnění pro výhybky, výhybkové konstrukce a přídržné kolejnice. Stanovuje požadavky na vlastnosti speciálních systémů upevnění pro výhybky, výhybkové konstrukce a pro přídržné kolejnice, které jsou připevněné na pojížděnou kolejnici (tedy nejsou upevněny nezávisle k pražcům), na dřevěných, betonových a ocelových pražcích ve šterkovaném loži a na pevné jízdní dráze. Požadavky platí pro systémy upevnění, které obsahují pružný prvek a jsou určeny pro použití s průřezy opornic uvedenými v prEN 13674-1 (v ČR do dubna 2004 nezavedena). Tato norma neplatí pro tuhé (nepružné) systémy upevnění. Norma platí výhradně pro prototypovou zkoušku kompletního systému upevnění kolejnice. Požadavky na kontrolu kvality jsou zahrnuté v normách, která platí pro jednotlivé součásti. ČSN EN 13481-7 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN 73 6380 Železniční přejezdy a přechody. Stanoví požadavky pro navrhování, stavbu a přestavbu křížení pozemních komunikací s dráhami v úrovni kolejí (dále jen přejezdy nebo přechody) včetně požadavků na úpravy pozemních komunikací v blízkosti přejezdů. Výjimečné zřízení přejezdů se řídí zvláštními předpisy. Požadavky na přejezdová

zabezpečovací zařízení železniční stanovi ČSN 34 2650. Podrobnosti o zabezpečení tramvajového přejezdu stanovi ČSN 73 6021. ČSN 73 6380 byla vydána v dubnu 2004.

Třída 74 - Části staveb

Obsahuje technické normy pro ocelová schodiště, žebříky a zábradlí, pro stropy a podlahy, okna, dveře, vrata z různých materiálů, dále normy pro doplňkové části stavebních objektů a bytová jádra a konečně pro lehké obvodové pláště. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 123 norem (k témuž datu v r. 2003 - 115 v r. 2002 - 106, v r. 2001 - 75 a v r. 2000 - 57 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou normu.

Třída 75 - Vodní hospodářství

Obsahuje základní, názvoslovné a výpočtové technické normy pro vodní hospodářství, hydromeliorace (všeobecně, průzkumné práce, odvodňování, závlahy apod.), dále normy pro provoz vodohospodářských děl, pro hydrotechniku, úpravy vodních toků, nádrže, zdrže, apod. Posléze normy pro ochranu vodních toků, ochranu vod při manipulaci se závadnými látkami a jejich skladování a pro protierozní ochranu zemědělské půdy. Poměrně značně rozsáhlá skupina normalizující chemické výrobky pro úpravu vody. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro vodárenství (všeobecně, odběr, jímání, úprava a čerpání vody, vodovodní potrubí a vodárenské objekty). Tato třída obsahuje též normy pro kanalizace (všeobecně, stokové sítě a objekty na nich, trubní materiály, čištění odpadních vod, vnitřní kanalizace, provoz a zkoušení apod.). Konečně normy pro jakost vod (odběr vzorků, požadavky na jakost, fyzikální, chemický, biologický, mikrobiologický a radiologický rozbor vod a rozbor kalů). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 430 norem (k témuž datu v r. 2003 - 405, v r. 2002 - 368, v r. 2001 - 342 a v r. 2000 - 296 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 8 norem.

ČSN 75 2411 Zdroje požární vody. Stanoví zásady pro požární zdroje k zásobování požární vodou pro nově budované stavební objekty a pro změny staveb prováděné v souladu s ČSN 73 0834. Tato norma navazuje na ČSN 73 0873, která je základní normou z hlediska stanovení potřebného množství požární vody, vzdálenosti vodních zdrojů, vodních nádrží jako požární vody včetně jejich objemů a rozmístění. ČSN 75 2411 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN 73 6639 z 19. 12. 1960.

ČSN 75 7300 Jakost vod. Chemický a fyzikální rozbor. Všeobecná ustanovení a pokyny. Určuje všeobecné zásady a požadavky pro stanovení hodnot chemických a fyzikálních ukazatelů jakosti vod. Uvádí kritéria pro výběr metody a pro posouzení její vhodnosti pro daný účel. Pozornost je věnována i některým zásadám nového chemického názvosloví, výpočtu a vyjadřování výsledků a prokazování a řízení jakosti. Upozorňujeme zejména na rozsáhlou kapitolu o chemickém názvosloví, v níž jsou shrnuty hlavní zásady nového chemického názvosloví. ČSN 75 7300 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN 75 7300 z února 1994 a ČSN 75 7301 z 10. 4. 1987.

ČSN ISO 13358 (75 7474) Jakost vod. Stanovení snadno uvolnitelných sulfidů. Specifikuje metodu stanovení snadno uvolnitelných sulfidů ve vodě a odpadních vodách v hmotnostních koncentracích od 0,04 mg/l do 1,5 mg/l. Vyšší hmotnostní koncentrace lze stanovit při použití menšího zkoušeného objemu vzorku vody. Rozpuštěné sulfidy jsou

stanoveny zcela. Nerozpuštěné sulfidy mohou být v závislosti na rozpustnosti a stáří sraženiny stanoveny buď úplně nebo jen částečně. Příkladem mohou být sulfidy zinku, železa a manganu. Sulfidy v polysulfidech jsou stanoveny jen částečně. Některé sulfidy nemohou být stanoveny, např. sulfid rtuťnatý. ČSN ISO 13358 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 12260 (75 7524) Jakost vod. Stanovení dusíku. Stanovení vázaného dusíku (TN_b) po oxidaci na oxidy dusíku. Specifikuje metodu stanovení dusíku ve vodě ve formě volného amoniaku, amonného iontu, dusitanů, dusičnanů a organických sloučenin schopných konverze na oxidy dusíku za předepsaných podmínek oxidace. Stanovení lze provádět jen instrumentálně. Touto metodou se nestanoví rozpuštěný elementární dusík. Tento postup se dá použít k analýze povrchové vody, odpadní vody a odtoků z čistíren odpadních vod. Rozsah koncentrací metody je závislý na použitém dávkovém objemu, který je specifikován pro daný přístroj. Celkový dusík se dá stanovit v rozsahu od 1 mg/l do 200 mg/l. Vyšší koncentrace se dá stanovit, pokud je to nutné, po zředění vzorku. Detekční mez bude záviset na používaném přístroji. Při použití vhodného dávkového objemu je typická detekční mez asi 0,5 mg/l. ČSN EN 12260 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN ENV 12260 z února 1998.

ČSN 75 7612 Jakost vod. Stanovení celkové objemové aktivity beta. Platí pro stanovení hodnoty celkové objemové aktivity beta ve vodách. ČSN 75 7612 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN 75 7612 z 5. 12. 1988.

ČSN EN 14184 (75 7721) Jakost vod. Návod pro sledování makrofyty v tekoucích vodách. Specifikuje metodu sledování vodních makrofyty v tekoucích vodách pro účely hodnocení ekologického stavu za použití těchto organismů jako prvků biologické kvality. Tato metoda poskytuje informace o složení a abundanci flóry vodních makrofyty. Všeobecné zásady postupu, popsané v této normě, mohou být použity také při monitorování vodních útvarů ve fluviálních koridorech vodního toku, jako jsou boční koryta nebo meandry. Pro úplné určení ekologického stavu by měly být stanoveny také ostatní prvky biologické kvality. V Předmluvě stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ. Práce ve vodě nebo v její blízkosti může být nebezpečná. Pracovníci používající tuto normu by měli ovládat běžnou laboratorní praxi. Tato norma si nečiní nárok na uvedení všech bezpečnostních problémů, pokud existují v souvislosti s jejím používáním. Je odpovědností uživatele stanovit náležitá bezpečnostní opatření i zdravotní opatření a zajistit shodu se všemi podmínkami národních předpisů.** ČSN EN 14184 byla vydána v červnu 2004.

ČSN 75 8084 Pokyny k udržení a rozšíření způsobů využití a zneškodňování kalů. Tato zpráva byla připravena v rámci činnosti CEN/TC 308 „Charakterizace kalů“. Oblast zahrnuje kaly ze zpracování městských, průmyslových a potravinářských odpadních vod, kaly z úpravy vody na pitnou a ostatní usaditelné odpadní materiály s podobným možným environmentálním dopadem. Úkolem je analyzovat současnou situaci s ohledem na zacházení s kaly v Evropě a doporučit takové postupy, které v budoucnu zachovají a rozšíří výstupy využití a odstranění kalů. Evropa se otřásá strachem z kontaminovaných potravin. Dokonce i když neexistuje žádný důkaz o přenosu nemoci pokud je čistírenský kal aplikován podle stávající legislativy, neexistence důkazů není totéž jako neexistence následků, a je čas na to, aby byly jasněji definovány normy pro procesy stabilizace a hygienizace pro všechny kaly používané na půdě, kde jsou pěstovány plodiny pro potravinářské využití, aby se předešlo dalším obavám z potravin. To je částečně záležitost výzkumu a vývoje, ale vnímání veřejnosti je druhá velice závažná část tohoto problému. Nemělo by se zapomínat, že nebyla nikdy prokázána žádná souvislost mezi přenosem nemoci a správným užitím kalu podle platných

opatření. Ovšem mimořádné obavy jsou nyní z „nových“ patogenů, které se začínají objevovat v některých zemích. Příkladem je hnědá hniloba brambor, o které se myslelo, že je omezena na teplé oblasti a nyní je v Severní Evropě, *E.coli* O157, která je tolerována ovce a dobyt看em, ale je silně infekční pro lidi a *Salmonella typhimurium* DT 104, která vykazuje rezistenci vůči mnoha antibiotikům. Aby bylo možno zvládnout tyto „nové“ organizmy i ty „tradiční“, je nutné stanovit důsledná pravidla pro použití všech kalů. Odpovídající úroveň hygienické normy pro kaly je možno dosáhnout zavedením takových ověřených procesů, které jsou schopny spolehlivě snižovat počet patogenů na požadovanou nízkou hodnotu. Tento přístup je nyní rozvíjen v USA pro odpady z chovů hospodářských zvířat a je to vhodný postup pro tyto odpady a čistírenské kaly i v Evropě. Rozsáhlá norma, cca 92 stran. ČSN 75 8084 byla vydána v březnu 2004.

ČSN 75 8085 Pokyny k využívání kalů při rekultivaci půdy. Zpráva naznačuje využití kalů v programech rekultivací porušené půdy. Je použitelná pro kaly popsané v přehledu CEN/TC 308; („Charakterizace kalů“, jejíž sekretariát je řízen AFNOR) na příklad: - kaly z přívalových vod; - z kanalizačních systémů pro městské odpadní vody; - z čistíren městských odpadních vod; - z čistíren průmyslových odpadních vod podobných městským (jak definuje směrnice 91/271/EHS); - z vodáren; - z distribuční sítě; - materiály připravené z kalu; - ale s vyloučením nebezpečných odpadů z průmyslu. Zdůrazněny jsou úvahy při plánování (kapitola 5), protože obecné schéma může být převzato jako běžný postup v téměř všech situacích. ČSN 75 8085 byla vydána v březnu 2004.

Třída 76 - Poštovní služby

Tato třída byla nově otevřena v r. 2002. Obsahuje (bude obsahovat) terminologické a všeobecné normy z oblasti poštovních služeb. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 7 norem. V r. 2003 - kdy se tato třída poprvé objevila v seznamu - obsahovala jednu technickou normu.

Třída 77 - Obaly a obalová technika

Obsahuje názvoslovné, předmětové a předpisové normy pro obalovou techniku, normy pro zkoušení obalových prostředků, materiálů a balení vůbec, dále pro zkoušení spotřebitelských, obchodních a přepravních obalů. Posléze obsahuje normy pro vlastnosti a zkoušení pomocných obalových prostředků a pro vnější vlivy na obaly a balení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro rozměrové a objemové řady obalů, pro obalové prostředky všeobecně a pro obaly na aerosoly. V neposlední řadě normy pro hmatatelné výstrahy na obalech a konečně i normy pro balicí stroje a zařízení. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 284 norem (k témuž datu v r. 2003 - 271, v r. 2002 - 298, v r. 2001 - 266 a v r. 2000 - 245 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 8 norem.

ČSN EN 13437 (77 0156) Recyklace obalů a obalových materiálů. Kritéria recyklačních metod. Popis recyklačních procesů a diagramy materiálových toků. Stanovuje kritéria pro recyklační proces a popisuje základní stávající procesy, pro recyklaci materiálů, a jejich vzájemné vztahy. Jak obaly, tak i technologie využití podléhají trvalému a prudkému vývoji. Norma charakterizuje současný stav znalosti, avšak vzhledem k dalšímu vývoji v ní může dojít ke změnám. Základní vztah mezi touto normou a pěti mandátovými

normami a jednou (mandátovou) zprávou CEN je uveden v ČSN EN 13427. ČSN EN 13437 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13439 (77 0158) Obaly. Míra energetického využití. Definice a metoda výpočtu. Předmětem této normy je uvedení metody pro výpočet míry energetického využití obalů. ČSN EN 13439 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN 13440 (77 0159) Obaly. Míra recyklace. Definice a metoda výpočtu. Stanoví metodiku pro výpočet míry recyklace obalů a obalových materiálů. ČSN EN 13440 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN ISO 16467 (77 0617) Obaly. Přepavní obaly pro nebezpečné věci. Metody zkoušení pro IBC. V Úvodu normy stojí za pozornost to, že Doporučení OSN byla vypracována Výborem expertů OSN pro přepravu nebezpečných věcí jako „modelový předpis“ (dále jen Doporučení OSN) pod zorným úhlem technického pokroku, výskytu nových látek a předmětů, požadavků moderních přepravních systémů a především potřeby zajistit bezpečnost osob, majetku a životního prostředí. Kromě dalšího, zahrnují Doporučení OSN principy klasifikace a definice tříd, seznamy hlavních nebezpečných látek a věcí, všeobecné požadavky na balení, zkušební postupy, označování, etiketování nebo nálepky a přepravní doklady. Dále obsahují speciální doporučení vztahující se k jednotlivým třídám nebezpečných věcí. (Norma neobsahuje ani příkladový výčet takových nebezpečných věcí.) Tato norma stanovuje požadavky na zkoušení konstrukčních typů velkých nádob pro volně ložené látky (IBC) podle 3.2 této normy, určených pro přepravu nebezpečných věcí. ČSN EN ISO 16467 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 14053 (77 1101) Obalové prostředky. Obaly vyrobené z vlnité nebo hladké lepenky. Typy a konstrukce. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN 14054 (77 1102) Obalové prostředky. Papírové a lepenkové obaly. Základní konstrukce krabic. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN 14149 (77 0648) Obaly. Kompletní přepravní balení a manipulační jednotky. Zkouška volným pádem z jednostranného zdvihu. Vydána v únoru 2004.

ČSN EN 13891 (77 1302) Vázací pásy. Směrnice pro výběr a použití vázacích pásek. Vydána v lednu 2004.

Třída 79 - Průmysl kožedělný

Obsahuje názvoslovné a všeobecné technické normy pro kožedělný průmysl, dále normy pro surové kůže, teletiny, hověziny, koniny, vepřovice kozlečiny apod. Posléze normy pro usně spodkové, svrškové, rukavičkářské, technické, brašnářské, podšívkové apod. a pro jejich jakost, rozborů i zkoušení. Dále jsou do této třídy zahrnuty normy pro průmysl obuvnický a pro obuv, brašnářské, sedlářské a rukavičkářské výrobky. Konečně normy pro strojní zařízení pro výrobu obuvi a pro koželužny. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 154 norem (k témuž datu v r. 2003 - 151, v r. 2002 - 135, v r. 2001 - 139 a v r. 2000 - 113 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí recenze a záznamy, jsme v této třídě v této třídě zachytili 1 normu.

ČSN EN 12203 (79 8005) Stroje na výrobu obuvi a zboží z přírodních a syntetických usní. Lisy na výrobu obuvi a zboží z usní. Bezpečnostní požadavky. Platí pro lisy na výrobu obuvi a zboží z usní, používané při výrobě obuvi a zboží z přírodních a syntetických usní a ostatních příslušných dílců. Specifikuje bezpečnostní požadavky pro konstrukci, dopravu, instalaci, nastavování, seřizování, záběh nebo změnu postupu, provoz, čištění, údržbu, vyřazení z provozu, demontáž atd., pokud se týká bezpečnosti strojů, na které se vztahuje. Norma zahrnuje všechna příslušná významná nebezpečí v obuvnickém průmyslu při výrobě obuvi a zboží z usní a syntetických usní. (seznam nebezpečí je uveden v kapitole 4). Norma se nezabývá přesnými technickými opatřeními pro snížení rizik, která vznikají výpary a prachy poškozujícími zdraví. Tato norma platí pro stroje, vyrobené po datu vydání této normy. Jak je to v normách tohoto charakteru obvyklé, obsahuje v kapitole 4 tabelárně zpracovaný seznam nebezpečí; v kapitole 5 jsou pak opatření k minimalizaci rizik, vyplývajících z nebezpečí, uvedených v kapitole 4. (Kapitola 4 - a v návaznosti na ni i kapitola 5, se zabývají především nebezpečím mechanického úrazu, nebezpečím úrazu elektrickým proudem, nebezpečím, vyplývajícím z dotyku s horkými povrchy, nebezpečím vyplývajícím z hluku a zanedbání ergonomických zásad.) Rozsáhlá norma, cca 70 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 12203 byla vydána v únoru 2004.

Třída 80 - Textilní suroviny a výrobky

Zahrnuje všeobecné technické normy pro textilní průmysl, dále zkušební normy pro syntetická i přírodní vlákna, nitě, příze, hedvábí, různé druhy tkanin apod. Dále předmětové normy pro nitě, příze, hedvábí, nejrůznější druhy tkanin běžné potřeby, pro tkaniny zdravotnické, nábytkové i dekorační a technické. Posléze normy pro oděvy (včetně oděvů pracovních), prádlo, punčochové výrobky, tyly, krajkoviny, síťované výrobky, kloboučnické výrobky, různé kusové výrobky apod. Konečně normy pro motouzy, šňůry, lana, popruhy, stuhy, peří apod. Tato třída norem je v SZÚ systematicky sledována až od 1. ledna 2002.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 544 norem (k témuž datu v r. 2003 - 518, v r. 2002 - 516, v r. 2001 - 500 a v r. 2000 - 490 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené, jsme v této třídě zachytili 10 norem.

ČSN EN ISO 3175-3 (80 0809) Textilie. Profesionální ošetřování, chemické čištění a mokré čištění plošných textilií a oděvů. Část 3: Postup pro zkoušení chování při čištění a doúpravě za použití uhlovodíkových rozpouštědel. Stanoví pro textilie a oděvy postupy chemického čištění v uhlovodíkových rozpouštědlech, s použitím komerčního strojního zařízení pro chemické čištění. Jsou začleněny postupy pro normální a citlivé materiály (viz 3.3 a 3.4). Použije-li se komerční zařízení pro chemické čištění, musí být vzaty v úvahu národní předpisy a běžná bezpečnostní opatření. Podle čl. 5.1 a 5.2 se ke zkoušce používají uhlovodíková rozpouštědla alifatická (C_nH_{2n+2} ; $n = 10 - 12$) nebo iso- a cyklo-alifatická s bodem vzplanutí $> 38^\circ C$, destilační rozmezí $150^\circ C$ až $210^\circ C$. Jako detergent se používá dietanolamid kokosové mastné kyseliny. ČSN EN ISO 3175-3 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN ISO 3175-4 (80 0809) Textilie. Profesionální ošetřování, chemické čištění a mokré čištění plošných textilií a oděvů. Část 4: Postup pro zkoušení chování při čištění a doúpravě za použití imitovaného mokrého čištění. Stanoví pro textilie a oděvy imitované

postupy profesionálního mokrého čištění s použitím standardního strojního zařízení (viz příloha A). Obsahuje normální postup pro normální materiály, mírný postup pro citlivé materiály a velmi mírný postup pro velmi citlivé materiály (viz 3.3, 3.4 a 3.5). Podle čl. 5.1 a 5.2 se ke zkoušce používá voda s tvrdostí nižší než 0,1 mmol Ca/Mg na litr a jako detergent neionogenní detergent typu C13 oxoalkoholetoxylát (7EO). ČSN EN ISO 3175-4 byla vydána v březnu 2004.

ČSN EN ISO 11721-2 (80 0853) Textilie. Zjišťování odolnosti textilií obsahujících celulózu proti mikroorganismům. Zkouška zahrabáním do zeminy. Část 2: Zjišťování dlouhodobé odolnosti úprav zpomalujících hnití. Popisuje postup zkoušení pro zjišťování dlouhodobé odolnosti úprav zpomalujících hnití proti napadení mikroorganismy v zemině. Umožňuje rozlišovat mezi úpravami zpomalujícími hnití bez dlouhodobé odolnosti, s běžně dlouhou dobou odolnosti a se zvýšenou dlouhodobou odolností, aby bylo možné posoudit vhodnost použití metody v tropech. Protože zkouška zahrabáním do zeminy je biologický proces a zemina pro zkoušení není přesně definovaná, porovnává tato norma pouze upravené a neupravené zkušební vzorky. ČSN EN ISO 11721-2 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 14533 (80 0870) Textilie a textilní výrobky. Chování lůžkovin při hoření. Klasifikační schéma. Stanoví klasifikační schéma pro chování lůžkovin při hoření na základě dvou zdrojů zapálení (doutnající cigareta a malý otevřený plamen). Klasifikace se používá pouze pro jednotlivé lůžkoviny, nikoliv pro kompletní postelovou soupravu. Základem pro klasifikační schéma jsou kritéria zapálení, uvedené v EN ISO 12952-1 a EN ISO 12952-3 (obě v ČR zavedeny jako ČSN EN 12952-1 a ČSN EN 12952-3). Stručná norma, cca 8 stran. ČSN EN 14533 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 14119 (80 0873) Zkoušení textilií. Hodnocení působení mikroskopických hub. Stanoví metody pro zjišťování odolnosti textilií proti působení mikroskopických hub. Výsledky zkoušek se hodnotí vizuálně a měřením fyzikálních vlastností textilie. Tyto zkoušky jsou použitelné pro všechny textilní výrobky včetně textilií z celulóзовých nebo chemických vláken. Seznam doporučených zkoušek je v Příloze A. Za pozornost stojí text kapitoly 4 - Bezpečnost: „Práce s mikroorganismy, které jsou potenciálně nebezpečné, vyžaduje vysoký stupeň technické způsobilosti a může být předmětem platných národních zákonů a předpisů. Tyto zkoušky by měly provádět pouze osoby seznámené s mikrobiologickými technikami. Směrnice pro dezinfekci, sterilizaci a osobní hygienu se musí přesně dodržovat. POZNÁMKA *Doporučuje se aby se pracovníci seznámili s doplňkem A „Ohrožení pracovníků“ k IEC 68-2-10 a ISO 7218 „Mikrobiologie-Všeobecné pokyny pro mikrobiologické zkoušení“.* Poznámka recenzenta: *V normě obě tyto mezinárodní normy nejsou blíže identifikovány. IEC 68-2-10 byla zapracována do ČSN 34 5791-2-10 z r. 1989, která sice obsahuje podrobné požadavky na ochranu zdraví, ale nemá „Doplňek A: Ohrožení pracovníků“.* ISO 7218 je implementována jako ČSN ISO 7218 (56 0103) - Mikrobiologie potravin a krmiv. *Všeobecné pokyny pro mikrobiologické zkoušení, která byla vydána v červenci 1998.* ČSN EN 14119 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 14465 (80 4206) Textilie. Potahované textilie. Specifikace a metody zkoušení. Vydána v červnu 2004.

ČSN EN ISO 4674-1 (80 4628) Textilie povrstvené pryží nebo plasty. Zjišťování odolnosti v dotržení. Část 1: Metody s konstantní rychlostí dotržení. Popisuje dvě metody pro zjišťování sil potřebných k dotržení povrstvené textilie za použití metody s konstantní rychlostí dotržení. Popisované metody jsou: - metoda A: zkušební vzorek ve tvaru jazýčku; -

metoda B: zkušební vzorek ve tvaru ramen. V úvodu normy stojí za pozornost toto **UPOZORNĚNÍ Osoby používající tuto část ISO 4674, musí být dobře seznámeny s běžnou laboratorní praxí. Tato část ISO 4674 se nezabývá všemi otázkami bezpečnosti pokud se vyskytnou, spojenými s jejím používáním. Je na odpovědnosti uživatele zavést odpovídající postupy a přístupy z hlediska bezpečnosti při práci a zajistit dodržování podmínek všech předpisů.** ČSN EN ISO 4674-1 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 14196 (80 6170) Geosyntetika. Metody zkoušení pro zjišťování hmotnosti jílových geosyntetických izolací. Vydána v květnu 2004.

ČSN EN ISO 16663-1 (80 6418) Rybářské sítě. Metoda zkoušení pro zjišťování velikosti oka. Část 1: Rozevření oka. Vydána v lednu 2004.

ČSN EN ISO 16663-2 (80 6418) Rybářské sítě. Metoda zkoušení pro zjišťování velikosti oka. Část 2: Délka oka. Vydána v lednu 2004.

Třída 81 - Strojní zařízení textilního průmyslu

Obsahuje technické normy pro výrobní a konstrukční směrnice, pro součásti strojů a zařízení textilního průmyslu apod. Dále normy vztahující se na hygienu a bezpečnost práce včetně obsluhy a údržby. Posléze normy pro stroje a zařízení (soukací, družicí, motací a tkací stroje, stroje pletáren, úpravnické stroje a jejich detaily nebo součásti). Konečně normy pro stroje pro prádelny, čistírny a barvírny, žehliče a chemicky čistící stroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 72 norem (k témuž datu v r. 2003 - 76, v r. 2002 - 70, v r. 2001 - 70 a v r. 2000 - 102 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě nezachytili žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.

Třída 82 - Stroje a zařízení pro úpravu povrchu

Obsahuje technické normy pro rozprašovací a stříkací zařízení, pro sušičky a pece. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě byly k 1. lednu 2003 celkem 3 normy (k témuž datu v r. 2003 - 2, v r. 2002 - 2, v r. 2001 - 1 a v r. 2000 - žádná norma).

Třída 83 - Ochrana životního prostředí, pracovní a osobní ochrana, bezpečnost strojních zařízení a ergonomie

Obsahuje technické normy pro vzorkování venkovního a pracovního ovzduší, pro detekční analytické metody a pro přístroje na zjišťování ovzduší. Dále (zastaralé) normy pro odběr vzorků a rozbory vod a pro ochranu vodních zdrojů. Naproti tomu poměrně nové a stále přibývající normy pro biotechnologické procesy. Posléze rozsáhlý soubor norem pro osobní ochranné pracovní prostředky (zejména pro ochranu hlavy, očí, uší, pro ochranu dýchacích orgánů, ochranu rukou, nohou apod.), normy pro ochranné oděvy, pásy a chrániče a normy pro zkoušení materiálů na ochranné oděvy, rukavice a obuv. Kromě toho neméně rozsáhlý soubor norem pro bezpečnost strojních zařízení, včetně bezpečnostních a ochranných systémů strojů. Nově pak normy ergonomické a pro hodnocení expozice škodlivinám na pracovištích. Dále normy zahrnující širokou problematiku znečišťování venkovního ovzduší (zdroje, metody a přístroje pro měření tuhých i plyných emisí apod.). Konečně soubor norem vztahující se k půdě a jejímu znečišťování (kvalita půdy, ochrana přírody, odpadové

hospodářství apod.) a soubor norem pro sadovnictví a krajinářství. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 529 norem (k témuž datu v r. 2003 - 491, v r. 2002 - 455, v r. 2001 - 417 a v r. 2000 - 451 norem). Pokles počtu mezi roky 2000 - 2001 byly zejména normy pro rozборы vod, částečně rušené bez náhrady, částečně převáděné do třídy 75. V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme dále v této třídě zachytili 20 norem.

ČSN EN ISO 10256 (83 2163) Ochrana hlavy a obličeje hráčů ledního hokeje. Stanoví požadavky na provedení a metody zkoušení ochrany hlavy a obličeje používané při ledním hokeji. Požadavky a metody zkoušení jsou stanoveny pro konstrukci, tlumení nárazu, odolnost proti nárazu kotouče, odolnost proti proniknutí předmětu, vlastnosti upevňovacího systému, zorné pole a značení a informace. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN ISO 10256 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 14143 (83 2244) Dýchací přístroje. Autonomní potápěčský dýchací přístroj typu rebreather. Stanoví minimální požadavky na autonomní potápěčské dýchací přístroje typu rebreather, aby byla zajištěna minimální úroveň bezpečného použití přístroje. Platí za následujících podmínek: -maximální hloubka 6m pro přístroje s čistým kyslíkem; - maximální hloubka 40m pro přístroje se směsí plynného kyslíku a dusíku; -maximální hloubka 100m pro přístroje se směsí plynného kyslíku a hélia nebo kyslíku, dusíku a hélia; - teplota vody mezi 4°C a 34°C. Požadavky této evropské normy zohledňují vzájemné působení uživatele, přístroje a kde je to možné i okolního prostředí, ve kterém bude přístroj pravděpodobně používán. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 14143 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 420 (83 2300) Ochranné rukavice. Všeobecné požadavky a metody zkoušení. Stanoví všeobecné požadavky a příslušné zkušební postupy pro navrhování a konstrukci rukavic, odolnost materiálu rukavic proti průniku vody, nezávadnost, pohodlí a účinnost, označení a informace dodávané výrobcem vztahující se na všechny ochranné rukavice. Tato evropská norma neurčuje ochranné vlastnosti rukavic a proto by neměla být používána samostatně, ale pouze ve spojení s příslušnou konkrétní evropskou normou/normami. (Neúplný seznam těchto norem je v Příloze „Literatura“.) V kapitole 4 - Všeobecné požadavky jsou specifikovány požadavky na nezávadnost rukavic, a to všeobecně, stanovením hodnoty pH a konečně stanovením obsahu šestimocného chrómu a extrahovatelného proteinu. (Metoda na stanovení šestimocného chrómu je v Příloze B.) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní*

ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době. ČSN EN 420 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 420 z ledna 1996.

ČSN EN 374 (83 2310) Ochranné rukavice proti chemikáliím a mikroorganismům. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Terminologie a požadavky na provedení, Část 2: Stanovení odolnosti proti penetraci a Část 3: Stanovení odolnosti proti permeaci chemikálií. Ve všech částech je v Příloze ZA potvrzeno, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době. V prvním pololetí byly k dispozici všechny části:

ČSN EN 374-1 (83 2310) Ochranné rukavice proti chemikáliím a mikroorganismům. Část 1: Terminologie a požadavky na provedení. Určuje požadavky na rukavice tak, aby při použití chránily uživatele vůči chemikáliím anebo mikroorganismům a definuje používané termíny. Používá se současně s ČSN EN 420. Norma nestanoví požadavky na ochranu proti mechanickým rizikům. ČSN EN 374-1 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 374-1 z ledna 1996.

ČSN EN 374-2 (83 2310) Ochranné rukavice proti chemikáliím a mikroorganismům. Část 2: Stanovení odolnosti proti penetraci. Stanoví metodu zkoušení pro stanovení odolnosti proti penetraci (pronikání) u rukavic, které chrání proti chemikáliím anebo mikroorganismům. V současnosti se pokládají za rukavice odolávající penetraci (pronikání), které poskytují účinný odpor proti mikroorganismům, jsou-li zkoušeny podle odpovídajícího článku této části normy ČSN EN 374. ČSN EN 374-2 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 374-2 z února 1996.

ČSN EN 374-3 (83 2310) Ochranné rukavice proti chemikáliím a mikroorganismům. Část 3: Stanovení odolnosti proti permeaci chemikálií. Stanoví určení odolnosti materiálů ochranných rukavic vůči permeaci potencionálně nebezpečných chemikálií, které nejsou v plynné fázi, v podmínkách nepřetržitého kontaktu. Je nutné zdůraznit, že zkouška nereprezentuje podmínky, jež se mohou vyskytovat v praxi, a výsledky zkoušek by se měly použít zejména pro porovnávání materiálů z hlediska dob průniku. ČSN EN 374-3 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 374-3 z února 1996.

ČSN EN 388 (83 2350) Ochranné rukavice proti mechanickým rizikům. Specifikuje požadavky, metody zkoušení, značení a dodávané informace pro ochranné rukavice proti mechanickým rizikům způsobeným oděrem, řezem čepelí, trháním a propíchnutím. Je použitelná pouze spolu s ČSN EN 420. Metody zkoušení vyvinuté v této normě mohou být také vhodné pro ochranné rukávy, což jsou ochranné prostředky oddělitelné od rukavic nebo oděvů. V kapitole 4 - Požadavky je znovu zdůrazněno, že ochranné rukavice podle této normy musí vyhovět všem příslušným požadavkům ČSN EN 420. *Poznámka recenzenta: Z hlediska ochrany zdraví jsou požadavky na nezávadnost rukavic, a to všeobecně, stanovením hodnoty pH a stanovením obsahu šestimocného chrómu a extrahovatelného proteinu. (Metoda na stanovení šestimocného chrómu je v Příloze B ČSN EN 420.)* Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích

89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 388 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 388 z února 1996.

ČSN EN 659 (83 2366) Ochranné rukavice pro hasiče. Stanoví minimální požadavky na provedení a metody zkoušení pro hasičské ochranné rukavice. Platí pouze pro rukavice, určené pro ochranu rukou při běžných požárních zásazích, včetně vyhledávacích a záchranných prací. Tyto rukavice nejsou určeny k záměrné manipulaci s kapalnými chemikáliemi, ale poskytují určitou ochranu při náhodném kontaktu s chemikáliemi. Ochranné rukavice pro speciální požární zásahové jednotky nejsou předmětem této normy. Za pozornost stojí piktogram v kapitole 5 - Značení: je to ve čtverci obrázek stylizované postavy hasiče stříkajícího na známý symbol plamene. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 659 byla vydána v lednu 2004. Nahradila ČSN EN 659 ze srpna 1997.

ČSN EN 379 (83 2431) Prostředky k ochraně očí. Automatické svářečské filtry . Určuje požadavky na filtry pro svařování, které automaticky spínají jejich světelný činitel prostupu na nižší, předem určenou hodnotu, když je svařovací oblouk zapálen. Tyto filtry se označují jako filtry pro svařování se spínaným stupněm ochrany. Norma také určuje požadavky na automatické filtry pro svařování, které spínají jejich světelný činitel prostupu na nižší hodnotu, kde nižší hodnota světleného činitele prostupu je stanovena v závislosti na intenzitě osvětlení generované svařovacím obloukem. Tyto filtry se označují jako filtry pro svařování s automatickým nastavením čísla ochrany. Tyto - na první pohled poměrně složité požadavky - norma v kapitole 3 blíže definuje. Doporučení pro výběr a použití normalizovaných filtrů jsou uvedena v Příloze A. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 379 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 379 z února 1996.

ČSN EN 343 (83 2761) Ochranné oděvy. Ochrana proti dešti. Specifikuje požadavky a metody zkoušení na materiály a švy ochranných oděvů proti nepříznivému počasí (např. dešti, sněžení), mlze a zemní vlhkosti. Zkoušení odolnosti hotových oděvů proti dešti je nyní z této normy vyřazeno, protože je připravována samostatná metoda pro tuto vlastnost. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době.* ČSN EN 343 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN P ENV 343 z února 1999.

ČSN EN 13138-3 (83 2763) Plovací pomůcky pro výuku plavání. Část 3: Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení pro plovací sedadla. Stanoví bezpečnostní požadavky na konstrukci, velikost, pevnost a chování ve vodě a obsahuje ustanovení ohledně značení a informací poskytovaných výrobcem pro používání plovacích sedadel. Stanovuje zároveň příslušné metody zkoušení. Tato část normy se vztahuje na plovací pomůcky třídy A, do kterých se usazují děti. Tyto pomůcky jsou vhodné pouze pro děti, jejichž věk nepřekročil 36 měsíců a tělesná hmotnost je menší nebo rovna 18 kg. Za pozornost stojí normalizovaná upozornění v kapitolách 7 a 8, která se soustřeďují na informaci i možném převrácení a na to, že plovací sedadlo nechrání před utonutím. Každá plovací pomůcka pro výuku plavání musí mít toto **UPOZORNĚNÍ: Nechrání před utonutím, používejte pouze pod stálým kvalifikovaným dohledem.** ČSN EN 13138-3 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN 14126 (83 2764) Ochranné oděvy. Všeobecné požadavky a metody zkoušení ochranných oděvů proti infekčním agens. Specifikuje požadavky a metody zkoušení pro opakované a omezené použití ochranných oděvů poskytujících ochranu proti infekčním agens. Předmětem této normy nejsou oděvy nošené chirurgickými týmy nebo roušky na zakrytí pacientů pro zamezení křížové kontaminaci během chirurgických zákroků. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době. ČSN EN 14126 byla vydána v červnu 2004.

ČSN EN 471 (83 2820) Výstražné oděvy s vysokou viditelností pro profesionální použití. Metody zkoušení a požadavky. Určuje požadavky na oděv, který je schopný vizuálně signalizovat přítomnost uživatele. Tento oděv má způsobovat dobrou viditelnost uživatele v nebezpečných situacích, a to za jakýchkoliv světelných podmínek ve dne a při osvětlení předními světly dopravního prostředku za tmy. Zahrnuje kvalitativní požadavky na barevné a retroreflexní materiály ochranného oděvu, jejich uspořádání a minimální plochu. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době. ČSN EN 471 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 471 z února 1996.

ČSN EN 1621-2 (83 2881) Ochranné oděvy pro motocyklisty proti mechanickým nárazům. Část 2: Chrániče zad pro motocyklisty. Požadavky a metody zkoušení. Specifikuje minimální rozsah pokrytí, které mají poskytnout motocyklistické chrániče zad nošené řidiči v běžných dopravních situacích. Norma obsahuje požadavky na užité vlastnosti chráničů proti nárazu a podobné metody zkoušení. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici o osobních ochranných prostředcích 89/686/EHS, ve znění směrnic 93/68/EHS, 93/95/EHS a 96/58/EHS.** Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 172/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky,

v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 21/2003 Sb., které platí v současné době. ČSN EN 1621-2 byla vydána v květnu 2004.

ČSN EN ISO 12100-1 (83 3001) Bezpečnost strojních zařízení. Základní pojmy, všeobecné zásady pro konstrukci. Část 1: Základní terminologie, metodologie. Tato norma je základem pro tvorbu norem, které mají následující strukturu: **Normy typu A** (základní bezpečnostní normy) uvádějí základní pojmy, zásady pro konstrukci a všeobecná hlediska, která mohou být aplikována na všechna strojní zařízení. **Normy typu B** (skupinové bezpečnostní normy) zabývají se jedním bezpečnostním hlediskem nebo jedním typem bezpečnostního zařízení, které může být použito pro větší počet strojních zařízení. Dělí se dále na **Normy typu B1** týkají se jednotlivých bezpečnostních hledisek (např. bezpečných vzdáleností, teploty povrchu, hluku apod.); a **Normy typu B2** týkají se příslušných bezpečnostních zařízení (např. dvouručních ovládacích zařízení, blokovacích zařízení, zařízení citlivých na tlak, ochranných krytů apod.). **Normy typu C** (bezpečnostní normy pro stroje) určují detailní bezpečnostní požadavky pro jednotlivý stroj nebo skupinu strojů. Tato norma je **norma typu A**. Definuje základní terminologii a metodologii používanou k dosažení bezpečnosti strojního zařízení. Opatření stanovená v této normě jsou určena pro konstruktéra. Norma se nezabývá poškozením domácích zvířat, majetku nebo prostředí. Rozsáhlá norma, cca 87 stran. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, a které platí v současné době.* ČSN EN ISO 12100-1 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN 292-1 z listopadu 2000. *Poznámka recenzenta: Touto normou byla zrušena dříve platná norma zcela jiného čísla (ČSN EN 292-1). Na ni se ještě odvolává určitá část v této publikaci recenzovaných norem. Prosíme čtenáře, aby tuto závažnou informaci vzali na vědomí.*

ČSN EN ISO 12100-2 (83 3001) Bezpečnost strojních zařízení. Základní pojmy, všeobecné zásady pro konstrukci. Část 2: Technické zásady. Tato druhá část normy definuje technické zásady, které pomohou konstruktérům dosáhnout bezpečné konstrukce strojního zařízení. Norma se má používat společně s ČSN EN ISO 12100-1 při posuzování řešení specifického problému. Tyto dvě části mohou být použity nezávisle na jiných dokumentech nebo jako základ pro přípravu dalších norem typu A nebo norem typu B a C. Norma se nezabývá poškozením domácích zvířat, majetku nebo prostředí. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES.** *Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, a které platí v současné době.* ČSN EN ISO 12100-2 byla vydána v květnu 2004. Touto normou se nahrazuje ČSN EN 292-2 + A1 z listopadu 2000. *Poznámka recenzenta: Touto normou byla zrušena dříve platná norma zcela jiného čísla (ČSN EN 292-2). Na ni se ještě odvolává určitá část v této publikaci recenzovaných norem. Prosíme čtenáře, aby tuto závažnou informaci vzali na vědomí.*

ČSN EN ISO 13849 (83 3205) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní části řídicích systémů. *Skládá se z následujících částí: Část 1: Všeobecné zásady pro konstrukci,*

Část 2: Ověřování a Část 100: Návod pro používání a aplikaci EN ISO 13849-1. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 13849-2 (83 3205) Bezpečnost strojních zařízení. Bezpečnostní části řídicích systémů. Část 2: Ověřování. Při používání v EU má tato část ČSN EN ISO 13849 status všeobecné bezpečnostní normy (B1). ČSN EN 954-1 (ISO 13849-1, která nebyla do ledna 2004 v ČR nezavedena) specifikuje bezpečnostní požadavky a uvádí návod pro konstrukci bezpečnostní části řídicích systémů. Splnění těchto požadavků může být ověřováno jakoukoliv kombinací analýzy (viz kapitolu 4 ČSN EN ISO 13849-2) a zkoušení (viz kapitolu 5 ČSN EN ISO 13849-2). Analýza má být zahájena co nejdříve souběžně s procesem konstrukce. Tato druhá část evropské normy tedy specifikuje postupy a podmínky, které musí být dodrženy při ověřování pomocí analýzy a zkoušení jak umožněných bezpečnostních funkcí, tak dosažené kategorie bezpečnostních částí řídicího systému podle ČSN EN 954-1 (ISO 13849-1 - do ledna 2004 v ČR nezavedena), pomocí konstrukce racionálně provedené konstruktérem. Tato evropská norma neuvádí úplné požadavky ověřování pro programovatelné elektronické systémy a proto může být požadováno používání jiných norem. Poměrně rozsáhlá norma, cca 62 stran. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k nové strojírenské směrnici 98/37/ES, změněné směrnici 98/79/ES. Poznámka recenzenta: V ČR byly tyto směrnice zavedeny nařízením vlády č. 170/1997 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, v platném znění, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 24/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na strojní zařízení, a které platí v současné době.** ČSN EN 13849-2 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN ISO 15535 (83 3507) Všeobecné požadavky na zakládání antropometrických databází. Specifikuje všeobecné požadavky na antropometrické databáze a jejich přidružené zprávy obsahující rozměry měřené podle ČSN EN ISO 7250. Poskytuje nezbytné informace, jako jsou charakteristiky uživatelské populace, metody vytváření vzorku, položky měření (rozměry) a statické postupy k možnému mezinárodnímu srovnávání mezi různými skupinami populace. Populačními skupinami specifikovanými v této normě jsou lidé způsobilí k měření těla podle ČSN EN ISO 7250. ČSN EN ISO 15535 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 15535 z října 2003.

ČSN EN ISO 9920 (83 3553) Ergonomie tepelného prostředí. Hodnocení tepelné izolace oděvu a odporu oděvu proti odpařování. Stanovuje postup k posuzování tepelných vlastností oděvu (odpor vůči úbytku suchého tepla a odpor proti odpařování) za konstantních zkušebních podmínek. Postupy se zakládají na známých hodnotách pro jednotlivé části oděvu, celkové oblečení a textilie. Je pojednáván vliv tělesných pohybů a průchodu vzduchu oděvem na tepelnou izolaci a na odpor proti odpařování. Norma obsahuje následující Přílohy: Přílohu A (normativní) - Hodnoty tepelné izolace oděvu, Přílohu B (normativní) - Hodnoty tepelné izolace pro jednotlivé části oděvu, Přílohu C (informativní) – Měření tepelné izolace oděvu na měřicí figuríně, Přílohu D (informativní) - Měření tepelné izolace oděvu a odporu oděvu proti odpařování na člověku, Přílohu E (informativní) - Různé definice tepelné izolace oděvu a Přílohu F (informativní) - Odpor oděvu proti odpařování. ČSN EN ISO 9920 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 9920 z února 2004.

84 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro zařízení pro zdravotnictví a pro technické pomůcky pro osoby se zdravotním postižením, včetně vnějších protéz a ortéz. Dále normy pro nábytek

a vybavení pro lůžkový provoz a pro lékařský nábytek. Konečně normy pro nosítka a vozíky, sterilizační a destilační přístroje. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 48 norem (k témuž datu v r. 2003 - 47, v r. 2002 - 62, v r. 2001 - 48 a v r. 2000 - 42 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili jednu normu.

ČSN EN 14180 (84 7110) Sterilizátory pro zdravotnické účely. Sterilizátory s nízkoteplotní směsí páry a formaldehydu. Požadavky a zkoušení. Specifikuje požadavky na výkon a zkušební metody pro LTSF (= Low Temperature Steam and Formaldehyde) sterilizátory, používající jako sterilizační agens směs nízkoteplotní páry a formaldehydu, a které pracují pouze při okolním atmosférickém tlaku. Tyto sterilizátory se používají především pro sterilizaci tepelně labilních zdravotnických prostředků v zařízeních zdravotnické péče. Tato evropská norma specifikuje minimální požadavky na - provedení a konstrukci sterilizátorů, aby se zajistilo, že proces bude schopen sterilizovat zdravotnické prostředky; - na vybavení a kontroly těchto sterilizátorů, nutné pro validaci a běžnou kontrolu sterilizačních procesů. Rozsáhlá norma, cca 49 stran. Za pozornost stojí Příloha F, která pod názvem: „Aspekty okolního prostředí“ obsahuje stručný popis nebezpečí a rizika formaldehydu včetně kvantitativních údajů o účinku velmi nízkých koncentrací (0,05 ppm až 4,0 ppm). Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 25/2004 Sb., které platilo po vstupu ČR do EU. Ani toto nařízení vlády již neplatí, protože bylo od 2. 6. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 336/2004 Sb. ČSN EN 14180 byla vydána v lednu 2004.*

Třída 85 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro lékařské nástroje a přístroje i přístroje pro anestezii a umělé dýchání. Dále normy pro chirurgické implantáty včetně aktivních implantabilních prostředků a pro jejich zkoušení. Posléze normy pro zdravotnické materiály, pro systémy jakosti ve zdravotnictví a všeobecné předpisy i směrnice pro výrobky zdravotnické techniky. Dále ještě normy pro zařízení zdravotnických pracovišť, lékařské nástroje a pomůcky, včetně nástrojů pro zubní lékařství a normy pro lékařské stříkačky. Kromě toho také normy pro zařízení a přístroje pro krevní převod a pro materiály pro zdravotnickou techniku. Konečně normy pro zdravotnické systémy in vitro a pro zdravotnické prostředky, složené z živočišných tkání. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 295 norem (k témuž datu v r. 2003 - 280, v r. 2002 - 273, v r. 2001 - 251 a v r. 2000 - 222 normy). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 7 norem.

ČSN EN ISO 15195 (85 1720) Laboratorní medicína. Požadavky na referenční laboratoře. Vztahuje se na zvláštní aspekty činnosti kalibračních laboratoří v oblasti laboratorní medicíny, kde jsou takové „kalibrační laboratoře“ obvykle označovány jako „referenční měřicí laboratoře“. Výsledky poskytované zdravotnickými laboratořemi mají mít návaznost na referenční materiály anebo referenční měřicí postupy vyššího řádu všude tam, kde jsou dostupné. To je nezbytné pro přenositelnost výsledků měření vzorků pacienta bez ohledu na místo a čas měření. V zájmu dosažení tohoto cíle je prvním a základním krokem stanovení veličiny, která má být měřena. Poté co byla stanovena veličina má být zaveden

referenční měřicí systém, který je složen z: - referenčních materiálů; - referenčních měřicích postupů; - referenčních měřicích laboratoří. Norma tedy stanoví specifické požadavky na referenční měřicí laboratoře v laboratorní medicíně. Předmětem této normy není vyšetřování vlastností s výsledky na nominální nebo pořadové stupnici. Tuto normu nelze použít na běžné zdravotnické laboratoře. ČSN EN ISO 15195 byla vydána v dubnu 2004.

ČSN EN ISO 15189 (85 5101) Zdravotnické laboratoře. Zvláštní požadavky na jakost a způsobilost. Tato rozsáhlá norma, cca 63 stran, je celá uvedena paralelně v českém i anglickém jazyce. Norma specifikuje požadavky na jakost a způsobilost, které jsou určeny zvláště pro zdravotnické laboratoře (angl.: clinical laboratories). Za pozornost - z tohoto hlediska - stojí definice **3.8 zdravotnická laboratoř** - klinická laboratoř, laboratoř pro biologická, mikrobiologická, imunologická, chemická, imuno hematologická, hematologická, biofyzikální, cytologická, patologická nebo jiná vyšetření materiálů pocházejících z lidského těla, za účelem získávání informací pro diagnózu, prevenci a léčbu nemocí nebo pro hodnocení lidského zdraví, a poskytující konzultační poradenské služby, které pokrývají všechny aspekty laboratorního zkoumání včetně interpretace výsledků a doporučení k dalšímu odpovídajícímu vyšetřování. ČSN EN ISO 15189 byla vydána v dubnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 15189 z října 2003.

ČSN EN ISO 10993 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Norma se skládá z následujících částí: Část 1: Hodnocení a zkoušení, Část 2: Požadavky na ochranu zvířat, Část 3: Zkoušky genotoxicity, karcinogenity a reprodukční toxicity, Část 4: Výběr zkoušek interakce s krví, Část 5: Zkoušky cytotoxicity in vitro, Část 6: Zkoušky lokálních účinků po implantaci, Část 7: Rezidua při sterilizaci etylenoxidem, Část 8: Výběr a způsobilost referenčních materiálů pro biologické zkoušky, Část 9: Obecné zásady pro kvalitativní a kvantitativní stanovení potenciálních degradačních produktů, Část 10: Zkoušky na dráždivost a přecitlivělost oddáleného typu, Část 11: Zkoušky systémové toxicity, Část 12: Příprava vzorků a referenční materiály, Část 13: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z prostředků zdravotnické techniky vyrobených z polymerních materiálů, Část 14: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z keramických materiálů, Část 15: Kvalitativní a kvantitativní stanovení degradačních produktů z kovů a slitin, Část 16: Plán toxikokinetické studie degradačních produktů a vyluhovatelných látek, Část 17: Stanovení přípustných limitů vyluhovatelné látky na základě posouzení zdravotního rizika a Část 18: Chemická charakterizace materiálů. V prvním pololetí 2004 byla k dispozici tato část:

ČSN EN ISO 10993-1 (85 5220) Biologické hodnocení prostředků zdravotnické techniky. Část 1: Hodnocení a zkoušení. Popisuje obecné principy biologického hodnocení zdravotnických prostředků, zařazení zdravotnických prostředků do kategorií podle povahy a doby trvání jejich styku s lidským tělem a výběr vhodných zkoušek. Tato první část ČSN ISO 10993 se nezabývá zkoušením materiálů a zdravotnických prostředků, které nepřicházejí do přímého nebo nepřímého styku s tělem pacienta. Nezabývá se také biologickými nebezpečími v souvislosti s jakýmkoli mechanickým selháním zdravotnického prostředku. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o **evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 93/42/EHS. Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 25/2004 Sb., které platilo po vstupu ČR do EU. Ani toto nařízení vlády již neplatí, protože bylo od 2. 6. 2004 zrušeno nařízením vlády č. 336/2004 Sb.** ČSN EN ISO 10993-1 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 10993-1 z února 1999.

ČSN EN ISO 7494-2 (85 5350) Stomatologie. Stomatologické soupravy. Část 2: Napájení vodou a vzduchem. Specifikuje požadavky a zkušební metody pro materiály, návrh a konstrukci systémů napájení vodou a vzduchem u stomatologických souprav k zajištění, aby byly stlačená voda a vzduch dodávané přes stomatologickou soupravu náležité jakosti. Zahrnuje opatření k zabránění retrakce ústních tekutin do systému napájení vodou ve stomatologické soupravě. Tato část ČSN EN ISO 7494 neřeší prevenci kontaminace nebezpečnými mikroorganismy (například bakteriemi, viry) anebo jejich rozrůstání ve stomatologické soupravě. ČSN EN ISO 7494-2 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 7494-2 ze září 2003.

ČSN EN ISO 15197 (85 7019) Systémy diagnostických zkoušek in vitro. Požadavky na systémy monitorování glykémie pro sebekontrolu pacientů s diabetes mellitus. Uvádí požadavky na monitorovací systémy pro monitorování glukózy in vitro, které měří koncentraci glukózy ve vzorcích kapilární krve, a na postupy ověřování a validace jejich činnosti u určených uživatelů. Tyto systémy jsou určeny k sebekontrolě při řízení (sledování, kontrole) diabetes mellitus (cukrovky) laickými osobami. Za pozornost stojí Příloha ZB, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 98/79/ES, která se týká diagnostických prostředků in vitro. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, v platném znění. Od 1. 5. 2004 platí i ta ustanovení tohoto nařízení vlády, jejichž platnost byla odložena k datu přistoupení ČR do EU.* ČSN EN ISO 15197 byla vydána v lednu 2004.

ČSN EN ISO 17511 (85 7020) Diagnostické zdravotnické prostředky in vitro. Měření veličin v biologických vzorcích. Metrologická návaznost hodnot přiřazených kalibrátorům a kontrolním materiálům. Stanoví, jak zajistit metrologickou návaznost hodnot přiřazených kalibrátorům a kontrolním materiálům určeným k zavedení nebo ověření správnosti měření. Kalibrátory a kontrolní materiály jsou dodávány výrobcem jako součást diagnostických zdravotnických prostředků in vitro, nebo jsou určeny k použití spolu s nimi. Do předmětu této evropské normy spadají i vzorky pro externí hodnocení jakosti (provádění šetření), které jsou prokazatelně zaměnitelné, a jejichž hodnoty byly přiřazeny pomocí mezinárodně schválených referenčních měřicích systémů nebo mezinárodně schválených dohodnutých měřicích systémů. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 98/79/ES, která se týká diagnostických prostředků in vitro. *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, v platném znění. Od 1. 5. 2004 platí i ta ustanovení tohoto nařízení vlády, jejichž platnost byla odložena k datu přistoupení ČR do EU.* ČSN EN ISO 17511 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 17511 z února 2004.

ČSN EN ISO 18153 (85 7021) Diagnostické zdravotnické prostředky in vitro. Měření veličin v biologických vzorcích. Metrologická návaznost hodnot katalytické koncentrace enzymů přiřazených kalibrátorům a kontrolním materiálům. Uvádí, jak zajistit metrologickou návaznost hodnot přiřazených kalibrátorům a kontrolním materiálům určeným ke stanovení nebo ověření správnosti měření katalytické koncentrace enzymů. Kalibrátory a kontrolní materiály jsou výrobcem dodávány jako součást nebo jsou určeny k použití společně s diagnostickými zdravotnickými prostředky in vitro. Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU 98/79/ES, která se týká diagnostických prostředků in vitro. *Poznámka recenzenta:*

V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, v platném znění. Od 1. 5. 2004 platí i ta ustanovení tohoto nařízení vlády, jejichž platnost byla odložena k datu přistoupení ČR do EU. ČSN EN ISO 18153 byla vydána v červnu 2004. Nahradila ČSN EN ISO 18153 z února 2004.

Třída 86 - Zdravotnictví

Obsahuje technické normy pro hromadně vyráběné léčivé přípravky, pro dentální materiály a rostlinné drogy (semena, kořeny, oddenky, hlízy apod.). Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této - dnes malé - třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 7 norem (k témuž datu v r. 2003 - 7, v r. 2002 - 7, v r. 2001 ještě - 123 a v r. 2000 - 123 norem). Většina norem této třídy byla (pro zastaralost) bez náhrady zrušena. V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 87 - Telekomunikace

Obsahuje technické normy pro evropské telekomunikační normy (CENELEC), zkušební metody a specifikace, pro podnikové telekomunikace, pro rozbor vlivu prostředí a pro mobilní komunikace. Dále normy pro lidského činitele v telekomunikačních systémech, pro síťová hlediska, pro bezpečnost, pro přístupové sítě širokopásmového radia, pro radiové zařízení a systémy, elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) a radiové spektrum, transevropské svazkové radiové sítě, družicové pozemské stanice a systémy, signalizační protokoly a spojování, pro analogová a digitální koncová zařízení a přístup k síti, pro koncová zařízení a systémy s přímou platbou včetně mobility koncových bezšňůrových zařízení. Konečně normy pro přenos a multiplexování, normy vytvořené společnou technickou komisí EBU/CENELEC/ETSI, pro propojování komunikačních sítí a systémů a další. V této rozsáhlé třídě se prakticky nevyskytují normy, které by měly význam z hlediska ochrany zdraví nebo ochrany životního prostředí. *Poznámka recenzenta: Pokud se v této třídě vyskytují normy, které se v názvu zabývají bezpečností, jde o ochranu dat, přístupu k nim apod., nikoliv o bezpečnost a ochranu zdraví při práci i mimo ni.* V SZÚ proto tato třída není systematicky sledována.

V této velmi rozsáhlé (a prakticky největší třídě technických norem) bylo k 1. lednu 2004 celkem 3553 norem (k témuž datu v r. 2003 - 3337, v r. 2002 3078, v r. 2001 - 2430 a v r. 2000 - 1910 norem). *Poznámka recenzenta: Přestože jde o největší třídu českých technických norem, která - nadto - vykazuje bouřlivý rozvoj, nenašli jsme mezi nimi dosud žádnou která by měla - podle našeho názoru - být malou souvislost s námi široce pojatou problematikou ochrany zdraví.*

Třída 88 - Průmysl polygrafický

Obsahuje technické normy pro tiskařské stroje, pro úpravu rukopisů včetně korekturních znamének, pro názvosloví, měření a výpočty v polygrafickém průmyslu, pro předlohy pro reprodukci, pro přípravu a zpracování tiskových desek, pro úpravu sazby, pro knižní vazby, časopisy, pohlednice, pro formáty tiskovin a poštovní tiskopisy. Dále pro polygrafické výrobky a konečně pro zařízení na písmo. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 7 norem (k témuž datu v r. 2003 - 15, v r. 2002 - 19, v r. 2001 - 20 a v r. 2000 - 20 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož

pocházejí recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 89 - Hudební nástroje

V této třídě nebyla k 1. lednu 2004 žádná norma, naposledy k témuž datu v r. 2000 pouze jedna norma. Tato třída je tedy prakticky zrušena, přesněji: není naplňována, ale nadále figuruje i v seznamu norem k 1. lednu 2004.

Třída 90 - Kancelářské, školní a kreslicí potřeby

Zahrnuje technické normy např. na tužky, pryže, pera, šablony, pomůcky pro kreslení a malování, barvy, inkousty, tuše, laky na blány, ale také kancelářské sešíváčky a děrovačky, ostatní (kancelářské) pomůcky apod. V SZÚ nebyla do 31. prosince 2001 sledována. Počínaje 1. lednem 2002 je i tato třída v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 8 norem (k témuž datu v r. 2003 - 22, v r. 2002 - 24, v r. 2001 - 25 a v r. 2000 - 25 norem). Nicméně v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 91 - Vnitřní zařízení

Obsahuje technické normy pro nábytek, včetně bezpečnostních požadavků na něj (tj. nábytek jako takový, úložný, sedací a stolový nábytek, dále laboratorní, lehací, kancelářský, pomocný, lůžkový a venkovní nábytek). Dále normy pro vany, kuchyňské dřezy, výlevky apod. Konečně normy pro podlahové krytiny, nábytková kolečka a jevištní technologie. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 195 norem (k témuž datu v r. 2003 - 188, v r. 2002 - 185, v r. 2001 - 187 a v r. 2000 - 174 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 8 norem.

ČSN EN 14072 (91 0224) Sklo v nábytku. Metody zkoušení. Vydána v květnu 2004.

ČSN EN 232 (91 4105) Koupací vany. Připojovací rozměry. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 232 ze září 2003.

ČSN EN 251 (91 4106) Vany pro sprchové kouty. Připojovací rozměry. Vydána v březnu 2004. Nahradila ČSN EN 251 ze září 2003.

ČSN EN 1816 (91 7869) Pružné podlahové krytiny. Specifikace pro homogenní a heterogenní hladké pryžové podlahové krytiny s pěnovým podkladem. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 1816 z ledna 1999.

ČSN EN 1817 (91 7870) Pružné podlahové krytiny. Specifikace pro homogenní a heterogenní hladké pryžové podlahové krytiny. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 1817 z ledna 1999.

ČSN EN 12199 (91 7872) Pružné podlahové krytiny. Specifikace pro homogenní a heterogenní profilované pryžové podlahové krytiny. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 12199 z února 1999.

ČSN EN 12103 (91 7874) Pružné podlahové krytiny. Podložky z aglomerovaného korku. Specifikace. Vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 12103 z listopadu 1999.

ČSN EN 12455 (91 7876) Pružné podlahové krytiny. Specifikace pro korkmentovou podložku. Specifikuje požadavky pro korkmentovou podložku spojenou linoleovým pojivem dodávanou ve formě desek. Korkmentová podložka se používá ve spojení s podlahovými krytinami ke snížení přenosu kročejového zvuku. Užité vlastnosti závisejí na složení korkmentové podložky, typu použité podlahové krytiny a jejich instalaci. Správné použití korkmentové podložky by se mělo řídit pokyny výrobce. Parametry, jimiž by bylo charakterizováno snížení kročejového zvuku (hluk) norma nespecifikuje. ČSN EN 12455 byla vydána v květnu 2004. Nahradila ČSN EN 12455 z června 2000.

Třída 93 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy na drobné kovové výrobky všeobecně, na háčky, očka a kroužky pro oděvy a obuv a konečně norma na zdrhovadla. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě byly k 1. lednu 2003 celkem 3 normy (k témuž datu v r. 2003 - 5, v r. 2002 - 5, v r. 2001 - 5 a v r. 2000 - 6 norem). Poslední tři roky je tato třída norem prakticky bez pohybu. Také v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná nová norma.

Třída 94 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy pro nejrůznější výstrojné zboží pod nímž rozumí např.: sportovní, tělocvičné a posilovací nářadí, náčiní i zařízení, dále potřeby pro vodní i zimní sporty, horolezeckou výstroj a potřeby pro různé sporty. Kromě toho normy pro dětské hračky, předměty pro péči o děti, apod. V neposlední řadě normy na předměty běžného užívání přicházející do styku s potravinami, kapesní nože a jídelní přístroje. Konečně předmětové normy pro komerční smaltované nádoby, nádoby z hliníku a z korozivzdorného plechu. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 174 norem (k témuž datu v r. 2003 - 164, v r. 2002 - 149, v r. 2001 - 135 a v r. 2000 - 126 norem). V prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, jsme v této třídě zachytili 2 normy.

ČSN EN 71-8 (94 3095) Bezpečnost hraček. Část 8: Houpačky, skluzavky a obdobné hračky pro pohybovou aktivitu, určené pro domácí použití uvnitř i venku. Stanoví požadavky a metody zkoušení pro hračky pro pohybovou aktivitu v domácím prostředí, které obsahují *příčný nosník* nebo jsou k němu připevněny a pro podobné hračky pro děti mladší 14 let, které jsou určeny k tomu, aby si na nich děti hrály nebo aby unesly hmotnost jednoho nebo více dětí. Tato norma neplatí pro zařízení, která jsou určena pro použití ve školách, mateřských školách, na veřejných hřištích, v restauracích, nákupních centrech a na obdobných veřejných místech, a o kterých pojednává EN 1176, část 1 až 6. (Podrobněji je to rozvedeno v čl. A1 v Příloze A - Vysvětlení a odůvodnění požadavků této normy.) Za pozornost stojí Příloha ZA, která potvrzuje, **že jde o evropskou harmonizovanou normu, a to k směrnici EU, která se týká hraček, 88/378/EHS.** *Poznámka recenzenta: V ČR byla tato směrnice zavedena nařízením vlády č. 171/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, ve znění pozdějších předpisů, zrušeným od 1. 5. 2004 nařízením vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, a které platí po vstupu ČR do EU.* ČSN EN 71-8 byla vydána v únoru 2004.

ČSN EN 14036 (94 3453) Výrobky pro péči o dítě. Hopsadla. Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení. Stanoví minimální bezpečnostní požadavky a metody

zkoušení pro vertikálně zavěšovaná hopsadla pro použití v domácnosti, určená pro děti o maximální hmotnosti 12 kg, které bez pomoci udrží hlavu ve vzpřímené poloze. Norma se nevztahuje na výrobky, ve kterých může dítě ležet, např. vertikálně zavěšené koše a přenosná lůžka (tašky). Norma se nevztahuje na hopsadla pro děti se zvláštními potřebami. Na mnoha místech normy jsou zvláštní upozornění na prevenci možných úrazů či ohrožení zdraví malých dětí. Za pozornost stojí v kapitole 4, články **4.1 Chemické vlastnosti** Nánosy barev, mořidel, laků a podobných látek a části obsahující barvené materiály, usně a textilie musí být vyrobeny z materiálů, v nichž podíl rozpustných sloučenin nepřesahuje následující hodnoty: Antimon - 60 mg/kg, Arzen - 25 mg/kg, Baryum - 1000 mg/kg, Kadmium - 75 mg/kg, Chrom - 60 mg/kg, Olovo - 90 mg/kg, Rtuť - 60 mg/kg, Selen - 500 mg/kg. Pokud je povrch opatřen vícevrstevným nátěrem nebo podobným nánosem, vzorek se musí sejmut až na podklad. Zkušební postup je uveden v ČSN EN 71-3. Dále např.: **4.2 Hořlavost** Žádná část hopsadla nesmí při zkoušení podle ČSN EN 71-2 vykazovat před ani po kondicionování podle 6.3 povrchové vzplanutí. V kapitole 8 - Návod k použití, stojí za pozornost toto: „Návod týkající se správného bezpečného používání a sestavování hopsadla musí být v úředním jazyce země prodeje. Tento návod musí mít v záhlaví uvedeno písmeny nejméně 5 mm vysokými: **„Důležité! Uchovejte pro pozdější nahlédnutí“.** **VAROVÁNÍ! NIKDY NENECHÁVEJTE DÍTĚ BEZ DOZORU! VAROVÁNÍ! NIKDY NEPOUŽÍVEJTE HOPSADLO JAKO HOUPAČKU! UPOZORNĚNÍ! ZAJISTĚTE, ABY HOPSADLO BYLO UMÍSTĚNO VE STŘEDU ZÁRUBNÍ DVEŘÍ!** Dále stojí za pozornost v kapitole 10 **Značení výrobku** toto **VAROVÁNÍ! NIKDY NENECHÁVEJTE DÍTĚ BEZ DOZORU!** Konečně stojí za pozornost kapitola 11 - Balení, kde se uvádí: „Balení musí splňovat požadavky uvedené v normě. **VAROVÁNÍ! ODSTRAŇTE TENTO PLASTOVÝ OBAL Z DOSAHU DĚTÍ, HROZÍ NEBEZPEČÍ UDUŠENÍ.** ČSN EN 14036 byla vydána v dubnu 2003.

Třída 95 - Výstrojné zboží

V této třídě nebyla k 1. lednu 2004 žádná norma; tento stav trvá tři roky. Tato třída je tedy prakticky zrušena, přesněji: není naplňována, ale nadále figuruje i v seznamu norem k 1. lednu 2004.

Třída 96 - Výstrojné zboží

Zahrnuje technické normy na visací zámky. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této velmi malé třídě nebyla k 1. lednu 2004 žádná norma (k témuž datu v r. 2003, 2002, 2001 a rovněž v r. 2000 pouze jedna norma). Nepřekvapí, že v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí dále uvedené recenze a záznamy, nebyla do této třídy doplněna žádná norma.

Třída 97 - Výměna dat

Obsahuje technické normy vztahující se zejména k výměně dat, např. sborníky datových prvků, číselníky, sborníky segmentů, zpráv, popis datové základny, modely dokladů, čárové kódy EAN, dále normy pro presentaci data a času, pro bankovníctví, elektronickou výměnu dat apod. V SZÚ není tato třída českých technických norem systematicky sledována.

V této třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 171 norem, ke stejnému datu v r. 2003 - 151, v r. 2002 - 146, v r. 2001 - 137 a v r. 2000 - 152 norem.

Třída 98 - Zdravotnická informatika

Obsahuje technické normy vztahující se k výměně informací všeobecně, dále normy hlavních pojmových tříd společné struktury terminologických systémů a zpráv týkajících se pacienta a konečně normy architektury informačních systémů ve zdravotnictví a ochrany dat. V SZÚ tato třída dosud není systematicky sledována, a to především proto, že v ní obsažené normy byly buď převzaty oznámením ve Věstníku ÚNMZ nebo převzetím (anglického) originálu, což znamená, že nebyly vydány obvyklou formou česky a nejsou také dodávány při pravidelné objednávce.

V této poměrně nové třídě bylo k 1. lednu 2004 celkem 54 norem, ke stejnému datu v r. 2003 - 39, v r. 2002 - 33, v r. 2001 - 20 norem. V r. 2000 ještě třída nebyla obsazena a nebyla do ní zařazena žádná norma.

Třída 99 - Metrologie

Zahrnuje technické normy obsahující všeobecná ustanovení, názvosloví, značky a měřicí jednotky geometrických veličin, dále normy pro délková měřidla, pro zkoušky měřičů proudu, napětí a výkonu apod. Konečně normy pro teploměry, měřidla hmotnosti, mechanických zkoušek materiálu, měřidla objemu průtoku včetně průtoku plynu a měřidla fotometrická. Tato třída českých technických norem je v SZÚ systematicky sledována.

V této malé třídě bylo k 1. lednu 2003 celkem 22 norem (k témuž datu v r. 2003 - 20, v r. 2002 - 22, v r. 2001 - 27 a v r. 2000 - 27 norem). Poslední tři roky je tato třída prakticky bez pohybu. Ani v prvním pololetí r. 2004, z něhož pocházejí naše recenze a záznamy, jsme v této třídě nemohli zaznamenat žádnou novelizovanou nebo nově vydanou normu.